

Laghu Siddhanta Kaumudi

लघुसिद्धान्तकौमुदी

श्रीमदुत्पल कौशिक वेङ्कटरसिंहाचार्यैः

स्विकया लघुटीकया सह संशोधिता

चेन्नपुर्याम्

वाविळ् रामस्वामिशास्त्रुलु अण्डु सन्स्

इत्येतैः प्रकाशिता

१९३७

All Rights Reserved.

S. V. O. College
Library,
TIRUPATI.
Ac. No. 322CS
812

चेन्नपुर्यां
वाविळ मुद्रणालये
मुद्रितम्

32205

ॐ

नमो मुनित्रयाय

॥ लघुसिद्धान्तकौमुदी ॥

येनाक्षरसमाम्नायमधिगम्य महेश्वरात् ।
कृत्स्नं व्याकरणं प्रोक्तं तस्मै पाणिनये नमः ॥
येन धौता गिरः पुंसां विमलैश्शब्दवारिभिः ।
तमश्चाज्ञानजं भिन्नं तस्मै पाणिनये नमः ॥
वाक्यकारं वररुचिं भाष्यकारं पतञ्जलिम् ।
पाणिनिं सूत्रकारञ्च प्रणतोऽस्मि मुनित्रयम् ॥

ओन्नमः पाणिनि - कात्यायन - पतञ्जलिभ्यश्शब्दविद्यासम्प्रदाय
प्रवर्तकेभ्यो मुनिभ्यो महद्भ्यो गुरुभ्यः ॥

नत्वा सरस्वतीं देवीं ¹शुद्धां ²गुण्यां करोम्यहम् ।
³पाणिनीयप्रवेशाय ⁴लघुसिद्धान्तकौमुदीम् ॥

1 दोषरहिताम् ॥ 2 प्रशस्ताः गुणाः यस्याः । ताम्-शब्दव्युत्पत्तिज्ञानादि-
प्रशस्तगुणवतीमित्यर्थः ॥ 3 पाणिनिना प्रोक्तं पाणिनीयं-महाव्याकरणं । तस्मिन्
बुद्धेः प्रवेशार्थम् ॥ 4 लघ्वी चासौ सिद्धान्तकौमुदी च । ताम्-ग्रन्थसङ्ख्याया
स्वल्पामपि नानाशब्दसिद्धान्तप्रकाशिकामित्यर्थः ॥

॥ अथ संज्ञाप्रकरणम् ॥

अइउण् १ ऋलृक् २ एओङ् ३ ऐऔच् ४ हयवरट् ५ लण्
 ६ जमडणनम् ७ झभञ् ८ घढधष् ९ जवगडदश् १०
 खफलठथचटतव् ११ कपय् १२ शपसर् १३ हल् १४ इति
^१माहेश्वराणि सूत्रा^२ण्यणादिसंज्ञार्थानि । एषा^३मन्याः ^४इतः
 लण्सूत्रेऽकारश्च । ^५हकारादिष्वकार उच्चारणार्थः । हल् व्यञ्जनम्
 हलन्त्यम् १-३-३ उपदेशेऽन्यं हलित्यात् । ^६उपदेश ^७आद्योच्चारणम्
 सूत्रेष्वदृष्टं पदं ^८सूत्रान्तरादनुवर्तनीयं सर्वत्र । अदर्शनं लोप
 १-१-६० ^९प्रसक्तस्यादर्शनं लोपसंज्ञं स्यात् । तस्य लोपः १-३-८
 तस्येतो लोपरस्यात् । ^{१०}णादयोऽणाद्यर्थाः । आदिरन्येन सहेत
 १-१-७१ ^{११}अन्येनेता सहित आदिर्मध्यगानां स्वस्य च संज्ञा स्यात्

१ माहेश्वरादागतानि माहेश्वराणि ताण्डवनृत्यसमये शिवेन नवपञ्चवा
 ताडिताया ढक्कायास्सकाशादुत्पन्नानीत्यर्थः ॥ २ अण् आदिः यासां ताः अणा
 दयः । अणादयश्च ताः संज्ञाश्च अणादिसंज्ञाः । ताः अर्थः = प्रयोजनं येषां तां
 इति विग्रहः ॥ 'अइउण्' इत्यल्ल अकारादिणकारपर्यन्तानां वर्णानां संक्षेपेण संग्रह
 अण्, अण् प्रत्याहार इतियावत् ॥ एवमग्रेऽपि ॥ आदिशब्देन इण्, अक्, अच्
 इत्यादयः ग्राह्याः । इण् प्रत्याहारस्तु लण् सूत्रस्थणकारेणैव ग्राह्यः ॥ ३ अन्
 भवाः अन्याः सुखान्तस्स्थाः ण्, क्, च्, इत्यादयः ॥ ४ यन्तीति इतः-इत्संज्ञ
 काः ॥ ५ हयव इत्यादिषु ॥ ६ उप = आदौ । दिश्यते = उच्चार्यते । इति उपदेशः
 ७ आदौ भवाः आद्याः-शिवपाणिन्यादयः । तैः कृतं डमरुमुखादिद्वारोच्चारणम्
 ८ अष्टाध्यायीक्रमेण पूर्वोक्ता दन्यसुखात् अनुवृत्तिं कृत्वा गृहीतव्यम् ॥ ९ विद्व
 मानस्येत्यर्थः ॥ १० अइउण् इत्यादिसूत्रेषूक्ताः-ण्, क्, इत्यादयः ॥ ११ सुखं
 भवेन ण्, क्, इत्यादिना ॥

यथा-अणिति अ इ उ वर्णानां संज्ञा । एवमच् हल् अलित्यादयः ।
 अयमेव प्रत्याहारः । अत्रेतां न ग्रहणं ; अनुनासिक इत्यादिनिर्देशात् ।
 ऊकालोऽञ्जस्वदीर्घप्लुतः १-२-२७ उश्च ऊश्च ऊ३ श्र वः । ^१वां
^२काल इव कालो यस्य सोऽच् क्रमात् ह्रस्वदीर्घप्लुतसंज्ञः स्यात् ।
 स प्रत्येकमुदात्तादिभेदेन त्रिधा । ^३उच्चैरुदात्तः १-२-२९ ^४नीचै-
 रनुदात्तः १-२-३० ^५समाहारः स्वरितः १-२-३१ स ^६नव-
 विधोऽपि प्रत्येकमनुनासिकाननुनासिकत्वाभ्यां द्विधा । मुखनासिका-
 वचनोऽनुनासिकः १-१-८ मुखसहितनासिकयोच्चार्यमाणो वर्णोऽनु-
 नासिकसंज्ञस्यात् ॥ तदित्थम्-अ इ उ ऋ एषां वर्णानां प्रत्येकमष्टादश
 भेदाः । लृवर्णस्य द्वादश ; तस्य दीर्घाभावात् ॥ ^७एचामपि द्वादश ;
 तेषां ह्रस्वाभावात् ॥ ^८तुल्यास्यप्रयत्नं सवर्णम् १-१-९ ताल्वादि-
 स्थानमाभ्यन्तरप्रयत्नश्चेत्येतद्वयं यस्य ^९येन तुल्यं ^{१०}तन्मिथस्सवर्णसंज्ञं
 स्यात् ॥ अ^{११}कुह ^{१२}विसर्जनीयानां कंठः । इ^{१३}चुयशानां तालु । ऋ

- १ पूर्वोक्तानां ह्रस्वदीर्घप्लुतानां त्रयाणामुकाराणाम् ॥ २ उच्चारणकालः ॥
 ३ तालुकंठादिवर्णाभिव्यक्तस्थानानामूर्ध्वभागे निष्पन्नः अच् उदात्त इत्यर्थः ॥
 ४ तत्स्थानानामधोभागे निष्पन्नः ॥ ५ समाह्वयेते = समुच्चयेते उदात्तानुदा-
 त्तत्ववर्णधर्मावलेति समाहारः ॥ ६ ह्रस्वत्वादिभेदेन च युक्तः ॥ ७ एच् प्रत्या-
 हारस्थानां ए ओ ऐ औ वर्णानाम् ॥ ८ आस्ये भवं आस्यं = ताल्वादस्थानं ।
 प्रकृष्टः यत्नः प्रयत्नः । आस्यं च प्रयत्नश्च आस्यप्रयत्नौ तुल्यौ आस्यप्रयत्नौ यस्य =
 वर्णसमूहस्य तदिति विग्रहः ॥ ९ वर्णेन ॥ १० यद्वर्णसम्बन्धिताल्वादस्थानं
 यद्वर्णसम्बन्धिताल्वादस्थानेन तुल्यं तत् इत्यर्थः ॥ ११ क ख ग घ ङाः
 कुशब्देनोच्यन्ते ॥ १२ विसर्गसंज्ञकस्य ॥ १३ च छ ज झ ञाः ॥

^१दुरषाणां मूर्धा । ल ^२तुलसानां दन्ताः । उ ^३पू ^४पद्मानीयान
 मोष्ठौ । ज म ङ णनानां नासिका च । ^५एदैतोः कंठतालु
^६ओदैतोः कंठोष्ठम् । वकारस्य दन्तोष्ठम् । ^७जिह्वामूलीयस्य जिह्वा
 मूलम् । नासिकाऽनुस्वारस्य ॥ यत्रो द्विधा—आभ्यन्तरो बाह्यश्च ।
 आद्यः पञ्चधा—^८स्पृष्टेषत्स्पृष्ट^९ष्टेषद्विवृत^{१०}विवृत^{११}संवृतभेदात् ।
 तत्र स्पृष्टं प्रयतनं ^{१३}स्पर्शानाम् ॥ ईषत्स्पृष्टमन्तस्थानाम् ।
 ईषद्विवृतमूष्मणाम् ॥ विवृतं स्वराणाम् ॥ ह्रस्वस्यावर्णस्य ^{१४}प्रयोः
 संवृतम् । ^{१५}प्रक्रियादशायां तु विवृतमेव ॥ ^{१६}बाह्ययत्नस्त्वेकादशध
 —विवारस्संवारश्चासौ नादो घोषोऽघोषोऽल्पप्राणो महाप्राण उदा
 त्तोऽनुदात्तः स्वरितश्चेति ॥ ^{१७}खरो ^{१८}विवाराश्चासा अघोषाश्च ।
 ह्रस्वसंवारा नादा घोषाश्च ॥ वर्गाणां प्रथमतृतीयपञ्चमा यण
^{१९}श्चाल्पप्राणाः ॥ वर्गाणां द्वितीयचतुर्थौ शलश्च महाप्राणाः कादय
 मावसानाः स्पर्शाः यणोऽन्तस्थाः ॥ शल ऊष्माणः ॥ अचः स्वराः ।

१ ट ठ ड ढ णाः ॥ २ त थ द ध नाः ॥ ३ प फ ब भ माः ॥ ४ - ४ य ः योः प्रागर्ध्विसर्गसदृशस्य ॥ ५ ए ऐ ॥ ६ ओ औ ॥ ७ - ४ क - ४ ख इत्यादे
 क ख योः प्रागर्ध्विसर्गसदृशस्य ॥ ८ यस्योच्चारणे जिह्वाग्रादीनां कंठाद्यवयवे
 पूर्णस्पर्शः सः स्पृष्टप्रयत्नः ॥ ९ अल्पस्पर्श ईषत्स्पृष्टः ॥ १० उच्चारणकाले त्ववयवा
 नामल्पविवरणे सति ईषद्विवृतः ॥ ११ पूर्णतया विवरणेतु विवृतः ॥ १२ अवयव
 नामाकुञ्चनहेतुसंवृतः ॥ १३ कादयो मावसानास्पर्शा इत्यग्रे वक्ष्यति
 १४ वाक्ययोजनायाम् ॥ १५ व्याकरणरीत्या शब्दसाधनावस्थायाम्
 १६ वर्णोत्पत्तेः पश्चादुत्पत्तेः ॥ १७ खर् प्रत्याहारः १८ विवारस्थानप्रयत्नवन्तः
 एवमग्रेऽपि ॥ १९ चकारेण अचामपि सङ्ग्रहः । अतएव भाष्यध्वनितमल्प
 प्राणवत्त्वं अचां सङ्गच्छते ॥

क ख इति कखाभ्यां प्रागर्धविसर्गसदृशो जिह्वामूलीयः ॥ ५५ ॥
इति पफाभ्यां प्रागर्धविसर्गसदृश उपध्मानीयः ॥ अं अः इत्यचः
परावनुस्वारविसर्गौ ॥ ५६ ॥ ऋलृवर्णयोर्मिथस्सावर्ण्यं वाच्यम् (वा
१५०) अणुदित्सवर्णस्य ^१चाप्रत्ययः १-१-६९ अविधीयमानो-
ऽणुदिच्च सवर्णस्य संज्ञा स्यात् ॥ ^२अत्रैवाण् परेण णकारेण ॥ कु चु
डु तु पु एते उदितः ॥ तदेवम्—अ इत्यष्टादशानां संज्ञा ॥ तथे-
कारोकारौ ॥ ऋकारस्त्रिशतः ॥ एवं लकारोऽपि ॥ एचो द्वाद-
शानाम् ॥ अनुनासिकाननुनासिकभेदेन यवला द्विधा ॥ तेनाननु-
नासिकास्ते द्वयोर्द्वयोस्संज्ञा ॥ परस्सन्निकर्षसंहिता १-४-१०९
वर्णानामतिशयितः सन्निधिः ^३संहितासंज्ञस्यात् ॥ हलोऽनन्तरा-
स्संयोगः १-१-७ ^४अङ्भिः ^५रव्यवहिता ^६हलः संयोगसंज्ञास्युः ॥
सुप्तिङन्तं पदम् १-४-१४ ^७सुवन्तं तिङन्तञ्च पदसंज्ञं स्यात् ॥
ह्रस्वं लघु १-४-१० संयोगे गुरु १-४-११ संयोगे परे ह्रस्वं गुरु-
संज्ञं स्यात् ॥ दीर्घं च १-४-१२ इति संज्ञाप्रकरणम् ॥

१ प्रतीयते—विधीयते इति प्रत्ययः । न प्रत्ययः अप्रत्ययः इति विग्रहः ॥
अविधीयमान इत्यर्थः ॥ २ पूर्वैवाण्ग्रहास्सर्वे परेणैवेणग्रहा मताः । ऋतेऽणु-
दित्सवर्णस्येत्येतदकं परेण तु ॥ ३ अर्धमात्रातिरिक्तकालव्यवधानाभावः संहि-
ता ॥ ४ स्वरसंज्ञितैः ॥ ५ व्यवधानरहिताः ॥ ६ हल् प्रत्याहारवदितवर्णाः ॥ अल
हलो च हलश्चेत्येकशेषः । तेन क्ष इत्यादौ द्वयोरपि अव्यवहितवर्णयोः संयोग-
संज्ञा लभ्यते ॥ ७ सु, औ, जस्, इत्यादयः प्रत्याहारस्थाः अग्रे वक्ष्यमाणाः
प्रत्ययाः सुप्संज्ञकाः । तेऽन्ते यस्य तत् सुवन्तम् ॥ तिप्, तस्, झि, इत्यादयः
प्रत्याहारस्था वक्ष्यमाणाः प्रत्ययास्तिङ् संज्ञकाः । तेऽन्ते यस्य तत्तिङन्तम् ।
विभक्त्यन्तमित्यर्थः ॥

॥ अथाचसन्धिप्रकरणम् ॥

षष्ठी स्थानेयोगा १-१-४९ अनिर्धारितसम्बन्धविशेषा षष्ठं
स्थानेयोगा वोद्ध्वा । स्थानं च प्रसङ्गः ॥ तस्मिन्निति निर्दिष्टे पूर्वस्य
१-१-६६ सप्तमीनिर्देशेन विधीयमानं कार्यं वर्णान्तरेणाव्यवहितस्य
पूर्वस्य वोद्धव्यम् ॥ संहितायाम् ६-१-७२ इत्यधिकृत्य ॥ इको य
णचि ६-१-७७ इकः स्थाने यण् स्यादचि संहितायां विषये
सुधी+उपास्यः इति स्थिते ॥ स्थानेऽन्तरतमः १-१-५० ^१प्रसङ्गं
सति ^२सदृशतम आदेशस्स्यात् । यत्राऽनेकविधमान्तर्यं तत्र स्थानं
आन्तर्यं वलीयः । सुधू+यू+उपास्यः इति जाते ॥ अनचि च
८-४-४७ अचः परस्य यरो द्वे वा स्तो नत्वचि ॥ झलां जश् झदि
८-४-५३ स्पष्टम् ॥ इति धकारस्य दकारः ॥ संयोगान्तस्य लोपः
८-२-२३ ^३संयोगान्तं यत् पदं तदन्तस्य लोपस्स्यात् ॥ अलोऽ
न्त्यस्य १-१-५२ ^४षष्ठीनिर्दिष्टान्त्यस्याल आदेशस्स्यात् । इति
यलोपे प्राप्ते ॥ यणः प्रतिषेधो वाच्यः, (वा. ४८०६) सुद्धुपास्यः
मध्वरिः । धातुंशः । लाकृतिः ॥ एचोऽयवायावः ६-१-७८
एचः क्रमात् अय् अव् आय् आव् ^५एते स्युरचि ॥ यथासंख्यमनु-
देशस्समानाम् १-३-१० समसम्बन्धी विधि ^६यथासंख्यं स्यात् ।

१ एकस्य वर्णस्य स्थाने अनेकादेशप्राप्तौ सत्याम् ॥ २ तात्त्वादित्थानेन
अर्थेन, प्रयत्नेन, एकद्विमात्रादि परिमाणेन च स्थानिना सदृशतमः आदेशः
भवतीत्यर्थः ॥ ३ अनेक व्यञ्जनसमुदायः संयोगः । सः अन्ते यस्य तत् ॥ ४ षष्ठी
विभक्तिप्रत्ययनिर्दिष्टस्य अन्त्यस्य ॥ ५ आदेशाः ॥ ६ उक्तसंख्याक्रमेण ॥

हरये । विष्णवे । नायकः । पावकः ॥ यस्मिन्विधिस्तदादावल्ग्रहणे
अल्ग्राहके सप्तम्यन्ते विशेषणीभूते यो विधिस्स तदादौ ज्ञेयः ॥ वांतो
यि प्रत्यये ६-१-७९ यकारादौ प्रत्यये परे ^१ओदौतोः अव् आव्
एतौ स्तः गव्यम् । नाव्यम् ॥ ^२अध्वपरिमाणे च (वा-३५४४)
^३गव्यूतिः ॥ अदेङ्गुणः १-१-२ ^४अत् एङ् च गुणसंज्ञस्स्यात् ॥
तपरस्तत्कालस्य १-१-७० तः परो यस्मात् स च ता ^५त्पर^६श्चोच्चार्य-
माणसमकालस्यैव संज्ञा स्यात् ॥ एकः पूर्वपरयोः ६-१-८४
इत्यधिकृत्य ॥ आद्गुणः ६-१-८७ अवर्णादचि परे ^७पूर्वपरयोरेको
गुणोऽन्तरतम ^८आदेशस्स्यात् ॥ उपेन्द्रः । गङ्गोदकम् ॥ उपदेशेऽ-
नुनासिक इत् १-३-२ उपदेशेऽनुनासिकोऽजित्संज्ञस्स्यात् ॥ ^९प्रति-
ज्ञानुनासिक्याः ^{१०}पाणिनीयाः ॥ लण्सूत्रस्थावर्णेन सहोच्चार्यमाणो
रेफो रलयोस्संज्ञा ॥ उरण् रपरः १-१-५१ ऋ इति त्रिशतस्संज्ञे-
त्युक्तम् ॥ तत्स्थाने योऽण् स रपरः सन्नेव प्रवर्तते ॥ कृष्णार्धः ।
तवत्कारः ॥ लोपश्शाकल्यस्य ८-३-१९ अवर्णपूर्वयोः पदान्तयो-
र्यवयोर्वा लोपोऽशि परे ॥ पूर्वत्रासिद्धम् ८-२-१ सपादसप्ताध्या-

१ ओकारौकारयोः ॥ २ मार्गप्रमाणे ॥ ३ 'गव्यूतिः स्त्री क्रोशयुगम्'
इत्यमरः ॥ ४ अकारः एकारौकारौ च ॥ ५ वर्णइति शेषः ॥ ६ उच्चारणकालसदृश-
कालविशिष्टस्यैव । नतु सः ह्रस्वदीर्घप्लुतादिसवर्णग्राहकः भवतीत्यर्थः ॥ ७ पूर्वपर-
वर्णयोःस्थाने ॥ ८ स्थाननिवर्तकः ॥ ९ प्रतिज्ञायते = अभ्युपगम्यत इति प्रतिज्ञा,
कर्मण्यङ् । प्रतिज्ञातमित्यर्थः ॥ अनुनासिकस्य भावः आनुनासिक्यम्, ण्यङ् ॥
प्रतिज्ञा अनुनासिक्यं येषां ते प्रतिज्ञानुनासिक्याः, येषामित्संज्ञा कार्यानुसारतो
दृश्यते त एव अनुनासिका इति गुरुपरम्पराज्ञानेन कृतनिश्चया इत्यर्थः ॥
१० पाणिनेः छाताः पाणिनीयाः ॥

यीं प्रति ^१त्रिपाद्यसिद्धा ॥ त्रिपाद्या ^२मपि पूर्वं प्रति परं शास्त्र ^३मि
 द्धम् ॥ (हरे+इह) हरइह । हरयिह ॥ (विष्णो+इह) वि
 इह, विष्णविह ॥ वृद्धिरादैच् १-१-१ ^४आदैच् वृद्धिसंज्ञस्यात्
 वृद्धिरेचि ६-१-८८ आदेचि परे वृद्धिरेकादेशस्यात् ॥ गुणापवादः
 कृष्णकैत्वम् । गङ्गाधः । देवैश्वर्यम् । कृष्णौत्कण्ठ्यम् ॥ एत्येधत्पूर्
 ६-१-८९ अवर्णादेजाद्यो ^५रेत्येधत्यो ^६रुठि च परे वृद्धिरेकादेशस्य
 पररूपगुणापवादः ॥ उपैति । उपैधते । प्रष्टौहः ॥ एजाद्योः किम्
 उपेतः । मा भवान् प्रेदिधत् ॥ *अक्षादूहिण्यामुपसंख्यान्
 (वा-३६०४) ^७अक्षौहिणी सेना ॥ *प्रादूहोढोढ्येषैष्येषु (वा-
 ७६०५) प्रौहः, प्रौढः, प्रौढिः, प्रैषः, प्रैष्यः ॥ ऋते च तृतीय
 समासे (वा-३६०७) सुखेन ऋतः सुखार्तः ॥ तृतीयेति किम्
^८परमर्तः ॥ प्रवत्सतरकम्बलवसना ^९र्णदशानामृणे (वा-३६०८-
^{१०}प्रार्णम्, ^{११}वत्सतरार्णम्, इत्यादि ॥ उपसर्गाः क्रियायं

१ त्रयाणां पादानां समाहारः त्रिपादी ॥ यद्वा त्रयः पादा यस्यास्सा त्रिपा
 सूत्रपाठेऽष्टमाध्यायस्यान्तिमास्त्रयः पादा इत्यर्थः ॥ २ प्रतिसूत्रमिति शेषः ॥ ३
 शास्त्रस्य प्राप्तवापि तत्पूर्वशास्त्रदृष्ट्या तन्न दृश्यत इत्यर्थः ॥ ४ 'आ ऐ औ'
 वर्णाः ॥ ५ 'इण् गतौ, एध वृद्धौ' इत्येतयोः ॥ ६ 'वाहऊर्' इत्यादाबुक्ते
 ७ अक्षाणां ऊहिनी इत्येवात्र विग्रहः ॥ अक्षाणामूहः अस्या अस्तीति विग्रहे
 अक्षौहिणीत्येव स्यात्; तथा अक्षशब्दस्य अर्थवदूहिनीशब्दपरकत्वाभावात्
 'अक्षौहिण्यस्सतिरष्टशतान्येकविंशतिसहस्रम् । द्विरदास्तथारथास्तत्तिप्
 गुणकास्तुरङ्गनराः ॥' ८ परमश्चासौ ऋतश्च परमर्तः ॥ ९ अत्र ऋणशब्दो प्रा
 नत्वर्णशब्दः ॥ १० प्रगतं ऋणम् प्रार्णम् ॥ ११ वत्सतरस्य = शिशुवत्सस्य । ऋ
 इति विग्रहः, वत्सतरमधिकृत्य वा तद्रूहणार्थं वा यदणं क्रियते तदित्यर्थः

१-४-५९ प्रादयः क्रियायोगे उपसर्गसंज्ञास्युः ॥ प्र परा अप सम्
 अनु अव निस् निर दुस् दुर वि आङ् नि अधि अपि अति सु
 उन् अभि प्रति परि उप । एते प्रादयो द्वाविंशतिः ॥ ^१भूवादयो
 धातवः १-३-१ क्रियावाचिनो भ्वादयो धातुसंज्ञास्युः ॥ उपसर्गा-
 दति धातौ ६-१-९१ अवर्णान्तादुपसर्गादकारादौ धातौ परे वृद्धि-
 रेकादेशस्यात् ॥ प्रार्थति ॥ एङि पररूपम् ६-१-९४ ^२आदुप-
 सर्गादेडादौ धातौ परे पररूपमेकादेशस्यात् ॥ प्रेजते । उपोषति ॥
 अचोऽन्त्यादि टि १-१-६४ अचां मध्ये योऽन्त्यः स आदिर्यस्य
 तत् टिसंज्ञं स्यात् ॥ ^३शकंध्वादिषु पररूपं वाच्यम् (वा-३६३२)
 तच्च टेः । शकन्धुः । कर्कन्धुः । मनीषा । लाङ्गलीषा । आकृति-
 गणोऽयम् मार्तण्डः ॥ ओमाडोश्च ६-१-९५ ओमि आङि चात्परे
 पररूपमेकादेशस्यात् । शिवायोन्नमः (शिव, आ+इहि-एहि)
 शिपेहि ॥ अकस्सवर्णे दीर्घः ६-१-१०१ अकस्सवर्णेऽचि
 परे पूर्वपरयोर्दीर्घ एकादेशस्यात् । दैत्यारिः । श्रीशः । विष्णूदयः
 होतृकारः ॥ एङः पदान्तादति ६-१-१०९ पदांतादेडोऽति
 परे पूर्वरूपमेकादेशस्यात् ॥ हरेऽव । विष्णोऽव ॥ सर्वत्र विभा-
 पा गोः ६-१-१२२ लोके वेदे चैङन्तस्य गोरति वा ^३प्रकृतिभावः
 पदांते ॥ गो अग्रम् । गोऽग्रम् ॥ एङन्तस्य किम् ? चित्रगवग्रम् ॥

१ भूश्च वाश्च भूर्वा । आदिश्च आदिश्च आदी । प्रथम आदिशब्दः प्रभृति वचनः ।
 द्वितीयः प्रकारवचनः । भूवा आदी येषां ते इति विग्रहः ॥ तथा च भूप्रभृतयः
 वासट्शश्च ये ते धातुसंज्ञिका इत्यर्थः ॥ वा धातुसादृश्यं च क्रियावाचकत्वेन ॥
 २ अवर्णान्तात् ॥ ३ संहिताकालेऽप्यसन्धिरूपत्वेनावस्थानम् ॥

पदान्ते किम्? ^१गोः ॥ ^२अनेकाल् शित्सर्वस्य १-१-५५ इति प्राप्ते ॥ डिच्च १-१-५३ ^३डिदनेकाल्प्यन्त्यस्यैव स्यात् ॥ अवङ् स्फोटायनस्य ६-१-१२३ पदान्ते एङन्तस्य गोरवङ् वाऽचि ॥ गोऽग्रम्, गवाग्रम् ॥ पदान्ते किम्? ^४गवि ॥ इन्द्रे च ६-१-१२४ गोरवङ् स्यादिन्द्रे ॥ गवेन्द्रः ॥ वाक्यस्य टेः प्लुत उदात्तः ८-२-८२ इत्यधिकृत्य ॥ प्रत्यभिवादेऽशूद्रे ८-२-८३ अशूद्रे ^५प्रत्यभिवादे वाक्यस्य टेः प्लुतः ॥ ^६अभिवादये देवदत्तोऽहम् ॥ आयुष्मानेधि देवदत्त(३)अ ॥ *स्त्रियां न (वा-४८६४) अभिवादये गार्ग्यहम् । भो आयुष्मती भव गार्गि ॥ *भोराजन्यविशां वेति वाच्यम् (वा-४८६५) आयुष्मानेधि भो(३): आयुष्मानेधीन्द्रवर्म् (३)न् । आयुष्मानेधीन्द्रपालित (३)अ ॥ दूराद्धूते च ८-२-८४ दूरात् ^७सम्बोधने वाक्यस्य टेः प्लुतस्यात् ॥ ^८प्लुतग्रगृह्या अचि नित्यम्

१ षष्ठीविभक्तौ गो×अस् इति स्थिते अपदान्तेऽपि प्रकृतिभावस्यादित्यर्थः

२ अनेकः अल् यस्य सः अनेकाल् । शकारः इत् यस्य सः शित् । अनयोस्समा हारद्वन्द्वः ॥ ३ डकारः इत् यस्य सः डिच् ॥ ४ सप्तमीविभक्तौ, गो×इ इत्यत्रापि स्यादित्यर्थः ॥ ५ अभिवादयन्तं शिष्यादिमाशिषं प्रयुज्यमानो गुर्वादिः यत्संप्रभाषं स प्रत्यभिवादः ॥ तत्प्रकारस्तु मनुना दर्शितः—‘आयुष्मान् भव सौम्येति विप्रो वाच्योऽभिवादाने । अकारश्चास्य नाश्चोऽन्ते वाच्यः पूर्वोक्षरः प्लुतः’ इति । एतेन अभिवादयमानस्य नाम सम्बुद्धान्तं प्रयुज्य नाश्चोऽन्तेऽकारश्च वाच्यः । यथा—आयुष्मान् भव देवदत्त (३) अ ॥ इति ॥ ६ आशीर्वचनमिति विज्ञापयामीत्यर्थः ॥ ७ पराङ्मुखमभिमुखीकृत्य यत्किञ्चिदर्थबोधने ॥ ८ प्लुतसंज्ञका प्रगृह्यसंज्ञकाश्च ॥

६-१-१२५ एतेऽचि ^१प्रकृत्या स्युः ॥ ^२एहि कृष्ण(३) अत्र गौश्वर-
ति ॥ ईदूदेद्विवचनं प्रगृह्यम् १-१-११ ईदूदेदन्तं द्विवचनं प्रगृह्यं
स्यात् ॥ हरी एतौ । विष्णू इमौ । गङ्गे अमू । पचेते इमौ ॥
अदसो मात् १-१-१२ अस्मात् परावीदूतौ प्रगृह्यौ स्तः ॥ अमी
ईशाः । रामकृष्णावमू आसाते ॥ मात् किम् ? ^३अमुकेऽत्र ॥
प्राग्रीश्वरान्निपाताः १-४-५६ इत्यधिकृत्य ॥ चादयोऽसत्वे
१-४-५७ अद्रव्यार्थाश्चादयो निपातास्स्युः ॥ प्रादयः १-४-५८
एतेऽपि तथा ॥ निपात एका जनाङ् १-१-१४ एकोऽच् निपात
आङ् वर्जः प्रगृह्यः ॥ ^४इ इन्द्रः । ^५उ उमेशः ॥ ^६‘वाक्यस्मरणयो-
रङित्’ आ एवं नु मन्यसे । आ एवं किल तत् ॥ अन्यत्र ङित् ॥
आ=ईषत् । उष्णम्-ओष्णम् ॥ ओत् १-१-१५ ओदन्तो निपातः
प्रगृह्यः ॥ अहो ईशाः ॥ संबुद्धौ शाकल्यस्येतावनापे १-१-१६
सम्बुद्धिनिमित्तक ओकारो वा प्रगृह्योऽवैदिके इतौ परे । विष्णो+
इति-विष्ण इति, विष्णविति ॥ मय उओ वो वा ८-३-३३
^७मयः परस्योओ वो वाऽचि ॥ किम्बुक्तं । किमु उक्तम् ॥ वस्या-
सिद्धत्वान्नानुस्वारः ॥ इकोऽसवर्णे शाकल्यस्य ह्रस्वश्च ६-१-१२७

१ सन्धिकार्यरहिताः स्युः इत्यर्थः ॥ २ अत्र ‘दूराद्धूते’ चेत्यनेन फुतसंज्ञा ॥
३ असति माद्रूहणे ‘ईदूदेत्’ इत्यस्मात् एकारोऽप्यनुवर्तते । ‘अमुके×अत्र’
इत्यत्रापि प्रकृतिभावः प्रसज्येत ॥ माद्रूहणे तु अदश्शब्देमात्परस्यैकारस्यासम्भवात्
एकारस्य नानुवृत्तिः ॥ ४ इ वितर्के ॥ ५ उ विस्मये ॥ ६ ‘ईपदर्थे क्रियायोगे
मर्यादाभिविधौ च यः । एतमातं ङितं विद्यात् वाक्यस्मरणयोरङित् ॥ ७ मयू
प्रत्याहारः ॥

पदान्ता इको ह्रस्वा वा स्युरसवर्णेऽचि ॥ ह्रस्वविधिसामर्थ्यान्न स्वर-
सन्धिः । चक्रि अत्र । चक्रचत्र । पदान्ता इति किम् ? गौर्यौ ॥
अचोरहाभ्यां द्वे ८-४-४६ अचः पराभ्यां रेफहकाराभ्यां परस्य
यरो द्वे वा स्तः । ^१गौर्यौ, नह्यस्ति ॥ न समासे (वा-६८४) वाप्यश्वः ॥
ऋत्यकः ६-१-१२८ ऋति परे पदान्ता अकः प्राग्वद्वा ॥ ब्रह्म-
ऋषिः, ब्रह्मर्षिः ॥ पदान्ताः किम् ? आर्छत् ॥

॥ इत्यचसन्धिप्रकरणम् ॥

१ अत्र 'अनचि' चेति द्वित्वं न; द्वित्वप्रकरणे 'रहाभ्या' मिति रेफत्वेन
साक्षाच्छ्रुतेन निमित्तभावेन रेफस्य यर् शब्दबोधितकार्यभावत्वबाधात् । 'श्रुता-
नुमितयोश्च श्रुतं बलीयः' इति हि न्यायः ॥

॥ अथ हल्सन्धिप्रकरणम् ॥

स्तोः^१श्रुना श्रुः ८-४-४० सकारतवर्गयोः शकारचवर्गाभ्यां
योगे शकारचवर्गौ स्तः । रामश्शेते । रामश्चिनोति । सच्चित् ।
शार्ङ्गिञ्जय ॥ शात् ८-४-४४ शात् परस्य तवर्गस्य श्रुत्वं न ।
विश्वः, प्रश्वः ॥ ^२ष्टुना ष्टुः ८-४-४१ स्तोः ष्टुना योगे ष्टुः । राम-
ष्पष्टः, रामष्टीकते । पेष्टा । तष्टीका । चक्रिण्डौकसे ॥ न पदान्ताष्टो-
रनाम् ८-४-४२ पदान्ताष्टवर्गात्परस्यानामः स्तोः ष्टुर्न स्यात् ।
षट् सन्तः । षट्ते । पदान्तात् किं ? ईष्टे । टोः किम् ? सर्पिष्टमम् ॥
^{*}अनाम्वतिनगरीणामिति वाच्यम् । (वा ५०१६) षण्णाम्,
षण्णवतिः, षण्णगर्ग्यः ॥ ^३तोष्णि ८-४-४३ न ष्टुत्वम् । सन् षष्टः ॥
झलां जशोऽन्ते ८-२-३९ पदान्ते झलां जशस्स्युः । वागीशः ॥
यरोऽनुनासिकेऽनुनासिको वा ८-४-४५ ^४यरः पदान्तस्यानुना-
सिके परेऽनुनासिको वा स्यात् । एतन्मुरारिः, एतद्भुरारिः ॥
प्रत्यये भाषायां नित्यम् (वा ५०१७) तन्मात्रम्, चिन्मयम् ॥
तोर्लि ८-४-६० परसवर्णः । तल्लयः, विद्वान्लिखति । नस्यानुना-

१ अत्र उद्देश्यविधेय (स्थान्यादेश) योरेव यथासंख्यम् ॥ निमित्तकार्यिणो-
स्तु न; तथासति शकारयोगे चकारः । तवर्गयोगे चवर्गः इत्यर्थे जाते शकारस्य
तवर्गे परे श्रुत्वप्राप्त्यभावात् 'शा' दिति निषेधो व्यर्थस्स्यात् ॥ २ अत्रापि
स्थान्यादेशयोरेव यथासंख्यम् ॥ अन्यथा 'तोष्णि' इति ष्टुत्वनिषेधो व्यर्थस्स्यात् ॥
३ तवर्गस्य षकारे परे ॥ ४ यर् प्रत्याहारः ॥

सिको लः ॥ उदः स्थास्तम्भोः पूर्वस्य ८-४-६१ ^१उदः परयोः
 स्थास्तम्भोः पूर्वसवर्णः । तस्मादित्युत्तरस्य १-१-६७ पञ्चमीनिर्दे-
 शेन क्रियमाणं कार्यं वर्णांतरेणान्यवहितस्य परस्य ज्ञेयम् ॥ आदेः
 परस्य १-१-५४ परस्य यद्विहितं तत् तस्यादेर्बोध्यम् । इति
 सस्य ^२थः ॥ झरो झरि सवर्णे ८-४-६५ हलः परस्य झरो वा लोप-
 स्सवर्णे झरि ॥ खरि च ८-४-५५ खरि झलां चरस्स्युः । इत्युदो
 दस्य तः । उत्थानम्, उत्तंभनम् ॥ झयो होऽन्यतरस्याम् ८-४-६२
 झयः परस्य हस्य वा पूर्वसवर्णः । नादस्य घोषस्य संवारस्य महा-
 प्राणस्य तादृशो वर्गचतुर्थः । ^३वाग्घरिः, वाग्हरिः ॥ शश्छोऽटि
 ८-४-६३ झयः परस्य शस्य छो वा ऽटि । तद्+शिव इत्यत्र दस्य
 श्रुत्वेन जकारे कृते 'खरि' चेति जकारस्य चकारः । तच्छिवः,
 तच्छिवः । तच्छलोकेन ॥ ^४छत्वममीति वाच्यम् (वा ५०२५)
 मोऽनुस्वारः ८-३-२३ मांतस्य ^५पदस्यानुस्वारो हलि । हरिं वंदे ॥
 नश्चापदान्तस्य झलि ८-३-२४ नस्य मस्य चापदान्तस्य झ-

१ अत्र 'तोल्लीति सुखात् तोरित्यनुवर्तते । स पञ्चम्यंततया विपरिणम्यते ।
 उदः इति अवयवषष्ठी' तथाच—उदवयवभूततवर्गात् परयोः' इति केचित्
 वर्णयन्ति ॥ अयमेव सुगमः पन्था ॥ २ अघोषमहाप्राणप्रयत्नाभ्यां सदृशतम इति
 भावः ॥ ३ स्थानिभूतः हकारः घोषनादसंवारमहाप्राणात्प्रयत्नचतुष्टयविशिष्टः ॥
 एतस्य तुल्याभ्यन्तरप्रयत्नवत्सु क ख ग घ ङेषु क ग ङा न भवन्ति ; तेषामल्प-
 प्राणत्वात् । खकारोऽपि न भवति । आघोषश्चासंविचारयत्नकत्वात् ॥ किंतु घोष-
 नादसंवारमहाप्राणवान् धकारएव भवति ॥ ४ 'उजिचपदे' इत्यतः पदे इति
 'हलिसर्वेषा'मित्यतः हलिति चानुवर्तते ॥

ल्यनुस्वारः । यशांसि, आक्रंस्यते ॥ ¹अनुस्वारस्य ययि परसवर्णः
 ८-४-५८ शान्तः ॥ वा पदान्तस्य ८-४-५९ त्वङ्करोपि । त्वं
 करोपि ॥ मो राजि समः कौ ८-३-२५ किवन्ते राजतौ परे
²समो मस्य म एव स्यात् । सम्राट् ॥ हे मपरे वा ८-३-२६ मपरे
 हकारे परे मस्य मो वा । किम् हलयति, किं हलयति ॥ यवलपरे
 यवला वा (वा ४९०२) किं ह्यः, किं ह्यः, किं हलयति, किं
 हलयति । किं ह्लादयति । किं ह्लादयति ॥ नपरे नः ८-३-२७
 नपरे हकारे मस्य नो वा । किन्हुते । किं हुते । डस्मि धुट् ८-३-
 २९ डात्परस्य सस्य धुडा ॥ आद्यंतौ टकितौ १-१-४६ टित्कितौ
 यस्योक्तौ तस्य क्रमादाद्यंतौ स्तः । पट्सन्तः पट्सन्तः ॥ ³ङोः
 कुक् टुक् शरि ८-३-२८ वा स्तः ॥ ⁴चयो ⁵द्वितीयाशरि
⁶पौष्करसादेरिति वाच्यम् (वा ५०२३) प्राङ्खपष्ठः, प्राङ्-
 क्षपष्ठः, प्राङ् पष्ठः, सुगण्ठपष्ठः, सुगण्ट् पष्ठः, सुगण्पष्ठः ॥ नश्च
 ८-३-३० नान्तात् परस्य सस्य धुडा । सन्त्सः । सन्त्सः ॥
 शो तुक् ८-३-३१ पदान्तस्य नस्य शे परे तुग्वा । ⁷सञ्छम्भुः,
 सञ् च्छम्भुः, सञ्चश्चम्भुः, सञ्चश्चम्भुः ॥ डमो ह्रस्वादचि डमु-
 णित्यम् ८-३-३२ ह्रस्वात् परो यो ⁸डम् तदन्तं यत्पदं तस्मात्

- 1 पदान्तस्यानुस्वारस्य ययि परे परसवर्णो वा स्यात् ॥ 2 उपसर्गस्य ॥
 3 डकारस्य कुगागमः । णकारस्य दुगागमश्च भवति ॥ 4 चयप्रत्याहारः ॥
 5 खफछठथाः इत्यर्थः ॥ 6 पौष्करसादिवाच्यः ॥ 7 'ज-छो ज-चछा ज-चशा
 ज-शाविति चतुष्टयम् । रूपाणामिह तुक्छत्व चलोपानां विकल्पनात् ॥
 8 डम् प्रत्याहारः ॥

परस्याचो नित्यं ^१डमुट् स्यात् । प्रत्यङ्ङात्मा, सुगण्णीशः, सन्न-
 च्युतः । समस्सुटि ८-३-५ समो हस्सुटि ॥ अत्रानुनासिकः
 पूर्वस्य तु वा ८-३-२ अत्र रुप्रकरणे रोः पूर्वस्यानुनासिको वा ॥
 अनुनासिकात्परोऽनुस्वारः ८-३-४ अनुनासिकं विहाय रोः
 पूर्वस्मात्परोऽनुस्वारागमः ॥ खरवसानयोर्विसर्जनीयः ८-३-१५
^२ख ^३र्यवसाने च पदान्तस्य रस्य विसर्गः ॥ *सम्पुङ्गानां सो
 वक्तव्यः (वा ४८९२) संस्कर्ता, संस्कर्ता ॥ पुमः खय्यम्परे
 ८-३-६ ^४अम्परे खयि पुमो रुः । पुंस्कोकिलः, पुंस्कोकिलः ॥
 नश्छव्यप्रशान् ८-३-७ अम्परे ^५छवि नान्तस्य पदस्य रुः । न तु
 प्रशान्शब्दस्य ॥ विसर्जनीयस्य सः ८-३-३४ खरि । चक्रिँछायस्व,
 चक्रिँछायस्व । अप्रशान् किम् ? प्रशान् तनोति । पदस्येति, किम् ?
 हन्ति ॥ नृन् पे ८-३-१० नृनित्यस्य रुर्वा पे । कुप्वोः कःपौ च
 ८-३-३७ कवर्गे पवर्गे च खरि विसर्गस्य ४ कःपौ स्तः, चाद्विसर्गः
 नृःपाहि, नृः पाहि, नृःपाहि, नृः पाहि, नृन् पाहि ॥ तस्य पर-

१ डमुडागमः ॥ २ खरि परतः ॥ ३ यस्मिन्नुच्चारिते सति अव्यवहितोत्तर-
 काले वर्णान्तराणामुच्चारणाभावः । सः अन्यवर्णः अवसानसंज्ञिकः ॥ यद्वा
 किञ्चिद्गुणोच्चारणोत्तरं वर्णान्तराणामुच्चारणाभावः अवसानसंज्ञिकः ॥ तत्र
 प्रथमपक्षे 'खरवसानयो' रित्यत्र खरि परतः रेफस्य विसर्गः । अवसानेतु रेफे
 स्थानिति सतीति त्रिषयभेदात् स्थानसप्तमी ॥ द्वितीयपक्षे तु अभावस्यापि बुद्धि-
 कृतं परत्वं बोध्यम् ॥ ४ अमुप्रयाहारान्तर्गतवर्णः परः यस्मात्तस्मिन् खयुप्रत्याहा-
 रान्तर्गतवर्णे परतः ॥ ५ छव् प्रत्याहारः ॥

माप्रेडितम् ८-१-२ द्विरुक्तस्य ^१परमाप्रेडितं स्यात् । कानाप्रेडिते
 ८-३-१२ ^२कान्नकारस्य स्याप्रेडिते । काँस्कान् । कांस्कान् । छे च
 ६-१-७३ ^३ह्रस्वस्य छे तुक् । शिवच्छाया । पदान्ता द्वा ६-१-७६
 दीर्घात् पदान्ताच्छे तुगवा । लक्ष्मीच्छाया । लक्ष्मीछाया ॥

॥ इति हल्सन्धिप्रकरणम् ॥

१ द्वितीयम् ॥ २ कान् शब्दस्य नकारस्य ॥ ३ 'ह्रस्वस्य पिति कृति तुक्'
 इति सूत्रात् ह्रस्वस्य तुक्चेत्यनुवर्तते ॥

॥ अथ विसर्गसन्धिप्रकरणम् ॥

विसर्जनीयस्य सः ८-३-३४ खरि । विष्णुन्नाता ॥ वा शरि
 ८-३-३६ शरि विसर्गस्य विसर्गो वा । हरिः शेते, हरिश्शेते ॥
 ससजुषो रुः ८-२-६६ पदान्तस्य सस्य ^१सजुषश्च रुस्यात् ।
 अतो रोरपुतादपुते ६-१-११३ अपुतादतः परस्य रो रुस्या-
 दपुतेऽति । शिवोऽर्च्यः ॥ हशि च ६-१-११४ ^२तथा । शिवो
 वंघः ॥ भोभगोअघोअपूर्वस्य योऽशि ८-३-१७ ^३एतत्पूर्वस्य
 रोर्योदेशोऽशि । देवा इह, देवायिह । भोस्भगोस्अघोस् इति
 सान्ता निपाताः । तेषां रोर्यत्वे कृते । हलि सर्वेषाम् ८-३-२२
 भोभगोअघो अपूर्वस्य यस्य लोपस्याद्धलि ॥ भो देवाः । भगो
 नमस्ते । अघो याहि ॥ रोऽसुपि ८-२-६९ अहो रेफादेशो न तु
 सुपि ॥ अहरहः । अहर्गणः । रोरि ८-३-१४ रेफस्य रेफे
 परे लोपः ॥ टूलोपे पूर्वस्य दीर्घोऽणः ६-३-१११ ढरेफयोर्लोप-
 निमित्तयोः परतः पूर्वस्याणो दीर्घः (पुनरु+रमते) पुनारमते,
 हरीरम्यः, शम्भूराजते ॥ अणः किम् ? वृढः, वृढः ॥ मनस्+
 रथः इत्यत्र रुत्वे कृते 'हशि' चेत्युत्वे 'रोरी'ति लोपे च प्राप्ते—
 विप्रतिषेधे परं कार्यम् १-४-२ ^४तुल्यबलविरोधे परं कार्यं स्यात् ॥

१ सजुषशब्दस्य ॥ २ अपुतादतः परस्य रो रुस्याद्धशि ॥ ३ भोस्पूर्वकस्य
 भगोस्पूर्वकस्य अघोस्पूर्वकस्य अकारपूर्वकस्य च इत्यर्थः ॥ ४ अन्यत्र चरितार्थयो-
 रशास्त्रयोरेकत्र लक्ष्ये यौगपद्यसम्भवः तुल्यबलविरोधः ॥

इति प्राप्ते 'पूर्वत्रासिद्ध' मिति 'रोरी' त्यस्यासिद्धत्वादुत्वमेव मनो-
रथः ॥ एतत्तदोस्सुलोपोऽकोरनञ्समासे हलि ६-१-१३२
अककारयोरेतत्तदोर्यस्सुस्तस्य लोपो हलि । न तु नञ् समासे ॥
एष विष्णुः, स शम्भुः ॥ अकोः किम् ? एपको रुद्रः ॥ अनञ्
समासे किम् ? असदिशवः ॥ हलि किम् ? एषोऽत्र ॥ सोऽचि
लोपे चेत्पादपूरणम् ६-१-१३४ स इत्यस्य सोर्धोपरस्यादचि पाद-
श्चेल्लोपे सत्येव पूर्येत ॥ श्रु ॥ 'सेमा मविद्धि प्रभृतिम् । श्लो ॥ 'सैष
दाशरथी रामः ' ॥

॥ इति विसर्गसन्धिप्रकरणम् ॥

॥ अथ शब्दाधिकारः ॥

॥ अजन्तपुंलिङ्गप्रकरणम् ॥

¹अर्थव²दधातु³प्रत्ययः प्रातिपदिकम् १-२-४५ धातुं प्रत्ययं प्रत्ययान्तं च वर्जयित्वाऽर्थवच्छब्दस्वरूपं प्रातिपदिकसंज्ञं स्यात् ॥ कृत्तद्धितसमासाश्च १-२-४६ कृत्तद्धितान्तौ समासश्च तथा स्युः ॥ स्त्रौजसमौट्ठष्टाभ्याम्भिस्ङेभ्यां भ्यस्ङसिभ्याम्भ्यस्ङसोसाम् ङ्योस्सुप् ४-१-२ सु औ जस् इति ⁴प्रथमा ॥ अम् औट् शस् इति द्वितीया ॥ टा भ्यां भिस् इति तृतीया ॥ डे भ्यां भ्यस् इति चतुर्थी ॥ ङसि भ्यां भ्यस् इति पञ्चमी ॥ ङस् ओस् आम् इति षष्ठी ॥ ङि ओस् सुप् इति सप्तमी ॥ ⁵ङ्याप्रातिपदिकात् ४-१-१ प्रत्ययः ३-१-१ परश्च ३-१-२ इत्यधिकृत्य ॥ ङ्यन्तादावन्तात्प्रातिपदिकाच्च परे स्वादयः प्रत्ययास्स्युः ॥ सुपः १-४-१०३ सुप-

1 अर्थवदिति किम् ? धनम् वनम् इत्यादौ प्रतिवर्णं प्रातिपदिकसंज्ञा मा भूत् ॥ सत्यां हि प्रातिपदिकसंज्ञायां तल प्रतिवर्णं सुबुत्पत्तिस्स्यात् ॥ 2 अधातुरिति किम् ? हनधातोर्लङि प्रथमपुरुषैकवचने अहन्नित्यल 'नलोपः प्रातिपदिकान्तस्ये'त्यनेन नकारलोपस्स्यात् ॥ 3 अप्रत्यय इत्यावर्त्यते ॥ प्रत्ययभिन्नं प्रत्ययान्तभिन्नं चेत्यर्थो विवक्षितः ॥ 4 प्रथमाया एकवचनद्विवचनबहुवचनद्योतकाः प्रत्यया इत्यर्थः ॥ एवं द्वितीयादीनामपि ॥ 5 ङीच आप् च प्रातिपदिकञ्चेत्येतेषां समाहारद्वन्द्वः ॥ ङीशब्देन ङीप् ङीष् ङीन् इत्येतेषां सामान्येन ग्रहणम् ॥ आप् शब्देन च टाप् डाप् चाप् इत्येतेषां सामान्येन ग्रहणम् 'यस्मात्प्रत्ययविधिस्तदादिप्रत्ययेऽङ्गम् ॥' (प्रत्ययग्रहणे यस्मात्सविहितः तदादेः तदन्तस्य च ग्रहणम्) इति परिभाषया तदन्तग्रहणम् ॥

स्त्रीणि त्रीणि वचनान्येकश एकवचनद्विवचनबहुवचनसंज्ञानि स्युः ॥
 द्व्येकयोर्द्विवचनैकवचने १-४-२२ ^१द्वित्वैकत्वयोरेते स्तः ॥
 विरामोऽवसानम् १-४-११० वर्णानामभावोऽवसानसंज्ञस्यात् ॥
 स्त्वविसर्गौ । रामः ॥ सरूपाणामेकशेष एकविभक्तौ १-२-६४
 एकविभक्तौ यानि सरूपा ^२प्येव दृष्टानि तेषामेक एव शिष्यते ॥
 प्रथमयोः पूर्वसवर्णः ६-१-१०२ अकः प्रथमाद्वितीययोरचि पूर्व-
 सवर्णदीर्घ एकादेशस्यात् । इति प्राप्ते—नादिचि ६-१-१०४ ^३आ-
 दिचि न पूर्वसवर्णदीर्घः ॥ वृद्धिरेचि ॥ रामौ ॥ बहुषु बहुवचनम्
 १-४-२१ बहुत्वविवक्षायां बहुवचनं स्यात् ॥ चुटू १-३-७ प्रत्ययाद्यौ
^४चुटू इतौ स्तः ॥ विभक्तिश्च १-४-१०४ सुप्तिङौ विभक्तिसंज्ञौ स्तः ॥
 न विभक्तौ तुसाः १-३-४ विभक्तिस्थास्तवर्गसकारमकारा ^५नेतः ॥
 इति सस्य नेत्वम् ॥ रामाः ॥ एकवचनं सम्बुद्धिः २-३-४९ सम्बोधने
 प्रथमाया एकवचनं सम्बुद्धिसंज्ञं स्यात् ॥ यस्मात् प्रत्ययविधि-
 स्तदादिप्रत्ययेऽङ्गम् १-४-१३ यः प्रत्ययो यस्मात् क्रियते ^६तदादि-
 शब्दस्वरूपं तस्मिन्प्रत्यये परेऽ^७ङ्गं स्यात् ॥ एङ् द्विस्वात्सम्बुद्धेः
 ६-१-६९ एङन्ताद्द्विस्वान्ताच्चाङ्गाद्धलुप्यते स ^८सम्बुद्धेश्चेत् ॥ हे
 राम, हे रामौ, हे रामाः ॥ एङ्ग्रहणं किम् ? हे हरे ॥ हे विष्णो ॥

१ द्वित्वे एकत्वे च विवक्षिते ॥ २ 'वृद्धो यू' नेत्यादिसूत्रात् एव इत्यप-
 कृत्यते ॥ तेन जननीपरिच्छेत्तृवाचकयोर्मातृशब्दयोन्यैकशेषः ; तृतीयादौ सारू-
 प्येऽपि औजसादौ वैरूप्यात् ॥ ३ अवर्णात् ॥ इच् प्रत्याहारः ॥ ४ चवर्गाटवर्गौ ॥
 ५ इत्संज्ञकाः न ॥ ६ 'भवामि' 'भविष्यामि' इत्यादौ शबादिविकरणविशिष्टस्य
 भव - भविष्यइत्यादिकस्याङ्गसंज्ञार्थं तदादिग्रहणम् ॥ ७ अङ्गसंज्ञम् ॥ ८ संबुध्य-
 वयवश्चेदित्यर्थः ॥

अत्र नित्यो गुणः ॥ अमि पूर्वः ६-१-१०७ अकोऽ^१म्यचि पूर्वरूप-
मेकादेशः ॥ रामम्, रामौ ॥ लशकृतद्धिते १-३-८ तद्धितवर्जप्रत्य-
याद्या ^२लशकवर्गा इतस्त्युः ॥ तस्माच्छसो नः पुंसि ६-१-१०३ पूर्व-
सवर्णदीर्घात्परो य^३श्शससकारस्तस्य नस्यात्पुंसि ॥ अट्कुप्वाङ् नुम्
व्यवायेऽपि ८-४-२ ^४अट् कवर्गः पवर्ग आङ् नुम् एतैर्व्यस्तैर्यथा-
सम्भवं मिलितैश्च व्यवधानेऽपि ^५रषाभ्यां परस्य नस्य णस्समानपदे ॥
इति प्राप्ते ॥ पदान्तस्य ८-४-३७ नस्य णो न ॥ रामान् ॥
टाडसिडसामिनात्स्याः ७-१-१२ अदन्ताद्वादीना ^६मिनादयः
स्युः ॥ णत्वं ॥ रामेण ॥ सुपि च ७-३-१०२ यच्चादौ सुप्यतोऽ-
ङ्गस्य दीर्घः—रामाभ्याम् ॥ अतो भिस ऐस् ७-१-९ अनेकाल्
शित्सर्वस्य ॥ रामैः ॥ डेर्यः ७-१-१३ अतोऽङ्गात्परस्य ^७डेर्या-
देशः । स्थानिवद्देशोऽनत्विधौ १-१-५६ आदेशः स्थानिवत्स्या-
न्नतु ^८स्थान्यलाश्रयविधौ ॥ इति स्थानिवत्त्वा 'त्सुपि' चेति दीर्घः ॥

१ द्वितीयैकवचनप्रत्ययः योऽम् तस्मिन् विद्यमानो योऽच् तस्मिन् परत
इत्यर्थः ॥ २ लकारः शकारः कवर्गश्च ॥ ३ शस्प्रत्ययावयवः यस्सकारः तस्य
नकारस्त्यात् ॥ ४ अट् प्रत्याहारः ॥ ५ 'रषाभ्यां नोणस्समानपदे' इति सूत्र-
मनुवर्तते ॥ समानपदत्वं च निमित्तानधिकरणनिमित्तमित्पदाघटितत्वम् ॥ ६
इव, आत्, स्य-एते आदेशाः ॥ ७ इदं चतुर्थ्यैकवचनं, न तु सप्तम्याः; व्याख्या-
नात् ॥ 'डेराम्' इत्यत्र तु सप्तम्या एव 'स्त्रियाम्' इत्यादि निर्देशात् ॥
८ स्थानिभूतः यः अल् तदाश्रयविधौ कर्तव्ये ॥ एवञ्च—स्थानिभूतात्मातधर्माव-
च्छिन्ननिमित्तकार्ये कर्तव्ये आदेशस्तथानिवृत्त स्यादित्यर्थः ॥ अत्विधावित्यत्र
अलाविधिः, अलः (परस्य) विधिः, अल (स्थाने) विधिः, अलि (परतः) विधिः
इति ॥ चतुर्था विग्रहः ॥ एतेषां प्रयोजनान्यन्यत्र ज्ञातव्यानि ॥

^१रामाय रामाभ्याम् ॥ बहुवचने झल्येत् ७-३-१०३ झलादौ
 बहुवचने सुप्यतोऽङ्गस्यैकारः ॥ रामेभ्यः ॥ ^२सुपि किम्?
 पचध्वम् ॥ वाऽवसाने ८-४-५६ अवसाने झलं चरो वा ॥ रामात्-
 रामाद्, रामाभ्याम्, रामेभ्यः ॥ रामस्य ॥ ओसि च
 ७-३-१०४ अतोऽङ्गस्यैकारः । रामयोः ॥ ह्रस्वनद्यापो नुट् ७-१-५४
 ह्रस्वान्तान्नद्यन्तादावन्ताच्चाङ्गात् परस्यामो नुडागमः ॥ नामि
 ६-४-३ अजन्ताङ्गस्य दीर्घः ॥ रामाणाम् ॥ रामे, रामयोः ॥
 एत्वे कृते—आदेशप्रत्यययोः ८-३-५९ इण्कुभ्यां परस्यापदान्त-
 स्यादेशः - प्रत्ययावयवश्च यस्सः तस्य मूर्धन्यादेशः ॥ ईषद्विवृतस्य
 सस्य तादृशएव षः ॥ रामेषु ॥ एवं कृष्णादयोऽप्यदन्ताः ॥ ^३सर्वा-
 दीनि ^४सर्वनामानि १-१-२७ सर्व विश्व उभ उभय डतर डतम
 अन्य अन्यतर इतर त्वत् त्व नेम सम सिम—पूर्वपरावरदक्षिणोत्त-
 रापराधराणि व्यवस्थायामसंज्ञायाम्—स्वमज्ञातिधनाख्यायाम्—
 अन्तरं वहिर्योगोपसंव्यानयोः—त्यद् तद् यद् एतद् इदम् अदस्
 एक द्वि युष्मद् अस्मद् भवत् किम् ॥ जसश्शी ७-१-१७ अदन्तात्
 सर्वनाम्नो जसश्शी स्यात् ॥ अनेकाल्त्वात्सर्वादेशः ॥ सर्वे ॥
 सर्वनाम्नः स्मै ७-१-१४ अतस्सर्वनाम्नो डेः स्मै ॥ सर्वस्मै ॥
 डसि डयोः स्मात् सिनौ ७-१-१५ अतस्सर्वनाम्न एतयोरेतौ स्तः ॥

१ रामायेत्यत्र 'सन्निपातलक्षणो विधिरनिमित्तं तद्विधातस्य' इति परि-
 भाषाया न प्रवृत्तिः; 'कष्टायक्रमणे' इत्यादि पाणिनिनिर्देशेन तस्या अनित्यत्वज्ञाप-
 नात् ॥ ^२सुपि इत्येतत्पदं किं प्रयोजनकमित्यर्थः ॥ एतादृशस्य लेसवैलम्बमेवोह्यं ॥
^३सर्वः आदिः येषां तानीति तद्गुणसंविज्ञानबहुव्रीहिः ॥ 'अदस्सर्वेषा' मिति
 लिङ्गात् ॥ अन्यथा सर्वशब्दस्य सर्वनामसंज्ञा न स्यात् ॥ सर्वेषामिति रूपं न
 सिद्ध्येत् ॥ ^४सर्वनामसंज्ञानि स्युः ॥ सर्वेषां नामानीति अन्वर्थसंज्ञा ॥

सर्वस्मान् ॥ आमि सर्वनाम्नस्सुट् ७-१-५२ अवर्णान्तात् परस्य
 सर्वनाम्नो विहितस्यामस्सुडागमः ॥ एत्वषत्वे ॥ सर्वेषाम् ॥ सर्व-
 स्मिन् ॥ शेषं रामवन् । एवं विश्वाद्योऽप्यदन्ताः ॥ उभशब्दो नित्यं
 द्विवचनान्तः ॥ उभौ २ उभाभ्याम् ३ उभयोः २ ॥ दस्येह पाठो
^१ऽकजर्थः ॥ ^२डतरडतमौ प्रत्ययौ । 'प्रत्ययग्रहणे तदन्तग्रहण'मिति
 तदन्ता ग्राह्याः ॥ नेम इत्यर्थः ॥ समस्सर्वपर्यायः । तुल्यपर्यायस्तु न; 'यथा-
 संख्यमनुदेशः समाना'मिति ज्ञापकात् ॥ पूर्वपरावरदक्षिणोत्तरापरा-
 धराणि व्यवस्थायामसंज्ञायाम् १-१-३४ एतेषां व्यवस्थायामसंज्ञायां
 सर्वनामसंज्ञा गणसूत्रात् सर्वत्र या प्राप्ता सा जसि वा ॥ पूर्वे,
 पूर्वाः ॥ असंज्ञायाम् किम् । उत्तराः कुरवः ॥ ^३स्वाभिधेयापेक्षावधि-
 नियमो व्यवस्था ॥ व्यवस्थायां किम् ? दक्षिणा गाधकाः । कुशलाः
 इत्यर्थः ॥ स्वमज्ञातिधनाख्यायाम् १-१-३५ ज्ञातिधनान्यवाचिनः
^४स्वशब्दस्य प्राप्ता संज्ञा जसि वा ॥ स्वे स्वाः ॥ आत्मीयाः
 आत्मान इति वा ॥ ज्ञातिधनवाचिनस्तु स्वाः ॥ ज्ञातयोऽर्था वा ॥
 अन्तरं बहिर्योगोपसंव्यानयोः १-१-३६ बाह्ये परिधानीये चार्थेऽ-
 न्तरशब्दस्य प्राप्ता संज्ञा जसि वा ॥ अन्तरे अन्तरा वा गृहाः ॥
 बाह्या इत्यर्थः । अन्तरे अन्तरा वा शाटकाः ॥ परिधानीया इत्यर्थः ॥
 पूर्वादिभ्यो नवभ्यो वा ७-१-१६ एभ्यो ङसिङ्योः स्मात्

१ 'अव्यय सर्वनाम्नामकच् प्राक्टेः' इत्युक्तः अकच् ॥ २ किं यत्तदोर्निर्धा-
 रणे 'द्वयोरेकस्य डतरच्' 'बहूनां जातिपरिग्रहे डतमच्' इत्युक्ता प्रत्ययौ ॥
 ३ स्वेषां=पूर्वादिशब्दानां, अभिधेयेन अपेक्ष्यमाणो योऽवधिः, तस्य नियमः
 इति विग्रहः ॥ ४ आत्मात्मीयवाचिन इत्यर्थः ॥ 'स्वो ज्ञातावात्मनि स्वं लिङ्वा-
 त्मीये स्वोऽङ्घ्रियां धने' इत्यमरः ॥

स्मिनौ वा स्तः ॥ पूर्वस्मात्—पूर्वात्, पूर्वस्मिन्—पूर्वे । एवं परा-
दीनाम् । शेषं सर्ववत् ॥ प्रथमचरमतयाल्पार्धकतिपयनेमाश्च
१-१-३३ एते जस्युक्तसंज्ञा वा स्युः ॥ प्रथमे—प्रथमाः । ^१तयप्र-
त्ययः । द्वितये—द्वितयाः । शेषं रामवत् । नेमे—नेमाः । शेषं
सर्ववत् ॥ ^२तीयस्य ङित्सु वा ॥ द्वितीयस्मै—द्वितीयायेत्यादि ॥ एवं
तृतीयः ॥ निर्जरः—^३जराया जरसन्यतरस्याम् ७-२-१०१
अजादौ विभक्तौ ॥ (प.)* पदाङ्गाधिकारे तस्य च तदन्तस्य च
(प.)* ^४निर्दिश्यमानस्यादेशा भवन्ति 'एकदेशविकृतमनन्यव'दिति
जरशब्दस्य जरस् ॥ निर्जरसौ, निर्जरस इत्यादि ॥ पक्षे हलादौ च
रामवत् ॥ इति अदन्तशब्दाः ॥

॥ अथ आदन्तशब्दाः ॥

विश्वपाः ॥ दीर्घाजसि ^५च ६-१-१०५ न पूर्वसवर्णः, वृद्धिः ॥
विश्वपौ, विश्वपाः ॥ हे विश्वपाः ॥ विश्वपां, विश्वपौ ॥
^६सुडनपुंसकस्य १-१-४३ स्वादिपञ्च वचनानि सर्वनामस्थानसं-
ज्ञानि स्युरङ्गीवस्य ॥ स्वादिष्वसर्वनामस्थाने १-४-१७ कप्रत्य-
यावधिपु स्वादिष्वसर्वनामस्थानेषु पूर्वं पदं स्यात् ॥ यचि भम्

१ 'संख्याया अवयवे तयप्' इति विहितः । ततस्तदन्ताः ग्राह्याः ॥
२ 'द्वेस्तीय' इत्युक्तः ॥ ३ जराशब्दस्य जरसादेशो वा स्यात् ॥ ४ षष्ठीप्रकृति-
जन्यप्राथमिकोपस्थितिविषयत्वं निर्दिश्यमानत्वम् ॥ ५ चकारात् 'नादिचि' इति
सुखादिचीत्यनुकृत्यते ॥ दीर्घात् जसि इचि च परे न पूर्वसवर्णदीर्घ इत्यर्थः ॥
६ प्रत्याहारः ॥

१-४-१८ ^१यादिष्वजादिषु च कप्प्रत्ययावधिषु स्वादिष्वसर्वनामस्थानेषु
पूर्वं भसङ्गं स्यात् ॥ आकडारादेका संज्ञा १-४-१ इत ऊर्ध्वं
'कडाराः कर्मधारये' इत्यतः प्रागेकस्यैकैव संज्ञा ज्ञेया, या पराऽ-
नवकाशा च ॥ आतो धातोः ६-४-१४० आकारान्तो यो धातु-
स्तदन्तस्य भस्याङ्गस्य लोपः ॥ 'अलोऽन्त्यस्य' विश्वपः ॥ विश्वपा,
विश्वपाभ्यामित्यादि ॥ एवं शङ्खध्मादयः ॥ धातोः किम् ? हाहान् ॥
इति आदन्तशब्दाः ॥

॥ अथ इदन्तशब्दाः ॥

हरिः, हरी ॥ जसि च ७-३-१०९ ह्रस्वान्तस्याङ्गस्य गुणः ॥
हरयः ॥ ह्रस्वस्य गुणः ७-३-१०८ सम्बुद्धौ ॥ ^२हे हरे ॥ हरिम्,
हरी, हरीन् ॥ शेषो घ्यसखि १-४-७ शेष इति स्पष्टार्थम् ॥
ह्रस्वौ याविदुतौ तदन्तं सखिवर्जं विसंज्ञम् ॥ आङो ना स्त्रियाम्
७-३-१२० घेः परस्याङो^३ना स्यादस्त्रियाम् ॥ आङिति टासंज्ञा ॥
हरिणा । असखीति किम् ? सख्या ॥ हरिभ्यां, हरिभिः ॥ वेङिति
७-३-१११ विसंज्ञस्य ङिति सुपि गुणः ॥ हरये ॥ ङसिङसोश्च
६-१-११० एङो ङसिङसोरिति पूर्वरूपमेकादेशः ॥ हरेः, हर्योः,
हरीणाम् ॥ अच्च घेः ७-३-११९ इदुञ्यामुत्तरस्य डेरौ ^४द्वेरेच्च ॥
हरौ, हरिषु ॥ एवं कव्यादयः ॥ अनङ् सौ ७-१-९३ सख्युरङ्ग-

१ यकारादिषु ॥ २ 'एङ् ह्रस्वात्संबुद्धे' रिति संबुद्धिलोपः ॥ ३ ना इत्या-
देशः ॥ ४ चि संज्ञकस्य अकारादेशः ॥

स्यानडादेशोऽसम्बुद्धौ ^१सौ ॥ डित्वादंत्यस्य ॥ अलोऽन्त्यात्पूर्व
 उपधा १-१-६५ अन्त्यादलः पूर्वो वर्ण उपधासंज्ञस्यात् ॥ सर्वना-
 मस्थाने चासंबुद्धौ ६-४-८ नांतस्योपधाया दीर्घोऽसंबुद्धौ सर्व-
 नामस्थाने ॥ अपृक्त एकाल् प्रत्ययः १-२-४१ स्पष्टम् ॥ हल्ङच्चा-
 भ्यो दीर्घात् सुतिस्पृक्तं हल् ६-१-६८ हलंतात्परं दीर्घौ यौ
 ङच्चापौ तदन्ताच्च परं सुतिसीत्येत ^२दपृक्तं हल्लुप्यते ॥ ^३न लोपः
 प्रातिपदिकांतस्य ८-२-७ प्रातिपदिकसंज्ञकं यत्पदं तदन्तस्य
 नस्य लोपः ॥ सखा ॥ सख्युरसम्बुद्धौ ७-१-९२ सख्युर-
 ज्ञात्परं सम्बुद्धिर्वज्रं सर्वनामस्थानं ^४णिद्वत्स्यात् ॥ अचोऽङिति
 ७-२-११५ अजन्ताङ्गस्य वृद्धिः ङिति णिति च परे ॥ सखायौ
 सखायः ॥ हे सखे ॥ सखायम्, सखायौ, सखीन् ॥ सख्या ॥
 सख्ये ॥ ख्यत्यात्परस्य ६-१-११२ खितिशब्दाभ्यां खीती शब्दा-
 भ्यां कृतयणादेशाभ्यां परस्य जसिङसो रत ^५उः ॥ सख्युः (२)
 औत् ७-३-११८ इदुङ्यां परस्य ङे ^६रौत् ॥ सख्यौ ॥ शेषं
 हरिवत् ॥ पतिस्समास एव १-४-८ ^७घिसंज्ञः ॥ पत्या ॥ पत्ये ॥
 पत्युः ॥ (२) पत्यौ ॥ शेषं हरिवत् ॥ समासे तु ॥ भूपतिना ॥

१ सुप्रत्यये परतः ॥ २ सु । ति । सि । एतत्प्रत्ययसम्बन्धेकवर्णरूपम् ॥
 अत्र सि इत्यनेन 'सहचरितासहचरितयोस्सहचरितस्यैव ग्रहणम्' इति परि-
 भाषया तिपा सहचरितस्य सिप एव ग्रहणम्, नतु सिचः ॥ सुतिसीति किम् ?
 अभैत्सीत् ॥ अत्र भिदेर्लुङितकारात्परस्य सिजवयवस्य सस्य न लोपः ॥ ३ लुप्तपष्ठी-
 कं पदं, नकारस्येत्यर्थः ॥ ४ 'गोतोणित्' इतिसूत्रात् णित् इत्यनुवर्तते ॥ ५ उकारः
 स्यात् ॥ ६ औकार आदेशः ॥ ७ 'शेषोऽध्यसखि' इति सूत्रात् घि इत्यनुवर्तते ॥
 पतिशब्दस्य समास एव घिसंज्ञेत्यर्थः ॥

भूपतये ॥ हरिवत् । कतिशब्दो नित्यं बहुवचनान्तः ॥ ^१बहुगण
 वतुडति संख्या १-१-२३ डति च १-१-२५ डत्यन्ता ^२संख्या
^३षट्संज्ञा स्यात् ॥ ^४षड्भ्यो लुक् ७-१-२२ जश्शसोः ॥ प्रत्ययस्य
 लुक्श्रुलुपः १-१-६१ लुक्श्रु लुप्शब्दैः कृतं प्रत्ययादर्शनं क्रमान्
 तत्तत्संज्ञं स्यात् ॥ प्रत्ययलोपे प्रत्ययलक्षणम् १-१-६२
 प्रत्यये ^५लुप्तेऽपि तदाश्रितं कार्यं स्यात् ॥ इति 'जसि' चेति गुणे
 प्राप्ते—न लुमताऽङ्गस्य १-१-६३ ^६लुमताशब्देन लुप्ते तन्निमित्त-
 मंगकार्यं न स्यात् ॥ कति ॥ कतिभिः ॥ कतिभ्यः ॥ कतीनाम् ॥
 कतिषु ॥ युष्मदस्मद् षट् संज्ञकास्त्रिषु ^७सरूपाः ॥ त्रिशब्दो नित्यं
 बहुवचनान्तः ॥ त्रयः ॥ त्रीन् ॥ त्रिभिः ॥ त्रिभ्यः ॥ त्रैस्त्रयः
 ७-१-५३ आसि ॥ त्रयाणाम् ॥ त्रिषु ॥ गौणत्वेऽपि ॥ प्रियत्र-
 याणाम् ॥ त्यदादीनां ^८मः ७-२-१०२ एषामकारो विभक्तौ ॥
 (द्विपर्ययानामेवेष्टिः) द्वौ (२) द्वाभ्याम् (३) ॥ द्वयोः ॥ (२) ॥
 इति इदन्तशब्दाः ॥

-
- १ बहुगणशब्दौ संख्यावाचके प्रातिपदिके गृह्यते ॥ डतिरपि 'किम-
 संख्यापरिमाणे डति च' इति विहितस्तद्धित एव गृह्यते; वतुसाहचर्यात् ॥
 २ संख्यायतेऽनयेति संख्या इत्यन्वर्थसंज्ञा ॥ ३ 'णान्ताषट्' इतिसूत्रात् षट्
 इत्यनुवर्तते ॥ ४ षट्संज्ञकेभ्यः परयोर्जश्शसोर्लुक् स्यात् ॥ ५ अदर्शनंगतेऽपि ॥
 ६ लुः अस्यास्तीति लुमान्, तेन लुमता ॥ लुक् । श्रु । लुप् एते लुमन्ताः ॥
 ७ स्त्रीपुंनपुंसकलिङ्गेषु समानरूपाः ॥ ८ अकारोऽन्तादेशस्स्यात् ॥

॥ अथ ईदन्तशब्दाः ॥

पाति लोकमिति पपीः सूर्यः ॥ दीर्घाज्जसि च ६-१-१०५ दीर्घाज्जसि इचि च परे न पूर्वसवर्णदीर्घः ॥ पप्यौ (२) पप्यः हे पपीः ॥ पपीम्, पपीन् ॥ पप्या, पपीभ्याम्, पपीभिः ॥ पप्ये, पपीभ्यः (२) पप्यः, (२), पप्योः (२) ॥ दीर्घत्वान्न नुट् ॥ पप्याम् ॥ डौ तु सवर्णदीर्घः ॥ पपी, पपीषु ॥ एवं वातप्रम्या-
दयः ॥ वह्न्यः श्रेयस्यो यस्य स बहुश्रेयसी ॥ ^१यूच्याख्यौ नदी १-४-३ ईदूदन्तौ नित्यस्त्रीलिङ्गौ नदीसंज्ञौ स्तः ॥ प्रथमलिङ्गग्रहणं च (वा १३०६) पूर्वं स्याख्य ^२स्सोपसर्जनत्वेऽपि नदीत्वं वक्तव्य-
मित्यर्थः ॥ अम्बार्थनद्योर्ह्रस्वः ७-३-१०७ ^३सम्बुद्धौ ॥ हे बहु-
श्रेयसि बहुश्रेयसीन् ॥ आण् नद्याः ७-३-११२ नद्यन्तात्परेषां
ङित्तामाडागमः ॥ आटश्च ६-१-९० आटोऽचि परे वृद्धिरेकादेशः ॥
बहुश्रेयस्यै ॥ बहुश्रेयस्याः (२), बहुश्रेयसीनाम् ॥ डे राम् नद्या-
ङ्गीभ्यः ७-३-११६ नद्यन्तादावन्तान्नीशब्दाच्च परस्य डे ^४राम् ॥
^५बहुश्रेयस्यां शेषं पपीवत् ॥ अङ्च्यन्तत्वान्न सुलोपः ॥ अति लक्ष्मीः ॥
शेषं बहुश्रेयसीवत् ॥ प्रधीः ॥ अचिशनुधातुभ्रुवां खोरियडुवडौ
६-४-७७ भ्रुप्रत्ययान्तस्येवर्णोवर्णात्तस्य धातोः भ्रू इत्यस्य चाङ्गस्येय-
डुवडौ स्तोऽजादौ प्रत्यये परे ॥ इति प्राप्ते—एरनेकाचोऽसंयोग-

१ ई च ऊ च यू, इतिविग्रहः ॥ २ गौणत्वेऽपि, ३ 'सम्बुद्धौ' चेत्यतः
सम्बुद्धावित्यनुवर्तते ॥ अम्बार्थानां नद्यन्तानां च ह्रस्वस्यात् सम्बुद्धौ परे ॥
४ आम् आदेशः, ५ नुटः परत्वात् आट् ॥

पूर्वस्य ६-४-८२ धात्ववयवसंयोगपूर्वो न भवति य इवर्णस्तद-
 यो धातुस्तदन्तस्यानेकाचोऽङ्गस्य यणजादौ प्रत्यये ॥ प्रध्यौ (ः
 प्रध्यम्, प्रध्यः ॥ ^१प्रध्यि ॥ शेषं पपीवत् ॥ एवमुन्नीः ॥ धातु
 संयोगस्य विशेषणादिह स्यादेव यण् ॥ उन्नयौ, उन्नयः
 प्रामणीः ॥ डौतु-प्रामण्यां ॥ अनेकाचः किम्? नीः, नि-
 नियः ॥ अमि शसि च परत्वादियङ् ॥ नियम्, नियः
 डेराम् ॥ नियाम् ॥ असंयोगपूर्वस्य किम्? सुश्रिया, यवक्रिया
 गतिश्च १-४-६० प्रादयः क्रियायोगे ^२गतिसंज्ञास्युः ॥ ^३गतिका
 केतरपूर्वपदस्य यण् नेष्यते (वा...) शुद्धधियौ ॥ न भूसुधियं
 ६-४-८५ एतयो ^३रचि सुपि यण् न सुधियौ, सुधियः इत्यादि
 सुखमिच्छतीति सुखीः-^४सुतीः ॥ सुख्यौ (२)-सुत्यौ (२)-सुख
 (२), सुत्युः (२) शेषं प्रधीवत् ॥ इति ईदन्तशब्दाः ॥

॥ अथ उदन्तशब्दाः ॥

शम्भुर्हरिवत् ॥ एवं विष्णुवायुभान्वादयः ॥ तृज-
 क्रोष्टुः ७-१-९५ ^५असम्बुद्धौ सर्वनामस्थाने ॥ क्रोष्टुशब्दस्य स्थ
 क्रोष्टुशब्दः प्रयोक्तव्य इत्यर्थः ॥ ऋतो ङि सर्वनामस्थानम्
 ७-३-११० ऋतोऽङ्गस्य गुणो डौ सर्वनामस्थाने च ॥ इति प्राप्ते-

१ प्रकृष्टं ध्यायतीति विग्रहे नित्यस्त्रीत्वविरहात् डेराम् न भवति ॥ २ सुवे
 कारात् प्रादयः गतिसंज्ञा उपसर्गसंज्ञाश्च स्युरित्यर्थः ॥ ३ अजादौ सुपि प
 ४ सुतमिच्छतीति सुतीः ॥ ५ 'सर्वनामस्थाने चासम्बुद्धौ' इत्यनुवर्तते ॥

ऋदुशनस्पुरुदंसोऽनेहसां च ७-१-९४ ऋदन्तानामुशनसादीनां
 चानङ् स्यादसम्बुद्धौ सौ ॥ अप्तन्तृचस्वसृनप्तनेष्टृत्वष्टृक्षत्तृहोतृ-
 तेतृप्रशास्तृणाम् ६-४-११ अवादीनामुपधाया दीर्घोऽसम्बुद्धौ सर्व-
 ामस्थाने ॥ क्रोष्टा, क्रोष्टारौ (२) क्रोष्टारः ॥ क्रोष्टून् ॥ विभाषा
 तृतीयादिष्वचि ७-१-९७ अजादिषु क्रोष्टुर्वा तृज्वत् ॥ क्रोष्ट्रा ॥
 क्रोष्ट्रे ॥ ऋत उत् ६-१-१११ ऋतो ङसिङ्सोरत उदेकादेशः ॥
 परः ॥ रात्सस्य ८-२-२४ रेफात्संयोगान्तस्य सस्यैव लोपो
 ान्यस्य ॥ रस्य विसर्गः ॥ क्रोष्टुः (२) क्रोष्टोः (२) *नुमचि-
 तृज्वद्भावेभ्यो नुट् पूर्वविप्रतिषेधेन (वा ४३२४) क्रोष्टूनाम् ॥
 क्रोष्टरि । पक्षे ह्लादौ च शम्भुवत् ॥ इति उदन्तशब्दाः ॥

॥ अथ उदन्तशब्दाः ॥

हूहूः, हूह्वौ (२) हूहूम्, हूहून् । इत्यादि ॥ अतिचमूशब्दे तु
 ादीकार्यं विशेषः हे अतिचमु । अतिचम्ब्वै । अतिचम्बाः (२)
 ातिचमूनाम् ॥ खलपूः ॥ ओस्सुपि ६-४-८३ धात्ववयवसंयोगपूर्वो
 ा भवति य उवर्णस्तदन्तो यो धातुस्तदन्तस्यानेकाचोऽङ्गस्य यण्
 यादचि सुपि ॥ खलप्वा, खलप्वः ॥ एवं सुल्वादयः ॥ स्वभूः,
 वभुवौ, स्वभुवः ॥ वर्षाभूः ॥ वर्षाभ्यश्च ६-४-८४ अस्य यण् स्या-
 चि सुपि ॥ वर्षाभ्वावित्यादि ॥ दृन्भूः ॥ *दृन्करपुनः पूर्वस्य

भुवो यण् वक्तव्यः (वा ४११८) हन्भ्वौ ॥ एवं करभूः ॥ इति
ऊदन्तशब्दाः ॥

॥ अथ ऋदन्तशब्दाः ॥

धाता, हे धातः, धातारौ, धातारः ॥ *ऋवर्णान्नस्य णत्
वाच्यम् (वा ४९३९) धातृणां ॥ एवं नप्तादयः ॥ ^१नप्तादिग्रहण
व्युत्पत्तिपक्षे नियमार्थम् ॥ उणादिव्युत्पन्नानां तृन् तृजन्तान
चेन्नप्तादीनामेव ॥ तेनेह न ॥ पिता, पितरौ, पितरः ॥ पितरम् ।
शेषं धातृवत् ॥ एवं जामात्रादयः ॥ ना, नरौ ॥ नृ च ६-४-६ अस्
नामि वा दीर्घः ॥ नृणाम्-नृणाम् ॥ इति ऋदन्तशब्दाः ॥

॥ अथ ओदन्तशब्दाः ॥

गोतो णित् ७-१-९० *ओतो णिदिति इति वाच्यम् (व
५०३५) ओकारांताद्विहितं सर्वनामस्थानं ^२णिद्वत् ॥ गौः, गावौ
गावः ॥ औतोऽम्शशोः ६-१-९३ आ ओत इतिच्छेदः ॥ ओतोऽ
शसोरच्याकार एकादेशः ॥ गाम्, गावौ, गाः ॥ गवा ॥ गवे ।
गोः इत्यादि ॥ इति ओदन्तशब्दाः ॥

१ नप्तादीनामेवेति नियमेऽपि उद्गातृशब्दस्य भवत्येव; 'समर्थः पद
विधिः' इति सूत्रे 'उद्गातारः' इति भाष्यप्रयोगात् ॥ २ वस्तुतस्तु भाष्यस्य
उणादिघटकतृप्रत्यये सानुबन्धकत्वाभावात् नियमवर्णनमिदमसङ्गतमेव ॥

॥ अथ ऐदन्तशब्दाः ॥

¹रायो हलि ७-२-८५ अस्याकारादेशो हलि विभक्तौ ॥ राः,
रायौ, रायः ॥ राभ्यामित्यादि ॥ इति ऐदन्तशब्दाः ॥

॥ अथ औदन्तशब्दाः ॥

ग्लौः, ग्लावौ, ग्लावः ॥ ग्लौभ्यामित्यादि ॥ इति औदन्तशब्दाः ॥

॥ इत्यजन्तपुंलिङ्गप्रकरणम् ॥

॥ अजन्तस्त्रीलिङ्गप्रकरणम् ॥

रमा ॥ औङ आपः ७-१-१८ आवन्तादङ्गान् परस्यौङ-
 इशी स्यात् ॥ औङिल्यौकारविभक्तेस्संज्ञा ॥ रमे, रमाः ॥ सम्बुद्धौ च
 ७-३-१०६ आप एकारस्यात्सम्बुद्धौ ॥ 'एङ् ह्रस्वा' दिति सम्बु-
 द्धिलोपः ॥ हे रमे, हे रमे, हे रमाः ॥ रमाम्, रमे, रमाः ॥ आङि-
 चापः ७-३-१०५ आङ्योसि चाप एकारः ॥ रमया; रमाभ्याम्,
 रमाभिः ॥ याडापः ७-३-११३ आपो ^१ङितो याद् ॥ वृद्धिः ॥
 रमायै, रमाभ्यः ॥ रमायाः, रमयोः, रमाणाम् ॥ रमायाम्, रमासु ॥
 एवं दुर्गाम्बिकादयः ॥ सर्वनाम्नस्याह्रस्वश्च ७-३-११४ आवन्ता-
 त्सर्वनाम्नो ङितस्याडापश्च ह्रस्वः ॥ सर्वस्यै, सर्वस्याः (२) सर्वा-
 साम् ॥ सर्वस्याम् ॥ शेषं रमावत् ॥ एवं विश्वादयः आवन्ताः ॥
 विभाषा दिक्समासे बहुव्रीहौ १-१-२८ सर्वनामता वा ॥ उत्तर-
 पूर्वस्यै, उत्तरपूर्वायै ॥ '२तीय'स्येति वा संज्ञा ॥ द्वितीयस्यै - द्विती-
 यायै ॥ एवं तृतीया ॥ 'अम्बा'र्थेति ह्रस्वः ॥ हे अम्ब ॥ हे
 अक्क ॥ हे अल्ल ॥ जरा, जरसौ, जरे इत्यादि ॥ पक्षे रमावत् ॥
 गोषा विश्वपावत् ॥ मतिः ॥ मतीः ॥ मत्या ॥ ङिति ह्रस्वश्च
 १-४-६ इयङ्बुङ्स्थानौ स्त्रीशब्दभिन्नौ नित्यस्त्रीलिङ्गावीदूतौ ह्रस्वौ
 चवर्णोवर्णौ स्त्रियां वा नदीसंज्ञौ स्तो ङिति ॥ मत्यै, मतये ॥ मत्याः

१ ङकारेकानां ङे, ङस्, ङस्, ङि, एतेषामित्यर्थः ॥ २ विभाषा प्रकरणे
 'तीयस्य ङित्सुपसंख्यानम्' इति-वार्तिकात् ॥

(२)—मतेः (२) नदीत्वे डेरौत्वे प्राप्ते—इदुद्भ्याम् ७-३-११७
 नदीसंज्ञकाभ्यां परस्य डेराम् ॥ मत्याम् ॥ पक्षे 'अच्च घेः'
 मतौ ॥ शेषं हरिवत् ॥ एवं बुद्ध्यादयः ॥ त्रिचतुरोः स्त्रियां
 तिसृचतसृ ७-२-९९ स्त्रीलिङ्गयोरेतौ स्तो ^१विभक्तौ ॥ अचि र
 ऋतः ७-२-१०० तिसृचतसृ एतयोः ऋकारस्य रेफादेशस्यादचि ॥
 गुणदीर्घोत्वानामपवादः ॥ तिस्रः (२) तिसृभिः ॥ तिसृभ्यः
 (२) आमि नुद् ॥ न ^२तिसृचतसृ ६-४-४ एतयोर्नामि दीर्घो न ॥
 तिसृणाम् ॥ तिसृषु ॥ त्यदाद्यत्वे टाप् ॥ द्वे (२) द्वाभ्याम् (३)
 द्वयोः (२) गौरी, गौर्यौ, गौर्यः ॥ हे गौरि ॥ गौर्यै ॥ इत्यादि ॥
 एवं नद्यादयः ॥ लक्ष्मीः ॥ शेषं गौरीवत् ॥ एवं तरी-
 तन्त्र्यादयः ॥ स्त्री ॥ हे स्त्रि ॥ स्त्रियाः ६-४-७९ अस्तेयडजादौ
 प्रत्यये परे ॥ स्त्रियौ (२) स्त्रियः ॥ वाऽम्शसोः ६-४-८० स्त्रियाः
 इयङ् ॥ स्त्रियम्—स्त्रीम् ॥ स्त्रियः—स्त्रीः ॥ स्त्रिया ॥ स्त्रियै ॥ स्त्रियाः
 (२) परत्वान्नुट् ॥ स्त्रीणाम् ॥ स्त्रीषु ॥ श्रीः, श्रियौ, श्रियः ॥
 नेयडुवङ्स्थानावस्त्री १-४-४ इयडुवङोः स्थितिर्ययोस्ता ^३वीदूतौ
 नदीसंज्ञौ न स्तो न तु स्त्री ॥ हे श्रीः ॥ श्रियै—श्रिये ॥ श्रियाः (२)-
 श्रियः (२) वामि १-४-५ इयडुवङ्स्थानौ स्त्र्याख्यौ यू आमि वा
 नदीसंज्ञौ स्तः, न तु स्त्री ॥ श्रीणाम्—श्रियाम् ॥ श्रियि—श्रियाम् ॥
 घेनुर्मतिवत् ॥ स्त्रियां च ७-१-९६ स्त्रीवाची क्रोष्टुशब्दस्तृजन्तव-

१ 'अष्टन आविभक्ता' विति सूत्रात् विभक्तौ इत्यनुवर्तते ॥ २ तिसृ चतसृ
 इति लुप्तषष्ठीके पदे ॥ ३ ईदूदन्तौ ॥

द्रूपं लभते ॥ ऋन्नेभ्यो ङीप् ४-१-५ ऋदन्तेभ्यो नान्तेभ्य
 स्त्रियां ङीप् ॥ कोष्टी गौरीवन् ॥ भूः श्रीवत् ॥ स्वयम्भूः पुंवत्
 न ^१षट् स्वस्त्रादिभ्यः ४-१-१० ङीप्तापौ न ॥

स्वसा तिस्रश्चतस्रश्च ननांदा दुहिता तथा ।

याता मातेति सप्तैते स्वस्त्रादय उदाहृताः ॥

‘अप्तृ’न्निति दीर्घः ॥ स्वसा, स्वसारौ ॥ माता पितृवत् ॥ शा
 मातृः, द्यौर्गोवन् ॥ राः पुंवत् ॥ नौः ग्लौवन् ॥

॥ इति अजन्तस्त्रीलिङ्गप्रकरणम् ॥

॥ अथ अजन्तनपुंसकलिङ्गप्रकरणम् ॥

अतोऽम् ७-१-२४ अतोऽङ्गात् क्लीवात् ^१स्वमोरम् ॥ ज्ञानम् ॥
 'एङ् ह्रस्वादिति ह्रलोपः ॥ हे ज्ञान ॥ नपुंसकाच्च ७-१-१९
 क्लीवादौडश्री भसंज्ञायाम्—यस्येति च ६-४-१४८ ईकारे तद्धिते
 च भस्येवर्णावर्णयोर्लोपः । इत्यलोपे प्राप्ते—*औडश्यां प्रतिषेधो
 वाच्यः (वा ४१८९) ज्ञाने ॥ जश्शसोश्शिः ७-१-२० क्लीवात् ॥
 शि सर्वनामस्थानम् १-१-४२ नपुंसकस्य झलचः ७-१-७२
 झलन्तस्याजन्तस्य च क्लीवस्य नुम् स्यात्सर्वनामस्थाने ॥ मिद्चोऽ-
 न्त्यात्परः १-१-४७ अचां मध्ये योऽन्त्यस्तस्मात् परस्तस्यै वान्ता-
 वयवो ^२मित् स्यात् ॥ उपधादीर्घः ॥ ज्ञानानि ॥ पुनस्तद्वत् ॥ शेषं
 रामवत् ॥ एवं धन वन फलादयः ॥ अद्भुतरादिभ्यः पञ्चभ्यः
 ७-१-२५ एभ्यः, क्लीवेभ्यः स्वमोरद् डादेशस्स्यात् ॥ टेः ६-४-
 १४३ ^३डिति भस्य टेलोपः ॥ 'वाऽवसाने' कतरत्—कतरद्, कतरे,
 कतराणि ॥ हे कतरत् ॥ शेषं पुंवत् ॥ एवं कतमत्, इतरत्, अन्यत्,
 अन्यतरत् ॥ अन्यतमस्य त्वन्यतममित्येव ॥ *एकतरात्प्रतिषेधो
 वक्तव्यः (वा ४२८७) एकतरम् ॥ ह्रस्वो नपुंसके प्रातिपदिकस्य
 १-२-४७ ^४अजन्तस्येत्येव ॥ श्रीपं ॥ ज्ञानवत् ॥ स्वमोर्नपुंसकात्
 ७-१-२३ ^५लुक् स्यात् ॥ वारि ॥ इकोऽचि विभक्तौ ७-१-७३

१ सुप्रत्ययस्य अम् प्रत्ययस्य च ॥ अमः अम् विधानम् 'स्वमोर्नपुंसका'दिति
 प्राप्तस्य लुको बाधनार्थं ॥ २ मित् संज्ञिक आगम इत्यर्थः ॥ ३ डितिपरे ॥
 ४ क्लीवे अजन्तस्य प्रातिपदिकस्य ह्रस्वस्स्यात् इत्यर्थः ॥ ५ 'पङ्भ्योलुक्' इत्यतः
 लुगित्यनुवर्तते ॥

इगन्तस्य ङीवस्य ^१नुमचि विभक्तौ ॥ वारिणी, वारीणि ॥ 'नलुमते'
 त्यस्यानित्यत्वात्पक्षे सम्बुद्धिनिमित्तो गुणः ॥ हे वारे-हे वारि,
 'आङोना...' वारिणौ ॥ 'धेङिति' इति गुणे प्राप्ते ॥ *वृद्धचौ-
 त्वतृज्वद्भावगुणेभ्यो नुम् पूर्वविप्रतिषेधेन (वा ४३७३) वारिणे ॥
 वारिणः (२) वारिणोः (२) 'नुमचिर...' इति नुद् ॥ वारीणां ॥
 वारिणि ॥ हलादौ हरिवत् ॥ अस्थिदधिसक्थ्यक्षणा ^२मन उदात्तः
 ७ १-७५ टादावचि ॥ भस्य ६-४-१२९ इत्यधिकृत्य ॥ अलोपोऽनः
 ६-४-१३४ अङ्गावयवोऽसर्वनामस्थानयजादिस्वादिपरो योऽन् तस्या-
 कारस्य लोपः ॥ दध्ना ॥ दध्ने ॥ दध्नः (२) दध्नोः (२) दध्नाम् ॥
 विभाषाङिश्योः ६-४-१३६ अङ्गावयवोऽसर्वनामस्थानपरो योऽन्
 तस्याकारस्य लोपो वा स्या ^३ङिश्योः परयोः ॥ दध्नि-दधनि ॥ शेषं
 वारिवन् ॥ एवमस्थि, सक्थि, अक्षि, सुधि, सुधिनी, सुधीनि ॥
 हेसुधे-हेसुधि ॥ सुधिया-सुधिनेत्यादि ॥ मधु, मधुनी, मधूनि ॥
 हेमधो-हेमधु ॥ सुलुनी, सुलूनि ॥ सुल्वा-सुलुनेत्यादि, धातृ,
 धातृणी, धातृणि ॥ हेधातृ-हेधातः ॥ एवं ज्ञात्रादयः ॥ एचः
 इग्रस्वादेशे १-१-४८ आदिश्यमानेषु ह्रस्वेषु मध्ये एचः इगेव
 स्यात् ॥ प्रवु, प्रवुनी, प्रवूनि ॥ प्रवुनेत्यादि ॥ प्ररि, प्ररिणी,
 प्ररीणि ॥ प्ररिणा, (प.) एकदेशविकृतमनन्यवत् ॥ प्रराभ्याम् ॥
 प्ररीणाम् ॥ सुनु, सुनुनी, सुनूनि ॥ सुनुनेत्यादि ॥

॥ इत्यजन्तनपुंसकलिङ्गप्रकरणम् ॥

^१ नुमागमस्स्यात् ॥ ^२ अनङादेशः स च उदात्तः ॥ ^३ ङिप्रत्यये शिप्रत्यये च ॥

॥ अथ हलन्तपुंलिङ्गप्रकरणम् ॥

हो ढः ८-२-३१ झलि पदान्ते च लिट्-लिङ्, लिहौ, लिहः ॥
 लिङ्भ्यां ॥ लिट्सु-लिट्सु ॥ दादेर्धातोर्धः ८-२-३२ झलि पदान्ते
 चोपदेशे दादेर्धातोर्हस्य घः ॥ एकाचो वशो भष् झषन्तस्य स्ध्वोः
 ८-२-३७ धात्ववयवस्यैकाचो ^१झषन्तस्य वशो भष्सेध्वे पदान्ते
 च ॥ ध्रुक्-ध्रुग्, दुहौ, दुहः ॥ ध्रुग्भ्याम्, ध्रुक्षु ॥ वा द्रुहमुहष्णुह-
 णिहाम् ८-२-३३ एषां हस्य वा घो झलि पदान्ते च ॥ ध्रुक्-ध्रुग्,
 ध्रुट्-ध्रुङ्, द्रुहौ, द्रुहः, ध्रुग्भ्याम् - ध्रुङ्भ्याम् ॥ ध्रुक्षु - ध्रुट्सु-
 ध्रुङ्सु ॥ एवं मुहादयः ॥ धात्वादेश्षस्सः ६-१-६४ स्नुट्, स्नुङ्,
 स्नुक्-स्नुग् ॥ एवं स्निह् ॥ ^२इग्यणस्सम्प्रसारणम् १-१-४५ वाह
 ऊङ् ६-४-१३२ भस्य वाहस्सम्प्रसारणमूट् ॥ सम्प्रसारणाच्च
 ६-१-१०८ सम्प्रसारणादचि पूर्वरूपमेकादेशः ॥ वृद्धिः ॥ विश्वौहः ॥
 इत्यादि ॥ चतुरनडुहोरासुदात्तः ७-१-९८ सर्वनामस्थाने स
 चोदात्तः ॥ सावनडुहः ७-१-८२ सावस्य तुम् ॥ आसोऽप-
 वादः । अनड्वान् ॥ ^३अम् सम्बुद्धौ ७-१-९९ आदिति वर्तते ॥
 तेन नुमाभोरन्नुमोश्च परस्परं समावेशः ॥ हे अनड्वन्, अनड्वहौ
 (२), अनड्वहः ॥ वसुसंसुध्वंसनडुहां दः ८-२-७२ सान्तस्य
 वस्वन्तस्य संस्वादेश्च दस्यात्पदान्ते ॥ अनड्वद्भ्यामित्यादि ॥
 सान्तेति किम् ? विद्वान् ॥ पदान्तेति किम् ? स्रस्तम्, ध्वस्तम् ॥

१ झषन्तावयवस्य वशस्थाने भष् स्यात्सकारे ध्वशब्दे पदान्ते च ॥ २ यणः
 स्थाने प्रयुज्यमानः इक् सम्प्रसारणसंज्ञस्यात् ॥ ३ चतुरनडुहोरम् स्यात्सम्बुद्धौ ॥

सहेस्साढस्सः ८-३-५६ साढ्रूपस्य सहेस्सस्य मूर्धन्यादेशः ॥
 तुरापाट्-तुराषाड्, तुरासाहौ, तुरासाहः ॥ तुराषाड्भ्यामित्यादि ॥
 दिव औत् ७-१-८४ दिविति प्रातिपदिकस्यौत्स्यात्सौ ॥ सुद्यौः,
 सुदिवौ ॥ दिव उत् ६-१-१३१ पदान्ते ॥ सुद्युभ्यामित्यादि ॥
 चत्वारः ॥ चतुरः ॥ चतुर्भिः ॥ चतुर्भ्यः ॥ ^१षट्चतुर्भ्यश्च
 ७-१-५५ एभ्य आमो जुडागमः ॥ ^२रषाभ्यां नो णस्समान-
 पदे ८-४-१ अचो रहाभ्यां द्वे ८-४-४६ अचः पराभ्यां रेफ-
 हकाराभ्यां परस्य यरो द्वे वा स्तः ॥ चतुर्णाम् ॥ रोस्सुपि
 ८-३-१६ रोरेव विसर्ग^३स्सुपि ॥ षत्वम् ॥ षस्य द्वित्वे प्राप्ते—
 शरोऽचि ८-४-४९ अचि परे ^४शरो न द्वे स्तः ॥ चतुर्षु ॥
 मो नो धातोः ८-२-६४ ^५पदान्ते ॥ प्रशान् ॥ प्रशान्भ्यामित्यादि ॥
 किमः कः ७-२-१०३ ^६विभक्तौ ॥ कः, कौ, के ॥ इत्यादिः ॥
 सर्ववत् ॥ इदमो मः ७-२-१०८ ^७सौ ॥ त्यदाद्यत्वापवादः ॥
 इदोऽय् पुंसि ७-२-१११ इदम ^८इदोऽय्सौ पुंसि ॥ अयम् ॥
 त्यदाद्यत्वे ॥ अतो गुणे ६-१-९७ अपदान्तादतो गुणे पररूपमे-
 कादेशः ॥ दश्च ७-२-१०९ इदमो दस्य मस्याद्विभक्तौ ॥ इमौ,
 इमे ॥ त्यदादेस्सम्बोधनं वास्ती ^९त्युत्सर्गः ॥ अनाप्यकः ७-२-

१ षट्संज्ञकेभ्यः चतुर्भ्यश्च ॥ २ रेफकाराभ्यां परस्य नकारस्य णकारस्यात्
 एकपदे ॥ ३ सप्तमी बहुवचने ॥ ४ प्रत्याहारः ॥ ५ धातोर्मस्य नः स्यात् पदान्ते ॥
 ६ 'अष्टनभाविभक्तौ' इति सूत्रात् विभक्तावित्यनुवर्तते, किंशब्दस्य कश्च
 आदेशः विभक्तौ परे इत्यर्थः ॥ ७ 'तदोस्ससौ' इत्यतः सावित्यनुवर्तते, इद-
 मोमस्यात्सौ परे ॥ ८ इदः स्थाने ॥ ९ उत्सर्गो नाम प्रायो वादः; 'हे सः!'
 इति भाष्यकारवचनात् ॥

११२ अककारस्येदम इदोऽनापि विभक्तौ ॥ ^१आविति प्रत्याहारः
 अनेन ॥ हलि लोपः ७-२-११३ अककारस्येदम इदो लोपः
 अपि हलादौ ॥ (५) नानर्थकेऽलौत्यविधिरनभ्यासविकारे ॥
 आद्यन्तवदेकस्मिन् १-१-२१ एकस्मिन् क्रियमाणं कार्यमादा-
 विवान्त इव स्यात् ॥ 'सुपि चे'ति दीर्घः ॥ आभ्याम् ॥ नेदमदसो-
 रकोः ७-१-११ अककारयोरिदमदसोर्भिस ऐस् न ॥ एत्वम् ॥
 एभिः ॥ अस्मै, एभ्यः (२) अस्मात् । अस्य, अनयोः ॥ (२)
 एपाम् ॥ अस्मिन् ॥ एषु ॥ द्वितीयाटौस्त्वेनः २-४-३४ इदमे-
 तदोरन्वादेशे ॥ किञ्चित्कार्यं विधातुमुपात्तस्य कार्यान्तरं विधातुं
 पुनरुपादानमन्वादेशः यथा—अनेन व्याकरणमधीतमेनं छन्दोऽ-
 ध्यापयेति । अनयोः पवित्रं कुलमेनयोः प्रभूतं धनमिति ॥ एनं,
 एनौ, एनान् ॥ एनेन ॥ एनयोः (२) दीर्घमुलोपनलोपेषु ॥
 राजा ॥ न ङिसम्बुद्धयोः ८-२-८ नस्य लोपो न ङौ सम्बुद्धौ
 च ॥ हे राजन् । ^२ङावुत्तरपदे प्रतिषेधो वक्तव्यः (वा-४७८५)
 ब्रह्मनिष्ठः ॥ राजानौ (२) राजानः ॥ अलोपे श्रुत्वम् ॥ राज्ञः
 नलोपस्सुप् स्वरसंज्ञातुग्विधिषु कृति ८-२-२ सुबिबधौ स्वरविधौ
 संज्ञाविधौ कृति तुग्विधौ च न लोपोऽसिद्धो नान्यत्र ॥ राजाश्चः ॥
 इत्यसिद्धत्वादात्वमेत्वमैस्त्वं च न ॥ राजभ्याम् ॥ राज्ञि—राजनी-
 त्यादि ॥ यज्वा, यज्वानौ । यज्वानः ॥ न संयोगाद्वमन्तात्

१ आविति टाप्रत्ययाकारादारभ्य सुपः पकारेण प्रत्याहारः ॥ २ ङौ विषये
 उत्तरपदे परे 'नङिसम्बुद्धोः' इत्यस्य निषेधो वाच्य इत्यर्थः ॥

६-४-१३७ वकारमकारान्तसंयोगादनोऽकारस्य लोपो न, यज्वनः ॥
 यज्वना, यज्वभ्याम् ॥ ब्रह्मणः, ब्रह्मणा, ब्रह्मभ्यामित्यादि ॥ इन् हन्
 पूषार्यम्णां^१ शौ ६-४-१२ एषां शावेवोपधाया दीर्घो नान्यत्र ॥
 इति निषेधे प्राप्ते—सौ च ६-४-१३ इन्नादीनामुपधाया दीर्घोऽ-
 सम्बुद्धौ सौ, वृत्रहा, हे वृत्रहन् ॥ ^२एकाजुत्तरपदे णः ८-४-१२
 एकाजुत्तरपदं यस्य तस्मिन् समासे पूर्वपदस्था^३न्निमित्तात्परस्य प्राति-
 पदिकान्तनुम्बिभक्तिस्थस्य नस्य णः ॥ वृत्रहणौ (२) वृत्रहणः ॥
 वृत्रहणम् ॥ हो हन्तेर्णिन्नेषु ७-३-५४ ञिति णिति च प्रत्यये
 नकारे च परे हन्तेर्हकारस्य कुत्वम् ॥ वृत्रघ्नः इत्यादि ॥ एवं शार्ङ्गिन्,
 यशस्विन्, अरम्यन्, पूषन् ॥ मघवा बहुलम् ६-४-१२८ मघवन्
 शब्दस्य वा वृ इत्यन्तादेशः ऋ इत् ॥ उगिदच्चां सर्वनामस्थानेऽ-
 धातोः ७-१-७० अधातोऽङ्गितो नलोपिनोऽञ्चतेश्च तुम्
 स्यात् सर्वनामस्थाने परे ॥ बहुलग्रहणादीर्घे संयोगान्तलोपो
 नासिद्धः ॥ मघवान्, मघवन्तौ, मघवन्तः ॥ हे मघवन् ॥
 मघवद्भ्याम्, वृत्वाभावे, मघवा ॥ सुटि राजवत् ॥ श्रयुवमघोना-

१ 'सर्वनामस्थाने चासम्बुद्धौ' इत्यनेनैव सिद्धे शिप्रहणं दीर्घेणावेवेति निय-
 मार्थम् ॥ २ समासचरमावयवे रूढेन उत्तरपदशब्देन समास इति लभ्यते, एकः
 अच् यस्मिन् तत् एकाच्, तत् उत्तरपदं यस्य सः एकाजुत्तरपदः, तस्मिन् समासे
 इति बहुव्रीहिगर्भो बहुव्रीहिः, रपाभ्यां नोणः इति 'पूर्वपदात्संज्ञायामगः'
 इत्यतः पूर्वपदादिति च अनुवर्तते पूर्व पदं यस्य तत् पूर्वपदम्, एकत्वमविवक्षितम्,
 पूर्वपदस्थाभ्यामिति लभ्यते 'प्रातिपदिकान्तनुम्बिभक्तिषु' च इत्यनुवर्तते ॥ विद्य-
 मानस्येति शेषः ॥ तदाह—एकाजित्यादि ॥ ३ रेफात् षकाराच्चेत्यर्थः ॥

मतद्धिते ६-४-१३३ अन्नन्तानां भसंज्ञानामेपामतद्धिते सम्प्र-
सारणम् ॥ मघोनः । मघवभ्याम् ॥ एवं श्वन् । युवन् ॥ न सम्प्र-
सारणे सम्प्रसारणम् ६-१-३७ पूर्वस्य यणः, यूनः, यूना, युवभ्या-
मित्यादि, अर्वा ॥ हे अर्वन् ॥ अर्वणस्त्रसावनजः ६-४-१२७ नञ्वा
रहितस्यार्वन्नन्तस्यांगस्य तृ इत्यन्तादेशो न तु सौ ॥ नुम् ॥ अर्वन्तौ,
अर्वन्तः ॥ अर्वन्भ्या मित्यादि ॥ पथिमध्यमुक्षामात् ७-१-८५
सौ ॥ इतोऽत्सर्वनामस्थाने ७-१-८६ ^१पथ्यादेः ॥ थो न्यः
७-१-८७ पथिमथोस्थस्य न्थादेशस्सर्वनामस्थाने ॥ पन्थाः, पन्थानौ
(२) पन्थानः ॥ पन्थानम् ॥ भस्य टेलोपः ७-१-८८ भस्य पथ्यादेष्टि-
लोपः ॥ पथः ॥ पथा, पथिभ्याम् ॥ एवं मथिन्, ऋभुक्षिन् ॥
ष्णान्तां षट् १-१-२४ पान्ता नान्ता च सङ्ख्या षट्संज्ञा स्यात् ॥
^२पञ्चन् शब्दो नित्यं बहुवचनान्तः ॥ पञ्च, पञ्च, पञ्चभिः ॥ पञ्चभ्यः
(२) षट्त्वा ऋट् ॥ नोपधायाः ६-४-७ नान्तस्योपधाया दीर्घो
नामि पञ्चानाम् ॥ पञ्चसु ॥ अष्टन आ विभक्तौ ७-२-८४ हलादौ
वा स्यात् ॥ अत एवाष्टनो दीर्घादिति दीर्घग्रहणं सार्थकम् ॥
अष्टाभ्य औश् ७-१-२१ कृताकारादष्टनो जश्शसोरौश् ॥ अष्टभ्य
इति वक्तव्ये कृतात्वनिर्देशो जश्शसोर्विषये आत्वं ज्ञापयति ॥
अष्टौ (२) अष्टाभ्यः (२) अष्टानाम् ॥ अष्टासु ॥ आत्वाभावे
अष्ट (२) पञ्चवत् ॥ ऋत्विग्दृक् स्रग्दिगुष्णिगञ्चुजि क्रुञ्चां

१ पथिमध्यमुक्षाम् इकारस्य अकारस्यात् सर्वनामस्थाने परे २ अनुपसर्ज-
नत्वे एव ॥ गौणत्वे तु प्रियपञ्चा प्रियपञ्चानो इत्याद्येकवचनद्विवचनेस्तएव ॥

च ३-२-५९ एभ्यः किन् अञ्चेन्सुप्युपपदे ॥ युजिक्रुञ्च्योः केव-
 लयोः क्रुञ्चेर्नलोपाभावश्च निपात्यते ॥ कनावितौ ॥ कृदतिङ्
 ३-१-९३ अत्र ^१धात्वधिकारे तिङ्भिन्नः प्रत्ययः कृत्संज्ञस्यात् ॥
 वेरपृक्तस्य ६-१-६७ ^२लोपः ॥ किन्प्रत्ययस्य कुः ८-२-६२
 किन्प्रत्ययो यस्मात् तस्य कवर्गोऽन्तादेशः पदान्ते ॥ अस्य अस्ति-
 द्धत्वा 'चोः कु' रिति कुत्वम् ॥ ऋत्विक् - ऋत्विग्, ऋत्विजौ ॥
 ऋत्विग्भ्याम् ॥ युजेरसमासे ७-१-७१ युजे^३स्सर्वनामस्थाने नुम्
 स्यादसमासे सुलोपः ॥ संयोगान्तलोपः ॥ कुत्वेन तस्य इः ॥
 युङ्, युञ्जौ (२) युञ्जः, युजः ॥ युग्भ्याम् ॥ चोः कुः ८-२-३०
 चवर्गस्य कवर्गस्याञ्जलि पदान्ते च ॥ सुयुक्-सुयुग् ॥ सुयुजा,
 सुयुग्भ्याम्, खन्, खञ्जौ ॥ खन्भ्याम् ॥ ब्रश्चभ्रस्जस्तृजयजराज
 भ्राजच्छशां पः ८-२-३६ ^४झलि पदान्ते च जश्त्वचत्वे ॥ राट्-
 राड्, राजौ (२), राजः ॥ राड्भ्याम् (३) एवं विभ्राट्, देवेट्,
 विश्वस्तृट् ॥ परौ ब्रजेष्पः पदान्ते (उणा २१७) परा वुपपदे ब्रजेः
 किन् स्यादीर्घश्च पदान्ते पत्वमपि ॥ परिव्राट्, परिव्राजौ ॥ विश्वस्य
 वसुराटोः ६-३-१२८ दीर्घः ॥ विश्वाराट् - विश्वाराड् ^५विश्व-
 राजौ ॥ विश्वाराड्भ्याम् ॥ स्कोस्संयोगाद्योरन्ते च ८-२-२९

१ 'धातोः' इति सूत्रमनुवर्तते २ 'लोपोऽप्योर्लोपि' इत्यतः लोप इत्यनुवर्तते ॥
 अपृक्तस्य वकारस्य लोपः ॥ ३ उगिदचां सर्वनामस्थाने, इत्यतः सर्वनामस्थाने
 'इति, 'इदितोनुम् धातोः' इत्यतः नुम् इति चानुवर्तते ॥ ४ ब्रश्चादीनां सप्तानां
 छशान्तयोश्च पकारोऽन्तादे शस्यात् ॥ ५ 'ह्रलोपे...' इत्यतः दीर्घ इत्यनुवर्तते,
 विश्वशब्दस्य दीर्घान्तादेशस्यात् वसुशब्दे राट् शब्दे च परतः, अपदान्तत्वाच्च
 दीर्घ इति भावः ॥

पदान्ते झलि च यस्संयोगस्तदाद्योः ^१स्कोर्लोपः ॥ भृद् सस्य श्रुत्वेन
 शः ॥ 'झलं जश् झ' शीति शस्य जः ॥ भृजौ ॥ भृज्भ्याम् ॥
 त्यदाद्यत्वं पररूपत्वम् ॥ तदोस्स ससावनन्त्ययोः ७-२-१०६
 त्यदादीनां तकारदकारयोरनन्त्ययोस्सकारस्यात्सौ ॥ स्यः, त्यौ, ते ॥
 सः, तौ, ते ॥ यः, यौ, ये ॥ एषः, एतौ, एते ॥ ^२डे प्रथमयो-
 रम् ७-१-२८ युष्मदस्मद्भ्यां परस्य डे इत्येतस्य प्रथमाद्वितीययो-
 श्चामादेशः ॥ मपर्यन्तस्य ७-२-९१ इत्यधिकृत्य ॥ त्वाहौ सौ
 ७-२-९४ अनयोर्मपर्यन्तस्य त्वाहावादेशौ स्तः ॥ ^३शेषे लोपः
 ७-२-९० एतयोष्टिलोपः ॥ त्वम्, अहम् ॥ युवावौ द्विवचने ७-२-
 ९२ द्वयोरुक्तावनयोर्मपर्यन्तस्य युवावौ स्तो विभक्तौ ॥ प्रथमा-
 याश्च द्विवचने भाषायाम् ७-२-८८ औ ड्येतयोरात्वं
 लोके ॥ युवाम्, आवाम् ॥ यूयवयौ जसि ७-२-९३ अनयो-
 र्मपर्यन्तस्य ॥ यूयम्, वयम् ॥ त्वमावेकवचने ७-२-९७
 एकस्योक्तावनयोर्मपर्यन्तस्य त्वमौ स्तो विभक्तौ ॥ द्वितीयायां
 च ७-२-८७ अनयोरात्स्यात्, त्वाम्, माम् ॥ शसो ^४न
 ७१-२-९ आभ्यां शसो नस्यात् ॥ अमोऽपवादः ॥ 'आदेः
 परस्य' संयोगान्तलोपः ॥ युष्मान्, अस्मान् ॥ योऽचि ७-१-८९
 अनयोर्यकारादेशस्यादनादेशेऽजादौ परतः, त्वया, मया ॥
 युष्मदस्मदोरनादेशे ७-२-८६ अनयोरात्स्यादनादेशे हलादौ

१ सकारककारयोः ॥ २ डे इति लुप्तषष्ठीकं पदम् 'प्रथमाशब्दश्च 'प्रथमयो-
 रिति प्रथमाद्वितीयाविभक्त्योर्लक्षणिक' मिति भाष्यात् प्रथमाद्वितीयासमुदाय-
 परः ॥ ३ 'शेषे' इति षष्ठ्यर्थे सप्तमी ॥ ४ न इति लुप्तप्रथमाकं पदम् ॥

युवाभ्याम् (३), आवाभ्याम् (३) युष्माभिः अस्माभिः ॥ तुभ्यमह्यौ
 डयि ७-२-९५ अनयोर्मपर्यन्तस्य तुभ्यमह्यौ स्तः डयि ॥ अमा-
 देशः ॥ टिलोपः ॥ तुभ्यम्, मद्यम् ॥ भ्यसो ^१भ्यम् ७-१-३०
 आभ्यां परस्य ॥ युष्मभ्यम्, अस्मभ्यम् ॥ एकवचनस्य च ७-१-३२
 आभ्यां ङसेरत् ॥ त्वन्, मत् ॥ पञ्चम्या अत् ७-१-३१ आभ्यां
 पञ्चम्याभ्यसो ^२ऽत् स्यात् ॥ युष्मत्, अस्मत् ॥ तवममौ डसि
 ७-२-९६ अनयोर्मपर्यन्तस्य तवममौ स्तः डसि ॥ युष्मदस्मद्भ्यां
 डसोऽश् ७-१-२७ तव, मम ॥ युवयोः, आवयोः ॥ साम आकम्
 ७-१-३३ आभ्यां साम आकम् ॥ युष्माकम्, अस्माकम् ॥ त्वयि,
 मयि ॥ युवयोः, आवयोः ॥ युष्मासु, अस्मासु ॥ युष्मदस्मदो-
 षष्ठी चतुर्थी द्वितीयास्थयोर्वा नावौ ८-१-२० ^३पदात्परयोरपा-
 दादौ स्थितयोषष्ठादिविशिष्टयोर्वा नानावित्यादेशौ स्तः ॥ बहु-
 वचनस्य वस्त्वसौ ८-१-२१ उक्तविधयोरनयोषष्ठादिवहुवच-
 नान्तयोर्वस्त्वसौ स्तः ॥ तेमयावेकवचनस्य ८-१-२२ उक्तविधयो-
 रनयोषष्ठीचतुर्थ्येकवचनान्तयोस्ते मे एतौ स्तः ॥ त्वामौ द्विती-
 यायाः ८-१-२३ द्वितीयैकवचनान्तयोस्त्वा मा इत्यादेशौ स्तः ॥

श्रीशस्त्वाऽवतु मापीह दत्तात्ते मेऽपि शर्म सः ।

स्वामी ते मेऽपि स हरिः पातु वामपि नौ विभुः ॥

सुखं वां नौ ददात्वीशः पतिर्वामपि नौ हरिः ।

सोऽव्याद्वो नरिशवं वो नो दद्यात्सेव्योऽत्र वस्स नः ॥

१ भ्यसः भ्यम् अभ्यम् वा आदेशस्स्यात् ॥ २ अकारादेशः ॥ ३ पदस्य,
 पदात्, अनुदात्तं सर्वं मपदादौ इत्यधिकारव्ययमनुवर्तते ॥

*समान (एक) वाक्ये निघातयुष्मदसदादेशा वक्तव्याः
 (वा-४७१४) *अन्वादेशे वा वक्तव्याः (वा-४७१७) ^१अन्वा-
 देशे तु नित्यं स्युः ॥ 'धाता ते तव वाऽपत्यं तस्मै ते हरये नमः'
 इत्यादि ॥ सुपात् ॥ सुपाद् ॥ सुपादम्, सुपादौ (२) पादः पत्
 ६-४-१३० पाच्छब्दान्तं यदङ्गं भं तदवयवस्य पाच्छब्दस्य पदा-
 देशः ॥ सुपदः ॥ सुपदा, सुपान्ध्याम् ॥ अग्निमत्-अग्निमद्, अग्नि-
 मथौ ॥ अग्निमथम् ॥ अनिदितां हल उपधायाः कृडिति ६-४-
 २४ हलन्तानामनिदितामङ्गानामुपधाया नस्य लोपः किति डिति ॥
 नुम् ॥ संयोगान्तस्य लोपः ॥ नस्य कुत्वेन ङः ॥ प्राङ्, प्राञ्चौ
 (२), प्राञ्चः ॥ अचः ६-४-१३८ लुप्तनकारस्यऽञ्चते^२र्भस्याकारस्य
 लोपः ॥ चौ ६-३-१३८ लुप्ताकारनकारेऽञ्चतौ परे पूर्वस्याणो
 दीर्घः ॥ प्राचः, प्राग्भ्याम् ॥ प्रत्यङ्, प्रत्यञ्चौ (२), प्रतीचः ॥
 प्रत्यग्भ्याम् ॥ उदङ्, उदञ्चौ (२) उद ईत् १-४-१३९ उच्छ-
 ब्दात् परस्य लुप्तनकाराञ्चतेर्भस्याकारस्य ईत् ॥ उदीचः, उदीचा, उद-
 ग्भ्याम् ॥ समस्समि ६-३-९३ अप्रत्ययान्तेऽञ्चतौ ॥ सम्यङ्, सम्यञ्चौ
 (२) समीचः ॥ सम्यग्भ्याम् ॥ सहस्य सध्रिः ६-३-९५ ^३तथा ॥
 सध्यङ् ॥ तिरसस्तिर्यलोपे ६-३-९४ अलुप्ताकारेऽञ्चतावप्रत्ययान्ते
 तिरसस्तिर्यादेशः ॥ तिर्यङ्, तिर्यञ्चौ (२), तिरश्चः ॥ तिर्यग्भ्याम् ॥
 नाञ्चेः पूजायाम् ६-४-३० पूजार्थस्याञ्चतेरुपधाया नस्य लोपो न ॥

१ एकदोक्तस्य पुनरुक्तौ ॥ २ 'भस्य' इत्यधिकारे 'अहोपो नः' इत्यतः अहोपो
 इत्यनुवर्तते ॥ ३ व प्रत्ययान्तेऽञ्चतौ परे सहशब्दस्य सध्र-यादेश इत्यर्थः ॥

तेन 'उगिदचाम् ॥ इति नुन्न ॥ प्राङ्, प्राञ्चौ ॥ नलोपाभावा-
 दकारलोपो न ॥ प्राञ्चः ॥ प्राङ्भ्याम् ॥ प्राङ्क्षु ॥ एवं पूजार्थे
 प्रत्यङ्ङादयः ॥ कुङ्, कुञ्चौ ॥ कुङ्भ्याम् ॥ पयोमुक्-पयोमुग्,
 पयोमुचौ ॥ पयोमुग्भ्यां ॥ उगित्वान्नुम् ॥ सान्तमहतस्संयोगस्य
 ६-४-१० सान्तरन्तयोगस्य महतश्च यो नकारस्तस्योपधाया दीर्घोऽ-
 सम्बुद्धौ सर्वनामस्थाने ॥ महान्, महान्तौ, महान्तः ॥ हे महन् ॥
 महतः ॥ महद्भ्याम् ॥ अत्वसन्तस्य चाधातोः ६-४-१४ अत्व-
 न्तस्योपधाया दीर्घो धातुभिन्नासन्तस्य चासम्बुद्धौ सौ परे ॥ इति
 दीर्घे नुम् ॥ धीमान्, धीमन्तौ, धीमन्तः ॥ हेधीमन् ॥ शसादौ
 महद्वत् ॥ मातेर्द्वतुः (उ, ६३) द्वित्वसामर्थ्यादभस्यापि टे-
 लोपः ॥ भवान्, भवन्तौ ॥ शत्रन्तस्य तु न दीर्घः ॥ ^१भवन् ॥
 उभे अभ्यस्तम् ६-१-५ षाष्ठद्वित्वप्रकरणे ये द्वे विहिते ते उभे
 समुदिते अभ्यस्तसंज्ञे स्तः ॥ नाभ्यस्ताच्छतुः ७-१-७८ अभ्यस्ता-
 च्छतुर्नुम् न ॥ ददत्, ददतौ ॥ जक्षित्यादयष्षट् ६-१-६ षड्
 धातवोऽन्ये जक्षतिश्च सप्तम एते अभ्यस्तसंज्ञास्युः ॥ जक्षत्, जक्षतौ,
 जक्षतः ॥ एवं जाग्रत् । दरिद्रत् । शासत् । चकासत् ॥ गुप्,
 गुपौ, गुपः ॥ गुग्भ्याम् ॥ त्यदादिषु दशोऽनालोचने कश्च
 ३-२-६० त्यदादिषूपपदेष्वज्ञानार्थदृशोः कञ् । चात् किन् ॥ आसर्व-
 नाञ्चः ६-३-९१ ^२दृग्दृशवतुषु ॥ षडगकाः ॥ तादृक्, तादृग्,

१ शत्रन्तस्यत्वन्तत्वाभावाच्च दीर्घः ॥ २ 'दृग्दृशवतुषु इति सूत्रमनुवर्तते ॥
 'झलाञ्जशोऽन्ते' इत्यतः अन्ते इत्यनुवर्तते ॥ सर्वनाञ्च अकारोऽन्तादेशस्यात्
 दृग्दृशवतुषु ॥

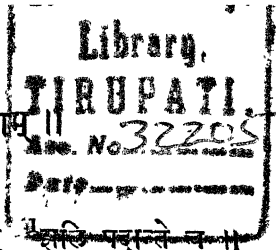
तादृशौ, तादृशः । तादृग्भ्याम् ॥ 'व्रश्चे'ति षः ॥ जस्त्वचत्वे ॥
 विद्-विद्, विशौ, विशः । विद्भ्याम् ॥ नशेर्वा ८-२-६३ नशेः
 कवर्गोऽन्तादेशो वा पदान्ते ॥ नक्-नग्, नद्-नद्, नशौ, नशः ।
 नग्भ्यां-नद्भ्याम् ॥ स्पृशोऽनुदके किन् ३-२-५८ अनुदके सुप्युप-
 पदे स्पृशेः किन् ॥ घृतस्पृक्-घृतस्पृग्, घृतस्पृशौ, घृतस्पृशः ॥
 षडगकाः ॥ दधृक्-दधृग्, दधृषौ । दधृग्भ्यां ॥ रत्नमुद्-रत्नमुद्,
 रत्नमुषौ, रत्नमुषः । रत्नमुद्भ्यां ॥ षद्(२) षद्भिः ॥ षद्भ्यः (२)
 षण्णां ॥ षद्सु ॥ रुत्वं प्रति षत्वस्यासिद्धत्वा 'त्ससजुषो'रिति
 रुत्वं ॥ वोरूपधाया दीर्घ इकः ८-२-७६ रेफवान्तरयोरुपधाया इको
 दीर्घः पदान्ते ॥ पिपठीः, पिपठीषौ । पिपठीर्भ्याम् ॥ नुंविसर्जनीय-
 शर्व्यवायेऽपि ८-३-५८ एतैः प्रत्येकं व्यवधानेऽपि इण् कुभ्यां परस्य
 मूर्धन्यादेशः ॥ ^१ष्टुत्वेन पूर्वस्य षः ॥ पिपठीषु ॥ पक्षे विसर्जनीयः ।
 पिपठीःषु ॥ चिकीः, चिकीषौ । चिकीर्भ्याम् । चिकीर्षु ॥ विद्वान्,
 विद्वान्सौ । हे विद्वन् ॥ वसोस्सम्प्रसारणम् ६-४-१३१ वस्वन्तस्य
 भस्य सम्प्रसारणं स्यात् ॥ विदुषः ॥ 'वसुसंस्वि'ति दः ॥ विद्व-
 ञ्याम् ॥ पुंसोऽसुद् ६-१-९ ^२सर्वनामस्थाने ॥ पुमान्, हे पुमन्,
 पुमांसौ, पुंसः । पुम्भ्याम् । पुंसु ॥ 'ऋदुश्'ने ल्यवङ् ॥ उशना,
 उशनसौ ॥ *'अस्य सम्बुद्धावनद् नलोपश्च वा वाच्यः' (वा
 ५०३७) हे उशन, हे उशनन्, हे उशनः, हे उशनसौ ॥

१ 'ष्टुनाष्टुः' इत्यनेन ॥ २ 'इतोऽसर्वनामस्थाने' इत्यतः सर्वनामस्थाने
 इत्यनुवर्तते । सर्वनामस्थाने विवक्षिते पुंसोऽसुद् स्यात् इत्यर्थः ॥

उशनोभ्याम् । उशनस्सु ॥ अनेहाः, अनेहसौ । हे अनेहः ॥
 वेधाः, वेधसौ । हे वेधः । वेधोभ्याम् ॥ अदस औ सुलोपश्च
 ७-२-१०७ अदस औस्स्यात्सौ सुलोपश्च । 'तदो' रिति सः ॥
 असौ ॥ त्यदाद्यत्वम् । पररूपत्वं ॥ वृद्धिः ॥ अदसोऽसेर्दादुदो मः
 ८-२-८० अदसोऽसान्तस्य दात्परस्य उदूतौ । दस्य मश्च ॥
 आन्तरतम्याद्वस्वस्य उः । दीर्घस्य ऊः ॥ अमू ॥ जसश्शी,
 गुणः ॥ एत ईद्वहुवचने ८-२-८१ अदसो दात्परस्यैत ईद्वस्य मो
 बह्वर्थोक्तौ ॥ अमी ॥ 'पूर्वत्रासिद्ध' मिति विभक्तिकार्यं प्राक्,
 पश्चादुत्वमत्वे ॥ अमुम्, अमू, अमून् ॥ मुत्वे कृते घिसंज्ञायां
 नाभावः ॥ न मु ने ८-२-३ नाभावे कर्तव्ये कृते च मुभावो
 नासिद्धः । अमुना, (अमूभ्याम् ३) अमीभिः । अमुष्मै, अमीभ्यः ।
 (२) अमुष्मान् । अमुष्य, अमुयोः (२) अमीषां । अमुष्मिन्,
 अमीषु ॥

इति हलन्तपुंलिङ्गप्रकरणम् ॥

॥ अथ हलन्तस्त्रीलिङ्गप्रकरणम् ॥

नहो घः ८-२-३४ नहो हस्य घः स्यात् ~~हलि पदान्ते च ॥~~
नहिवृतिवृषिव्यधिरुचिसहितनिषु कौ ६-३-११६ किवन्तेषु
पूर्वपदस्य दीर्घः ॥ उपानत्, उपानद्-उपानहौ । उपानत्सु ॥
किन्नन्तत्वात्कुत्वेन घः ॥ उष्णिक्, उष्णिहौ । उष्णिग्भ्याम् ।
उष्णिक्षु ॥ घौः, दिवौ, दिवः । द्युभ्याम् ॥ गीः, गिरौ, गिरः ॥
एवं पूः ॥ चतस्रः । चतसृणाम् ॥ का, के, काः । सर्वावत् ॥
यस्सौ ७-२-११० इदमो दस्य यः ॥ इयम् ॥ त्यदाद्यत्वम्, पर-
रूपत्वम्, टाप्, 'द' श्चेति मः, इमे (२) इमाः (२) इमाम् ॥
अनया । हलि लोपः, आभ्याम्, (३) आभिः । अस्यै । अस्याः,
(२) अनयोः, आसाम् । अस्याम्, आसु ॥ स्रक्, स्रजः ।
स्रग्भ्याम् ॥ त्यदाद्यत्वम्, टाप् ॥ स्या, त्ये, त्याः ॥ एवम् तद्,
एतद् । वाक्, वाचौ । वाग्भ्याम् । वाक्षु ॥ अपृशब्दो नित्यं
बहुवचनान्तः 'अतृ'न्निति दीर्घः, आपः । अपः ॥ अपो मि
७-४-४८ अपस्तकारो भादौ प्रत्यये ॥ अद्भिः । अद्भ्यः (२) अपां,
अप्सु ॥ दिक्-दिग्, दिशः । दिग्भ्याम् ॥ 'त्यदादि'ष्विति दृशेः
किन्विधानादन्यत्रापि कुत्वम्, दृक् - दृग्, दृशौ । दृग्भ्याम् ॥

त्विट्-त्विट्, त्विषौ । त्विट्भ्याम् ॥ 'ससजुषो' रिति रुत्वम्
 सजूः ॥ सजुषा, सजूर्भ्याम् ॥ आशीः, आशिषौ । आशीर्भ्याम् ।
 असौ, उत्त्वमत्वे, अमू, अमूः ॥ अमुया, अमूभ्याम् (३) अमूभिः ॥
 अमुष्यै, अमूभ्यः (२) अमुष्याः (२) अमुयोः (२) अमूषाम् ॥
 अमुष्याम्, अमूषु ॥

इति हलन्तस्त्रीलिङ्गप्रकरणम् ॥

॥ अथ हलन्त नपुंसकलिङ्गप्रकरणम् ॥

स्वमोर्लुक् । दत्वम् । स्वनडुत्-स्वनडुद्, स्वनडुही (२) 'चतुरन-
डुहो'रियाम्, स्वनड्वांहि । पुनस्तद्वन् । शेषं पुंवत् । वाः, वारी,
वारि । वारा, वाभ्याम् । चत्वारि ॥ किम्, के, कानि । इदं, इमे,
इमानि ॥ *अन्वादेशे नपुंसके एनद्वक्तव्यः (वा १५६९) एनन्-
एनद्, एने, एनानि । एनेन, एनयोः (२) ब्रह्म, *सम्बुद्धौ
नपुंसकानां नलोपो वा (वा ४७८६) हे ब्रह्मन्, हे ब्रह्म ॥
विभाषा डिश्योः । अह्नी-अहनी, अहानि ॥ अहन् ८-२-६८
अहन्नित्यस्य रुः पदान्ते ॥ अहोभ्याम् ॥ दण्डि, दण्डिनी, दण्डिनि ।
दण्डिना, दण्डिभ्याम् । सुपथि । टिलोपः, सुपथी, सुपन्थानि ॥
ऊर्क्, ऊर्जी । ऊर्जि ॥ नरजानां संयोगः । तत्, ते, तानि ।
यत्, ये, यानि । एतत्, एते, एतानि । गवाक्, गोची, गवाञ्चि ।
पुनस्तद्वत् । गोचा, गवाग्भ्याम् ॥ शकृत्, शकृती, शकृन्ति-
शकानि ॥ शक्ता शकृतेत्यादि ॥ ददत्, ददती ॥ वा नपुंसकस्य
७-१-७९ ^१अभ्यस्तात्परो वा नुम् सर्वनामस्थाने ॥ ददन्ति-
ददति । तुदत् ॥ आच्छीनद्योर्नुम् ७-१-८० अवर्णान्तात्परो य-
श्शतुरवयवस्तदन्तस्य नुम्वा शीनद्योः ॥ तुदन्ती-तुदती, तुदन्ति ।
भात्, भान्ती-भाती, भान्ति । पचत् ॥ शप्श्यनोर्नित्यम्
७-१-८१ शप् श्यनोरात्परो यश्शतुरवयवस्तदन्तस्य नुम् शीनद्योः ॥

पचन्ती, पचन्ति । दीव्यत्, दीव्यन्ती, दीव्यन्ति । धनुः, धनुषी ॥
 'सां' तेति दीर्घः, 'नुम्बिसर्जनी' येति षः, धनूंषि । धनुषा,
 धनुर्भ्याम् । एवं चक्षुर्हविरादयः । पयः, पयसी, पयांसि ।
 पयसा, पयोभ्याम् ॥ सुपुम्, सुपुंसी, सुपुमांसि । अदः ।
 विभक्तिकार्यं, ततः उत्त्वमत्वे । अमू, अमूनि । शेषं पुंवत् ॥

इति हलन्तनपुंसकलिङ्गप्रकरणम् ॥

॥ अथ अव्ययप्रकरणम् ॥

स्वरादिनिपातमव्ययम् १-१-३७ स्वर, अन्तर, प्रातर, पुनर, सनुतर, उच्चैस्, नीचैस्, शनैन्, ऋधक्, ऋते, युगपत्, आरात्, पृथक्, ह्यस्, श्वस्, दिवा, रात्रौ, सायं, चिरम्, मनाक्, ईषत्, जोषं, तूष्णीं, बहिस्, अवस्, समया, निकषा, स्वयं, वृथा, नक्तं, नञ्, हेतौ, इद्धा, अद्धा, सामि ॥ ‘वत्’ (गण ४) ब्राह्मणवत्, क्षत्रियवत्, सना, सनत्, सनात्, उपधा, तिरस्, अन्तरा, अन्तरेण, ज्योक्, कम्, शम्, सहसा, विना, नाना, स्वस्ति, स्वधा, अलं, वषट्, श्रौषट्, बौषट्, अन्यत्, अस्ति, उपांशु, क्षमा, विहायसा, दोषा, मृषा, मिथ्या, मुधा, पुरा, मिथो, मिथस्, प्रायस्, मुहुस्, प्रवाहुकम्, प्रवाहिका, आर्यहलम् ॥ अभीक्ष्णम्, साकम्, सार्धम्, नमस्, हिरक्, धिक्, अथ, अम्, आम्, प्रताम्, प्रशान्, प्रताम्, मा, माङ् ॥ आकृतिगणोऽयम् ॥ च, वा, ह, अह, एव, एवम्, नूनम्, शश्वत्, युगपत्, भूयस्, कूपत्, सूपत्, कुवित्, नेत्, चेत्, चण्, यत्र, तत्र, कञ्चित्, नह, हन्त, माकिः, माकिम्, नकिः, नकिम्, आकिम्, माङ्, नञ्, यावत्, तावत्, त्वै, द्वै, न्वै, रै, श्रौषट्, बौषट्, स्वाहा, स्वधा, वषट्, ओम्, तुम्, तथाहि, खलु, किल, अथ, सुष्ठु, स्म, आदह * उपसर्गविभक्तिस्वरप्रतिरूपकाश्च’ (गण १६) अवदत्तं, अहं युः, अस्तिक्षीरा, अ, आ, इ, ई, उ, ऊ, ए, ऐ, ओ, औ, पशु, शुकम्, यथा, कथाच, पाद्, प्याद्,

अङ्ग, है, हे, भोः, अये, घ, विपु, एकपदे, युत्, आतः ॥ चादि-
 रण्याकृतिगणः ॥ तसिलादयः प्राक् पाशपः ॥ शस् प्रभृतयः प्राक्
 समासान्तेभ्यः ॥ अम्, आम्, कृत्वोर्थाः, तसिवती, नानाञ्चौ,
 एतदन्तमव्ययम् ॥ अतः, इत्यादि ॥ कृन्मेजन्तः १-१-३९ कृद्यो
 मान्त एजन्तश्च तदन्तमव्ययम् ॥ स्मारं स्मारं, जीवसे, पिवध्वै ॥
 क्तातोनुन् कसुनः १-१-४० एतदन्तमव्ययम् ॥ कृत्वा, उदेतोः,
 विसृपः ॥ अव्ययीभावश्च १-१-४१ अधिहरि ॥ अव्ययादाप्सुपः
 २-४-८२ अव्ययादापस्सुपश्च ^१लुक् ॥ तत्र शालायाम् ॥

सदृशं त्रिषु लिङ्गेषु सर्वासु च विभक्तिषु ।
 वचनेषु च सर्वेषु यन्न व्येति तदव्ययम् ॥
 वष्टि भागुरिरल्लोपमवाप्योरुपसर्गयोः ।
 आपंचैव हलन्तानां यथा वाचा निशा दिशा ॥
 अवगाहः, वगाहः, अपिधानम्, पिधानम् ॥

इत्यव्ययप्रकरणम् ॥

॥ अथ तिङन्तभ्वादिप्रकरणम् ॥

लट्, लिट्, लृट्, लृट्, लेट्, लोट्, लङ्, लिङ्, लुङ्, लृङ् ॥ एषु पञ्चमो लकारश्छन्दोमात्रगोचरः ॥ लः कर्मणि च भावे चाकर्मकेभ्यः ३-४-६९ लकारा^१स्सकर्मकेभ्यः कर्मणि कर्तरि च स्यु ^२रकर्मकेभ्यो भावे कर्तरि च ॥ ^३वर्तमाने लट् ३-२-१२३ वर्तमानक्रियावृत्तेर्धातोर्लेट् स्यात् ॥ अटावितौ ॥ उच्चारणसामर्थ्या-
लस्य नेत्वं ॥ भूसत्तायाम् ॥ (१) कर्तृविवक्षायां भू+ल् इति स्थिते ॥
तित्ससि सिप् थस् थ मिब् वस् मस् ताताञ्ज्जथासाथान्व-
मिद्वहि महिङ् ३-४-७८ एतेऽष्टादश ^४लादेशास्स्युः ॥ लः परस्मै-
पदम् १-४-९९ ^५लादेशाः परस्मैपदसंज्ञास्स्युः ॥ तडाना^६वात्मने-
पदम् १-५-१०० तङ् प्रत्याहारश्शानच् कानचौ चैतत्संज्ञकास्स्युः ॥
पूर्वसंज्ञापवादः ॥ अनुदात्तङित आत्मनेपदम् १-३-१२
अनुदात्तेतो ^७ङितश्च ^८धातोरात्मनेपदं स्यात् ॥ स्वरितङितः कर्त्र-

१ फलव्यधिकरणव्यापारवाचकत्वम् सकर्मकत्वम् ॥ २ फलसमानाधि-
करणव्यापारवाचकत्वं अकर्मकत्वम् ॥ ३ वर्तमान कालक्रियावृत्तेः इत्यर्थः ॥ वर्त-
मानत्वं च कालगतप्रारब्धापरिसमाप्तक्रियाश्रयत्वम् ॥ ४ लस्य इत्यधिकारो
विद्यते ॥ ५ लादेशाः, लमालोद्देशेन विहिता आदेशा इत्यर्थः ॥ तेन सिजादीनां
परस्मैपद संज्ञा न भवति; तेषां 'च्लेः' इत्यादि विशिष्टानुवादेन विहितत्वात् ॥
६ अवया संज्ञाया पूर्वविहितपरस्मैपदसंज्ञाया बाधः ॥ ७ ङितश्चेत्यत्र विशेष्य-
विशेषणभावेन तदन्तलाभात् यङन्तादप्यात्मनेपदं भवति ॥ ८ 'भूवादयो
धातवः' इत्यतः मण्डूकप्लुत्याऽनुवृत्तस्य धातव इत्यस्य षष्ठ्यन्ततया विपरि-
णामः ॥

भिप्राये क्रियाफले १-३-७२ स्वरितेतो वितश्च धातोरात्मनेपदं
 स्यात् कर्तृगामिनि ^१क्रियाफले ॥ शेषात्कर्तरि परस्मैपदम् १-३-७८
 आत्मनेपदनिमित्तहीनाद्धातोः कर्तरि परस्मैपदं स्यात् ॥ तिङ्स्त्रीणि
 त्रीणि प्रथम मध्यमोत्तमाः १-४-१०१ तिङ् उभयोः पदयोस्त्रय-
 स्त्रयस्त्रिकाः क्रमादेतत्संज्ञास्युः ॥ तान्येकवचनद्विवचनबहुवच-
 नान्येकशः १-४-१०२ लब्धप्रथमादिसंज्ञानि तिङ्स्त्रीणि त्रीणि
 प्रत्येकमेकवचनादिसंज्ञानि स्युः ॥ युष्मद्^२द्युपपदे समानाधिकरणे
 स्थानिन्यपि मध्यमः १-४-१०५ तिङ्वाच्यकारकवाचिनि युष्म-
 द्यप्रयुज्यमाने प्रयुज्यमाने च मध्यमः ॥ असद्युत्तमः १-४-१०७
^३तथाभूतेऽस्मद्युत्तमः ॥ शेषे प्रथमः १-४-१०८ मध्यमोत्तमयो-
 रविषये प्रथमः स्यात् ॥ भू+ति, इति जाते ॥ तिङ्शित्सार्वाधातुकम्
 ३-४-११३ तिङ्शितश्च धात्वधिकारोक्ता एतत्संज्ञास्युः ॥
 कर्तरि शप् ३-१-६८ कर्त्रर्थे सार्वधातुके परे धातोश्शप् ॥ सार्व-
 धातुकार्धधातुकयोः ७-३-८४ अनयोः परयोरिगन्तस्यांगस्य गुणः
 अवादेशः । भवति, भवतः ॥ झोऽन्तः ७-१-३ ^४प्रत्ययावयवस्य
 झस्यान्तादेशः ॥ 'अतोगुणे,' भवन्ति ॥ भवसि, भवथः,
 भवथ ॥ अतो दीर्घो यञि ७-३-१०१ अतोऽङ्गस्य दीर्घो यञादौ

१ क्रियाफलं च यदुद्देशेन क्रियाप्रवृत्तिरवगता तदेव, न तु दक्षिणादि-
 रूपम् ॥ २ उप=समीपे उच्चारितं पदमुपपदम्, न तु कृत्रिमम् ॥ तस्य इहानुप-
 योगादप्राप्तेश्च ॥ ३ अत्र आद्यन्तपदरहितम् 'युष्मद्युपपदे ..' इति सूत्रमनु-
 वर्तते ॥ तदाह तथेत्यादि ॥ ४ प्रत्ययावयवस्येत्युक्तत्वात् उज्झितेत्यादौ न
 प्रसङ्गः ॥

सार्वधातुके ॥ भवामि, भवावः, भवामः ॥ स भवति, तौ भवतः,
 ते भवन्ति ॥ त्वं भवसि, युवां भवथः, यूयं भवथ ॥ अहं भवामि,
 आवां भवावः, वयं भवामः ॥ ^१परोक्षे लिट् ३-२-११५ ^२भूतान-
 द्यतनपरोक्षार्थवृत्तेर्धातोर्लिट् स्यात् ॥ लस्य तिवादयः ॥ परस्मैपदानां
 णलतुसुस्थलथुसणल्वमाः ३-४-८२ लिटिस्तिवादीनां णलादयः
 क्रमात्स्युः ॥ भू+अ, इति स्थिते—भुवो वुग्लुङ्लिटोः ६-४-८८
^३अचि ॥ लिटि धातोरनभ्यासस्य ६-१-८ लिटि परेऽनभ्यास-
 धात्ववयव^४स्यैकाचः प्रथमस्य द्वे स्तः आदिभूतादचः परस्य तु द्विती-
 यस्य ॥ भूव्+भूव्+अ, इति स्थिते ॥ पूर्वोऽभ्यासः ६-१-४
 अत्र ये द्वे तयोः ॥ हलादिशेषः ७-४-६० ^५अभ्यासस्यादिर्हल्
 शिष्यते, अन्ये हलो लुप्यन्ते ॥ ह्रस्वः ७-४-५९ अभ्यासस्याचः ॥
 भवतेरः ७-४-७३ भवतेरभ्यासस्योकारस्य अस्यांलिटि ॥
 अभ्यासे चर् च ८-४-५४ अभ्यासे झलां चरस्युर्जशश्च ॥
 जशां जशः, खयां चरः, इति विवेकः ॥ वभूव, वभूवतुः,
 वभूवुः ॥ लिट् च ३-४-११५ लिङादेशस्तिङार्धधातुकसंज्ञः ॥
 आर्धधातुकस्येड्वलादेः ७-२-३५ वभूविथ, वभूवथुः, वभूव ॥
 वभूव, वभूवि, वभूविम ॥ ^६अनद्यतने लुट् ३-३-१५

१ पारोक्ष्यं च साक्षात्कृतमित्येतादृशविषयताशालिज्ञानाविषयत्वम् ॥ २
 भूतत्वं च वर्तमानध्वंसप्रतियोगिकालवृत्तित्वम् ॥ ३ 'अचि' इत्यतः अचीत्यनु-
 वर्तते ॥ भुवः लुङ्लिटोरचि परे वुगागमस्यात् ॥ ४ 'एकाचो द्वे प्रथमस्य'
 'अजादेर्द्वितीयस्य' इति सूत्रे अनुवर्तते ॥ ५ 'लोपोऽभ्यासस्य' इत्यतः
 अभ्यासस्येत्यनुवर्तते ॥ ६ अतीतरालेरन्ययामेन आगामिन्या रालेः पूर्वयामेन
 च सहितः कालः अद्यतनः, तद्भिन्नः अनद्यतनः ॥

भविष्यत्यनद्यतने अर्थे धातोर्लृट् ॥ स्यतासी लृलुटोः ३-१-३३
 धातोरेतौ स्तो लृलुटोः परतः । शवाद्यपवादः । लृ इति लृलुटो-
 ग्रहणम् ॥ आर्धधातुकं शेषः ३-४-११४ तिङ्शिङ्ग्रहोऽन्यो
 'धातो'रिति विहितः प्रत्यय एतत्संज्ञस्यात् ॥ इट् ॥ लुटः प्रथमस्य
 डारौ रसः २-४-८५ ङित्सामर्थ्यादभस्यापि टेलोपः ॥ भविता ॥
^१तासस्त्योलोपः ७-४-५० सादौ प्रत्यये ॥ रि च ७-४-५१ रादौ
 प्रत्यये तथा । भवितारौ, भवितारः । भवितासि, भवितास्थः,
 भवितास्य । भवितास्मि, भवितास्वः, भवितास्मः ॥ लृट् शेषे च
 ३-३-१३ भविष्यदर्थाद्धातोर्लृट् क्रियार्थायां क्रियायां सत्यामसत्यां
 वा ॥ स्यः ॥ इट्, भविष्यति, भविष्यतः, भविष्यन्ति । भवि-
 ष्यसि, भविष्यथः, भविष्यथ । भविष्यामि, भविष्यावः, भवि-
 ष्यामः ॥ लोट् च ३-३-१६२ विध्याद्यर्थेषु धातोर्लोट् ॥ आशि-
 पि लिङ्गोटौ ७-३-१७३ एरुः ३-४-८६ लोट इकारस्य उः ॥
 भवतु ॥ तुह्योस्तातङ्ङाशिष्यन्यतरस्याम् ७-१-३५ आशिषि
 तुह्योस्तातङ्ङा ॥ ङकारो गुणवृद्धिनिषेधार्थः सम्प्रसारणार्थश्च ॥ तेन
 परत्वात्सर्वादेशः । भवतात् ॥ लोटो लङ् ३-४-८५ लोटस्ता-
 मादयस्सलोपश्च ॥ तथ्यस्यमिपां तां तं तामः ३-४-१०१ ङितश्च-
 तुर्णां तामादयः क्रमात् । भवताम्, भवन्तु ॥ सेर्हपिच ३-४-८७
 लोटस्सेर्हः सोऽपिच ॥ अतो हेः ६-४-१०५ ^२लुक् । भव,

^१ तासेरस्तेश्च लोपः ॥ ^२ 'चिणोलुक्' इत्यतः लुगित्यनुवर्तते ॥ अतः परस्य
 हेर्लुक् ॥

भवतात्-भवतम्, भवत ॥ मेनिः ३-४-८९ लोटः ॥ आडुत्त-
मस्य पिच्च ३-४-९२ लोडुत्तमस्याद् पिच्च । हिन्योरुत्वं न ; इका-
रोच्चारणसामर्थ्यात्, भवानि ॥ ते प्राग्धातोः १-४-८० ते गत्यु-
पसर्गसंज्ञका धातोः प्रागेव प्रयोक्तव्याः ॥ आनि लोट् ८-४-१६
उपसर्गस्थान्निमित्तात्परस्य लोडादेशस्यानीत्यस्य नस्य णस्यात् ॥
प्रभवाणि ॥ दुरष्पत्वणत्वयोरुपसर्गत्वप्रतिषेधो वक्तव्यः (वा
११३८) दुःस्थितिः, दुर्भवानि ॥ अन्तश्शब्दस्याङ्किविधि-
णत्वेषूपसर्गत्वं वाच्यम् (वा ११४१) अन्तर्धा, अन्तर्धिः, अन्त-
र्भवाणि ॥ नित्यङितः ३-४-९९ सकारान्तस्य ङिदुत्तमस्य नित्यं
लोपः ॥ ‘अलोऽन्त्यस्ये’ति सलोपः ॥ भवाव, भवाम ॥ अनद्यतने
लङ् ३-२-१११ अनद्यतनभूतार्थवृत्तेर्धातोर्लङ् ॥ लुङ् लङ् लृङ्
क्ष्वडुदात्तः ६-४-७१ ऐष्वङ्ग^२स्याद् ॥ इतश्च ३-४-१०० ङितो
लस्य परस्मैपदमिकारान्तं यत् तस्य लोपः ॥ अभवत्, अभव-
ताम्, अभवन् । अभवः, अभवतम्, अभवत । अभवम्, अभ-
वाव, अभवाम ॥ ^३विधिनिमन्त्रणामन्त्रणाधीष्टसम्प्रश्नप्रार्थनेषु
लिङ् ३-३-१६१ एष्वर्थेषु धातोर्लिङ् ॥ यासुट्परस्मैपदेषूदात्तो
ङिच्च ३-४-१०३ लिङः परस्मैपदानां यासुडागमो ङिच्च ॥
लिङस्सलोपोऽनन्त्यस्य ७-२-७९ सार्वधातुकलिङोऽनन्त्यस्य

१ ‘इतश्च लोपः’ इत्यतः लोप इत्यनुवर्तते ॥ २ अडागमः स च उदात्तः ॥

३ विधिः प्रेरणं, भृत्यादेः निष्कृष्टस्य प्रवर्तनम्, निमन्त्रणं नियोगकरणम्, आवश्यक-
श्राद्धभोजनादौ दौहित्रादेः प्रवर्तनम्, आमन्त्रणं कामचारानुज्ञा, अधीष्टसत्कार-
पूर्वको व्यापारः, सम्प्रश्नः तद्वा कर्तव्यमेतद्वा ? इत्यादिरूपः विचारः ॥

सस्य लोपः ॥ इति प्राप्ते—अतो येयः ७-२-८० अतः
 परस्य सार्वधातुकावयवस्य यास् इत्यस्येय् । सन्धिघार्षः ।
 गुणः ॥ ^१लोपो व्योर्वलि ६-१-६६ भवेत्, भवेताम् ॥ झेजुस्
 ३-४-१०८ लिङः भवेयुः । भवेः, भवेतम्, भवेत् । भवेयम्,
 भवेव, भवेम ॥ लिङाशिषि ३-४-११६ आशिषि लिङस्तिङार्ध-
 धातुकसंज्ञस्यात् ॥ किदाशिषि ३-४-१०४ आशिषि लिङो यासुट्
 कित् ॥ ‘स्कोस्संयोगाद्यो’रिति सलोपः ॥ किङिति च १-१-५
 गित्किङ्निमित्ते इग्लक्षणे गुणवृद्धी न स्तः ॥ भूयान्, भूयास्ताम्,
 भूयासुः । भूयाः भूयास्तम्, भूयास्त । भूयासम्, भूयास्व,
 भूयास्म ॥ लुङ् ३-२-११० भूतार्थे धातोर्लुङ् स्यात् ॥ माङि लुङ्
 ३-३-१७५ सर्वलकारापवादः ॥ स्मोत्तरे लङ् च ३-३-१७६
 स्मोत्तरे माङि लङ् स्यात्, चाहुङ् ॥ ^२च्लि लुङि ३-१-४३ शबा-
 द्यपवादः ॥ च्लेस्सिच् ३-१-४४ इचावितौ ॥ गातिस्थाघुपा-
 भूभ्यस्सिचः परस्मैपदेषु २-४-७७ लुक् । गापाविहेणादेशपि-
 बती गृह्यते ॥ भूसुवोस्तिङि ७-३-८८ भू सू एतयोस्सार्वधातुके
 तिङि गुणो न । अभूत्, अभूताम्, अभूवन् । अभूः, अभूतम्,
 अभूत । अभूवम्, अभूव, अभूम ॥ न माङ्योगे ६-४-७४
^३अडाटौ न स्तः ॥ मा भवान् भूत्, मास्म भवत्, मास्मभूद्वा ॥

१ वकारयकारयोर्लोपस्याहलि परे ॥ २ धातोः च्लिप्रत्ययस्यात् लुङि
 परे ॥ ३ ‘लुङ् लङ् ...’ इत्यतः अट् इति ‘आडजादीना’ मित्यतः आट् इति च
 अनुवर्तते ॥

लेङ्निमित्तेलृङ्क्रियातिपत्तौ ३-३-१३९ हेतुहेतुमद्भावादिलिङ्नि-
मित्तं तत्र भविष्यदर्थे लृङ्क्रियाया अनिष्पत्तौ गम्यमानायाम् ॥
अभविष्यत्, अभविष्यताम्, अभविष्यन् । अभविष्यः, अभवि-
ष्यतं, अभविष्यत । अभविष्यम्, अभविष्याव, अभविष्याम ॥
सुवृष्टिश्चेदभविष्यत्, तदा सुभिक्षमभविष्यत् । इत्यादि ज्ञेयम् ॥
अतसातत्य गमने (२) अतति ॥ अत आदेः ७-४-७० ^१अभ्यास-
स्यादेरतो दीर्घस्यात् । आत, आततुः, आतुः । आतिथ, आतथुः,
आत । आत, आतिव, आतिम । अतिष्यति ॥ आततु ॥ आङ-
जादीनाम् ६-४-७२ अजादेरङ्गस्याङ् ^२लुङ्लृङ्ळु ॥ आतत्,
आतेत् आतेताम् । अयात्, अयास्तां ॥ लुङि सिचि इडागमे कृते-
अस्ति सिचोऽपृक्ते ७-३-९६ विद्यमानास्सिचोऽस्तेश्च परस्यापृक्तस्य
हल ईडागमः ॥ इट ईटि ८-२-२८ इटः परस्य ^३सस्य लोप-
स्यादीटि ॥ *सिजलोप एकादेशे सिद्धो वाच्यः (वा ४७७१)
आतीत्, आतिष्टाम् ॥ सिजभ्यस्त विदिभ्यश्च ३-४-१०९ सिचो
ऽभ्यस्ताद्विदेश्च परस्य ^४ङित्सम्बन्धिनो ज्ञे जुंस् ॥ आतिषुः । आतीः,
आतिष्टं, अतिष्ट । आतिषं, अतिष्व, आतिष्म । आतिष्यत् ॥
षिवुगत्यां (३) पुगन्तलघूपधस्य च ७-३-८६ पुगन्तस्य लघूपधस्य
चाङ्गस्य इको गुणस्सार्वधातुकार्धधातुकयोः । 'धात्वादे'रिति सः ।

१ 'लोपोऽभ्यासस्य' इत्यतः अभ्यासस्येति 'दीर्घङ्णः किति' इत्यतः दीर्घं
इति च अनुवर्तते ॥ २ लुङ् लृङ्... इति पूर्वसूत्रमनुवर्तते ॥ ३ 'संयोगान्तस्य
लोपः' 'रात्सस्य' एताभ्यां क्रमात् लोप इति सस्येति च अनुवर्तते ॥ ४ 'यासुद्
परस्मै...' इत्यतः ङित्तेति 'ज्ञे जुंस्' इति सूत्रं चानुवर्तते ॥

सेधति । पत्वं । सिपेध ॥ असंयोगाल्लिट् कित् १-२-५ असं-
 योगात्परोऽपि लिट् कित्स्यात् । सिपिधतुः, सिपिधुः । सिपेदिथ,
 सिपिधथुः, सिपिध । सिपेध, सिपिधिव, सिपिधिम । सेधिता ॥
 सेधिष्यति । सेधतु । असेधन् । सेधेत् । सिध्यात् । असेधीत् ।
 असेधिष्यत् ॥ एवं चित्ती संज्ञाने (४) शुच शोके (५) गद
 व्यक्तायां वाचि ॥ (६) गदति ॥ नेर्गद् नद् पत पद् घुमास्यति
 हन्ति याति वाति द्राति प्साति वपति वहति शाश्यति चिनोति
 देग्धिषु च ८-४-१७ उपसर्गस्थान्निमित्तात् परस्य नेर्णो गदादिषु
 परेषु । प्रणिगदति ॥ कुहोश्चुः ७-४-६२ अभ्यासकवर्गहकार-
 योश्चवर्गादेशः ॥ अत उपधायाः ७-२-११६ ^१वृद्धिस्स्याञ्चि
 णिति च प्रत्यये । जगाद, जगदतुः, जगदुः । जगदिथ, जगदथुः,
 जगद् ॥ णलुत्तमो वा ७-१-९१ णित्स्यात् । जगाद-जगद्,
 जगदिव, जगदिम । गदिता । गदिष्यति । गदतु । अगदत् ।
 गदेत्, गद्यात् ॥ अतो हलादेर्लघोः ७-२-७ हलादेर्लघो ^२वृद्धि-
 र्वेडादौ परस्मैपदे सिचि ॥ अगादीत्-अगदीत् । अगदिष्यत् ॥
 एवं खद् स्वर्याहिसाभक्षणेपु ॥ णद् अव्यक्ते शब्दे ॥ (७) णो नः
 ६-१-६५ धत्वादर्णस्य नः । णोपदेशास्त्वनर्द्राटिनाश्चाभ्रन्द्रक्कनृनृतः ॥
 उपसर्गादसमासेऽपि णोपदेशस्य ८-४-१४ उपसर्गस्थान्निमित्ता-
 त्परस्य णोपदेशस्य धातोर्नस्य ^३णः । प्रणदति, प्रणिनदति । नदति ।

१ 'मृजेवृद्धिः' 'अचोष्णिगति' एताभ्यां क्रमात् वृद्धिरिति णितीति च
 अनुवर्तते ॥ २ 'सिचि वृद्धिः...' इत्यादिसूत्रेभ्यो वृद्ध्यादीनामनुवृत्तिः ॥ ३ 'एका-
 जुत्तर...' इत्यस्मात् णः इत्यनुवर्तते ॥

ननाद ॥ अत एकहल्मध्येऽनादेशादेर्लिटि ६-४-१२० लिङ्गि-
 मित्तादेशादिकं न भवति यदङ्गं तदवयवस्यासंयुक्तहल्मध्येऽस्थस्यात
 एत्व ^१मभ्यासलोपश्च किति लिटि ॥ थलि च सेटि ६-४-१२१
 प्रागुक्तं स्यात् ॥ नेदिथ, नेदथुः, नेद । ननाद-ननद, नेदिव,
 नेदिम । नदिता । नदिष्यति । नदतु । अनदत् । नदेत् । नद्यात् ।
 अनादीत्-अनदीत् । अनदिष्यत् ॥ टुनदि समृद्धौ (८) आदिर्जि-
 टुडवः १-३-५ ^२उपदेशे धातोराद्या एते इतस्त्युः ॥ इदितो नुम्
 धातोः ७-१-५८ अन्त्येदितो धातोर्नुम् ॥ नन्दति । ननन्द ।
 नन्दिता । नन्दिष्यति । नन्दतु । अनन्दत् । नन्देत् । नन्द्यात् ।
 अनन्दीत् । अनन्दिष्यत् ॥ एवं णिदि कुत्सायाम्, गडि वदनैक-
 देशे, चदि आह्लादे, ऋदि आह्लाते रोदने च ॥ अर्च पूजायाम् ॥ (९)
 अर्चति ॥ ‘अत आदेः’ तस्मान्नुड् द्विहलः ७-४-७१ द्विहलो धातो-
 दीर्घाभूतात्परस्य नुट् स्यात् ॥ आनर्च । आनर्चतुः । अर्चिता ।
 अर्चिष्यति ॥ अर्चतु । आर्चत् । अर्चेत्, अर्च्यात् । अर्चीत् ॥
 अर्चिष्यत् ॥ ब्रज गतौ ॥ (१०) ब्रजति । ब्रजाज । ब्रजिता ।
 ब्रजिष्यति । ब्रजतु । अब्रजत् । ब्रजेत् । ब्रज्यात् । वद् ब्रज
 हलन्तस्याचः ७-२-३ एषामचो ^३वृद्धिस्सिचि परस्मैपदेषु ॥ अब्रा-
 जीत् । अब्रजिष्यत् ॥ कटे वर्षावरणयोः (११) कटति । चकाट ।
 कटिता । कटिष्यति । कटतु । अकटत् । कटेत् । कट्यात् ॥

१ ‘ध्वसोरेद्धावभ्यासलोपश्च’ इत्यनुवर्तते ॥ २ ‘उपदेशेऽजनुनासिक इत्’
 इत्यनुवर्तते ॥ ३ ‘सिचि वृद्धिः...’ ‘नेटि’ च अनुवर्तते ॥

ह्यन्तक्षणश्चसजागृणिश्येदिताम् ७-२-५ हमयान्तस्य क्षणादे-
 ण्यन्तस्य श्रयतेरेदितश्च वृद्धिर्नेडादौ सिचि ॥ अकटीत् । अकटिष्यत् ॥
 गुपू रक्षणे ॥ (१२) गुपूधूपविच्छिपणिपनिभ्य आयः ३-१-२८
 स्वार्थे ॥ सनाद्यन्ता धातवः ३-१-३२ ^१सनादयः कमेर्णिङन्ताः
 प्रत्यया अन्ते येषां, ते धातुसंज्ञकाः ॥ धातुत्वाल्लडादयः ॥ गोपा-
 यति ॥ आयादय आर्धधातुके वा ३-१-३१ आर्धधातुकविवक्षाया-
^२मायादयो वा स्युः ॥ *कास्यनेकाच आम् वक्तव्यः (वा) लिटि ॥
 आस्कासोराम् विधानान्मस्य नेत्वम् ॥ अतो लोपः ६-४-४८
^३आर्धधातुकोपदेशे यददन्तं तस्यातो लोप आर्धधातुके ॥ आमः
 २-४-८१ आमः परस्य ^४लुक् ॥ कृञ् चानुप्रयुज्यते लिटि ४-१-४०
 आमन्ताल्लिप्पराः कृभ्वस्तयोऽनुप्रयुज्यन्ते ॥ परत्वाद्वृद्धौ प्राप्तायां
 द्विर्वचनेऽचि १-१-५९ द्वित्वनिमित्तेऽचि अच आदेशो न द्वित्वे
 कर्तव्ये ॥ तेषां द्वित्वादि ॥ उरत् ७-४-६६ अभ्यासऋवर्णस्य
 अत् प्रत्यये ॥ तत् उत्तरखण्डे वृद्धिः, गोपायां चकार ॥ परत्वा-
 द्यण्, गोपायां चक्रतुः ॥ एकाच उपदेशेऽनुदात्तात् ७-२-१०
 उपदेशे यो धातुरेकाजनुदात्तश्च तत् आर्धधातुक^५स्येण्.

ऊदन्तैर्यौतिरुक्षुशीङ् स्तुनुक्षुश्चिडीङ् श्रिभिः ।

वृड्बृज्भ्यां च विनैकाचो ऽजन्तेषु निहताः स्मृताः ॥

१ श्लो. 'सन् क्यच् काम्यच् क्यङ् क्यषोऽथाचारक्किप् णिज् यङौ तथा
 यगाय ईयङ् णिङ् चेति द्वादशामी सनादयः' २ आधेयङ् णिज् इत्यर्थः ॥ ३
 आर्धधातुकेत्यनुवर्तते ॥ ४ 'ण्यक्षत्रय...' इत्यतः लुगित्यनुवर्तते ॥ ५ 'नेङ्गशि-
 कृति' इत्यतः नेट् इत्यनुवर्तते ॥

कान्तेषु शङ्केकः ॥ चान्तेषु पच् मुच् रिच् वच् विच्
 सिचः षट् । छान्तेषु प्रच्छ एकः । जान्तेषु त्यज् निज् भज् भञ्ज्
 भुज् भ्रज् मज्ज् यज् युज् रुज् रञ्ज् विजिर स्वञ्ज् सञ्ज् सृजः पञ्च-
 दश । दान्तेषु अद् क्षुद् खिद् छिद् तुद् नुद् पद्य भिद् विद्य
 विनद् विन्द् शद् सद् स्विद्य स्कन्दि हृदष्पोडश ॥ धान्तेषु क्रुध्
 क्षुध् बुध्य वन्ध् युध् रुध् राध् व्यध् शुध् साध् सिध्य एकादश ॥
 नान्तेषु मन्य हनौ द्वौ । पान्तेषु आप् क्षिप् छुप् तप् तिप् तृप्य-
 हृप्य लिप् लुप् वप् शप् स्वप् सृप स्त्रयोदश ॥ भान्तेषु यम् रम्
 लभस्त्रयः । मान्तेषु गम् नम् यम् रमश्चत्वारः । शान्तेषु क्रुश्
 दन्श् दिश् दृश् मृश् रिश् रुश् लिश् विश् स्पृशो दश । षान्तेषु
 कृष् त्विष् तुष् द्विष् दुष् पुष्य पिष् विष् शिष् शुष् श्लिष एकादश ।
 सान्तेषु घस् वसती द्वौ ॥ हान्तेषु दह् दिह् दुह् नह् मिह् रुह् लिह्
 वहोऽष्टौ । अनुदात्ता हलन्तेषु धातवरूप्यधिकं शतं विन्दतिना सह ॥
 गोपायां चकर्थ, गोपायां चक्रथुः, गोपायां चक्र । गोपायां चकार,
 गोपायां चकृव, गोपायां चकृम । गोपायाम्बभूव, गोपायामास ।
 जुगोप, जुगुपतुः, जुगुपुः ॥ स्वरति सूतिसूयति धूजूदितो वा
 ७-२-४४ स्वरत्यादेरुदितश्च परस्य ^१वलादेरार्धधातुकस्येड्वा स्यात् ॥
 जुगोपिथ, जुगोपथ । गोपायिता, गोपिता, गोप्ता । गोपा-
 यिष्यति, गोपिष्यति, गोप्स्यति । गोपायतु । अगोपायत् ।
 गोपायेत् । गोपाय्यात्, गुप्यात् । अगोपायीत् ॥ नेटि ७-२-४

इडादौ सिचि हलन्तस्य ^१वृद्धिर्न ॥ अगोपीत्, अगौप्सीत् ॥ झलो
झलि ८-२-२६ झलः परस्य ^२सस्य लोपो झलि ॥ अगौप्तां, अगौप्सुः ।
अगौप्सीः, अगौप्त्रं, अगौप्त्र । अगौप्सं, अगौप्स्व, अगौप्स्म । अगो-
पायिष्यन्, अगोपिष्यत्, अगोप्स्यत् ॥ क्षिक्षये (१३) क्षयति ।
चिक्षाय, चिक्षियतुः, चिक्षियुः ॥ 'एकाच' इति निषेधे प्राप्ते.—
कृ स भृ वृ स्तु द्रु सु श्रुवो लिटि ७-२-१३ क्रादिभ्य एय
लिटि इण् न स्यादन्यस्मादनिटोऽपीद् स्यात् ॥ अचस्तास्यत् थल्यनिटो
नित्यम् ७-२-६१ उपदेशेऽजन्तो यो धातुस्तासौ नित्यानिट् तत-
स्थल इण् ^३न ॥ उपदेशेऽत्वतः ७-२-६२ उपदेशेऽकारवान् यस्तासौ
नित्यानिट्, ततः परस्य थल इण् न स्यात् ॥ ऋतो भारद्वाजस्य
७-२-६३ तासौ नित्यानिट् ऋदन्तादेव थलो, नेद् भारद्वाजस्य
मते । तेनान्यस्य स्यादेव ॥ अयमत्र संग्रहः—

अजन्तोऽकारवान् वा यस्तास्यनिट् थलि वेडयम्,

ऋदन्त ईदृङ् नित्यानिट् क्राद्यन्यो लिटि सेङ् भवेत् ॥

चिक्षयथ, चिक्षेथ, चिक्षियथुः, चिक्षिय । चिक्षाय-चिक्षय,
चिक्षियिव, चिक्षियिम । क्षेता । क्षेप्यति । क्षयतु । अक्षयत् ।
क्षयेत् ॥ अकृत्सार्वधातुकयोर्दीर्घः ७-४-२५ अजन्ताङ्गस्य दीर्घो
^४यादौ प्रत्यये न तु कृत्सार्वधातुकयोः ॥ क्षीयात् ॥ सिचि वृद्धिः

१ 'सिचि वृद्धिः' इत्यतः वृद्धेरनुवृत्तिः ॥ २ 'रात्सस्य' इत्यतः सस्येति
'संयोगान्तस्य लोपः' इत्यतः लोप इति चानुवर्तते ॥ ३ 'नवृद्धय...इत्यतः
नेत्यनुवर्तते ॥ ४ 'अयङ् यि' इत्यतः यि इत्यनुवर्तते ॥

परस्मैपदेषु ७-२-१ इगन्ताङ्गस्य वृद्धिस्त्यात्परस्मैपदे सिचि ॥ अक्षै-
 षीत् । अक्षेष्ण्यत् ॥ तप सन्तापे (१४) तपति । तताप, तेपतुः,
 तेपुः । तेपिथ-ततपथ । तप्ता । तप्स्यति । तपतु । अतपत् । तपेत् ।
 तप्यात् । अताप्सीत्, अताप्तां । अतप्स्यत् ॥ क्रमु पादविक्षेपे
 (१५) वा आशिब्लाश अमु क्रमु क्मु त्रसि त्रुटि लषः ३-१-७०
^१एभ्यश्शयन्या ^२कर्त्रर्थे सार्वधातुके परे । पक्षे शप् ॥ क्रमः परस्मै-
 पदेषु ७-३-७६ क्रमेर्दीर्घः परस्मैपदे ^३शिति ॥ क्राम्यति-क्रामति ।
 चक्राम । क्रमिता । क्रमिष्यति । क्राम्यतु-क्रामतु । अक्राम्यत्-
 अक्रामत् । क्राम्येत्-क्रामेत्, क्रम्यात्, अक्रमीत् । अक्रमिष्यत् ॥
 पापाने (१६) पा प्रा ध्मा स्था झा दाण् दृश्यति सति शदसदां
 पिब जिघ्र धम तिष्ठ मन यच्छ पश्यच्छ्रौ शीय सीदाः ७-३-
 ७८ पादीनां पिबादयस्युस्त्संज्ञकशार्दौ प्रत्यये । पिबादेशोऽदन्त-
 स्तेन न गुणः ॥ पिबति ॥ ^४आत औ णलः ७-१-३४ पपौ ॥
 आतो लोप इटि च ६-४-६४ अजाद्योराधधातुकयोः क्दिटोः
 परयोरातो लोपः ॥ पपतुः, पपुः । पपिथ-पपाथ, पपथुः, पप ।
 पपौ, पपिव, पपिम । पाता । पास्यति । पिबतु । अपिबत् ।
 पिबेत् ॥ एलिङि ६-४-६७ ^५बुसंज्ञकानां मास्थादीनां च एत्वं
 थादार्धधातुके किति लिङि ॥ पेयात् ॥ ‘गाति स्थेति’ सिचो लुक् ।

१ धातुभ्यः ॥ २ ‘कर्तरि शप्’ इत्यतः कर्तरि ल्यनुवर्तते ॥ ३ ‘ष्टिपुक्कमु...’
 इत्यतः शित्ति ल्यनुवर्तते ॥ ४ आदन्ताद्वातोर्णल औकारादेशस्त्यात् ॥ ५ ‘धुमा-
 था...’ इति पूर्वसूत्रस्यानुवृत्तिः ॥

अपात्, अपाताम् ॥ आतः ३-४-११० ^१सिज्जुकि आदन्तादेव
 ज्ञेर्जुस् ॥ उखपदान्तात् ६-१-९६ अपदान्तादकारादुसि पररूप-
 मेकादेशः ॥ अपुः ॥ अपास्यत् ॥ ग्लै म्लै हर्षक्षये (१७) हर्षक्षयो
 धातुक्षयः ॥ ग्लायति ॥ आदेच उपदेशेऽशिति ६-१-४५ उपदेशे
 एजन्तस्य धातोरात्वं न तु शिति ॥ जग्लौ । ग्लाता । ग्लास्यति ।
 ग्लायतु । अग्लायत् । ग्लायेत् ॥ वाऽन्यस्य संयोगादेः ६-४-६८
 घुमास्थादेरन्यस्य संयोगादेर्धातो रात एत्वं वाऽऽर्धधातुके किति लिङि ॥
 ग्लेयात्, ग्लयात् ॥ यमरमनमातां सक् च ७-२-७३ एषां सक्
 स्यादेभ्यस्सिच ^२इट् स्यात् परस्मैपदेषु ॥ अग्लासीत् । अग्लास्यत् ॥
 एवं म्लायतीत्यादि ॥ ह्र कौटिल्ये (१८) ह्वरति ॥ ऋतश्च संयोगा-
 देर्गुणः ७-४-१० ऋदन्तस्य संयोगादेरङ्गस्य गुणो लिटि । उप-
 धाया वृद्धिः ॥ जह्वार, जह्वरतुः, जह्वरुः । जह्वर्थ, जह्वरथुः, जह्वर ।
 जह्वार-जह्वर, जह्वरिव, जह्वरिम । ह्वर्ता ॥ ऋद्धनोस्त्ये ७-२-७०
 ऋतो हन्तेश्च स्यसेद् ॥ ह्वरिष्यति । ह्वरतु । अह्वरत् । ह्वरेत् ॥
 गुणोऽर्तिसंयोगाद्योः ७-४-२९ अर्तिसंयोगादेः ऋदन्तस्य च गुणो
 यकि ^३यादावार्धधातुके लिङि च ॥ ह्वर्यात् । अह्वर्यात् । अह्व-
 रिष्यत् ॥ श्रु श्रवणे ॥ (१९) श्रुवः शृ च ३-१-७४ श्रुवः शृ
 इत्यादेशस्स्यात्, श्रुप्रत्ययश्च ॥ शपोऽपवादः ॥ सार्वधातुकमपित्
 १-२-४ अपित्सार्वधातुकं ङिद्वत् ॥ शृणोति, शृणुतः ॥ हुश्नुवो-

१ 'सिजभ्यस्त...' इत्यतः सिजिति, 'ज्ञेर्जुस्' इति सूत्रं च अनुवर्तते ॥

२ 'इडत्यर्ति...' 'स्तुसुधूभ्यः...' आभ्यां इट् परस्मैपदेषु इत्येतयोरनुवृत्तिः ॥

३ 'अयङ् यि...' इत्यादेरनुवृत्तिः ॥

स्सार्वधातुके ६-४-८७ हुश्रुवो ^१रनेकाचोऽसंयोगपूर्वस्योवर्णस्य यण्
 स्यादचि सार्वधातुके ॥ शृण्वन्ति । शृणोषि, शृणुथः, शृणुथ ।
 शृणोमि ॥ लोपश्चास्यान्यतरस्यां म्वोः ६-४-१०७ असंयोगपूर्वस्य
 प्रत्ययोकारस्य लोपो वा म्वोः परयोः ॥ शृण्वः, शृणुवः, शृण्मः-
 शृणुमः । शुश्राव, शुश्रुवतुः, शुश्रुवुः । शुश्रोथ, शुश्रुवधुः, शुश्रुव ।
 शुश्राव - शुश्रव, शुश्रुव, शुश्रुम । श्रोता । श्रोष्यति । शृणोतु-
 शृणुतात्, शृणुतां, शृण्वन्तु ॥ उतश्चप्रत्ययादसंयोगपूर्वात्
 ६-४-१०६ असंयोगपूर्वात् प्रत्ययोतो ^२हेर्लुक् ॥ शृणु-शृणुतात्,
 शृणुतम्, शृणुत ॥ गुणावादेशौ । शृणवानि, शृणवाव, शृणवाम ।
 अशृणोत्, अशृणुताम्, अशृण्वन् । अशृणोः, अशृणुतम्, अशृणुत ।
 अशृणवम्, अशृण्व-अशृणुव, अशृण्म - अशृणुम । शृणुयात्, शृणु-
 याताम्, शृणुयुः । शृणुयाः, शृणुयातम्, शृणुयात । शृणुयाम्,
 शृणुयाव, शृणुयाम । श्रूयात् । अश्रौषीत् । अश्रोष्यत् ॥ गमृगतौ
 (२०) इषुगमियमां छः ७-३-७७ एषां छदिशति ॥ गच्छति ।
 जगाम ॥ गम हन जन खन घसां लोपः क्लित्यनङि ६-४-९८
 एषामुपधाया लोपोऽजादौ क्लिति, नत्वङि ॥ जग्मतुः, जग्मुः ।
 जगमिथ - जगन्थ, जग्मधुः, जग्म । जगाम - जगम, जग्मिव,
 जग्मिम । गन्ता ॥ गमेरिट् परस्मैपदेषु ७-२-५८ गमेस्सादेरार्ध-
 धातुकस्येद् परस्मैपदेषु ॥ गमिष्यति । गच्छतु । अगच्छत् ।

१ 'एरनेकाचः...' इत्यस्मादनुवृत्तिः ॥ २ 'चिणोलुक्' 'अतोहे' आभ्य
 अनुवृत्तिः ॥

गच्छेत् ॥ गम्यात् ॥ पुषादिद्युताद्युदितः परस्मैपदेषु ३-१-५५
 इयन्विकरणपुषादेर्युतादेर्लुदितश्च परस्य ^१च्छेरङ् परस्मैपदेषु ॥
 'अनङि' इत्युक्तेर्नोपधालोपः ॥ अगमत् । अगमिष्यत् ॥

॥ इति परस्मैपदिनः ॥

१ 'च्छेस्सिच्' इत्यतः च्छेरित्यस्य, 'अस्यतिवक्ति...' इत्यतः अङ् इत्यस्य अनुवृत्तिः ॥

॥ अथ आत्मनेपदिनः ॥

एध वृद्धौ (१) अनुदात्तेत् ॥ टित आत्मनेपदानां टेरे
 ३-४-७९ टितो लस्यात्मनेपदानां टेरेत्वम् ॥ एधते ॥ आतो डितः
 ७-२-८१ अतः परस्य डितासाकारस्य इय् स्यात् ॥ एधेते, एधन्ते ॥
 थासस्से ३-४-८० टितो लस्य थासस्से स्यात् ॥ एधसे, एधेथे,
 एध्वे ॥ 'अतोऽगुणे' एधे, एधावहे, एधामहे ॥ इजादेश्च गुरुमतो-
 ऽनृच्छः ३-१-३६ इजादिर्यो धातुर्गुरुमानृच्छत्यन्यस्तत आम्
 स्याल्लिटि ॥ आप्रत्ययवत्कृजोऽनुप्रयोगस्य १-३-६३ आम् प्रत्ययो
 यस्मादित्यतद्रूपसंविज्ञानो बहुव्रीहिः ॥ आम् प्रकृत्या तुल्यमनुप्रयुज्य-
 मानात्कृजोऽप्यात्मनेपदम् ॥ लिटस्तज्ञयोरेशिरेच् ३-४-८१ लिङा-
 देशयोस्तज्ञयोरेशिरेचौ स्तः ॥ एधां चक्रे, एधां चक्राते, एधां
 चक्रिरे । एधां चकृषे, एधां चक्राथे ॥ इण्षीध्वं लुङ्लिट्ठां
 धोऽङ्गात् ८-३-७८ इण्णन्तादङ्गात्परेपां षीध्वं लुङ्लिट्ठां धस्य
 ङः ॥ एधाञ्चकृद्वे । एधांचक्रे, एधाञ्चकृवहे, एधाञ्चकृमहे ।
 एधाम्बभूव, एधामास । एधिता, एधितारौ, एधितारः ॥ तङा-
 देशानां टेरेत्वं तु न; 'एशिरे'जि त्येकारोच्चारणात् ॥ अतएव
 'धासस्से' इति सङ्गच्छते ॥ एधितासे, एधितासाथे ॥ धि च
 ८-२-२५ धादौ प्रत्यये ^१सस्य लोपः ॥ एधिताव्वे ॥ ह एति
 ७-४-५२ तासस्त्योस्सस्य हस्यादेति परे ॥ एधिताहे, एधितास्वहे,

१ 'संयोगान्तस्ये' त्यतः लोप इति 'रात्सस्ये' त्यतः सस्येति च अनुवर्तते ॥

एधितास्महे । एधिष्यते, एधिष्येते, एधिष्यन्ते, एधिष्यसे, एधि-
ष्येथे, एधिष्यध्वे, एधिष्ये, एधिष्यावहे, एधिष्यामहे ॥ आमेतः
३-४-९० लोट एत आम् ॥ एधताम्, एधेताम्, एधन्ताम् ॥
सवाभ्यां वामौ ३-४-९१ सवाभ्यां परस्य लोडेतः क्रमाद्वामौ
स्तः ॥ एधस्व, एधेथाम्, एधध्वम् ॥ एत ए ३-४-९३ ^१लोडुत्त-
मस्य ॥ एधै, एधावहै, एधामहै ॥ 'आटश्च', एधत, एधेताम्,
एधन्त । एधेथाः, एधेथाम्, एधध्वम् । एधे, एधावहि, एधामहि ॥
लिङ्^२सीयुट् ३-४-१०२ लिङ् आत्मनेपदस्य ॥ सयोलोपः ॥
एधेत, एधेयाताम् ॥ झस्य रन् ३-४-१०५ लिङः ॥ एधेरन् ।
एधेथाः, एधेयाथाम्, एधध्वम् ॥ इटोऽन् ३-४-१०६ लिङादे-
शस्य ॥ एधेय, एधेवहि, एधेमहि ॥ सुट् तिथोः ३-४-१०७
सिङ्स्तथोस्सुट् ॥ यलोपः आर्धधातुकत्वात्सयोलोपो न ॥ एधिषीष्ट,
एधिषीयास्तां, एधिषीरन् । एधिषीष्ठाः, एधिषीयास्थां, एधिषीध्वम् ।
एधिषीय, एधिषीवहि, एधिषीमहि । ऐधिष्ट, ऐधिषाताम् ॥ आत्मने-
पदेष्वनतः ७-१-५ अकारात्परस्यात्मनेपदस्य ^३झस्य अत् इत्यादेश-
स्यात् ॥ ऐधिषत, ऐधिष्ठाः, ऐधिषाधाम्, ऐधिढ्वम् । ऐधिषि,
ऐधिष्वहि, ऐधिष्महि । ऐधिष्यत, ऐधिष्येताम्, ऐधिष्यन्त ।
ऐधिष्यथाः, ऐधिष्येथाम्, ऐधिष्यध्वम् । ऐधिष्ये, ऐधिष्यावहि,
ऐधिष्यामहि ॥ कमु कान्तौ (२) कमेर्णिङ् ३-१-३० स्वार्थे ।

१ लोडुत्तमस्य एकारस्य ऐस्यात् ॥ २ सीयुट् आगमः ॥ ३ 'झोऽन्तः' इत्यतः
झीति 'अदभ्यस्तात्' इत्यतः अत् इति च अनुवर्तते ॥

ङित्वात्तङ् । अनिग्लक्षणत्वान्न वृद्धिनिषेधः ॥ कामयते ॥ अया-
मन्ताल्वाय्येत्स्विष्णुषु ६-४-५५ ^१एषु णेरय् ॥ कामयांचक्रे, 'आया-
दय' इति णिञ् वा ॥ चकमे, चकमाते, चकमिरे । चकमिषे,
चकमाधे, चकमिध्वे, चकमे, चकमिवहे, चकमिमहे । कामयिता-
कमिता । कामयितासे । कामयिष्यते - कमिष्यते । कामयताम् ।
अकामयत । कामयेत । कामयिषीष्ट - कमिषीष्ट ॥ णिश्रिद्रुसुभ्यः
कर्तरि चङ् ३-१-४८ ण्यन्तात् श्र्यादिभ्यश्च च्लेश्चङ् कर्त्रर्थे
लुङि ॥ कामि+अ+त, इति स्थिते ॥ णेरनिटि ६-४-५१ अनि-
डादावार्धधातुके णे ^२लोपः । तेन न यण् ॥ णौ चङुचपधाया
ह्रस्वः ७-४-१ चङ्परे णौ यदङ्गं तस्योपधाया ह्रस्वः ॥ चङि
६-१-११ ^३अनभ्यासधात्ववयवस्यैकाचः प्रथमस्य द्वे स्तोऽजादे-
द्वितीयस्य ॥ सन्वल्लघुनि चङ्परेऽनग्लोपे ७-४-९३ चङ्परे णौ
यदङ्गं तस्य योऽभ्यासो लघुपरस्तस्य सनीव कार्यं स्याण्णावग्लोपे-
ऽसति ॥ सन्यतः ७-४-७९ अभ्यासस्यात इत् सनि ॥ दीर्घो
लघोः ७-४-९४ लघोरभ्यासस्य दीर्घस्सन्वद्भावविषये ॥ अची-
कमत ॥ णिङभावपक्षे ॥ कमेः च्लेश्चङाच्यः [वा १८३९]
तथा च न सन्वद्भावेत्यदीर्घाः, अचकमत । अकामयिष्यत-
अकमिष्यत ॥ अय गतौ ॥ (३) अनुदात्तेत् ॥ आयते ॥

१ आम्, अन्त, आलु, आय्य, इत्नु, इष्णु, इत्येतेषु २ 'अतो लोपः' इत्यतः
लोपः इत्यनुवर्तते ॥ ३ 'एकाचोद्वेप्रथमस्य' इत्यादिपूर्वसूत्रेभ्योऽनुवृत्तिः ॥

उपसर्गस्यायतौ ८-२-१९ अयतिपरस्य उपसर्गस्य यो ^१रेप
 लत्वं स्यात् ॥ प्लायते - पलायते ॥ दयायासश्च ३-१-३७
 अय्, आस्, एभ्य आम् लिटि ॥ अयांचके । अयिता ।
 प्यते । अयताम् । आयत । अयेत । अयिषीष्ट ॥ वि
 ८-३-७९ इणः परो य इद् ततः परेषां षीध्वंलुङ्लिट्ठां धस्य
 अयिषीध्वम् - अयिषीढ्वम् ॥ आयिष्ट, आयिध्वम् - आ
 आयिष्यत ॥ द्युत दीप्तौ (४) द्योतते ॥ द्युतिस्वाप्योस्सम्प्र
 ७-४-६७ अनयोरभ्यासस्य सम्प्रसारणं स्यात् ॥ दि
 द्युद्भ्यो लुङि १-३-९१ द्युतादिभ्यः ^२परस्मैपदं वा
 'पुषादी...'त्यङ् परस्मैपदे ॥ अद्युतत् - अद्योतिष्ट । अद्योति
 एवं श्रितावर्णे ॥ (५) विमिदा स्नेहने ॥ (६) विक्षिदा
 चनयोः ॥ (७) मोहनयोरित्येके ॥ विक्षिदा चेत्यन्ये ॥ रु
 वभिप्रीतौ च ॥ (८) घुट परिवर्तने ॥ (९) शुभ दीप्तौ
 शुभसञ्चलने ॥ (११) णभ तुभर्हिंसायाम् ॥ (१२-१३)
 ध्वंसु भ्रंसु अवलंसने ॥ (१४-१५-१६) ध्वंसु गतौ च ।
 लुङि अङि नलोपः । अस्रसत् - अलंसिष्ट ॥ स्रम्भु वि
 (१८) वृत्तु वर्तने (१९) वर्तते ॥ ववृते ॥ वर्तिता ॥ वृद
 सनोः १-३-९२ वृतादिभ्यः पञ्चभ्यो वा परस्मैपदं ^३स्ये स

१ 'कृपोरोलः' इत्यतः रः इति लः इति च अनुवर्तते ॥ २ 'परस्मैपदं' इत्यतः परस्मैपदमिति 'वाक्यषः' इत्यतः वा इति च अ
 ३ 'स्येसनि' 'गमेरिद्' इत्येताभ्यामनुवृत्तिः ॥

न वृद्धभ्यश्चतुर्भ्यः ७-२-५९ वृत् वृधु शृधु स्यन्दूभ्यस्सादेरार्धधा-
तुकसेण् न स्यात् तडानयोरभावे ॥ वर्त्स्यति-वर्तिष्यते ॥ वर्तताम् ।
अवर्तत । वर्तेत-वर्तिषीष्ट । अवर्तिष्ट-अवृत्तत् । अवर्त्स्यत्-
अवर्तिष्यत ॥ दद दाने (२०) ददते ॥ न शस दद्वादिगुणानाम्
६-४-१२६ शसेर्देर्देवकारादीनां गुणशब्देन विहितो योऽकार-
स्तस्य चैत्वा^१भ्यासलोपौ न ॥ ददते, दददाते, दददिरे । ददिता ।
ददिष्यते । ददताम् । अददत । ददेत, ददिषीष्ट । अददिष्ट ।
अददिष्यत ॥ त्रपूष् लज्जायाम् ॥ (२१) त्रपते ॥ तृ फल भजत्त-
पश्च ६-४-१२२ एषामत एत्वमभ्यासलोपश्च किति लिटि सेटि
धलि च ॥ त्रेपे । त्रपिता-त्रप्ता । त्रपिष्यते, त्रप्स्यते-त्रपताम् ॥
अत्रपत । त्रपेत । त्रपिषीष्ट-त्रप्सीष्ट । अत्रपिष्ट-अत्रप्त । अत्र-
पिष्यत, अत्रप्स्यत ॥

॥ इत्यात्मनेपदिनः ॥

१ घ्यसोरेद्धावभ्यासलोपश्च' इत्यतः अनुवृत्तिः ॥

॥ अथाजन्ता उभयपदिनः ॥

श्रिञ् सेवायाम् ॥ (१) श्रयति-श्रयते । शिश्राय, शिश्रियतुः ।
 शिश्रिये । श्रयिता ॥ श्रयिष्यति-श्रयिष्यते । श्रयतु-श्रयताम् ।
 अश्रयत्-अश्रयत । श्रयेत्-श्रयेत । श्रियात्-श्रयिषीष्ट । चङि
 गुणात्पूर्वमियङ् । अशिश्रियत्-अशिश्रियत । अश्रयिष्यत्-
 अश्रयिष्यत ॥ भृञ् भरणे ॥ (२) भरति-भरते । बभार, बभ्रतुः,
 बभ्रुः । बभर्थ । बभ्रव, बभ्रम । बभ्रे, बभ्रषे । भर्ता, भर्तासि-
 भर्तासे, भरिष्यति-भरिष्यते । भरतु-भरतां । अभरत्-अभ-
 रत । भरेत्-भरेत ॥ रिङ् श्यग्लिङ्क्षु ७-४-२८ शे यकि
 यादावार्धघातुके निङि ऋतोरिङ् रीङि प्रकृतेरिङ्विधानसाम-
 र्थ्याद्दीर्घो न ॥ भ्रियात् ॥ उश्च १-२-१२ ऋवर्णान्तात्परौ
 झलादी लिङ्सिचौ तङ्परौ कितौ स्तः ॥ भृषीष्ट, भृषीयास्तां, अभा-
 र्पीत् ॥ ह्रस्वादङ्गात् ८-२-२७ सिचो लोपो झलि ॥ अभृत ।
 अभरिष्यत्-अभरिष्यत ॥ ह्रञ् हरणे ॥ (३) हरति, हरते, ।
 जहार-जहे । जहर्थ ॥ जह्वि, जह्विम । जह्विषे । हर्ता ।
 हरिष्यति, हरिष्यते । हरतु, । हरतां । अहरत्, अहरत ।
 हरेत्, हरेत । ह्रियात्, ह्रषीष्ट, ह्रषीयास्तां । अहार्षीत्, अहृत ।
 अहरिष्यत्, अहरिष्यत ॥ धृञ् धारणे, (४) धरति, धरते ॥
 णीञ् प्रापणे ॥ (५) नयति, नयते ॥ डपचप् पाके (६) पचति,
 पचते । पपाच, पेचिथ-पपक्थ । पेचे । पक्ता ॥ भज सेवायां

(७) भजति, भजते । बभाज, भेजे । भक्ता ॥ भक्षयति, भक्षयते । अभाक्षीत्, अभक्त, अभक्षातां ॥ यज देवपूजासङ्गतिकरण दानेषु ॥ (८) स्वरितेत् ॥ यजति, यजते ॥ लिट्यभ्यासस्योभये-
षाम् ६-१-१७ पच्यादीनां ग्रह्यादीनां चाभ्यासस्य ^१सम्प्रसारणं लिटि ॥ इयाज ॥ वचि स्वपि यजादीनां किति ६-१-१५ वचि स्वप्योर्यजादीनां च सम्प्रसारणं किति ॥ ईजतुः, ईजुः ॥ इयजिथ, इयष्ट । ईजे । यष्टा ॥ षटोः कस्सि ८-२-४१ षस्य ढस्य च कस्यात्सकारे परे ॥ यक्षयति, यक्षयते । इज्यात्, यक्षीष्ट । अयाक्षीत्, अयष्ट । वहप्रापणे (९) वहति, वहते । उवाह । ऊहतुः, ऊहुः । उवहिथ ॥ पक्षे घत्वे—झषस्तथोर्धोऽधः ८-२-४० झषः परयोस्तथोर्धस्स्यान्न तु दधातेः ॥ ढो ढे लोपः ८-३-१३ सहिवहोरोदवर्णस्य ६-३-११२ अनयोरवर्णस्य ओत् स्यात् ॥ ढलोपे सति—उवोढ, ऊहे । वोढा । वक्षयति । अवाक्षीत्, अवोढां, अवाक्षुः । अवाक्षीः, अवोढं, अवोढ । अवाक्षं, अवाक्ष्व, अवाक्ष्म । अवोढ, अवक्षाताम्, अवक्षत । अवोढाः, अवक्षा-
थाम्, अवोढ्वम् । अवक्षि, अवक्ष्वहि, अवक्ष्महि ॥

॥ इति भ्वादिप्रकरणम् ॥

॥ अथ अदादिप्रकरणम् ॥

अद भक्षणे (१) अदिप्रभृतिभ्यश्शपः २-४-७२ लुक्
 स्यात् ॥ अत्ति, अत्तः, अदन्ति ॥ अत्ति, अत्थः, अत्थ, अधि, अद्वः,
 अद्वः ॥ लिङ्यन्यतरस्याम् २-४-४० ^१अदो घसू वा स्यात् ॥
 जघास ॥ उपधालोपः ॥ घस्य चत्वंम् ॥ शसि वसि घसीनां च
 ८-३-६० इणकुभ्यामेवां सस्य षः ॥ जक्षतुः, जक्षुः, जघसिथ,
 जक्षथुः, जक्ष । जघास-जघस, जक्षिव, जक्षिम ॥ आद, अदतुः,
 आदुः ॥ इडत्त्यति व्ययतीनाम् ७-२-६६ अद् ऋ व्येञ् एभ्यस्थलो
 नित्यमिद् स्यात् ॥ अदिथ । आदिव । अत्ता । अत्स्यति । अत्तु-
 अत्तात्, अत्ताम्, अदन्तु ॥ हुङ्लभ्यो हेर्धिः ६-४-१०१ अद्धि-
 अत्तात्, अत्तं, अत्त । अदानि, अदाव, अदाम ॥ अदस्सर्वेषाम्
 ७-३-१०० अदोऽपृक्तसार्वधातुकस्याद् स्यात् ॥ आदत्, आत्ताम्,
 आदन् । आदः, आत्तम्, आत्त । आदम्, आद्व, आद्व । अद्यात्
 अद्याताम्, अद्युः । अद्यात्, अद्यास्ताम्, अद्यासुः ॥ लुङ्
 सनोर्घस्ल २-४-३७ अदः घस्लस्यात् लुङि सनि च ॥ लुदित्वात्
 अङ् ॥ अघसत् । आत्स्यत् ॥ हन हिंसागलोः ॥ (२) हन्ति ॥
 अनुदात्तोपदेशवनतितनोत्यादीनामनुनासिकलोपो झलि षिङिति
 ६-४-३७ अनुनासिकान्ताचामेषां लोपः किति ङिति ॥ यमि रमि
 नमि गमि हनि मन्यतयोऽनुदात्तोपदेशाः ॥ तनु क्षणु क्षिणु ऋणु

१ 'अदोजग्धि...' इत्यतः अद इति 'लुङ्सनोर्घस्ल' इति चानुवर्तते ॥

तृणु घृणु वनु मनु तनोत्यादयः ॥ हतः, घ्नन्ति, हंसि, हथः, हथ ।
हन्मि, हन्वः, हन्मः ॥ जघान, जघ्नतुः, जघ्नः ॥ अभ्यासाच्च
७-३-५५ अभ्यासात्परस्य हन्ते ^१हंस्य कुत्वम् ॥ जघनिथ-जघन्थ,
जघ्नथुः, जघ्न । जघान-जघन, जघ्निव, जघ्निम । हन्ता । हनि-
ष्यति । हन्तु-हतात्, हतां, घ्नन्तु ॥ हन्तेर्जः ६-४-३६ हौ ॥
असिद्धवदत्राभात् ६-४-२२ इत ऊर्ध्वमापादसमाप्तेराभीयम् ॥
समानाश्रये तस्मिन् कर्तव्ये तदसिद्धम् ॥ इति जस्यासिद्धत्वान्हे-
र्लुक् ॥ जहि-हतात्, हतं, हत । हनानि, हनाव, हनाम । अहन्,
अहताम्, अघ्नन् । अहन्, अहतं, अहत । अहनम्, अहन्व,
अहन्म । हन्यात् ॥ आर्धधातुके २-४-३५ इत्यधिकृत्य ॥ हनो वध
लिङि २-४-४२ लुङि च २-४-४३ वधादेशोऽदन्तः ॥ आर्धधातुके
इति विषयसप्तमी, तेन आर्धधातुकोपदेशे अकारान्तत्वात् अतो
लोपः । वध्यात्, वध्यास्ताम् । अवधीत् । अहनिष्यत् । युमिश्र-
णामिश्रणयोः ॥ (३) उतो वृद्धिर्लुकि हलि ७-३-८९ लुग्विपये
उतो वृद्धिः ^२पिति हलादौ सार्वधातुके नत्वभ्यस्तस्य ॥ यौति, युतः,
युवन्ति । यौषि, युथः, युथ । यौमि, युवः, युमः । युयाव-युय-
विथ । युयाव-युयव, युयविव । यविता । यविष्यति । यौतु-
युतात् । युहि । अयौत्, अयुताम्, अयुवन् । युयात् ॥ इह उतो
वृद्धिर्न; भाष्ये—‘पिच्चङिन्नङिच्चपिन्ने’ति व्याख्यानात् । युयाताम्,

१ ‘चङोः कु...’ इत्यतः कुः इति, ‘होहन्तेः...’ इत्यतः हः हन्तेः इति च
ननुवर्तते ॥ २ ‘नाभ्यस्तस्याचिपितिसार्वधातुके’ इति सूत्रमनुवर्तते ॥

युयुः । यायात्, यायास्ताम्, यायासुः । अयावीत् । अयविष्यत् ॥
 एवं णु स्तुतौ, दुक्षुशब्दे, क्षणु तेजने, ण्णु प्रस्रवणे । या प्रापणे (४)
 याति, यातः, यान्ति । प्रणियाति । ययौ । युयिथ-ययाथ, ययिव ।
 याता । यास्यति । यातु । अयात् । अयाताम् ॥ लङ्शकटाय-
 नस्थैव ३-४-१११ अदन्ता^१लङो ज्ञेर्जुस्स्यात् । अयुः-आयन् ।
 यायात् यायाताम्, यायुः । यायात्, यायास्ताम्, यायासुः ।
 अयासीत् । अयास्यत् । एवं वा गति ^२गन्धनयोः (५) भा दीप्तौ
 (६) ण्णा शौचे (७) श्रा पाके (८) द्रा कुत्सायां गतौ (९) प्सा
 भक्षणे (१०) रा दाने (११) ला आदाने (१२) दाप् लवने (१३)
 पा रक्षणे (१४) ख्या प्रकथने (१५) अयं सार्वधातुक एव प्रयोक्तव्यः ।
 विदज्ञाने (१६) ॥ विदो लटो वा ३-४-८३ वेत्तेर्लटः परस्मै-
 पदानां णलादयो वा । वेद, विदतुः विदुः । वेत्थ, विदधुः, विद ।
 वेद, विद्ध विद्म । पक्षे-वेत्ति, वित्तः, विदन्ति । उषविदज्ञागृभ्योऽ-
 न्यतरस्याम् ३-१-३८ एभ्यो लिट्याम्वा । विदेरदन्तत्वप्रतिज्ञाना-
 दामि न गुणः । विदांचकार-विवेद । विवेदिथ । विविदिव । वेदिता ।
 वेदिष्यति ॥ विदांकुर्वत्वित्यन्यतरस्याम् ३-१-४१ वेत्तेर्लोटि आम्
 गुणाभावो लोटो लुक् लोडन्तकरोत्यनुप्रयोगश्च निपात्यते । पुरुष-
 वचने न विवक्षिते ॥ तनादिकृञ्भ्य उः ३-१-७९ शपोऽप-
 वादः ॥ विदां करोतु-वेत्तु ॥ अत उत्सार्वधातुके ६-४-११०
 उपत्ययान्तस्य कृञोऽत उत्सार्वधातुके क्ङिति । विदांकुरुतात्,

१ 'आतः' इति पूर्वसूत्रमनुवर्तते ॥ २ गन्धनं नाम सूचनम् ॥

विदांकुरुताम्, विदांकुर्वतु । विदांकुरु । विदांकरवाणि । अवेत्,
 अवित्ताम्, अविदुः ॥ दृश् ८-२-७५ धातोर्दस्य पदान्तस्य
 लिपि र्वा ॥ अवेः-अवेत् । विद्यात्, विद्याताम्, विद्यास्ताम् ।
 अवेदीत् । अवेदिष्यत् । अस भुवि (१७) अस्ति, ॥ श्रसोरल्लोपः
 ६-४-१११ श्रस्यास्तेश्चातो लोपस्सार्वधातुके क्ङिति । स्तः, सन्ति ।
 अस्ति, स्थः, स्थ । अस्मि, स्वः, स्मः ॥ उपसर्गप्रादुर्भ्यामस्तिर्यचपरः
 ८-३-८७ उपसर्गेणः प्रादुसश्चास्तेस्सस्य ^१षो यकारेऽचि च परे ।
 निष्ण्यात् । प्रादुष्ण्यात् । निष्पन्ति, प्रादुष्पन्ति । यचपरः किम् ?
 अभिस्तः ॥ अस्तेभूः २-४-५२ आर्धधातुके । बभूव । भविता ।
 भविष्यति । अस्तु-स्तात्, स्तां, सन्तु । ‘हेर्धिः’ ध्वसोरेद्वानभ्या-
 सलोपश्च ६-४-११९ घोरस्तेश्चैत्वं स्यात् हौ परे अभ्यासलोपश्च ।
^२एधि-स्तात्, स्तं, स्त । अस्तानि, असाव, असाम ॥ ईद्, आसीत्,
 आस्ताम्, आसन् । स्यात्-स्याताम्, स्युः । भूयात् । अभूत् ।
 अभविष्यत् । इण् गतौ (१८) एति, इतः ॥ इणो यण् ६-४-८१
 अजादौ अप्रत्यये परे । यन्ति ॥ अभ्यासस्यासवर्णे ६-४-७८
^३इ उवर्णयोरियङुवडौ स्तोऽसवर्णेऽचि । इयाय ॥ दीर्घ इणः
 किति ७-४-९६ इणोऽभ्यासस्य दीर्घः किंति लिटि । ईयतुः,
 ईयुः । इययिथ-इयेथ । एता । एष्यति । एतु-इतात् । इहि । ऐत्,

१ ‘अपदान्तस्य मूर्धन्यः’ इत्यतः मूर्धन्य इत्यनुवर्तते ॥ २ एत्वस्य असिद्ध-
 त्वात् ‘हेर्धिः’ श्रशो’ रित्यल्लोपः ॥ तातङ् पक्षे एत्वं न ; परेण तातङ् बाधात् ॥

३ ‘अचिन्नु...’ इत्यतः ‘यत्रोरियङुवडौ’ इत्यनुवर्तते ॥

ऐताम्, आयन् । इयात्, ईयात् ॥ एतेलिङि ७-४-२४ ^१उपस-
 र्गात्परस्येणोऽणो ह्रस्व आर्धधातुके किति लिङि । निरियात् ॥ (प)
 उभयत आश्रयणे ^२नान्तादिवत् । अभीयात् । अणः किम् ? समेयात् ॥
 इणो गालुङि २-४-४५ 'गाति स्वे'ति सिचो लुक् । अगात् ।
 ऐष्यत् । शीङ् स्वप्ने । (१९) शीङ्सार्धधातुके गुणः ७-४-२१
 शेते-शयाते ॥ शीङो रुट् ७-१-६ शीङ्परस्य ^३ज्ञादेशस्यातो रुट् ।
 शेरते । शेषे । शयाथे, शेध्वे, शये, शेवहे । शेमहे । शिश्ये, शिश्याते,
 शिशियरे । शयिता । शयिष्यते । शेताम्, शयाताम्, शेरताम् ।
 अशेत । अशयाताम्, अशेरत । शयीत, शयीयाताम्, शयीरन् ।
 शयिषीष्ट । शयिषीढम्-शयिषीध्वं । अशयिष्ट । अशयिढम्-अशयिध्वम्
 अशयिष्यत । इङ् अध्ययने । (२०) इङ्किावध्युपसर्गतो न व्यभि-
 चरतः । अधीते, अधीयाते, अधीयते ॥ गाङ् लिटि २-४-४९
^४इङः । अधिजगे । अध्येता । अध्येष्यते । अधीताम्, अधीयाताम् ।
 अधीयताम् । अधीष्व, अधीयाथाम्, अधीध्वम् । अध्यै, अध्या-
 वहै, अध्ययामहै । अध्यैत, अध्यैयाताम्, अध्यैयत । अध्यैथाः ।
 अध्यैयाथाम्, अध्यैवम् । अध्यैयि, अध्यैवहि । अध्यैमहि, अधी-
 यीत, अधीयीयाताम्, अधीयीरन् । अध्येषीष्ट ॥ विभाषा लुङ्
 लृङोः २-४-५० इङो गाङ् वा स्यात् । गाङ् कुटादिभ्योऽज्जिणत्
 डित् १-२-१ गाङादेशात्कुटादिभ्यश्चाज्जिणतः प्रत्यया डितस्स्युः ।

१ 'उपसर्गाद्ध्रस्व' इति पूर्वसूत्रमनुवर्तते ॥ २ तेन 'एतेलिङि' इत्यस्य
 प्राप्तिः ॥ ३ 'ज्ञान्तः' इत्यतः झ इति 'अदभ्यस्तात्, इत्यतः अत् इति चानु-
 वर्तते ॥ तस्य षष्ठ्यन्तत्वेन विपरिणामः ॥ ४ 'इङश्च' इति सूत्रमनुवर्तते ॥

घुमास्थागापाजहातिसां हलि ६-४-६६ एपामात ईत्स्याद्धलादौ
 किङ्श्यार्धधातुके । अध्यगीष्ट-अध्यैष्ट । अध्यगीष्यत-अध्यैष्यत । दुह
 प्रपूरणे (२१) स्वरितेत् । दोग्धि, दुग्धः, दुहन्ति । धोक्षि । दुग्धे,
 दुहाते, दुहते । धुक्षे, दुहाथे, धुग्ध्वे । दुहे, दुह्वहे, दुह्वहे । दुदोह,
 दुदुहे । दोग्धा । धोक्षयति, धोक्षयते । दोग्धु-दुग्धात्, दुग्धाम्,
 दुहन्तु । दुग्धि-दुग्धात्, दुग्धं, दुग्ध । दोहानि । दुग्धाम्, दुहाताम्,
 दुहताम् । धुक्ष्व, दुहाथाम्, धुग्ध्वम् । दोहै, दोहावहै, दोहामहै ।
 अधोक्-अधोग्, अदुग्धाम्, अदुहन् । अदोहम् । अदुग्ध, अदुहा-
 ताम्, अदुहत । अधुग्ध्वम् । दुह्यात्, दुहीत ॥ लिङ्सिचावात्मने-
 पदेषु १-२-११ इक्समीपाद्धलः परौ लिङ्सिचौ । कित्स्तस्तङि ।
 धुक्षीष्ट । धुक्षीध्वम् ॥ शल इगुपधादनिटः कसः ३-१-४५
 इगुपधो यश्शलन्तस्तस्मादनिटः चलेः कसादेशः । अधुक्षत् ॥
 लुग्वादुहदिहहलिहगुहामात्मनेपदे दन्त्ये ७-३-७३ एषां कसस्य
 लुग्वा दन्त्ये तङि । अदुग्ध-अधुक्षत् ॥ कसस्याचि ७-३-७२ अजादौ
 तङि कसस्य लोपः । अधुक्षाताम्, अधुक्षन्त । अदुग्धाः-अधुक्षथाः,
 अधुक्षाथाम्, अधुग्ध्वं-अधुक्षध्वम् । अधुक्षि, अदुह्वहि-अधुक्षावहि,
 अदुह्वहि-अधुक्षामहि । अधोक्षयत । एवं दिह उपचये (२२) प्राणि-
 देग्धि । लिह आस्वादने । (२३) लेढि, लीढः, लिहन्ति । लेक्षि ।
 लीढे, लिहाते, लिहते । लिक्षे, लिहाथे । लिलेह, लिलिहे । लीढासि,
 लीढासे । लेक्षयति, लेक्षयते । लेढु-लीढात्, लीढाम्, लिहन्तु ।

लीढि । लेहानि । लीढां । लिङ्क्ष्व, लीढ्वं । अलेद्-अलेङ्, अलिङ्क्षत्-
 अलिङ्क्षत । अलीढ । अलेक्ष्यत्, अलेक्ष्यत । ब्रूञ् व्यक्तायां वाचि,
 (२४) अनुदात्तः, उभयतोभाषः ॥ ब्रुवः पञ्चानामादित आहो
 ब्रुवः ३-४-८४ ब्रुवो ^१लटस्तिवादीनां, पञ्चानां णलादयः पञ्च वा
 स्युर्ब्रुवश्चाहादेशः । आह, आहतुः, आहुः ॥ आहस्थः ८-२-३५
 झलि । चर्त्वम् । आत्थ, आहथुः ॥ ब्रुव ईट् ७-३-९३ ब्रुवः
 परस्य हलादेः पित ईट् । ब्रवीति, ब्रूतः, ब्रुवन्ति । ब्रवीषि, ब्रूथ ।
 ब्रूवः । ब्रूते, ब्रुवाते, ब्रुवते । ब्रूषे । ब्रुवे, ब्रूवहे ॥ ब्रुवो वचिः
 २-४-५३ आर्धधातुके । उवाच, ऊचतुः, ऊचुः । उवचिथ-उवक्थ ।
 ऊचिव । ऊचे । वक्ता । वक्ष्यति, वक्ष्यते । ब्रवीतु-ब्रूतात्, ब्रूताम्,
 ब्रुवन्तु । ब्रूहि । ब्रवाणि । ब्रूताम् । ब्रूवै । अब्रवीत्, अब्रूत । अब्र-
 वम् । ब्रूयात्, ब्रुवीत । उच्यात् । वक्षिष्ट ॥ अस्यतिवक्तिरस्याति-
 भ्योऽङ् ३-१-५२ एभ्यश्चैरङ् स्यात् ॥ वच उम् ७-४-२०
 अङिपरे । अवोचत्, अवोचत । अवक्ष्यत्, अवक्ष्यत । ‘चर्करीतं
 च ’ चर्करीतिमिति यङ् लुगन्तं तददादौ बोध्यम् । ऊर्णुञ् आच्छा-
 दने । (२५) उदात्तः ॥ ऊर्णोतेर्विभाषा ७-३-९० ^२वृद्धिर्हलादौ
 पिति सार्धधातुके । ऊर्णोति-ऊर्णोति, ऊर्णुतः, ऊर्णुवन्ति । ऊर्णुते,
 ऊर्णुवाते, ऊर्णुवते ॥ ऊर्णोतेराम्नेति वाच्यम् (वा १८०२)
 नन्द्राः संयोगादयः ६-१-३ अचः परासंयोगादयो नदरा द्विर्न-

१ ‘विदो लटो वा’ इत्यतः लटो वा इत्यनुवर्तते ॥ २ ‘नाभ्यस्तस्य...’ इत्यत
 पितीति, ‘उतोवृद्धिः...’ इत्यतः हलीति चानुवर्तते ॥

भवन्ति । नुशब्दस्य द्वित्वम् । ऊर्णुनाव-ऊर्णुनुवतुः, ऊर्णुनुवुः ।
 विभाषोर्णोः १-२-३ इडादिप्रत्ययो ङिद्वा स्यात् । ऊर्णुनुविथ-
 ऊर्णुनविथ । ऊर्णुनुवे, ऊर्णुनुविषे, ऊर्णुनुविट्वे-(ध्वे) । ऊर्णुनुविवहे ।
 ऊर्णुविता-ऊर्णविता । ऊर्णुविष्यति । (ते) ऊर्णविष्यति (ते)-
 ऊर्णौतु-ऊर्णौतु । ऊर्णवानि । ऊर्णुतां । ऊर्णुष्व । ऊर्णवै ॥ गुणाऽ-
 पृक्ते ७-३-९१ ऊर्णोतेर्गुणोऽपृक्ते हलादौ पिति सार्वधातुके ।
 वृद्ध्यपवादः । और्णोत्, और्णुतां । और्णोः । और्णवं, और्णुव ।
 ऊर्णुयात् । ऊर्णुयाः । ऊर्णुवीत । ऊर्णुयात्, ऊर्णुविपीष्ट-ऊर्णविपीष्ट ॥
 ऊर्णोतेर्विभाषा ७-२-६ इडादौ परस्मैपदे सिचि वा वृद्धिः ।
 पक्षे गुणः और्णावीत्-और्णवीत्-और्णुवीत्, और्णावीष्टाम्, और्णुवि-
 ष्टाम् । और्णविष्टम्, और्णविष्ट-और्णुनिष्ट । और्णुविष्यत - (त्) और्ण-
 विष्यत (त्) ॥

॥ इत्यदादिप्रकरणम् ॥

॥ अथ जुहोत्यादिप्रकरणम् ॥

हु दानादनयोः, (१) अनुदात्तः, परस्मैभाषः । जुहोत्य
दिभ्यः श्लुः २-४-७५ शपः ॥ श्लौ ६-१-१० धातोर्द्वे स्तः
जुहोति, जुहुतः ॥ अदभ्यस्तात् ७-१-४ इत्य अत् । 'हु श्रुवो
रिति यण् । जुह्वति । भी ही भृहुवां श्रुवच्च ३-१-३६ एभ्य
लिट्याम्बा स्यादामि श्लाविव कार्यं च । जुह्वांचकार-जुहा
जुह्विथ-जुहोथ । जुहुविव । होता । होष्यति । जुहेतु-जुहुतात्
जुहुताम्, जुह्वतु । जुहुधि । जुह्वानि । अजुहोत्, अजुहुताम्
जुसि च ७-३-८३ इगन्ताङ्गस्य ^१गुणोऽजादौ जुसि । अजुहुतुः
जुहुयात् । हूयात् । अहौषीत् । अहोष्यत् । विभी भये । (२)
विभेति ॥ भियोऽन्यतरस्याम् ६-४-११५ इस्याद्धलादौ किं
सार्वधातुके । विभितः-विभीतः, विभ्यति । विभयांचकार-विभाय
विभयिथ - विभेथ । विभ्यव, विभ्यम । भेता । भेष्यति । विभेतु
विभितान् - विभीतात् । विभिहि-विभीहि । अभिभेत्, अभिभयुः
विभियात्-विभीयात्, भीयात् । अभैषीत् । अभेष्यत् । ह्री लज्जा
(३) जिह्वेति, जिह्वीतः, जिह्वियति । जिह्वियांचकार - जिह्वाय
हेता । ह्वेष्यति । जिह्वेतु । अजिह्वेत् । जिह्वीयात् । ह्वीयात् । अ
षीत् । अह्वेष्यत् । पृपालनपूरणयोः । उदात्तः, प-भा (४) ॥ अ
पिपत्योश्च ७-४-७७ अभ्यासस्य इस्याच्छ्रौ । पिपति ॥ उदोष्ठ

१ 'मिदेगुणः' इत्यतः गुण इति, 'क्सस्याचि' इत्यतः अचि इति च अनुवर्तते

पूर्वस्य ७-१-१०२ अङ्गावयवौष्ठ्यपूर्वो य ऋत् तदन्तस्याङ्गस्य उः ॥
हलि च ८-२-७७ ^१रेफवान्तस्य धातोरुपधाया इको दीर्घो हलि ।
पिपूर्तः, पिपुरति । पपार ॥ शु द् प्रां ह्रस्वो वा ७-४-१२ किति
लिटि । पप्रतुः, पप्रुः ॥ ऋच्छत्यताम् ७-४-११ तौदादिकऋच्छेः
ऋधातोः ऋदन्तानां च गुणो लिटि । पपरतुः, पपरुः । पपरिथ-
पप्रिव ॥ वृत्तो वा ७-२-३८ वृड् वृज्भ्या मृदन्ताच्चेटो दीर्घो
वा स्यान्नतु लिटि । परिता-परीता । परिष्यति-परीष्यति । पिपर्तु -
पिपरतु । पिपूर्हि । अपिपः, अपिपूर्ता, अपिपरुः, पिपूर्यात्,
पूर्यात् । अपारीत् ॥ सिचि च परस्मैपदेषु ७-२-४० अत्रेटो न
दीर्घः । अपारिष्टाम् । अपरिष्यत् - अपरीष्यत् । ओहाक् त्यागे (५)
अनुदात्तः, प-भा । जहाति ॥ जहातेश्च ६-४-११६ इद्वा स्याद्ध-
लादौ किङ्कति सार्वधातुके । जहितः ॥ ईहल्यघोः ६-४-११३
आभ्यस्तयोरात् ईत्सार्वधातुके किङ्कति । हलि, नतु^२घोः । जहीतः ।
आभ्यस्तयोरात् ६-४-११२ लोपः किङ्कति । जहति । जहौ ।
हाता । हास्यति । जहातु-जहितात्-जहीतात् । आ च हौ ६-४-११७
जहातेः चा दिदीतौ । जहाहि-जहिहि, जहीहि । अजहात्, अजहुः ॥
लोपो यि ६-४-११८ जहातेरालोपो यादौ सार्वधातुके । जह्यात् ।
‘एलिङि’ हेयात् । अहासीत् । अहास्यत् । माङ् माने शब्दे च
(६) अनु, आ-भा ॥ भृजामित् ७-४-७६ भृज् माङ् ओहाङ्

१ ‘वोरुपधाया’ इत्यनुवर्तते ॥ २ ‘दादाध्वदाप्’ इति विहितधुसंज्ञकस्ये-
त्यर्थः ॥

एषामभ्यासस्येत्याच्छ्रौ । मिमीते, मिमाते, मिमते । ममे । माता । मास्यते । मिमीताम् । अमिमीत । मिमीत, मासीष्ट । अमास्त-अमास्यत । ओहाङ् गतौ । (७) जिहीते, जिहाते, जिहते । जहे । हाता । हास्यते । जिहीताम् । अजिहीत । जहीत । हासीष्ट । अहास्त । अहास्यत । डभृञ् धारणपोषणयोः । (८) अनु, उ-भा । विभर्ति, विभृतः, विभ्रति । विभृते, विभ्राते, विभ्रते । विभरांचकार-वभार, वभर्थ, वभृव । विभरांचक्रे-वभ्रे । भर्ता । भरिष्यति-भरिष्यते । विंभर्तु । विभराणि । विभृताम् । अविभः, अविभृताम्, अविभरुः । अविभृत । विभृयात्, विभ्रीत । भ्रियात्, भृपीष्ट । अभार्षीत्, अभृत । अभरिष्यत्, अभरिष्यत । डदाञ् दाने, (९) ददाति, दत्तः, ददति । दत्ते, ददाते, ददते । ददौ, ददे । दाता । दास्यति-दास्यते, ददातु ॥ दाधाव्वदाप् १-१-२० दारूपा धारूपाश्च धातवो घुसंज्ञास्युर्दापदैपौ विना । 'ध्वसो' रित्येत्वम्, देहि । दत्ताम् । अददात्, अदत्त । दद्यात्, ददीत । देयात्, दासीष्ट । अदात्, अदाताम्, अदुः । स्थाध्वोरिच्च १-२-१७ अनयोरिदन्तादेशस्स च किदात्मनेपदे । अदित । अदास्यत्, अदास्यत । डधाञ् धारणपोषणयोः (१०) दधाति ॥ दधस्तथोश्च ८-२-३८ द्विरुक्तस्य झषन्तस्य धाञो ^१बशो भप् तथोः स्ध्वोश्च परतः । धत्तः, दधति । दधासि, धत्थः । धत्ते, दधाते, दधते । धत्से, धद्धे । ध्वसो रेद्धावभ्यासलोपश्च धेहि । अदधात्, अधत्त । दध्यात् । दधित ।

धेयात्, धासीष्ट । अधात्, अधित । अधास्यत्, अधास्यत । णिजि
 शौचपोषणयोः (११) इर इत्संज्ञावाच्या (वा ८३५) णिजां
 त्रयाणां गुणः श्लौ ७-४-७५ णिजि विजि विषामभ्यासस्य गुणः
 श्लौ । नेनेक्ति, नेनेक्तः, नेनेजति । नेनेक्ते । निनेज, निनेजे,
 नेक्ता । नेक्ष्यते । नेनेक्तु । नेनेग्धि ॥ नाभ्यस्तस्याचि पिति सार्व-
 धातुके ७-३-८७ लघूपधगुणो न । नेनेजानि, नेनेक्ताम् । अनेनेक्,
 अनेनेक्ताम्, अनेनेजुः । अनेनेजम्, अनेनेक्त । नेनेज्यात् -
 निज्यात्, नेनेजीत-निक्षीष्ट ॥ इरितो वा ३-१-५७ इरितो धातो-
 श्लेरङ्वा परस्मैपदेषु । अनिजत् - अनैक्षीत् - अनिक्त । अनेक्ष्यत्,
 अनेक्ष्यत ॥

॥ इति जुहोत्यादिप्रकरणम् ॥

॥ अथ दिवादिप्रकरणम् ॥

दिवु क्रीडा विजिगीषा व्यवहार द्युतिस्तुति मोदमदस्वप्रकान्ति-
गतिषु (१) उदात्तः, प-भा ॥

दिवादिभ्यः श्यन् ३-१-६९ शपोऽपवादः । 'हलि' चेति
दीर्घः । दीव्यति । दिदेव । देविता । देविष्यति । दीव्यतु । अदी-
व्यत् । दीव्येत् । दीव्यात् । अदेवीन् । अदेविष्यत् । एवं षिवु तन्तु-
सन्ताने । (२) नृती गात्रविक्षेपे । (३) नृत्यति । ननर्त । नर्तिता ॥

सेऽसिचि कृतचृतछृदतृदनृतः ८-२-५७ एभ्यः सिज् भिन्नस्य
सादेरार्धधातुकस्येड्वा । नर्तिष्यति-नर्त्स्यति । नृत्यतु । अनृत्यत् ।
नृत्येत् । नृत्यात् । अनर्तीन् । अनर्तिष्यत् - अनर्त्स्यत् । त्रसी
उद्वेगे । (४) 'वाभ्रा' शेति श्यन्वा, त्रस्यति - त्रसति, तत्रास ॥

वा जृ भ्रमु त्रसाम् ६-४-१२४ एषां किति लिटि सेटि थलि च
एत्वाभ्यासलोपौ वा । त्रेसतुः-तत्रसतुः । त्रेसिथ-तत्रसिथ । त्रसिता ।

शो तनूकरणे, (५) अनुदात्तः, प-भा ॥ ओतश्श्यनि ७-३-७१
लोपस्यात् श्यनि । श्यति, श्यतः, श्यन्ति । शशौ, शशतुः,
शशुः । शशिथ - शशथ । शाता । शास्यति । श्येत्, शयात् ॥

विभाषा घ्राधेट् शाच्छासः २-४-७८ एभ्यस्सिचो लुग्वा परस्मै-
पदेषु । अशात्, अशाताम्, अशुः ॥ यम रम नमातां सक्च

७-२-७३ एषां सगेभ्यस्सिच इट् परस्मैपदेषु । इट् सकौ । अशा-
सीत्, अशासिष्टाम् । छो छेदने (६) छ्यति । षो अन्तकर्मणि

(७) स्यति । ससौ । दो अवखण्डने (८) द्यति । ददौ । देयात् ।
 अदात् । व्यध ताडने (९) ॥ ग्रहि ज्यावयिव्यधिवष्टिविचति
 वृश्चतिपृच्छतिभृञ्जतीनां डिति च ६-१-१६ एषां सम्प्रसारणं
 स्यात् किति डिति च । विध्यति । विव्याध, विविधतुः, विविधुः ।
 विव्यधित् - विव्यद्ध । व्यद्धा । व्यत्स्यति, विध्येत्, विध्यात् ।
 अव्यात्सीत्, अव्याद्वाम् ॥ पुप पुष्टौ (१०) । पुष्यति । पुपोष ।
 पुपोषिध । पोष्टा । पोक्ष्यति । 'पुषादी'त्यङ् । अपुषत् ।
 शुषशोपणे (११) शुष्यति । शुशोष । अशुषत् । एवं तुप प्रीतौ,
 प्रीतिस्तृप्तिः । दुप वैकृत्ये, वैकृत्यं विकृतिः । णश अदर्शने (१२) अनु-
 दात्तः । उदात्तेत्, प-भा । नश्यति । ननाश । नेशतुः ॥^१रथादिभ्यश्च
 ७-२-४५ ^२बलाद्यार्धधातुक्य वेद् । नेशिथ ॥ मस्जिनशोर्झलि
 ६-१-६० नुम् । ननंष्ट । नेशिव-नेश्च, नेशिम-नेश्म । नशिता-
 नंष्टा । नशिष्यति-नंक्ष्यति । नश्यतु । अनश्यत् । नश्येत्, नश्यात् ।
 अनशन् । पूङ् प्राणिप्रसवे (१३) उदात्तः, आ-भा । सूयते । सुपुवे ।
 क्रादिनियमादिद् । सुषुविषे, सुषुविवहे, सुषुविमहे । सोता-सविता ।
 सविषीष्ट-सोषीष्ट । असोष्ट-असविष्ट । दूङ् परितापे (१४) परितापः
 खेदः । दूयते । दीङ् क्षये (१५) अनुदात्तः । दीयते ॥ दीङो गुडाचि
 विडति ६-४-६३ दीङः परस्याजादेः किङ्दार्धधातुकस्य युद् ॥
 *बुग्युटावुवङ्चणोस्सिद्धौ वक्तव्यौ [वा ४०६२] दिदीये ॥

१ रथ् नश् तृप् दृप् द्रुह् सुह् णुह् णिह् एते रथादयः ॥ २ 'आर्ध-
 धातुकस्येङ्गलादेः' इत्यनुवर्तते ॥

मीनाति मिनोति दीडां ल्यपि च ६-१-५० एषामात्वं ल्यपि
 चादशित्येज्जिमित्ते । दाता । दास्यति ॥ ^१स्थाव्वोरित्त्वे दीङ्
 प्रतिषेधः [वा] अदास्त । डीङ् विहायसा गतौ (१६) । उदात्तः
 डीयते । डिङ्ये । डयिता । पीङ् पाने (१७) अनुदात्तः । पीयते
 पेता । अपेष्ट । माङ् माने (१८) मायते । ममे । जनी प्रादुर्भावे
 (१९) अनुदात्तेत्, उदात्तः उत्पत्तिरभिव्यक्तिर्वा ॥ ^१ज्ञानोज्
 ७-३-७९ शिति । जायते । जज्ञे । जज्ञिषे, जज्ञिवहे । जनिता
 जनिष्यते ॥ दीप जन बुध पूरि तायिष्यायिभ्योऽन्यतरस्याम्
 ३-१-६१ एभ्यः च्लेः चिण्वा एकवचने तशब्दे परे । चिणो लुक्
 ६-४-१०४ चिणः परस्य लुक् ॥ जनिवध्योश्च ७-३-३५ अन
 योर्न वृद्धिश्चिणि ङिणति कृति च । अजनि-अजनिष्ट । दिपी दीप्तौ
 (२०) दीप्यते । दिदीपे । दीपिता । अदीपि - अदीपिष्ट । पद गतं
 (२१) पद्यते । पेदे । पत्ता । पत्सीष्ट ॥ चिण् ते पदः ३-१-६८
 पदः च्लेः चिण् ते परे । अपादि, अपत्साताम्, अपत्सत । खिद
 दैन्ये-विद सत्तायाम् (२२) विद्यते । वेत्ता । वित्सीष्ट । अवित्त
 बुध अवगमने (२३) बुध्यते । वोद्धा । भोत्स्यते । भुत्सीष्ट
 अवोधि-अबुद्ध, अभुत्साताम् । युध सम्प्रहारे (२४) । युध्यते
 युयुधे । योद्धा । अयुद्ध । सृज विसर्गे (२५) सृज्यते । ससृजिषे ।
 सृजि दृशोर्ज्ञल्यमकिति ६-१-५८ अनयोरम् झलादावकिति
 सृष्टा । स्रक्ष्यते । सृक्षीष्ट । असृष्ट, असृक्षाताम् । मृष तितिक्षायाम्

(२६) उदात्तः । स्वरितेत् , उ-भा । तितिक्षा क्षमा । मृष्यति,
मृष्यते, ममर्ष । ममर्षिथ । ममृषिषे । मर्षितासि, मर्षितासे ।
मर्षिष्यति, मर्षिष्यते । अमर्षिष्ट, अमृषत् । णह वन्धने (२७) अनु-
दात्तः । नह्यति, नह्यते । ननाह, ननद्ध । नेहिथ । नेहे । नेद्धा ।
नत्स्यति-नत्स्यते । अनात्सीत् - अनद्ध ॥

॥ इति दिवादिप्रकरणम् ॥

॥ अथ स्वादिप्रकरणम् ॥

पुञ् अभिषवे । (१) अनुदात्तः, उ - भा ॥ स्वादिभ्यः इनु
३-१-७३ शपोऽपवादः । सुनोति, सुनुतः, 'हुश्रुवो' रिति यण्
सुन्वन्ति । सुन्वः-सुनुवः । सुनुते, सुन्वाते, सुन्वते । सुन्वहे - सुन्
वहे । सुषाव, सुषुवे । सोता । सुनु । सुनवानि । सुनवै । सुनुयात्
सूयात् ॥ स्तु सुधूञ्भ्यः परस्मैपदेषु ७-२-२७ एभ्यस्सि-
^१इद् । असावीत्, असोष्ट । चिञ् चयने (२) चिनोति-चिनुते ।
विभाषा चेः ७-३-५८ ^२अभ्यासाच्चेः कुत्वं वा सनि लिटि च
चिकाय-चिचाय, चिक्ये-चिच्ये । अचैषीत्, अचेष्ट । स्तृञ् आच्छा
दने (३) । स्तृणोति, स्तृणुते ॥ शर्पूर्वाः खयः ७-४-६१ अभ्या
सस्य शर्पूर्वाः खयश्शिष्यन्तेऽन्ये हलो लुप्यन्ते । तस्तार, तस्तरतुः
तस्तरे । 'गुणो'र्तीति गुणः । स्तर्यात् ॥ ऋतश्च संयोगादेः ७-२-४ः
ऋदन्तात्संयोगादेर्लिङ् सिचोरिङ्वा । स्तरिषीष्ट-स्तृषीष्ट । अस्तरिष्ट
अस्तृत । धूञ् कम्पने (४) धूनोति, धूनुते । दुधाव । 'स्वरती'ति
वेद्, दुधविथ-दुधोध ॥ श्र्युकः किति ७-२-११ श्रिञ् एकाच
उगन्ताच्च गित्कितो ^३रिण् न । परमपि स्वरत्यादिविकल्पं बाधित्व
पुरस्तात्प्रतिषेधकाण्डारम्भसामर्थ्यादनेन निषेधे प्राप्ते ऋादिनियमा

१ 'इङ्यत्परि...इत्यस्मात् इद् इत्यनुवर्तते ॥ २ 'चजोः कु...' 'अभ्यासाच्चेः'
'सन् लिटोर्जेः' इति सूत्रेभ्योऽनुवृत्तिः ॥ ३ 'ने द्विशिकृति' इत्यनुवर्तते ॥

त्रित्यमिद् । दुधुविव । दुधुवे । अघावीत्, अधविष्ट-अधोष्ट । अध-
विष्यत् - अधोष्यत् । अधविष्यताम्-अधोष्यतां । अधविष्यत-अधो-
ष्यत ॥

॥ इति स्वादिप्रकरणम् ॥

॥ अथ तुदादिप्रकरणम् ॥

तुद व्यथने (१) । अनुदात्ताः । स्वरितेतः । उ-भा ॥ तुदादि-
भ्यश्शः ३-१-७७ शपोऽपचादः । तुदति, तुदते । तुतोद । तुतो-
दिव । तुतुदे । तोत्ता । अतौत्सीन्, अतुत्त ॥ णुद प्रेरणे (२) नुदति,
नुदते । नुनोद, नुनुदे । नोत्ता । भ्रस्जपाके (३) 'ग्रहिज्ये'ति
सम्प्रसारणम्, सस्य श्रुत्वेन शः । शस्य जश्त्वेन जः । भृज्जति,
भृज्जते ॥ भ्रस्जो रोपधयोरमन्यतरस्याम् ६-४-४७ भ्रस्जो रेफ-
स्योपधायाश्च स्थाने रमागमो वा आर्धधातुके । मित्वादन्त्यादचः
परः । स्थानयष्टीनिर्देशाद्रोपधयोर्निवृत्तिः । बभर्ज, बभर्जतुः, बभ-
र्जिथ-बभर्ष्ट । वभ्रज्ज, वभ्रज्जतुः, वभ्रज्जिथ । 'स्को'रिति सलोपः,
'त्रश्चे'ति यः, वभ्रष्ट । वभर्जे-वभ्रजे । भर्ष्टा-भ्रष्टा । भर्क्षति,
भर्क्षति । किञ्चति रमागमं बाधित्वा सम्प्रसारणं पूर्वविप्रतिषेधेन ।
भृज्यात्, भृज्यास्ताम्, भृज्यासुः । भर्क्षीष्ट-भ्रक्षीष्ट । अभर्क्षीत्,
अभ्रक्षीत्, अभर्ष्ट - अभ्रष्ट । कृष विलेखने (४) कृषति, कृषते ।
चकर्ष, चकृषे ॥ अनुदात्तस्य चर्दुपधस्यान्यतरस्याम् ६-१-५९
उपदेशेऽनुदात्तो य ऋदुपधस्तस्याम्बा झलादावकिति । कृष्टा-कर्ष्टा ।
कृष्यात्, कृक्षीष्ट ॥ *स्पृशमृशकृषतृपट्पांच्लेस्सिज्वावाच्यः [वा
१८२६] सिच्यम्बा । अक्राक्षीत्-अकाक्षीत् । पक्षे कसः, अकृक्षत् ।
तडि कित्वादन्न । अकृष्ट, अकृक्षाताम्, अकृक्षन्त । मिलसङ्गमे (५)
उदात्तः । मिलति, मिलते । मिमेल । मेलिता । अमेलीत् । मुचल

मोचने (६) अनुदात्तः ॥ उ-भा ॥ शे मुच्चादीनाम् ७-१-५९ मुच्
लिप् विद् लुप् सिच् कृत् खिद् पिशां नुम् । मुञ्चति, मुञ्चते ।
मोक्ता । मुच्यात्, मुक्षीष्ट । अमुचत्, अमुक्त, अमुक्षाताम्,
अमुक्षत । लुप् छेदने (७) लुम्पति, लुम्पते । लोप्ता ।
अलुपत्, अलुप्त । विद्ल लामे (८) विन्दति, विन्दते । विवेद,
विविदे । व्याघ्रभूतिमते सेट्, वेदिता । भाष्यमतेऽनिट्,
परिवेत्ता । परिवर्जने । पिच क्षरणे (९) सिञ्चति, सिञ्चते ॥ लिपि
सिचि ह्रस्व ३-१-५३ एभ्यश्छेरङ् । असिचत् ॥ आत्मने-
पदेष्वन्यतरस्याम् ३-१-५४ लिपि सिचि ह्रः परस्य च्छेरङ्
तङि । असिचत - असिक्त । लिप उपदेहे (१०) उपदेहो वृद्धिः ।
लिम्पति, लिम्पते । लेप्ता । आलिपत्, अलिपत-अलिप्त ॥ इति उभय-
पदिनः ॥ कृती छेदने (११) उदात्तः, प-भा । कृन्तति, चकर्त ।
कर्तिता । कर्तिष्यति - कर्त्स्यति । अकर्तीत् । खिद् परिघाते (१२)
खिन्दति । चिखेद् । खेता । पिश अवयवे दीपनायां च (१३)
पिंशति । पेशिता । ‘त्वष्टा रूपाणि पिंशतु’ ओब्रश्चछेदने (१४)
‘ग्रहिज्या’ वृश्चति । ‘लित्यभ्यास’ स्येति रेफस्य ऋकारः । तस्यात्वे
वस्य पुनरुत्वं न; अत्वस्य स्थानिवत्त्वेन ‘न सम्प्रसारणे...’ इति
निषेधात् । वब्रश्च । वब्रश्चित्-वब्रष्ट । ब्रश्चिता - ब्रष्टा । ब्रश्चित्यति-
ब्रक्ष्यति । वृश्चात् । अब्रश्चीत्, अब्रक्षीत् । व्यचव्वाजीकरणे (१५)
विचति । विव्याच, विविचतुः । व्यचिता । व्यचिष्यति । विच्यात् ।
अव्याचीत् - अव्यचीत् । ‘व्यचेऽ कुटादित्वमन’ सीति तु नेह प्रव-

तते ; 'अनसी'ति पर्युदासेन कृन्मात्रविषयत्वात् । उछि उच्छे (१६)
 उच्छः कणश आदानं ; 'कणिशाद्यार्जनं शिल' मिति यादवः । ऋच्छ-
 गतीन्द्रियप्रलयमूर्तिभावेषु (१७) ऋच्छति । 'ऋच्छत्यृता' मिति
 गुणः । ^१द्विहत्प्रहणस्यानेकहलुपलक्षणत्वान्नुद् । आनर्छ, आन-
 र्छतुः । ऋच्छिता । उञ्ज उत्सर्गे (१८) । उञ्जति । लुभ विमो-
 हने (१९) । विमोहनमाकुलीकरणम् । लुभति ॥ तीष सह लुभ
 रुष रिषः ७-२-४८ इच्छत्यादेः परस्य तादेरार्धधातुकस्येड्वा स्यात् ।
 लोभिता-लोढवा । लोभिष्यति । तृप तृप्फ तृप्त्रौ (२०-२१) तृपति ।
 ततर्प । तर्पिता । लुङि सिच् । अतर्पीत् । सिञ्जिक्त्पस्तु न ; तस्य
 अङ्पवादत्वेन तृप्यतेरेव ग्रहणात् । शस्य डित्वान्नलोपे—^२शे
 तृम्फादीनां सुप्वाच्यः [वा २५४२] आदिशब्दः प्रकारे । तेन
 येऽत्र नकारानुपक्तास्ते तृम्फादयः । तृम्फति । तृत्तृम्फ । तृपयात् ।
 मृड पृड सुखने (२२-२३) मृडति, पृडति । श्रुन गतौ (२४)
 श्रुनति । इषु इच्छायाम् । (२५) इच्छति । एषिता-एष्टा । एषि-
 ष्यति । इष्यात् । ऐषीत् । कुट कौटिल्ये (२६) 'गाङ् कुटा'
 दीति डित्वम्, चुकुटिथ । चुकोट-चुकुट । कुटिता । पुट संश्लेषणे
 (२७) पुटति । पुटिता, स्फुट विकसने (२८) स्फुटति ।
 स्फुटिता । स्फुरस्कुल सञ्चलने (२९-३०) स्फुरति, स्फुलति ॥
 स्फुरति स्फुलत्योर्निर्निविभ्यः ८-३-७६ षत्वं वा, निष्कुलति,
 निस्फुरति, णू स्तवने, (३१) । परिणूतगुणोदयः' नुवति । नुनाव,

१ 'झरो झरि सवर्णे' इति चलोपस्यासिद्धत्वादिति भावः ॥

नुविता । दुमस्जो शुद्धौ (३२) । अनुदात्तः शजौ, मज्जति । ममज्ज ।
 'मस्जि नशो...'रिति नुम् ॥ 'मस्जेरन्त्यात्पूर्वो नुम् वाच्यः
 [वा ३२१] संयोगादिलोपः । ममज्ज्क्थ-ममज्जिथ । मङ्क्ता ।
 मङ्क्षयति । अमाङ्क्षीन्, अमाङ्क्ताम्, अमाङ्क्षुः । रुजो भङ्गे
 (३३) रुजति । रोक्ता । रोक्षयति । अरौक्षीन्, आरौक्तां, मुजो
 कौटिल्ये (३४) रुजिवत् । विशप्रवेशने (३५) विशति । मृश
 आमर्शने (३६) आमर्शनं स्पर्शः । 'अनुदात्तस्य चटुपधस्यान्य-
 तरस्याम्' अम्राक्षीत् - अमार्क्षीत् - अमृक्षन् । पट्ट विशरण-
 गत्यवसादनेषु (३७) सीदतीत्यादि । तेन सीदती सीदन्तीति
 सिद्धं । शट्ट शातने (३८) ॥ शदेक्षितः १-३-६० शिद्धा-
 विनोऽस्मात्तडानौ स्तः । शीयते । शीयताम् । अशीयत । शीयेत ।
 शशाद् । शत्ता । शत्स्यति । अशदन् । अशत्स्यत् ॥ कृ विक्षेपे
 (३९) ॥ ऋत इद्वातोः ७ १-१०० किरति । चकार, चकरतुः,
 चकरुः । करिता - करीता । कीर्यात् । अकारीन् ॥ किरतौ लवने
 ६-१-१४० उपात्किरतेस्सुट् छेदने । उपस्किरति ॥ * अ^१डभ्या-
 सव्यवायेऽपि सुट् कात्पूर्व इति वक्तव्यम् [वा ३६९८-९ उपा-
 स्किरत्, उपचस्कार ॥ हिंसायां प्रतेश्च ६-१-१४१ उपात्प्रतेश्च
 किरतेस्सुट् हिंसायाम् । उपस्किरति, प्रतिस्किरति । गृ निगरणे
 (४०) ॥ अचि विभाषा ८-२-२१ गिरते रेफस्य लोऽजादौ प्रत्यये ।
 गिलति-गिरति । जगाल - जगार । जगलिथ - जगरिथ । गलिता -

१ 'किरतौ लवने' इति विहित स्सुट् अडभ्यासव्यवधानेऽपि भवतीत्यर्थः ॥

गलीता । गरिता - गरीता । प्रच्छङ्गीप्सायाम् (४१) 'ग्रहि'
 ङ्येति सम्प्रसारणम् । पृच्छति । पप्रच्छ, पप्रच्छतुः । पप्रच्छिथ-
 पप्रष्ठ, प्रष्टा । प्रक्षयति, अप्राक्षीत् । मृङ् प्राणत्यागे (४२) अनुदात्तः,
 आ-भा ॥ म्रियतेर्लुङ्लिङोश्च १-३-६१ लुङ्लिङोश्चितश्च
 प्रकृतिभूतान्मृङस्तङ् स्यात् नान्यत्र । रिङ्, इयङ् । म्रियते । ममार ।
 ममर्थ । मम्रिव । मर्ता । मरिष्यति । मृपीष्ट । अमृत ॥ पृङ् व्यायामे
 (४३) प्रायेणायं व्याङ्पूर्वः । व्याप्रियते । व्यापप्रे, व्यापप्राते ।
 व्यापरिष्यते । व्यापृत, व्यापृषाताम् । जुपी प्रीतिसेवनयोः ।
 (४४) उदात्तः । जुषते जुजुषे । ओविजी भयचलनयोः (४५)
 प्रायेणोत्पूर्वः । उद्विजते ॥ विज इट् १-२-२ विजेः पर इडादि
 प्रत्ययो ङिद्वत् । उद्विजिता ॥

॥ इति तुदादिप्रकरणम् ॥

॥ अथ रुधादिप्रकरणम् ॥

रुधिर आवरणे (१) अनुदात्ताः, स्वरितेतः उ-भा ॥
रुधादिभ्यः श्रम् ३-७-७८ शपोऽपवादः, रुणद्धि । श्रसोरहोपः,
अनुस्वारपरसवर्णौ । ^१रुन्धः, रुन्धन्ति । रुणत्सि, रुन्धः । रुणध्मि,
रुन्ध्वः, रुन्धमः । रुन्धे, रुन्धाते, रुन्धते । रुन्त्से, रुन्धाधे, रुन्ध्वे ।
रुन्धे, रुन्ध्वहे, रुन्धमहे । रुरोध, रुरुधे । रोद्धा । रोत्स्यति, रोत्स्यते ।
रुणद्धु-रुन्धात्-रुन्धाम्, रुन्धन्तु । रुन्धि । रुणधानि, रुणधाव, रुण-
धाम । रुन्धाम्, रुन्धाताम्, रुन्धताम् । रुन्त्स्व । रुणधै, रुणधावहै,
रुणधामहै । अरुणत् - अरुणद्, अरुन्धाम्, अरुन्धन् । अरुणत् (द्)
अरुणः । अरुन्ध, अरुन्धाताम्, अरुन्धत । रुन्ध्यात्, रुन्धीत ।
रुध्यात्, रुत्सीष्ट । अरुधत् - अरौत्सीत् - अरुद्ध । अरोत्स्यत्,
अरोत्स्यत । भिदिरविदारणे (२) छिदिर द्वैधीकरणे (३) युजिर
योगे (४) रिचिर विरेचने (५) रिणक्ति, रिङ्क्ते । रिरेच । रेक्ता ।
रेक्ष्यति । अरिणक् । अरिचत् - अरौक्षीत् - अरिक्त । विचिर पृथ-
ग्भावे (६) विनक्ति, विङ्क्ते । क्षुदिर सम्पेपणे (७) क्षुणत्ति,
क्षुन्ते । क्षोत्ता । अक्षदत् - अक्षौत्सीत् - अक्षुत्त । उच्छृदिर दीप्ति-
देवनयोः (८) उदात्तः, छृणत्ति, छृन्ते । चच्छर्द् । 'सेऽसि'चीति
वेद्, चच्छृत्से चच्छृदिषे । छर्दिग । चर्दिष्यति । छत्स्यति । अच्छृ-
दत् - अच्छर्दीत्, अच्छर्दिष्ट । जृदिर हिंसानादरयोः (९) उदा-

त्तः, प-भा तृणत्ति, तृन्ते । कृतीच्छेदने, वेष्टने च (१०) कृणत्ति
 तृह हिंसि हिंसायाम् ॥ (११-१२) तृणह इम् ३-३-९२ तृहः
 श्रमि कृते इम् हलादौ पिति । तृणेढि, तृण्डः । ततर्ह । तर्हिता ।
 अतृणेद् । श्रान्नलोपः ६-४-२३ श्रमः परस्य नस्य लोपस्स्यात् ।
 हिनस्ति । जिहिस । हिंसिता ॥ तिप्यनस्तेः ६-२-७३ पदान्तस्य
 सस्य दः स्यात्तिपि न त्वस्तेः । 'स सजुषो' रित्यस्यापवादः । अहि-
 नत् - अहिनद्, अहिंस्ताम्, अहिंसन् ॥ सिपि धातोर्स्वा ८-२-७४
 पदान्तस्य धातोस्सस्य पक्षे 'झलाञ्जशोन्त' इति जश्वम्-अहिनः -
 अहिनत् - अहिनद्, अहिंस्ताम्, अहिंसन् । उन्दी कृदने (१३)
 उनत्ति, उन्तः, उन्दन्ति । उन्दाञ्चकार । औनत्, औन्ताम्, औन्दन् ।
 औनः-औनत्, औनद्म् । अञ्जू व्यक्तिश्लक्षणातिगतिषु (१४)
 अनक्ति, अङ्क्तः, अञ्जन्ति । आनञ्ज । आनञ्जिथ - अनङ्क्थ ।
 अञ्जिता-अङ्क्ता । अङ्ग्धि, अनजानि । आनक् ॥ अञ्जेस्सिचि
 ७-२-७१ अञ्जेस्सिचो नित्यमिद् । अञ्जीत् । तञ्जू संशोचने
 (१५) तनक्ति । तङ्क्ता - तञ्जिता । औविजी भयचलनयोः (१६)
 विनक्ति, विङ्क्तः । 'विज इद्' इति डिस्वम् । विविजिथ ।
 विजिता । अविनक् । अविजीत् । शिष्टविशेषणे (१७) अनुदात्तः,
 प-भा । शिनष्टि, शिष्टः, शिषन्ति । शिनक्षि । शिशेष, शिशेषिथ ।
 शेषा । शेष्यति । हेर्धिः ढढडलोपानुस्वारपरसवर्णाः, शिण्डि ।
 शिनषाणि । अशिनद् । शिष्यात्, शिष्यात् । अशिषत् । एवं पिष्टु
 सम्चूर्णने (१८) भञ्जो आमर्दने (१९) 'भान्न लोपः' । भनक्ति ।

वभञ्जिथ - वभङ्क्थ । भङ्क्ता । भङ्ग्धि, अभाङ्क्षीन् । भुज
पालनाभ्यवहारयोः (२०) भुनक्ति । भोक्ता । भोक्षयति । अभुनक् ।
अभौक्षीत् ॥ भुजोऽनवने १-३-६६ तडानौ स्तः । ओदनं
भुङ्क्ते । अनवने किम् । महीं भुनक्ति । अिइन्धी दीप्तौ (२१) । उदा-
त्तः, आ-भा । इन्धे, इन्धाते, इन्धते । इन्त्से, इन्ध्वे । इन्धाञ्चक्रे ।
इन्धिता, इन्धाताम् । इन्धै । ऐन्ध, ऐन्धाताम् । ऐन्धाः । विद्
विचारणे (२२) अनुदात्तः, आ-भा, विन्ते । वेत्ता ॥

॥ इति रुधादिप्रकरणम् ॥

॥ अथ तनादिप्रकरणम् ॥

तनु विस्तारे (१) उदात्ताः । स्वरितेतः ॥ तनादिकृञ्भ्य उः
 ३-१-७९ शपोऽपवादः ॥ तनोति ॥ तन्वः-तनुवः । तनुते ॥ तनु
 वहे-तन्वहे, तनुमहे-तन्महे ॥ ततान, तेनतुः । तेने । तनितास्ति
 तनितासे, तनिष्यति । तनिष्यते ॥ तनोतु । तनु । तनवानि ॥
 तनुतां । अतनोत् । तनुयात् । तन्वीत । तन्यात्, तनिषीष्ट ॥
 अतनीत्-अतानीत् । (अतनिष्ट-अतानिष्ट) ॥ तनादिभ्यस्तथासोः
 २-४-७९ तनादेस्सिचो वा लुक् तथासोः । अनुनासिकलोपः ॥
 अतत-अतनिष्ट । अतथाः-अतनिष्ठाः । अतनिष्यत्, अतनिष्यत ॥
 षणु दाने (२) सनोति, सनुते ॥ ये विभाषा ६-४-४३ जन
 सनखनामात्वं वा यादौ क्ङिति ॥ सायान् । सन्यात् ॥ जन सन
 खसां सञ्जलोः ६-४-४२ एषामाकारस्सनि झलादौ क्ङिति ॥
 असात-असनिष्ट । असाथाः-असनिष्ठाः ॥ क्षणु हिंसायाम् (३)
 क्षणोति-क्षणुते । 'ह्यं' तेति न वृद्धिः । अक्षणीन् । अक्षत -
 अक्षणिष्ट । अक्षथाः, अक्षणिष्ठाः ॥ क्षिणु च (४) मतभेदेन
 उपत्यये लघूपधस्य गुणो वा ॥ क्षिणोति-क्षेणोति । क्षेणिता ।
 अक्षेणीन् । अक्षित-अक्षेणिष्ट ॥ तृणु अदने (५) तृणोति-तर्णोति ।
 तृणुते-तर्णुते ॥ डुकृञ् करणे (६) अनुदात्तः । उ-भा । करोति ।
 'अत उत्सार्वधातुके ॥' कुरुतः ॥ न भकुर्कुराम् ८-२-७९ भस्य
 कुर्कुरोरुपधाया न दीर्घः । कुर्वन्ति ॥ नित्यं करोतेः ६-४-१०८

करोतेः प्रत्ययोकारस्य नित्यं लोपो म्वोः ॥ कुर्वः, कुर्मः ॥ कुरुते,
 कुर्वहे, कुर्महे । चकार-चक्रे । कर्ता । करिष्यति - करिष्यते । करोतु,
 कुरुताम् । अकरोत् । अकुरुत ॥ ये च ६-४-१०९ कृञ्
 उलोपो यादौ प्रत्यये । कुर्यात्, कुर्वीत, क्रियात्-कृषीष्ट । अकार्षीत् ।
 अकृत । अकरिष्यत्, अकरिष्यत ॥ सम्परिभ्यां करोतौ भूषणे
 ६-१-१३७ समवाये च ६-१-१३८ सुट् । समवायस्सङ्घः । संस्क-
 रोति । अलङ्करोतीत्यर्थः । संस्कुर्वन्ति । सङ्गीभवन्तीत्यर्थः । सम्पूर्वस्य
 कचिदभूषणेऽपि सुट् ; 'संस्कृतं भक्षा' इति ज्ञापकात् ॥ उपात्प्रति-
 यत्तवैकृतवाक्याध्याहारेषु च ६-१-१३९ कृञ्सुट् । चान् प्रागु-
 क्तयोरर्थयोः ॥ प्रतियत्नो गुणाधानम् ; विकृतमेव वैकृतं विकारः ;
 वाक्याध्याहार आकाङ्क्षितैकदेशपूरणम् ; उपस्कृता कन्या । उपस्कृता
 ब्राह्मणाः । एधोदकस्योपस्कुरुते । उपस्कृतं मुङ्क्ते, उपस्कृतं ब्रूते ।
 वनु याचने (७) आ-भा । वनुते । ववने । चान्द्रमते घनोती-
 त्यपि । मनु अवबोधने (८) मनुते । मेने । मनिता । मनिष्यते ।
 मनुताम् । अमनुत । मन्वीत । मनिषीष्ट । अमत - अमनिष्ट ।
 अमनिष्यत ॥

॥ इति तनादिप्रकरणम् ॥

॥ अथ क्रयादिप्रकरणम् ॥

इक्रोञ् द्रव्यविनिमये (१) अनुदात्तः । उ-भा ॥ क्रयादिभ्यः
 आ ३-१-८१ शपोऽपवादः ॥ क्रीणाति । ‘ई हल्यघोः ।
 क्रीणीतः । ‘झोऽन्तः’ ‘आभ्यस्तयोरातः’ क्रीणन्ति । क्रीणामि
 क्रीणीथः, क्रीणीथ । क्रीणामि, क्रीणीवः, क्रीणीमः । क्रीणीते
 क्रीणाते, क्रीणते । क्रीणीपे, क्रीणाथे, क्रीणीध्वे । क्रीणे, क्रीणी-
 वहे, क्रीणीमहे । चिक्राय, चिक्रियतुः, चिक्रियुः । चिक्रेथ-
 चिक्रयिथ, चिक्रयिव । चिक्रिये-चिक्रियिपे । क्रेता । क्रेष्यति-
 क्रेष्यते । क्रीणातु-क्रीणीतात् । क्रीणीताम् । अक्रीणात्, अक्रीणीत ।
 क्रीणीयान्, क्रीणीत । क्रीयान्, क्रेषीष्ट । अक्रेषीत्, अक्रेष्ट । अक्रे-
 ष्यत्, अक्रेष्यत ॥ प्रीञ् तर्पणे कान्तौ च (२) प्रीणाति, प्रीणीते ।
 श्रीञ् पाके (३) श्रीणाति, श्रीणीते ॥ मीञ् हिंसायाम् (४) हिनु-
 मीना ८-४-१५ उपसर्गस्थान्निमित्तात्परस्यैतयोर्नस्य ^१णस्यात् ।
 प्रमीनाति, प्रमीणीते । मीनाति...इत्यात्वं । ममौ, मिम्यतुः ।
 ममिथ-ममाथ । मम्ये । माता । मास्यति । मीयात्-मासीष्ट । अमा-
 सीत्-अमाष्टाम् । अमास्त ॥ षिञ् बन्धने (५) सिनाति, सिनीते ।
 सिपाय, सिष्ये । सेता । स्कुञ् आप्रवणे (६) स्तरभुस्तुम्भुस्कम्भु-
 स्कुम्भुस्कुम्भ्यः इनुश्च ३-१-८२ चात् आ । स्कुनोति-स्कुनुते ।
 स्कुनाति, स्कुनीते । चुस्काव, चुस्कुवे । स्कोता । अस्कौषीत् ।

१ ‘एकाजुत्तरपदे णः’ इति सूत्राण्ण इत्यनुवर्तते ॥

अस्कोष्ट । स्तम्भवादयश्चत्वारः सौत्राः सर्वे रोधनार्थाः परस्मैपदिनः ॥
 १ हलश्चक्षानज्ज्ञौ ३-१-८३ स्तभान् । स्तभ्नुहि ॥ जृस्तम्भुचु-
 भ्लुचु प्रुचुग्लुचुग्लुञ्चुश्चिभ्यश्च ३-१-५८ छ्लेरङ् वा ॥ स्तम्भेः
 ८-३-६७ स्तम्भेस्सौत्रस्य सस्य परस्यात् । व्यष्टभन् । अस्तम्भीन् ।
 युञ् बन्धने (७) युनाति, युनीते । योता ॥ कृञ् शब्दे (८)
 कृनाति, कृनीते । कविता ॥ दृञ् हिंसायां (९) (दृणाति, दृणीते ।)
 द्रूञ् हिंसायाम् (१०) द्रूणाति, द्रूणीते, पूञ् पवने, (११) प्वादीनां
 ह्रस्वः ७-३-८० पूञ् लृञ् स्तृञ् कृञ् वृञ् धृञ् शृ पृ वृ भृ मृ
 वृ जृ झृ धृ नृ कृ ऋ गृ ज्या री ली व्री प्ली नां चतुर्विंशतेरिति
 ह्रस्वः । पुनाति, पुनीते । पविता ॥ लृञ् छेदने (१२) लुनाति,
 लुनीते । स्तृञ् आच्छादने (१३) स्तृणाति शर्पूर्वा, खयः, तस्तार,
 तस्तरतुः । तस्तरे । स्तरिता-स्तरीता । स्तृणीयात्, स्तृणीत ।
 स्तीर्यात् ॥ लिङ्सिचोरात्मनेपदेषु ७-२-४२ वृङ् वृञ्भ्यामृदन्ताच्च
 परयो लिङ्सिचोरिङ्वा स्यात्तङि ॥ न लिङि ७-२-३९ वृत् इटो
 लिङि न दीर्घः । स्तरिपीष्ट । ‘उञ्चे’ति किञ्चम् । स्तीर्पीष्ट...‘सिचि
 च परस्मैपदेषु ।’ अस्तारीन्, अस्तारिष्ठां, अस्तारिषुः । अस्तरीष्ट-
 अस्तारिष्ट-अस्तरीष्ट । कृञ् हिंसायाम् (१४) कृणाति, कृणीते ।
 चकार, चकरे ॥ वृञ् वरणे (१५) वृणाति, वृणीते । ववार, ववरे ।
 वरिता-वरीता । ‘उदोष्ठये’ त्युत्वम् । वूर्यात् । वरिपीष्ट-वूर्पीष्ट ।
 अवारीत्, अवारिष्टाम् । अवरिष्ट-अवरीष्ट - अवूरष्ट । धूञ् कम्पने

(१६) धुनाति, धुनीते । दुधविथ-दुधोथ । धोता-धविता । अधा-
 वीत्, अधविष्ट-अधोष्ट । ग्रह उपादाने (१७) उदात्तः । स्वरितेत् ।
 गृहाति, गृहीते । जग्राह, जगृहे ॥ ग्रहोऽलिटि दीर्घः ३-२-३७
 एकाचो ग्रहेर्विहितरयेटो दीर्घः । न तु लिटि । जग्रहिथ । जगृहिषे ।
 ग्रहिता । गृहातु ॥ हलश्चशानज्झौ ३-१-८३ हलः परस्य श्रः
 शानजादेशो हौ । गृहाण । गृहीयात् । गृहीत । गृह्यात् । ग्रहिषीष्ट ।
 ‘ह्यं’ तेति न वृद्धिः । अग्रहीत्, अग्रहीष्टाम् । अग्रहीष्ट, अग्रही-
 षाताम् । अग्रहीपत । कुष निष्कर्षे । (१८) कुष्णाति । कोषिता ॥
 निरः कुषः ७-२-४६ अस्माद्वलादेरार्धधातुकस्येड्वा । निष्कोषिता -
 निष्कोष्टा । निरकोषीत्-निरकुक्षत् । अश भोजने (१९) अश्नाति ।
 आश । अशिता । अशिष्यति । अश्नातु । अशान । मुष स्तेये (२०)
 मोषिता । मुषाण । ज्ञा अवबोधने (२१) जानाति । जज्ञौ । वृङ्
 सम्भक्तौ (२२) आ-भा । वृणीते । ववृषे । ववृद्धे । वरिता-वरीता ।
 अवरिष्ट-अवरीष्ट-अवृत ॥

॥ इति ऋचादिप्रकरणम् ॥

॥ अथ चुरादिप्रकरणम् ॥

चुरस्तेये (१) सत्यापपाशरूपवीणातूलश्लोकसेनालोमत्वच-
वर्मवर्णचूर्णचुरादिभ्यो णिच् ३-१-२५ स्वार्थे । 'पुग' न्तेति
गुणः । 'सनाद्यन्ता' इति धातुत्वम् । तिप् शवादि । गुणायादेशौ ।
चोरयति ॥ णिचश्च १-३-७४ णिजन्तादात्मनेपदं कर्तृगामिनि
क्रियाफले । चोरयते । चोरयांचक्रे, चोरयामास । चोरयिता । चोर-
येत् । चोर्यात् । चोरयिषीष्ट । 'णिश्री'ति चङ्, 'णौच डी'ति
ह्रस्वः, 'च डी'ति द्वित्वम्, हलादिश्शेषः, 'दीर्घो लघो' रित्यभ्या-
सस्य दीर्घः । अचूचुरत्, अचूचुरत । कथ बांक्यप्रबन्धे (२)
^१अलोपः ॥ अचः परस्मिन् पूर्वविधौ १-१-५७ परनिमित्तोऽजा-
देशः स्थानिवत् स्थानिभूतादचः पूर्वत्वेन दृष्टस्य विधौ कर्तव्ये । इति
स्थानिवत्त्वान्नोपधावृद्धिः । कथयति । अगलोपित्वादीर्घसन्वद्धावौ न,
अचकथत् । गणसङ्ख्याने (३) गणयति ॥ ई च गणः ७-४-९४
गणयतेरभ्यासस्य ईत् स्याच्चा दङ् परे णौ । अजीगणत्, अजगणत् ॥

॥ इति चुरादिप्रकरणम् ॥

॥ अथ प्यन्तप्रक्रिया ॥

स्वतन्त्रः कर्ता १-४-५४ क्रियायां स्वातन्त्र्येण विवक्षितोऽर्थः
कर्ता स्यात् ॥ तत्प्रयोजको हेतुश्च १-४-५५ कर्तुः प्रयोजको हेतुसंज्ञः
कर्तृसंज्ञश्च ॥ हेतुमति च ३-१-२६ प्रयोजकव्यापारे प्रेषणादौ च
वाच्ये धातोर्णिच् । भवन्तं प्रेरयति भावयति । क्रियाफले कर्तृरे
भावयत इत्यपि ॥ ओः पुयण् ज्यपरे ७-४-८० सति परे यदङ्गं
तदवयवाभ्यासोत ^१इत्स्यात् पवर्गयण् जकारेणववर्णपरेषु परतः
अवीभवत् । घा गतिनिवृत्तौ ॥ ^२अतिहीन्रीरी कनूयी क्षमाय्यात्
पुङ्णौ ७-३-३६ स्थापयति ॥ तिष्ठतेरित् ७-४-५ उपधाय
इच्चङ्परे णौ । अतिष्ठिपत्, प्रापयति ॥ जिघ्रतेर्वा ७-४-६ अजि-
घ्रिपत्-अजिघ्रिपत् । पालयति । *पातेर्णौ लुग्वक्तव्यः [वा ४५२०]
वो विधूनने जुक् ७-३-३८ जुक् णौ कम्पने । वाजयति । कम्पने
किम् ? वापयति केशान् ॥ रुहः पोऽन्यतरस्याम् ७-३-४३ णौ
रोपयति-रोहयति ॥ क्रीड् जीनां णौ ६-१-४८ णावेच आत्वम्
क्रापयति, अध्यापयति, जापयति ॥ णौ च संश्रद्धोः २-४-५१
सन्परे चङ्परे च णौ इङो गाङ्गा । अध्यजीगपत् । अध्यापिपत् ।
ऊदुपधाया गोहः ६-४-८९ गोहयति ॥ दोषो णौ ६-४-९०
दूषयति ॥ वा चित्त^३विरागे ६-४-९१ चित्तं दूषयति दोषयति व

^१ 'भृजामितः' इत्यस्यात् इत् इत्यनुवर्तते ॥ ^२ अत्यादीनां पुगागम
स्यात् णौ परे ॥ ^३ विरागोनाम अप्रीतता ॥

कामः । घट चेष्टायाम् । घटादयो मितः ज्ञपमिच्च ॥ मितां ह्रस्वः
 १-४-९२ घटादीनां ज्ञपादीनां च ह्रस्वः । घटयति । ज्ञप ज्ञाने
 ज्ञापने च । ज्ञपयति । अजिज्ञपत् ॥ णौ गमिरबोधने २-४-४६
 इणः । गमयति । बोधने—प्रत्याययति । इण्वदिकः अधिगमयति ।
 ‘हनस्तः’ ‘हो हन्तेः’ । घातयति । निवृत्तप्रेरणाद्धातोर्हेतुमणौ
 शुद्धेन तुल्योऽर्थः । तेन ‘प्रार्थयन्ति शयनोत्थितं प्रिया’ इत्यादि
 सिद्धम् । एवमन्यत्रापि बोध्यम् ॥

॥ इति ण्यन्तप्रक्रिया ॥

॥ अथ सन्नन्तप्रक्रिया ॥

धातोः कर्मणस्समानकर्तृकादिच्छायां वा ३-१-७ इषिकर्मणः
इषिणैककर्तृकात् धातोः सन्नन्तप्रक्रिया वा स्यादिच्छायाम् । पठ
व्यक्तायां वाचि ॥ सन्नन्तः ६-१-९ सन्नन्तस्य यङन्तस्य च प्रथम-
स्यैकाचो द्वे स्तोऽजादेस्तु द्वितीयस्य । ‘सन्नन्तः’ पठितुमिच्छति ।
पिपठिषति । कर्मणः किम् ? गमने नेच्छति, समानकर्तृकात्किम् ?
शिष्याः पठन्ति वतीच्छति गुरुः । वाग्रहणाद्वाक्यमपि । ‘लुङ्स-
नोर्घसु’ ‘एका च’ इति नेद् ॥ सः स्यार्धधातुके ७-४-४९ सस्य
१ तस्यात्सादावार्धधातुके । अतुमिच्छति जिघत्सति । ‘एका च’
इति नेद् ॥ अज्ज्ञानगमां सनि ६-४-१६ अजन्तानां हन्तेरजादेशग-
मेश्च २ दीर्घो झलादौ सनि ॥ इको झल् १-२-९ इगन्ताञ्जलादिस्सन्
कित् । ऋत इद्वातोः । कर्तुमिच्छति विकीर्षति । सन्लिटोर्जेः ।
जिगीपति, जिघांसति ॥ सनि ग्रहगुहोश्च ७-२-१२ ग्रहेर्गुहेरुगन्ताच्च
सन इष्ण स्यान् । जिघृक्षति, जुघुक्षति । बुभूषति ॥

॥ इति सन्नन्तप्रक्रिया ॥

१ ‘अच उपसर्गात्तः’ इत्यतः त इत्यस्यानुवृत्तिः ॥ २ ‘दूलापे’ इत्यतः
दीर्घ इत्यनुवर्तते ॥

॥ अथ यङन्तप्रक्रिया ॥

धातोरेकाचो हलादेः क्रियासमभिहारे यङ् ३-१-२२ पौनः-
पुन्ये भृशार्थे च घोले धातोरेकाचो। हलादेर्यङ् ॥ गुणो यङ्लुकोः
७-४-८२ अभ्यासस्य गुणो यङि यङ्लुकि च । डिदन्तत्वादात्मने-
पदम् । पुनः पुनरतिशयेन वा भवति । बोभूयते । बोभूयाञ्चक्रे । अबो-
भूयिष्ट ॥ नित्यं कौटिल्ये गतौ ३-१-२३ गत्यर्थात् कौटिल्य एव
यङ् न तु क्रियासमभिहारे ॥ दीर्घोऽकितः ७-४-८३ अकितोऽ-
भ्यासस्य दीर्घो यङ्लुकोः । कुटिलं व्रजति वात्रज्यते ॥ यस्य हलः
६-४-४९ यस्येति सङ्घातग्रहणम् । हलः परस्य यशब्दस्य लोप
अर्धधातुके 'आदेः परस्य,' 'अतो लोपः' वात्रजाञ्चक्रे । वात्रजिता ॥
रीगृदुपधस्य च ७-४-९० ऋदुपधस्य धातोरभ्यासस्य रीगागमो
यङ्यङ्लुकोः । वरीवृत्यते । वरीवृताञ्चक्रे । वरीवृतिता ॥ क्षुभ्रा-
दिषु च ८-४-३९ णत्वं न । नरीनृत्यते । जरीगृह्यते ॥

॥ इति यङन्तप्रक्रिया ॥

॥ अथ यङ्लुगन्तप्रक्रिया ॥

यङोऽचि च २-४-७४ यङोऽचि प्रत्यये लुक् स्यात् । चकारा-
तं विनाऽपि कचित् । अनैमित्तिकोऽयमन्तरङ्गत्वादादौ भवति
ततः प्रत्ययलक्षणेन यङन्तत्वाद्द्वित्वम् । अभ्यासकार्यम् । धातुत्वा-
ल्लादयः । एभ्यः ‘शेषात्कर्तरी’ति परस्मैपदमेव । ‘चर्करीतं
चेत्यदादौ पाठाच्छपो लुक् ॥ यङो वा ७-३-९४ यङ्लुगन्तात्प-
रस्य हलादेः पितस्सार्वधातुकस्येड्वा स्यात् ‘भूसुवो’ रिति निषेधे
यङ्लुकि भाषायां न ; बोभूतु तेतिक्ते इति छन्दसि निपातनात् ।
बोभवीति—बोभोति, बोभूतः, ‘अदभ्यस्तात्’ बोभुवति । बोभ-
वाञ्चकार—बोभवामास । बोभविता । बोभविष्यति । बोभवीतु-
बोभोतु—बोभूतात् । बोभूताम्, बोभुवन्तु । बोभूहि । बोभवानि ।
अबोभवीत्—अबोभोत्, अबोभूताम्, अबोभवुः । बोभूयात्
बोभूयाताम्, बोभूयुः । बोभूयात्, बोभूयास्ताम्, बोभूयासुः ।
‘गाति’ स्येति सिचो लुक्, यङो’ वेतीद्, पक्षे गुणं बाधित्वा नित्य-
त्वादुक्, अबोभूवीत्—आबोभोत्, अबोभूतां, अबोभूवुः । अबो-
भविष्यत् ॥

॥ इति यङ्लुगन्तप्रक्रिया ॥

॥ अथ नामधातुप्रकरणम् ॥

सुप आत्मनः क्यच् ३-१-८ इपिकर्मण एषितुस्सम्बन्धितस्सुव-
 न्तादिच्छायाप्रथे क्यच्वा ॥ सुपो धातुग्रातिपदिकयोः २-४-७१
 एतयोरवयवस्य सुपो लुक् ॥ क्यचि च ७-४-३३ अवर्णस्य ईः ।
 आत्मनः पुत्रमिच्छति पुत्रीयति ॥ नः क्ये १-४-१५ क्यचि
 क्यङि च नान्तमेव पदं नान्यत् । न लोपः । राजीयति । नान्त-
 मेवेति किम् ? 'हलि च ।' गीर्यति, पूर्यति । धातोरित्येव । नेह -
 दिवमिच्छति दिव्यति ॥ क्यस्य विभाषा ६-४-५० हलः परयोः
 क्यच्क्यङोलोपो वाऽर्धधातुके । 'आदेः परस्य' 'अतो लोपः'
 तस्य स्थानिवत्वाल्लघूपधगुणो न । समिधिता - समिधियता । काम्यच्च
 ३-१-९ उक्तविषये काम्यच् । पुत्रमात्मन इच्छति पुत्रकाम्यति -
 पुत्रकाम्यता ॥ उपमानादाचारे ३-१-१० उपमानात्कर्मणस्सुवन्ता-
 दाचारेऽर्थे क्यच् । पुत्रमिवाचरति पुत्रीयति छात्रम् । विष्णूयति
 द्विजम् ॥ सर्वग्रातिपदिकेभ्यः क्त्वा वक्तव्यः [वा] अतोऽगुणे
 कृष्ण इवाचरति कृष्णति । स्व इवाचरति स्वति । सखौ ॥ अनुनासि-
 कस्य किङ्लोऽङिङति ६-४-१५ अनुनासिकान्तस्योपधाया दीर्घः
 स्यान् कौ झलादौ च ङिङति । इदमिवाचरति इदामति । राजेव
 राजानति । पन्था इव पथीनति ॥ कष्टाय क्रमणे ३-१-१४ चतु-
 र्यन्तात्कष्टशब्दात् उत्साहे क्यङ् । कष्टाय क्रमते कष्टायते । पापं
 कर्तुमुत्सहत इत्यर्थः ॥ शब्दवैरकलहाभ्रकण्वमेधेभ्यः करणे

३-१-१७ एभ्यः कर्मभ्यः करोत्यर्थे क्यङ् । शब्दं करोति । शब्द
यते । 'तत्करोति तदाचष्ट' इति णिच् ॥ प्रातिपदिकाद्धात्व
बहुलमिष्टवच्च [गण] प्रातिपदिकाद्धात्वर्थे णिच् स्यात् । इ
यथा प्रातिपदिकस्य पुंवद्धावरभावटिलोपविन्मनुब्लोपयणादिलोपप्रस
स्फाद्यादेशभसंज्ञास्तद्वण्णावपि स्युः । इत्यग्लोपः । घटं करोत्याच
वा घटयति ॥

॥ इति नामधातुप्रकरणम् ॥

॥ अथ कण्डादिप्रकरणम् ॥

कण्डादिभ्यो यक् ३-१-२७ एभ्यो घातुभ्यो नित्यं यक् स्यात्
स्वार्थे । कण्डूञ् गात्रविघर्षणे । कण्डूयति, कण्डूयते इत्यादि ॥

॥ इति कण्डादिप्रकरणम् ॥

॥ अथ आत्मनेपदप्रक्रिया ॥

कर्तरि कर्मव्यतिहारे १-३-१४ क्रियाविनिमये द्योत्ये कर्तर्यात्म-
नेपदम् । व्यतिलुनीते । अन्यस्य योग्यं लवनं करोतीत्यर्थः ॥ न गति-
हिसार्थेभ्यः १-३-१५ व्यतिगच्छन्ति । व्यतिग्नन्ति ॥ नेर्विशः
१-३-१७ निविशते ॥ परिव्यवेभ्यः क्रियः १-३-१८ परिक्री-
णीते, विक्रीणीते, अवक्रीणीते ॥ विपराभ्यां जेः १-३-१९ विज-
यते, पराजयते ॥ समवग्रविभ्यः स्थः १-३-२२ सन्तिष्ठते ।
अवतिष्ठते । प्रतिष्ठते, विनिष्ठते ॥ अपह्वे ज्ञः १-३-४४ शतमप-
जानीते । अपलपतीत्यर्थः ॥ अकर्मकाच्च १-३-४५ सर्पिषो जानीते,
सर्पिषा उपायेन प्रवर्तत इत्यर्थः ॥ समस्तृतीयायुक्तात् १-३-५४
रथेन सञ्चरते ॥ दाणश्च सा चेच्चतुर्थ्यर्थे १-३-५५ सम्पूर्वादाण-
स्तृतीयान्तेन युक्तादुक्तं स्यात्तृतीया चेच्चतुर्थ्यर्थे दास्या संयच्छते
कामी ॥ पूर्ववत्सनः १-३-६२ सनः पूर्वो यो धातुस्तेन तुल्यं
सन्नन्तादप्यात्मनेपदं स्यात् । एदिविषते ॥ हलन्ताच्च १-२-१०
इक्समीपाद्धलः परो झलादिस्सन् कित् । निविविक्षते ॥ गन्धनाव-
क्षेपणसेवनसाहसिक्यप्रतियत्नप्रकथनोपयोगेषु कृजः १-३-३२
गन्धनं सूचनम् । उक्कुरुते, सूचयतीत्यर्थः । अवक्षेपणं भर्त्सनम् ।
श्येनो वर्तिकामुक्कुरुते, भर्त्सयतीत्यर्थः । हरिमुपकुरुते, सेवत
इत्यर्थः । परदारान् प्रकुरुते, तेषु सहसा प्रवर्तते । एधोदकस्योप-

स्कुरुते, गुणमावत्ते । कथाः प्रकुरुते । कथयतीत्यर्थः । शतं प्रकुरुते ।
धर्मार्थं विनियुङ्क्ते । एषु किम् ? कटं करोति । भुजोऽनवने ।
ओदनं भुङ्क्ते । अनवने किम् ? महीं भुनक्ति ॥

॥ इति आत्मनेपदप्रक्रिया ॥

॥ अथ परस्मैपदप्रक्रिया ॥

अनुपराभ्यां कृजः १-३-७९ कर्तृगे च फले गन्धनादौ च
परस्मैपदं स्यात् । अनुकरोति । पराकरोति ॥ अभिप्रत्यतिभ्यः
क्षिपः १-३-८० क्षिप प्रेरणे, स्वरितेत् । अभिक्षिपति ॥ ग्राद्वहः
१-३-८१ प्रवहति ॥ परेर्मृषः १-३-८२ परिमृषति ॥ व्याङ्प-
रिभ्यो रमः १-३-८३ रमु क्रीडायाम्, विरमति ॥ उपाच्च
१-३-८४ यज्ञदत्तमुपरमति, उपरमयतीत्यर्थः । अन्तर्भावितण्य-
र्थोऽयम् ॥

॥ इति परस्मैपदप्रक्रिया ॥

॥ इति पदव्यवस्था ॥

॥ अथ भावकर्मप्रक्रिया ॥

भावकर्मणोः १-३-१३ लस्यात्मनेपदम् ॥ सार्वधातुके यक्
 ३-१-६७ भावकर्मवाचिनि धातोर्यक् सार्वधातुके । भावः क्रिया ।
 सा च भावार्थकलकारेणानूद्यते ; युष्मदस्मद्ध्यां सामानाधिकरण्या-
 भावात् प्रथमः पुरुषः । तिङ्वाच्यक्रियाया अद्रव्यरूपत्वेन
 द्वित्वाद्यप्रतीतेर्न द्विवचनादि । किन्त्वेकवचनमेवोत्सर्गतः । त्वया
 मयाऽन्यैश्च भूयते । बभूवे ॥ स्यसिच् सीयुट् तासिषु भावकर्मणो-
 रूपदेशेऽज्ज्ञानग्रहदृशां वा चिष्वदिट् च ६-४-६२ उपदेशे योऽच्
 तदन्तानां हनादीनां च चिणीवाङ्गकार्यं वा स्यात् स्यादिषु भाव-
 कर्मणोर्गम्यमानयोः स्यादीनामिडागमश्च । चिष्वद्भावपक्षेऽयमिट् ।
 चिष्वद्भाववृद्धिः । भाविता-भविता । भाविष्यते-भविष्यते ।
 भूयताम् । अभूयत । भाविषीष्ट-भविषीष्ट ॥ चिष् भावकर्मणोः
 ३-१-६६ च्लेश्चिष् स्याद्भावकर्मवाचिनि ते परे । अभावि । अभा-
 विष्यत-अभविष्यत । अकर्मकोऽप्युपसर्गवशात्सकर्मकः । अनुभूयते
 अनन्दश्चैत्रेण त्वया मया च । अनुभूयते । अनुभूयन्ते । त्वमनुभूयसे ।
 अहमनुभूये । अन्वभावि, अन्वभाविषाताम्-अन्वभविषाताम् ।
 णिलोपः । भाव्यते । भावयाञ्चक्रे-भावयाम्बभूवे-भावयामासे-
 चिष्वदिट् । भाविता । आभीयत्वेनासिद्धत्वाणिलोपः, भावयिता ।
 भावयिपीष्ट । अभावि, अभाविषाताम्-अभावयिषाताम् । बुभूष्यते ।

बुभूषाञ्चके । बुभूषिता । बुभूषिष्यते-बोभूष्यते-बोभूषिष्यते
 'अकृस्तार्वधातुकयोर्दीर्घः' । स्तूयते विष्णुः । स्ताविता-स्तोता
 स्ताविष्यते-स्तोष्यते । अस्तावि, अस्ताविषाताम्-अस्तोषाताम्
 ऋगतौ । 'गुणोर्ती'ति गुणः । अर्यते । स्मृ स्मरणे । स्मर्यते
 सस्मरे । उपदेशप्रहणाञ्चिष्वदिद् । अरिता-अर्ता । स्मारिता-
 स्मार्ता । 'अनिदिता' मिति नलोपः । स्रस्यते । इदितस्तु—नन्द्यते
 सम्प्रसारणम् । इज्यते ॥ तनोतेर्यकि ६-४-४४ ^१आदन्तादेशो वा
 तायते-तन्यते ॥ तपोऽनुतापे च ३-१-६५ तपः चले ^२चिण्
 स्यात् कर्मकर्तर्यनुतापे च । अन्वतप्त पापेन, 'युमास्ये...' तीत्वम्
 दीयते । धीयते । ददे ॥ आतो युक् चिण् कृतोः ७-३-३
 आदन्तानां युगागमश्चिणि जिणति कृति च । दायिता-दाता
 दायिषीष्ट-दासीष्ट । अदायि, अदायिषाताम् । भज्यते ॥ भञ्जे
 चिणि ६-४-३३ ^३नलोपो वा । अभाजि-अभञ्जि । लभ्यते
 विभाषा चिण्मुलोः ७-१-६९ लभे^४र्तुम् । अलम्भि-अलाभि ॥

॥ इति भावकर्मप्रक्रिया ॥

१ 'विङ्गनोः...' इत्यतः आदित्यनुवर्तते ॥ २ 'चिण्तेपदः' नरुधः आभ्य
 चिण् नेति चानुवर्तते ॥ ३ 'भ्रान्नलोपः' 'जान्तनशांविभाषा' आभ्यां नलोप
 विभाषा इति चानुवर्तते ॥ ४ 'इदितोनुम् धातोः' इत्यतः नुम् इत्यस्यानुवृत्तिः

॥ अथ कर्मकर्तृप्रक्रिया ॥

यदा कर्मैव कर्तृत्वेन विवक्षितं तदा सकर्मकाणामप्यकर्मकत्वात्कर्तारि भावे च लकारः ॥ कर्मवत्कर्मणा तुल्यक्रियः ३-१-८७
कर्मस्थया क्रियया तुल्यक्रियः कर्ता कर्मवन् स्यात् । कार्यातिदेशोऽयम् । तेन यगात्मनेपदचिण् चिण्वदिटस्स्युः । पच्यते फलम् । भिद्यते काष्ठम् । अपाचि, अभेदि । भावे । भिद्यते काष्ठेन ॥

॥ इति कर्मकर्तृप्रक्रिया ॥

॥ अथ लकारार्थप्रक्रिया ॥

अभिज्ञावचने लृट् ३-२-११२ स्मृतिबोधिन्पुपदे भूतानद्यतने
धातोर्लृट् । ^१लङोऽपवादः । वस निवासे । स्मरसि कृष्ण ! गोकुले
वत्स्यामः । एवं बुध्यसे । चेतयसे इत्यादिप्रयोगेऽपि । न यदि
३-२-११३ यद्योगे उक्तम् । अभिजानासि यद्वने अभुङ्महि ॥
लट् स्ते ३-२-११८ ^२लिटोऽपवादः । यजति स्म युधिष्ठिरः ॥
वर्तमानसामीप्ये वर्तमानवद्वा ३-३-१३१ वर्तमाने ये प्रत्यया
उक्तास्ते वर्तमानसामीप्ये भूते भविष्यति च वा स्युः । कदाऽऽ-
गतोऽसि ? अयमागच्छामि, अयमागमं वा । कदा गमिष्यसि ?
एष गच्छामि—गमिष्यामि वा ॥ हेतुहेतुमतोर्लिङ् ३-३-१५६
वा स्यात् । कृष्णं नमेचेत् सुखं यायात् । कृष्णं नंस्यति चेत् सुखं
यास्यति । भविष्यत्येवेष्ट्यते । नेह । हन्तीति पलायते । विविनि-
मन्त्रणेति लिङ् । विधिः प्रेरणम् । भृत्यादेर्निकृष्टस्य प्रवर्तनम् ;
यजेत । निमन्त्रणं नियोगकरणम् आवश्यके श्राद्धादौ दौहित्रादेः
प्रवर्तनम् ; इह मुञ्जीत । आमन्त्रणं कामचारालुब्धा ; इहासीत ।
अधीष्टः सत्कारपूर्वको व्यापारः, पुत्रमध्यापयेद्भवान् । सम्प्रश्नः
सम्प्रधारणम्, किं भो ! वेदमधीयीय उत तर्कम् ? प्रार्थनं याच्ना ;
भो ! भोजनं लभेय । एवं लोट् ॥

॥ इति लकारार्थप्रक्रिया ॥

॥ तिङन्तप्रक्रिया समाप्ता ॥

१ 'अनद्यतने लङ्' इत्यस्यापवादः २ 'परीक्षे लिट्' इत्यस्यापवादः ॥

॥ अथ कृत्यप्रक्रिया ॥

धातोः ३-१-९१ आतृतीयाध्यायान्तं ये प्रत्ययास्ते धातोः परे
स्युः । कृदतिङिति कृत्संज्ञा ॥ वाऽसरूपोऽस्त्रियाम् ३-१-९४ अस्मिन्
धात्वधिकारेऽसरूपोऽपवादप्रत्यय उत्सर्गस्य बाधको वा स्यात् ह्यधि-
कारोक्तं विना ॥ कृत्याः ३-१-९५ ण्वुल् तृचावित्यतः प्राकृत्य-
संज्ञास्युः ॥ कर्तरि कृत् ३-४-६७ इति प्राप्ते ॥ तयोरेव कृत्यक्त-
खलर्थाः ३-४-७० एते भावकर्मणोरेव स्युः ॥ तव्यत्तव्यानीयरः
३-१-९६ धातोरेते स्युः, एधितव्यमेधनीयं त्वया । भावे औत्स-
र्गिकमेकवचनं क्लीबत्वं च । चेतव्यश्चयनीयो वा धर्मस्त्वया ॥
*केलिमर उपसंख्यानम् [वा] पचेलिमा माषाः, पक्तव्या इत्यर्थः ।
भिदेलिमास्सरलाः । भेत्तव्याः । कर्मणि प्रत्ययः ॥ कृत्यलुटो बहु-
लम् ३-३-११३

कचित् प्रवृत्तिः कचिदप्रवृत्तिः कचिद्विभाषा कचिदन्यदेव ।

विधेर्विधानं बहुधा समीक्ष्य चतुर्विधं बाहुलकं वदन्ति ॥

स्नात्यनेनेति स्नानीयं चूर्णम् । दीयतेऽस्मै दानीयो विप्रः ॥ अचो
यत् ३-१-९७ अजन्ताद्धातोर्द्यत् स्यात् । चेयम् ॥ ईद्यति ६-४-६५
यति परे आत ईत्स्यात् । देयम् ; ग्लेयम् ; पोरदुपधात् ३-१-९८
पवर्गान्ताददुपधाद्यत् । ण्यतोऽपवादः । शप्यम्, लप्यम् ॥ एतिस्तु-
शास्वृद्जुषः क्यप् ३-१-१०९ एभ्यः क्यप् ॥ ह्रस्वस्य पिति

कृति तुक् ६-१-७१ इत्यः, स्तुत्यः । शासु अनुशिष्टौ ॥ शा
 इद्ङ् हलोः ६-४-३४ शासः उपधाया इत्स्यादङि हलादौ ऋङि
 च । शिष्यः । वृत्यः, आहत्यः, जुष्यः ॥ मृजेर्विभाषा ३-१-११
 मृजेः क्यङ्वा । मृज्यः ॥ ऋहलोर्ण्यत् ३-१-१२४ ऋवर्णान्ताद्
 लन्ताच्च ण्यत् । कार्यम्, हार्यम्, धार्यम् ॥ चजोः कु विण्यतो
 ७-३-५२ चजोः कुत्वं स्यात् घिति ण्यति च ॥ मृजेर्वृद्धि
 ७-२-११४ मृजेरिको वृद्धिस्सार्वधातुकार्धधातुकयोः । मार्ग्यः
 भोज्यं भक्ष्ये ७-३-६९ भोग्यमन्यत् ॥

॥ इति कृत्यप्रक्रिया ॥

॥ अथ कृदन्तप्रकरणम् ॥

ण्वुलृचौ ३-१-१३३ धातोरेतौ स्तः । 'कर्तरि कृ'दिति कर्त्रर्थे ॥ युवोरनाकौ ७-१-१ यु वु एतयोरनाकौ स्तः । कारकः कर्ता ॥ नन्दिग्रहिपचादिभ्यो ल्युणिन्यचः ३-१-१३४ नन्द्या-
 देल्युः, ग्रह्यादेर्णिनिः, पचादेरच् । नन्दयतीति नन्दनः, जनार्दनः, लवणः । ग्राही, स्थायी, मन्त्री । पचादिराकृतिगणोऽयम् । इगुपधज्ञाप्रीकिरः कः ३-१-१३५ एभ्यः कः—बुधः, कृशः, ज्ञः, प्रियः, किरः ॥ आतश्चोपसर्गे ३-१-१३६ प्रज्ञः, सुगलः ॥ गेहे कः ३-१-१४४ गेहे कर्तरि ग्रहेः कस्स्यात् । गृहम् ॥ कर्मण्यण् ३-२-१ कर्मण्युपपदे धातोरण् । कुम्भं करोतीति कुम्भकारः ॥ आतोऽनुप-
 सर्गे कः ३-२-३ आदन्ताद्धातोरनुपसर्गात्कर्मण्युपपदे कस्स्यात् । आतो लोपः । अणोऽपवादः । गोदः, धनदः, कम्बलदः । अनुपसर्गे किम् ? गोसंदायः ॥ *मूलविभुजादिभ्यः कः [वा] मूलानि विभुजतीति मूलविभुजो रथः । आकृतिगणोऽयम् । महीध्रः, कुध्रः ॥ चरेष्टः ३-२-१६ अधिकरणे उपपदे । कुरुचरः ॥ भिक्षासेनादायेषु च ३-२-१७ भिक्षाचरः, सेनाचरः, आदायेति ल्यबन्तम् । आदायचरः ॥ कृजो हेतुताच्छील्यानुलोम्येषु ३-२-२० एषु द्योत्येषु करोतेष्टः ॥ अतः कृकमिकंसकुम्भपात्रकुशाकर्णाष्वन-
 व्ययस्य ८-३-४६ अत उत्तरस्यानव्ययस्य विसर्गस्य समासे नित्यं सादेशः करोत्यादिषु परेषु । यशस्करी विद्या, श्राद्धकरः,

वचनकरः ॥ एजेः खश् ३-२-२८ प्यन्तादेजेः खश् ॥ अरुर्द्धि-
 षदजन्तस्य मुम् ६-३-६७ अरुषो द्विपतोऽजन्तस्य च मुमागमः
 खिदन्ते परे नत्वव्ययस्य । शित्वाच्छवादिः । जनमेजयतीति
 जनमेजयः ॥ प्रियवशे वदः खच् ३-२-३८ प्रियंवदः, वशंवदः ॥
 आत्ममाने खश् ३-२-८३ स्वकर्मके मनने वर्तमानान्मन्यते-
 स्सुपि खश् स्यात् चाण्णिनिः । पण्डितमात्मानं मन्यते पण्डितं
 मन्यः, पण्डितमानी ॥ अन्येभ्योऽपि दृश्यन्ते ३-२-७५ मनिन्
 कनिप् वनिप् विच् एते प्रत्यया धातोस्स्युः ॥ नेङ्गुशि कृति ७-२-८
 वशादेः कृत इण् न । शृ हिंसायाम् । सुशर्मा । प्रातरित्वा ॥
 विड्वनोरनुनासिकस्यात् ६-४-४१ अनुनासिकस्याऽस्त्यात् ।
 विजायत इति विजावा । ओणृ अपनयने । अवावा । विच् । रुप् रिष्
 हिंसायाम् । रोद्, रेद्, सुगण् ॥ किप् च ३-२-७६ अयमपि
 दृश्यते । उखासत्, पर्णध्वत्, वाहभ्रद् ॥ सुप्यजातौ णिनिस्ता-
 च्छील्ये ३-२-७८ अजात्यर्थे सुपि धातोर्णिनिस्ताच्छील्ये द्योत्ये ।
 उष्णभोजी ॥ मनः ३-२-८२ सुपि मन्यतेर्णिनिस्त्यान् । दर्शनीय-
 मानी ॥ खित्यनव्ययस्य ६-३-६६ खिदन्ते परे पूर्वपदस्य ह्रस्वः ।
 कालिम्मन्या ॥ करणे यजः ३-२-८५ करणे उपपदे भूतार्थयजे-
 णिनिः कर्तरि । सोमेनेष्टवान् सोमयाजी । अग्निष्टोमयाजी ॥ दृशेः
 कनिप् ३-२-९४ कर्मणि भूते । पारं दृष्टवान् पारदृश्वा ॥ राजनि
 युधि कृजः ३-२-९५ कनिप् । युधिरन्तर्भावितण्यर्थः । राजान्
 योधितवान् राजयुष्वा । राजकृत्वा ॥ सहे च ३-२-९६ सह

योधितवान् सहयुध्वा, सहकृत्वा ॥ सप्तम्यां जनेर्ङः ३-२-९७
तत्पुरुषे कृति बहुलम् ६-३-१४ डेरलुक् । सरसिजम्, सरोजम् ॥
उपसर्गे च संज्ञायाम् ३-२-९९ 'प्रजास्यात्सन्ततौ जने' ॥ क्तवतू
निष्ठा १-१-२६ एतौ निष्ठासंज्ञौ स्तः ॥ निष्ठा ३-२-१०२
भूतार्थवृत्तेर्धातोर्निष्ठा । तत्र 'तयोरे' वेति भावकर्मणोः क्तः ।
'कर्तरि कृ'दिति कर्तरि क्तवतुः । स्नातं मया । स्तुतस्त्वया विष्णुः ।
विश्वं कृतवान् विष्णुः ॥ रदाभ्यां निष्ठातो नः पूर्वस्य च दः
८-२-४२ रदाभ्यां परस्य निष्ठातस्य नो निष्ठापेक्षया पूर्वस्य धातो-
र्दस्य च । शृ हिंसायाम् । शीर्णः । भिन्नः । छिन्नः ॥ संयोगादे-
रातो धातोर्यण्वतः ८-२-४३ निष्ठातस्य नस्स्यात् । द्राणः,
ग्लानः ॥ ल्वादिभ्यः ८-२-४४ एकविंशतेः लृआदिभ्यः प्राग्वत् ।
लूनः । उयाधातोः 'अहिज्ये'ति सम्प्रसारणम्—हलः ६-४-२
अङ्गावयवाद्धलः परं यत्सम्प्रसारणं तदन्तस्य दीर्घः । जीनः ॥
ओदितश्च ८-२-४५ भुजो, भुमः । दुओश्चि, उच्छूनः ॥ शुषः
कः ८-२-५१ निष्ठातस्य । शुष्कः ॥ पचो वः ८-२-५२ पकः ।
क्षै हर्षक्षये ॥ क्षायोमः ८-२-५३ क्षामः ॥ निष्ठायां सेटि
६-४-५२ णेलोपः । भावितः । भावितवान् । दृह हिंसायाम् ॥ दृढः
स्थूलबलयोः ७-२-२० स्थूले बलवति च निपात्यते ॥ दधतेर्हिः
७-४-४२ तादौ किति । हितम् ॥ दोदद्वोः ७-४-४६ घुसंज्ञकस्य
दा इत्यस्य दधू तादौ किति । चर्त्वम् । दत्तः ॥ लिटः कानज्वा
३-२-१०६—कमुश्च ३-२-१०७ लिटः कानचूकसू वा स्तः ।

‘तडानावात्मनेपदम्’ । चक्राणः ॥ श्वोश्च ८-२-६५ मान्तस्य
धातोर्नत्वम् श्वोः परतः । जगन्वान् ॥ लटश्शतृशानचावप्रथमा-
समानाधिकरणे ३-२-१२४ अप्रथमान्ते न समानाधिकरणे लट
एतौ वा स्तः । शवादिः । पचन्तं चैत्रं पश्य ॥ आने मुक् ७-२-८२
अदन्ताङ्गस्य । पचमानं चैत्रं पश्य । लङित्यनुवर्तमाने पुनर्लङ्ग्रह-
णात् प्रथमासामानाधिकरण्येऽपि क्वचित् । सन् द्विजः ॥
विदेशशतुर्वसुः ७-१-३६ वेत्तेः परस्य शतुर्वसुरादेशो वा । विदन् ।
विद्वान् ॥ तौ सत् ३-२-१२७ तौ शतृशानचौ सत्संज्ञौ स्तः ॥
लृटस्सद्वा ३-३-१४ करिष्यन्तं करिष्यमाणं पश्य ॥ आक्सेत्च्छील
तद्धर्म तत्साधुकारिषु ३-२-१३४ किपमभिव्याप्य वक्ष्यमाणास्त-
च्छीलादिषु कर्तृषु बोध्याः ॥ तृन् ३-२-१३५ कर्ता कटान् ॥
जल्पभिद्भुङ्कुट्टुलुण्टवृडप्पाकन् ३-२-१५५-षः प्रत्ययस्य १-३-६
प्रत्ययस्यादिष्व इत्संज्ञस्यात् । जल्पाकः, वराकः ॥ सनाशंसभिश्च
उः ३-२-१६८ चिकीर्षुः, आशंसुः, भिक्षुः ॥ भ्राजभासधुर्विद्युतो-
र्जिपृजुग्रावस्तुवः किप् ३-२-१७७ विभ्राद् । भाः ॥ राहोपः
६-४-२१ रेफाच्छोर्लोपः कौ झलादौ कृति च । धूः, विद्युत्, ऊर्
क्, पूः । दृशिग्रहणस्यापकर्षाज्जवतेर्दीर्घः, जूः । ग्रावस्तुत् ॥ किप्
वचिप्रच्छायायतस्तु कटप्रजुश्रीणां दीघोऽसम्प्रसारणं च [वा]
वक्तीति वाक् ॥ च्छोश्शूडनुनासिके च ६-४-१९ सतुक्कस्य भस्य
वस्य च क्रमात् श् ऊद् एतावादेशौ स्तः । कौ अनुनासिकादौ झलादौ
क्वडिति च । पृच्छतीति प्राद् । आयतं स्तौति आयतस्तूः । कटं प्रवते

कटपूः । जूरुक्तः । श्रयति हरिं श्रीः ॥ दाङ्गीशसयुजस्तुतुदसिसि-
चमिहपतदशनहः करणे ३-२-१८२ दावादेः ^१घ्रन् स्यात्करणेऽर्थे ।
दायनेन दात्रम् ॥ तितुत्रतथसिसुसरकसेषु च ७ २-९ एषां
दशानां कृत्प्रत्ययानामिण् न । शस्त्रम्, योत्रम्, योक्त्रम्, स्तोत्रम्,
तोत्रम्, सेत्रम्, सेक्त्रम्, मेढ्रम्, पत्रम्, दंष्ट्रा, नघ्री ॥ अर्तिलूधू-
स्त्रखनसहचर इत्रः ३-२-१८४ अरित्रम्, लवित्रम्, धवित्रम्,
सवित्रम्, खनित्रम्, सहित्रम्, चरित्रम् ॥ पुवस्संज्ञायाम्
३-२-१८५ पवित्रम् ॥

॥ इति कृदन्तप्रकरणम् ॥

॥ अथ उणादिप्रकरणम् ॥

कृवापाजिमिखदिसाध्यशूभ्य उण् ॥ करोतीति कारुः । वातीति वायुः । पायुरुदं । जायुरौषधं । मायुः पित्तम् । स्वादु साध्नोति परकार्यमिति साधुः । आशु शीघ्रम् ॥ ^१उणादयो बहुलम् ३-३-१ एते वर्तमाने संज्ञायां च बहुलं स्युः । केचिद्विहिता अप्यूह्याः ॥

श्लो. संज्ञासु धातुरूपाणि प्रत्ययाश्च ततः परे ।

कार्याद्विद्यादनूबन्धमेतच्छास्त्रमुणादिषु ॥

तुमुण्वुलौ क्रियायां क्रियार्थायाम् ३-३-१० क्रियार्थायां क्रिया-
यामुपपदे भविष्यत्यर्थे धातोरेतौ स्तः । मान्तत्वादव्ययत्वम् । कृष्णं
द्रष्टुं याति, कृष्णं दर्शको याति ॥ कालसमयवेलासु तुमुन्
३-३-१६७ कालस्समयो वेला वा भोक्तुम् ॥ भावे ३-३-१८
सिद्धावस्थापन्ने धात्वर्थे वाच्ये धातो^२र्घञ् । पाकः ॥ अकर्तरि च
कारके संज्ञायाम् ३-३-१९ कर्तृभिन्ने कारके घञ् ॥ घञि च
भावकरणयोः ६-४-२७ ^३रञ्जेर्नलोपस्यात् । रागः । अनयोः
किम् ? रञ्ज्यत्यस्मिन्निति ^४रङ्गः ॥ निवासचितिशरीरोपसमाधाने-
ष्वादेश्च कः ३-३-४१ एषु चिनोतेर्घञ् आदेश्च कः । उपसमाधानं
राशीकरणं । निकायः, कायः, गोमयनिकायः ॥ ए रच् ३-३-५६

^१ अन्येऽप्युणादयो बहवः प्रत्ययास्सन्ति । ग्रन्थविस्तरभियाऽस्तु ते नोक्ताः ॥

^२ 'पदरञ्ज' इत्यस्मात् 'घञ्' इत्यनुवर्तते ॥ ^३ 'श्वाङ्गलोपः' 'रञ्जेश्च' इति
चानुवर्तते ॥ ^४ नाट्यशाला ॥

इवर्णान्तात् । चयः । जयः ॥ ऋदोरप् ३-३-५७ ऋवर्णा-
न्तादुवर्णान्ताच्चाप् । करः, गरः, यवः, स्तवः, लवः, पवः ॥
घञर्थेकविधानम् [वा] प्रस्थः, विप्रः ॥ द्वितः क्तिः ३-३-८८
क्रेर्मम् नित्यम् ४-४-२० क्तिप्रत्ययान्तान्मम् निर्वृत्तेऽर्थे । पाकेन
निर्वृत्तं पक्तिमम् । डवप्, उप्त्रिमम् ॥ द्वितोऽथुच् ३-३-८९ डवेष्ट
कम्पने । वेपथुः ॥ यज याच यत विच्छ प्रच्छ रक्षो नङ् ३-३-९०
यज्ञः, याच्वा, यत्नः, ^१विश्रः, प्रश्रः, रक्षणः ॥ स्वपो नन् ३-३-९१
स्वप्नः ॥ उपसर्गे घोः क्तिः ३-३-९२ प्रधिः, उपधिः ॥ स्त्रियां क्तिन्
३-३-९४ स्त्रीलिङ्गे भावे क्तिन् । घञोऽपवादः । कृतिः, स्तुतिः ॥
ऋत्वादिभ्यः क्तिन् निष्ठावद्वाच्यः [वा] तेन नत्वम् । कीर्णिः,
लूनिः, धूनिः, ^२पूनिः ॥ सम्पदादिभ्यः क्तिप् सम्पत्, विपत्,
आपत्, क्तिन्नपीष्यते । सम्पत्तिः, विपत्तिः, आपत्तिः ॥
^३ऊति यूति जूति साति हेति कीर्तयश्च ३-३-९७ एते निपात्यन्ते ॥
ज्वरत्वर स्त्रिव्य विमवा मुपधायाश्च ६-४-२० एषामुपधावकारयो-
^४रूट् अनुनासिके कौ झलादौ किङ्कति च । ऊतिः । क्तिप्, जूः, तूः,
सूः, ^५ऊः, ^६मूः ॥ इच्छा ३-३-१०१ इषेर्निपातोऽयम् ॥
अ प्रत्ययात् ३-३-१०२ प्रत्ययान्तेभ्यः स्त्रियामकारः प्रत्ययस्यात् ।
चिकीर्षा, पुत्रकाम्या ॥ गुरोश्च हलः ३-३-१०३ गुरुमतो
हलन्तात् स्त्रियामः प्रत्ययः । ईहा ॥ ण्यासश्रन्थो युच् ३-३-१०७

१ प्रतापः ॥ २ विनाश इत्यर्थः ॥ पतिव्रतायां पूतिः ॥ ३ रक्षा ॥ ४ 'अनु-
नासिकस्य किङ्कलोः किङ्कति' 'ङ्घोश्चङ्घुनासिके च' एते सूत्रे अनुवर्तते ॥
५ रक्षकः ॥ ६ बन्धकः ॥

अकारस्यापवादः । कारणा, हारणा ॥ नपुंसके भावे क्तः ३-३-११ ।
 ल्युट् च ३-३-११५ हसितम्, हसनम् ॥ पुंसि संज्ञायां व
 प्रायेण ३-३-११८ छादेर्वेऽद्व्युपसर्गस्य ६-४-९६ द्विप्रभृत्युप
 सर्गहीनस्य छादेर्ह्रस्वो घे । दन्तच्छदः, आकुर्वत्यस्मिन्नित्याकरः ।
 अवेतृस्त्रोर्धञ् ३-३-१२० अवतारः । अवस्तारो जवनिका ।
 हलश्च ३-३-१२१ हलन्ताद्धञ् । घापवादः । रमन्ते योगिनोऽस्मि
 न्निति रामः । अपमृज्यतेऽनेन व्याध्यादिरित्यपामार्गः ॥ ईषद्स्सु
 कृच्छाकृच्छार्थेषु खल् ३-३-१२६ एषु दुःखसुखार्थेषूपपदे
 खल् । ‘तयो’ रेवेति भावे कर्मणिच । कृच्छ्रे-दुष्करः कटो भवता
 अकृच्छ्रे-ईषत्करः, सुकरः । आतो युच् ३-३-१२८ खलोऽपवाद
 ईषत्पानस्सोमो भवता । दुष्पानः, सुपानः ॥ अलङ्घ्यत्वोः प्रतिषेधयो
 प्राचां क्त्वा ३-४-१८ प्रतिषेधार्थयोरलङ्घ्यत्वोरुपपदयोः क्त्वा । ‘
 दद्धोः’ । अलं दत्त्वा । ‘घुमा’ स्थेतीत्वम्, पीत्वा खलु । अ
 खल्वोः किं? माकापीत् । प्रतिषेधयोः किम्? अलङ्कारः ॥ समान
 कर्तृकयोः पूर्वकाले ३-४-२१ समानकर्तृकयोर्धात्वर्थयोः पूर्वका
 विद्यमानाद्धातोः क्त्वा । स्नात्वा व्रजति । द्वित्वमतन्त्रम् । भुक्त्वा पीत
 व्रजति ॥ नक्त्वा सेट् १-२-१८ सेट् क्त्वा किन्न स्यात् । शयित्वा
 सेट् किं? कृत्वा ॥ रलो व्युपधाद्वलादेस्संश्च १-२-२६ इवर्णोवर्णं
 पधाद्वलादेः रलन्तात् परौ क्तौ सनौ सेटौ ^१वा कितौ स्तः । द्युतित्वा
 द्योतित्वा, लिखित्वा, लेखित्वा । व्युपधात्किम्? वर्तित्वा । र

किम्? सेवित्वा, हलादेः किम्? ^१एपित्वा । सेद् किम्? मुक्त्वा ॥
उदितो वा ७-२-५६ उदितः परस्य क्त्वा इडा । शमित्वा, शान्त्वा ।
देवित्वा, द्युत्वा । 'दधातेर्हिः' हित्वा ॥ जहातिश्च क्ति ७-४-४३
हित्वा । हाडस्तु—हात्वा ॥ समासेऽनञ्पूर्वे क्त्वा ल्यप् ७-१-३७
अव्ययपूर्वपदेऽनञ् समासे क्त्वा ल्यबादेशः । तुक् । प्रकृत्य । अनञ्
किम्? अकृत्वा । अव्ययपूर्वपदे किम्? परमकृत्वा ॥ आभीक्ष्ण्ये
णमुल्च ३-४-२२ आभीक्ष्ण्ये द्योले पूर्वविपये णमुल् क्त्वा च ॥
नित्यवीप्सयोः ८-१-४ आभीक्ष्ण्ये वीप्सायां च द्योले पदस्य
^२द्वित्वं स्यात्, आभीक्ष्ण्यं तिङन्तेष्वव्ययसंज्ञकेषु कृदन्तेषु च ।
स्मरं स्मरं नमति शिवम् । स्मृत्वा स्मृत्वा, पायं पायम्, भोजं
भोजम् श्रावं श्रावम् ॥ अन्यथैवं कथमित्थं सुसिद्धाप्रयोगश्चेत्
३-४-२७ एषु कृत्रो णमुल् स्यात् सिद्धोऽप्रयोगोऽस्यैवंभूतश्चेत्कृञ् ।
व्यर्थत्वात्प्रयोगानर्ह इत्यर्थः । अन्यथाकारम्, एवं कारम्, कथं
कारम्, इत्थं कारं भुङ्क्ते । सिद्धेति किम्? शिरोऽन्यथा कृत्वा
भुङ्क्ते ॥

॥ इति उणादिप्रकरणम् ॥

॥ अथ विभक्त्यर्थप्रकरणम् ॥

¹प्रातिपदिकार्थलिङ्गपरिमाणवचनमात्रे प्रथमा २-३-४६
नियतोपस्थितिकः प्रातिपदिकार्थः । मात्रशब्दस्य प्रत्येकं योगः
प्रातिपदिकार्थमात्रे लिङ्गमात्राद्याधिक्ये ²परिमाणमात्रे संख्यामात्रे च
प्रथमा स्यात् । प्रातिपदिकार्थमात्रे—उच्चैः, नीचैः, कृष्णः, श्रीः ज्ञानम्
लिङ्गमात्रे—तटः, तटी, तटम् ; परिमाणमात्रे—द्रोणो ब्रीहिः, वचनं
संख्या—एकः, द्वौ, बहवः ॥ ³सम्बोधने च २-३-४७ प्रथमा
हे राम ॥ कर्तुरीप्सिततमं कर्म १-४-४९ ⁴कर्तुः क्रियया आप्तमिष्ट-
तमं ⁵कारकं ⁶कर्मसंज्ञं स्यात् ॥ कर्मणि द्वितीया २-३-२ अनुत्ते
कर्मणि द्वितीया । हरिं भजति । ⁷अभिहिते तु कर्मादौ प्रथमा ।
हरिस्त्वेव्यते । लक्ष्म्या सेवितः ॥ अकथितं च १-४-५१ ⁸अपा

१ यस्मिन् प्रातिपदिके उच्चारिते यस्यार्थस्य नियमेन उपस्थितिर्भवति स
प्रातिपदिकार्थ इत्यर्थः ॥ २ परिमाणशब्देन च संख्याकालातिरिक्तं परिच्छेदकमाहं
गृह्यते । तेन फलं वृत्तं इत्यादावपि प्रथमा ॥ ३ सम्बोधने तु अनभिमुखमभि-
मुखीकृत्य अज्ञातार्थविषयकज्ञानानुकूलव्यापारानुकूलव्यापारः; सम्बोध्यं तु
तद्व्यापारजन्यज्ञानानुकूलव्यापाराश्रयत्वम् ॥ ४ प्रकृतधात्वर्थप्रधानीभूतव्या-
पाराश्रयत्वं कर्तृत्वम् ॥ ५ क्रियान्वयित्वं वा क्रियाजनकत्वं वा कारकत्वम् ।
६ कर्तृनिष्ठव्यापारजन्यफलसम्बन्धप्रकारकेच्छाविशेष्यत्वेनोद्देश्यत्वं कर्मत्वमिति
फलितम् ॥ ७ उक्तार्थानामप्रयोगः इति न्यानेन द्वितीयाया अप्राप्तेरिति
भावः ॥ ८ अपादानं सम्प्रदानं अधिकरणं कर्म करणं कर्ता हेतुः इत्येतैर्विशेषै-
रित्यर्थः ॥

दानादिविशेषैरविवक्षितं कारकं कर्मसंज्ञं स्यात् । ^१दुह् याचू पचू दण्डू रुधि प्रच्छि चिजू ब्रूजू शासु जिमथू मुषाम् । ^२कर्मयुक्स्यादकथितं तथा स्यान्नीहकृष्वहाम् ॥ १ ॥ ^३गां दोग्धि पयः । बलिं याचते वसुधाम् । तण्डुलानोदनं पचति । गर्गान् शतं दण्डयति । ब्रजमवरुणद्वि गाम् । माणवकं पन्थानं पृच्छति । वृक्षमर्पचिनोति फलानि । माणवकं धर्मं ब्रूते शास्ति वा । शतं जयति देवदत्तं । सुधां क्षीरनिधिं मश्नाति । देवदत्तं शतं मुष्णाति । ग्राममजां नयति हरति कर्पति वहति वा । अर्थनिवन्धनेयं संज्ञा । बलिं भिक्षते वसुधाम् । माणवकं धर्मं भाषते अभिधत्ते वक्ति इत्यादि ॥ साधकतमं करणम् १-४-४२ क्रियासिद्धौ प्रकृत्योपकारकं करणसंज्ञं स्यात् । स्वतन्त्र इति कर्तृसंज्ञा ॥ कर्तृकरणयोस्तृतीया २-३-१८ अनभिहिते कर्तरि करणे च तृतीया स्यात् । रामेण वाणेन हतो वाली ॥ "प्रकृत्यादिभ्य उपसंख्यानम् [चा १४६६] प्रकृत्या चारुरित्यादिः ॥ सहयुक्तेऽप्रधाने २-३-१९ सहार्थेन युक्ते अप्रधाने तृतीया स्यात् । पुत्रेण सुहागतः पिता ॥ एवं साकं सार्धं समं योगेऽपि विनाऽपि तद्योगं तृतीया ; 'वृद्धो यू'नेति निर्देशात् ॥ हेतौ २-३-२३ हेत्वर्थे तृतीया स्यात् । द्रव्यादिसाधारणं निर्व्यापारसाधारणं च हेतुत्वं । करणत्वं तु क्रियामात्रविषयं व्यापारनियतं च दण्डेन घटः, पुण्येन दृष्टो हरिः । फलमपीह हेतुः । अध्यय-

१ दुहादीनां द्वादशानां तथा नीप्रभृतीनां चतुर्णां च कर्मणा यद्युज्यते तदेवा कथितं कर्मेति परिगणनं कर्तव्यमित्यर्थः ॥ २ कर्मनिष्ठत्वात्त्वर्थस्य निमित्तमित्यर्थः ॥ ३ पयः कर्मकं गोसम्बन्धि दोहनमित्यर्थः ॥

नेन वसति ॥ कर्मणा यमभिप्रैति स सम्प्रदानम् १-४-३२ दानस्य
 कर्मणा यमभिप्रैति सः सम्प्रदानसंज्ञः ॥ चतुर्थी सम्प्रदाने २-३-१३
 विप्राय गां ददाति ॥ *तादर्थ्ये चतुर्थी वाच्या [वा १४५८]
 मुक्तये हरिं भजति ॥ *कृपि सम्पद्यमाने च [वा १४५९] भक्ति-
 उर्ज्जानाय कल्पते । सम्पद्यते-जायते इत्यादि ॥ *उत्पातेन ज्ञापिते च
 [वा १४६०] वाताय कपिला विद्युदित्यादि ॥ *हितयोगे च
 [वा १४६१] ब्राह्मणाय हितम् ॥ नमस्वस्तिस्वाहा स्वधालं वष-
 डयोगाच्च २-३-१६ एभिर्योगे चतुर्थी । हरये नमः, प्रजाभ्यस्वस्ति,
 अग्नये स्वाहा, पितृभ्यस्वधा । अलमिति पर्याप्त्यर्थग्रहणम् । तेन
 दैत्येभ्यो हरिरलं प्रभुस्समर्थः शक्त इत्यादि ॥ ध्रुवमप्येऽपादानम्
 १-४-२४ अपायो विश्लेषस्तस्मिन् साध्ये यद्भ्रुवमवधिभूतं कारकं
 तदपादानसंज्ञं स्यात् ॥ अपादाने पञ्चमी २-३-२८ ग्रामादायाति,
 धावतोऽश्वात्पतति । इत्यादि ॥ भीत्रार्थानां भयहेतुः १-४-२५
 भयार्थानां त्राणार्थानां च योगे भयहेतुरपादानं स्यात् । चौराद्विभेति,
 चौरात्त्रायते । भयहेतुः किम्? अरण्ये विभेति त्रायते वा ॥
 *ल्यब्लोपे कर्मण्यधिकरणे च [वा १४७४-१४७५] प्रासादा-
 त्प्रेक्षते । आसनात्प्रेक्षते, प्रासादमारुह्यासने उपविश्येत्यर्थः ॥ षष्ठी
 शेषे २-३-५० कारकप्रातिपदिकार्थव्यतिरिक्तः स्वस्वामिभावादिशे-
 षस्तत्र षष्ठी । राज्ञः पुरुषः । कर्मादीनामपि सम्बन्धमात्रविवक्षायां
 षष्ठ्येव । सतां गतं, सर्पिणो जानीते, मातुस्स्मरति, एधोदकस्योप-
 स्कुरुते, भजे शम्भोश्चरणयोः, फलानां वृत्तः ॥ कर्तृकर्मणोः कृति

२-३-६५ कृद्योगे कर्तरि कर्मणि च षष्ठी स्यात् । कृष्णस्य कृतिः,
जगतः कर्ता कृष्णः ॥ उभयप्राप्तौ कर्मणि २-३-६६ उभयोः
प्राप्तिर्यस्मिन् कृति तत्र कर्मण्येव षष्ठी । आश्चर्यो गवां दोहोऽ-
गोपेन ॥ आधारोऽधिकरणम् १-४-४५ कर्तृकर्मद्वारा तन्निष्ठक्रि-
याया आधारः कारकमधिकरणं स्यात् ॥ सप्तम्यधिकरणे च
२-३-३६ चकारादूरान्तिकार्थेभ्यः । औपम्येषिको वैषयिकोऽभिव्या-
पकश्चेत्याधारस्त्रिधा । कटे आस्ते । स्थाल्यां पचति, मोक्षे इच्छाऽस्ति,
सर्वस्मिन्नात्माऽस्ति, वनस्य दूरे अन्तिके वा ॥ *निमित्तात्कर्मयोगे
[वा १४९०] निमित्तमिह फलं, योगस्संयोगसमवायात्मकः, तेन
हेतुवृत्तीया न ॥

चर्मणि द्वीपिनं हन्ति दन्तयोर्हन्ति कुञ्जरम् ।

वाल्लेषु चमरीं हन्ति सीम्नि पुष्कलको हतः ॥

॥ इति विभक्त्यर्थप्रकरणम् ॥

॥ अथ केवलसमासप्रकरणम् ॥

समासः पञ्चधा । तत्र समसनं समासः ; स च विशेषसंज्ञा
विनिर्मुक्तः केवलसमासः प्रथमः, प्रायेण पूर्वपदार्थप्रधानोऽव्ययीभावो
द्वितीयः, प्रायेणोत्तरपदार्थप्रधानस्तत्पुरुषस्तृतीयः [तत्पुरुषभेदः कर्म-
धारयः - कर्मधारयभेदो द्विगुः] प्रायेणान्यपदार्थप्रधानो बहुव्रीहि-
श्चतुर्थः, प्रायेणोभयपदार्थप्रधानो द्वन्द्वः पञ्चमः ॥ समर्थः पदविधिः
२-१-१ पदसम्बन्धी यो विधिस्त समर्थश्रितो बोध्यः ॥ प्राक्कडा-
रात्समासः २-१-३ कडाराः कर्मधारय इत्यतः प्राक्समास इत्यधि-
क्रियते ॥ सह सुपा २-१-४ सुप् सुपा सह वा समस्यते । समास-
त्वात् प्रातिपदिकत्वेन सुपो लुक् । कृतद्धितसमासैकशेषसनाद्यन्त-
धातुरूपाः पञ्चवृत्तयः । परार्थाभिधानं वृत्तिः ; वृत्त्यर्थावबोधकं
वाक्यं विग्रहः ; स च लौकिकोऽलौकिकश्चेति द्विधा ; तत्र पूर्वं भूत
इति लौकिकः ; पूर्व+अम्+भूत+सु, इत्यलौकिकः । ‘भूतपूर्वं चर’
इति निर्देशाद्भूतस्य पूर्वनिपातः । भूतपूर्वः ॥ इवेन सह समासो
विभक्त्यलोपश्च [वा १२३६-१३४१] वागर्थसदृशौ वागर्थविब ॥

॥ इति केवलसमासप्रकरणम् ॥

॥ अथ अव्ययीभावसमासप्रकरणम् ॥

अव्ययीभावः २-१-५ अधिकारोऽयम् प्राक्तत्पुरुषात् ॥ अव्ययं विभक्तिसमीपसमृद्धिव्यवृद्धयर्थभावात्ययासम्प्रतिशब्दप्रादुर्भावप -
 श्चाद्यथानुपूर्व्ययोगपद्यसादृश्यसम्पत्तिसाकल्यान्तवचनेषु २-१-६
 विभक्त्यर्थदिषु वर्तमानमव्ययं सुवन्तेन सह नित्यं समस्यते । प्राये-
 णाविग्रहोऽस्वपदविग्रहो वा नित्यसमासः । विभक्तौ—हरि+ङि+अधि,
 इति स्थिते—प्रथमानिर्दिष्टं समास उपसर्जनम् १-२-४३
 समासशास्त्रे प्रथमानिर्दिष्टमुपसर्जनं स्यात् ॥ उपसर्जनं पूर्वम्
 २-२-३० समासे उपसर्जनं प्राक्प्रयोज्यम् । इत्यधेः प्राक्प्रयोगः ।
 समासत्वेन प्रातिपदिकसंज्ञायां डेलुक्, ततस्समुदायान् स्वाद्यु-
 त्पत्तिः, 'अव्ययीभाव'श्रेत्यव्ययत्वात्तस्य सुपो लुक् । अधिहरि ॥
 अव्ययीभावश्च २-४-१८ अयं नपुंसकं स्यात् । गाः पातीति
 गोपाः, तस्मिन्नित्यधिगोपम् ॥ नाव्ययीभावादतोऽन्त्वपञ्चम्याः
 २-४-८३ अदन्तादव्ययीभावात्सुपो न लुक् । तस्य पञ्चमीं विना
 अमादेशः ॥ तृतीयासप्तम्योर्बहुलम् २-४-८४ अदन्तादव्ययी-
 भावात् तृतीयासप्तम्योर्बहुलमभावः । उपकृष्णम्, उपकृष्णेन,
 मद्राणां समृद्धिः । सुमद्रम् यवनानां व्युद्धिर्दुर्यवनम्, मक्षिकाणाम-
 भावो निर्मक्षिकम्, हिमस्यात्ययोऽतिहिमम्, निद्रा सम्प्रति न युज्यत
 इत्यतिनिद्रम्, हरिशब्दस्य प्रकाश इतिहरि, विष्णोः पश्चादनुविष्णु ।

योग्यतावीप्सापदार्थानतिवृत्तिसादृश्यानि यथार्थाः; रूपस्य योग्य-
 मनुरूपम्, अर्थमर्थं प्रति प्रत्यर्थम्, शक्तिमनतिक्रम्य यथाशक्ति ॥
 अव्ययीभावे चाकाले ६-३-८१ ^१सहस्य सस्स्यादव्ययीभावे न तु
 काले । हरेस्सादृश्यं सहरि, ज्येष्ठस्यानुपूर्व्येणेत्यनुज्येष्ठम्, चक्रेण
 युगपत् सचक्रम्, सदृशस्सख्या ससखि । यथार्थत्वेनैव सिद्धे पुन-
 र्सादृश्यग्रहणाद्गुणभूतेऽपि सादृश्ये समासः । क्षत्राणां सम्पत्तिः
 सक्षत्रम्, तृणमप्यपरित्यज्य सतृणमत्ति, अग्निग्रन्थपर्यन्तमधीते
 साग्नि, 'विभाषे'त्यधिकृत्य ॥ नदीभिश्च २-१-२० नदीभिस्सह
 सङ्गच्छा वा समस्यते । समाहारे चायमिष्यते । पञ्चगङ्गम्, द्विय-
 मुनम् ॥ तद्विताः ४-१-७६ आपञ्चमसमाप्तेरधिकारोऽयम् ॥
 अव्ययीभावे शरत्प्रभृतिभ्यः ५-४-१०७ शरदादिभ्य ^२ष्टच् स्यात्
 समासान्तोऽव्ययीभावे । शरदस्समीपमुपशरदम् । प्रतिविपाशम् ।
 'जराया जरस् च' उपजरसम्-इत्यादि ॥ अनश्च ५-४-१०८
 अन्नन्तादव्ययीभावाद्ष्टच् ॥ नस्तद्धिते ६-४-१४४ नान्तस्य भस्य
 टे^३लोपस्तद्धिते । उपराजम्, अव्यात्मम् ॥ नपुंसकादन्यतरस्याम्
 ५-४-१०९ अन्नन्तं यत् क्लीबं तदन्तादव्ययीभावाद्ष्टच्वा । उप-
 चर्मम्, उपचर्म ॥ झयः ५-४-१११ झयन्तादव्ययीभावाद्ष्टच्
 वा । उपसमिधम्, उपसमित् ॥

॥ इति अव्ययीभावप्रकरणम् ॥

१ 'सहस्य सस्संज्ञायाम्' इत्यतः सहस्य स इत्यनुवर्तते ॥ २ 'राजाहस्सखि-
 भ्यष्टच्' इत्यतः टच् इत्यनुवर्तते ॥ ३ 'अहोपोऽनः' इति सूत्रालोप इति 'टेः'
 इति पूर्वसूत्रं चानुवर्तते ॥

॥ अथ तत्पुरुषसमासप्रकरणम् ॥

तत्पुरुषः २-१-२२ अधिकारोऽयम् प्राग्वहुव्रीहेः ॥ द्विगुश्च
 २-१-२३ तत्पुरुषसंज्ञकः ॥ द्वितीयाश्रितातीतपतितगतात्यस्त-
 प्राप्तापन्नैः २-१-२४ द्वितीयान्तं श्रितादिप्रकृतिकैस्सुबन्तैस्सह ^१वा
 समस्यते । कृष्णं श्रितः कृष्णश्रितः इत्यादि ॥ तृतीया तत्कृतार्थेन
 गुणवचनेन २-१-३० तृतीयान्तं तृतीयान्तार्थकृतगुणवचनेनार्थेन च
 सह वा प्राग्वत् । शङ्कुलया खण्डश्शङ्कुलाखण्डः, धान्येनार्थो
 धान्यार्थः, तत्कृतेति किम् ? अक्षणा काणः ॥ कर्तृकरणे कृता बहु-
 लम् २-१-३२ कर्तरि करणे च तृतीया कृदन्तेन बहुलं प्राग्वत् ।
 हरित्रातः, नखभिन्नः ॥ [परि] *कृद्ग्रहणे गतिकारकपूर्वस्यापि
 ग्रहणम् ॥ नखनिर्भिन्नः ॥ चतुर्थी तदर्थार्थबलिहितसुखरक्षितैः
 २-१-३६ चतुर्थ्यन्तार्थाय यत् तद्वाचिना अर्थादिभिश्च चतुर्थ्यन्तं
 वा प्राग्वत् । यूपाय दारु यूपदारु । तदर्थेन प्रकृतिविकृतिभाव
 एवेष्टः । तेनेह न । रन्धनाय स्थाली ॥ *अर्थेन सह नित्यसमासो
 विशेष्यलिङ्गता चेति वक्तव्यम् [वा १२७३-१२७४] द्विजा-
 यायं द्विजार्थस्सूपः । द्विजार्था यवागूः, द्विजार्थं पयः, भूतबलिः,
 गोहितम्, गोसुखं, गोरक्षितम् ॥ पञ्चमी भयेन २-१-३७ चोरा-
 द्भयं चोरभयम् ॥ *भयभीत भीति भीभि रिति वाच्यम् [वा-
 १२७५ वृकभीत इत्यादि ॥ स्तोकान्तिकदूरार्थकृच्छ्राणि क्तेन

२-१-३९ पञ्चभ्यास्तोकादिभ्यः ६-३-२ अलुगुत्तरपदे । स्तोका-
 न्मुक्तः, अन्तिकादागतः, अभ्याशादागतः, दूरादागतः कृच्छ्रादा-
 गतः ॥ षष्ठी २-२-८ सुवन्तेन प्राग्वत् । राजपुरुषः ॥ पूर्वापराध-
 रोत्तरमेकदेशिनैकाधिकरणे २-२-१ अवयविना सह पूर्वादयस्सम-
 स्यन्ते एकत्वसंख्याविशिष्टश्चेदवयवी । षष्ठीसमासापवादः । पूर्व
 कायस्य पूर्वकायः, अपरकायः । एकाधिकरणे किम् ? पूर्वश्छात्रा-
 णाम् ॥ अर्धं नपुंसकम् २-२-२ समांशवाच्यर्धशब्दो नित्यं छीदे
 प्राग्वत् । अर्धं पिप्पल्या अर्धपिप्पली ॥ सप्तमी शौण्डैः २-१-४८
 सप्तम्यन्तं शौण्डादिभिः प्राग्वत् । अक्षेषु शौण्डः अक्षशौण्डः
 इत्यादि । 'द्वितीया तृतीये' त्यादि योगैर्विभागादन्यत्रापि द्वितीयादि
 विभक्तीनां प्रयोगवशात्समासो ज्ञेयः ॥ दिक्संख्ये संज्ञायाम्
 २-१-५० संज्ञायामेवेति नियमार्थं सूत्रम् । पूर्वेषुकामशमी, सप्त
 ऋषयः सप्तर्षयः । नियमान्नेह । उत्तरा वृक्षाः, पञ्च ब्राह्मणाः ।
 तद्वितार्थोत्तरपदसमाहारे च २-१-५१ तद्वितार्थे विषये उत्तरपदं
 च परतस्समाहारे च वाच्ये दिक्संख्ये प्राग्वद्वा । पूर्वस्यां शालाय
 भवः पूर्वाशाला इति समासे जाते—*सर्वनाम्नो वृत्तिमात्रे पुंवद्भाव
 [वा १३७६] दिक्पूर्वपदादसंज्ञायां जः ४-२-१०७ अस्माद्भव
 चर्थे अस्यादसंज्ञायाम् ॥ तद्वितेष्वचामादेः ७-२-११७ वि
 णिति च तद्वितेऽचामादेरचो वृद्धिस्स्यात् । 'यस्येति च' पौर्वशालः
 पञ्च गावो धनं यस्येति त्रिपदे बहुव्रीहौ—*द्वन्द्वतत्पुरुषयोरुत्तरपदं
 नित्यसमासवचनम् [वा १२८७] गोरतद्वितलुकि ५-४-९५

गोऽन्तात्तत्पुरुषादृच् स्यात्समासान्तो न तु तद्धितलुकि । पञ्चगव-
धनः ॥ तत्पुरुषस्समानाधिकरणः कर्धारयः १-२-४२
संख्यापूर्वो द्विगुः २-१-५२ तद्धितार्थेत्यत्रोक्तस्त्रिविधस्संख्यापूर्वो
द्विगुसंज्ञस्स्यात् ॥ द्विगुरेकवचनम् २-४-१ द्विग्वर्थस्समाहार एक-
वत्स्यात् ॥ स नपुंसकम् २-४-१७ समाहारे द्विगुर्द्वैश्च नपुंसकं
स्यात् । पञ्चानां गवां समाहारः पञ्चगवम् ॥ विशेषणं विशेष्येण
बहुलम् २-१-५७ भेदकं भेदेन समानाधिकरणेन बहुलं प्राग्वत् ।
नीलमुत्पलं नीलोत्पलम् । बहुलग्रहणात् कचिन्नित्यं । कृष्णसर्पः ।
कचिन्न । रामो जामदग्न्यः ॥ उपमानानि सामान्यवचनैः २-१-५५
घनश्यामः ॥ *शाकपार्थिवादीनां सिद्धये उत्तरपदलोपो वक्तव्यः
[वा १३१०] शाकप्रियः पार्थिवः शाकपार्थिवः, देवब्राह्मणः ॥
नञ् २-२-६ नञ् सुपा प्राग्वत् ॥ न लोपो नञः ६-३-७३ नञो
नस्य लोप उत्तरपदे । अत्राह्वणः ॥ तस्मान्नुडाचि ६-३-७४ लुप्त-
नकारान्नञ उत्तरपदस्याजादेर्नुट् । अनश्चः, नैकधेत्यादौ तु नशब्देन
सह 'सुप्सुपे'ति समासः । 'नित्यं क्रीडे'त्यतो नित्यमित्यनुवर्तमाने—
कुगति प्रादयः २-२-१८ एते समर्थेन नित्यं समस्यन्ते । कुत्सित-
पुरुषः कुपुरुषः ॥ ऊर्यादिच्चिडाचश्च १-४-६१ ऊर्यादयश्चव्यन्ता
डाजन्ताश्च क्रियायोगे गतिसंज्ञास्युः । ऊरीकृत्य, सुक्रीकृत्य, पटपटा-
कृत्य, सुपुरुषः ॥ *प्रादयो गताद्यर्थे प्रथमया [वा १३३५] प्रगत
आचार्यः प्राचार्यः ॥ *अत्यादयः क्रान्ताद्यर्थे द्वितीयया [वा-
१४३६] अतिक्रान्तो मालामिति विग्रहे ॥ एकविभक्ति चापूर्वनि-

पाते १-२-४४ विग्रहे यन्नियतविभक्तिकं तदुपसर्जनं न तु तस्य पूर्वनिपातः । गोस्त्रियोरुपसर्जनस्य १-२-४८ उपसर्जनं यो गोशब्दः स्त्रीप्रत्ययान्तं च तदन्तस्य प्रातिपदिकस्य ह्रस्वः । अतिमालः ॥
 *अवादयः कृष्टाद्यर्थे तृतीयया [वा १३३७] अवकृष्टः कोकिलया अवकोकिलः ॥ *पर्यादयो ग्लानाद्यर्थे चतुर्थ्या [वा १३३८] परिग्लानोऽध्ययनाय पर्यध्ययनः ॥ *निरादयः क्रान्ताद्यर्थे पञ्चम्या [वा १३३९] निष्क्रान्तः कौशांब्याः निष्कौशाम्बिः ॥ तत्रोपपदं सप्तमीस्थम् ३-१-९२ सप्तम्यन्ते पदे कर्मणीत्यादौ वाच्यत्वेन स्थितं यत्कुम्भादि तद्वाचकं पदमुपपदं स्यात् ॥ उपपदमतिङ् २-२-१९ उपपदं समर्थेन नित्यं समस्यतेऽतिङन्तश्च समासः । कुम्भं करोतीति कुम्भकारः, अतिङ् किम्? मा भवान् भूत् । 'माङि लु' ङिति सप्तमीनिर्देशान्माङुपपदम् ॥ [प] गतिकारकोपपदानां कृद्भिस्सह समासवचनं प्राक्सुवुत्पत्तेः । व्याघ्री, अश्वक्रीती, कच्छपी । इत्यादि ॥ तत्पुरुषस्याङ्गुलेस्सङ्ख्याऽव्ययादेः ५-४-८६ सङ्ख्याव्ययादेरङ्गुल्यन्तस्य तत्पुरुषस्य समासान्तोऽच् स्यात् । द्वे अङ्गुली प्रमाणमस्य-व्यङ्गुलम्; निर्गतमङ्गुलिभ्यो निरङ्गुलम् ॥ अहस्सर्वैकदेशसङ्ख्यात-पुण्याच्च रात्रेः ५-४-८७ एभ्यो रात्रेरच् स्यात्, चात्सङ्ख्याव्ययादेः । अहर्ग्रहणं द्वन्द्वार्थम् ॥ रात्राह्वाहाः पुंसि २-४-२९ एतदन्तौ द्वन्द्वतत्पुरुषौ पुंस्येव । अहश्च रात्रिश्चाहोरात्रः, सर्वरात्रः, सङ्ख्यातरात्रः ॥ *सङ्ख्यापूर्वं रात्रं क्लीबम् [वि १३७] द्विरात्रं, त्रिरात्रम् ॥ राजाहस्सखिभ्यष्टच् ५-४-९१ एतदन्तात्तत्पुरुषाट्च् ।

परमराजः ॥ आन्महतस्समानाधिकरणजातीययोः ६-३-४६
महाराजः ॥ प्रकारवचने जातीयर् ५-३-६८ महाप्रकारो महा-
जातीयः ॥ द्व्यष्टनस्सङ्ख्यायामबहुव्रीह्यशीत्योः ६-३-४७ आत्
स्यात् । द्वादश, अष्टाविंशतिः ॥ परवल्लिङ्गं द्वन्द्वतत्पुरुषयोः
२-४-२६ कुक्कुटमयूर्याविमे, मयूरी कुक्कुटाविमौ, अर्धपिप्पली ॥
*द्विगुप्राप्तान्नालं पूर्वगतिसमासेषु न [वा २५४५] पञ्चकपालः
पुरोडाशः । प्राप्तो जीविकाम् प्राप्तजीविकः । आपन्नजीविकः । अलं
कुमार्यै अलंकुमारिः । अत एव ज्ञापकात्समासः । निष्कौशाम्बिः ॥
अर्धर्चाः पुंसि च २-४-३१ अर्धर्चादयः पुंसि स्त्रीवे च स्युः ।
अर्धर्चः, अर्धर्चम् । एवं ध्वजतीर्थशरीरमण्डपीयूषदेहाङ्कुशकलशपात्र
मूत्रादयः ॥ सामान्ये नपुंसकम् [वा-५०४३] मृदु पचति ।
प्रातः कमनीयम् ॥ तत्पुरुषोऽनञ्कर्मधारयः २-४-१९ इत्यधि-
कृत्य ॥ छाया बाहुल्ये २-४ २२ छायान्तस्तत्पुरुषो नपुंसकं स्यात्पू-
र्वपदार्थबाहुल्ये । इक्षूणां छाया इक्षुच्छायम् । वक्ष्यमाणविकल्प-
स्यायमपवादः । सभाराजाऽमनुष्यपूर्वा २-४-२३ राजपर्यायपूर्वोऽ-
मनुष्यपूर्वश्च सभान्तस्तत्पुरुषो नपुंसकं स्यात् । इनसभम्, ईश्वर-
सभम् ॥ पर्यायस्यैवेष्ट्यते [वा ५१९] नेह । राजसभा, चन्द्र-
गुप्तसभा । अमनुष्यशब्दो रूढ्या रक्षःपिशाचादीनाह । रक्षस्सभं,
पिशाचसभम् ॥ विभाषा सेनासुराच्छायाशालानिशानाम् २-४-२५
एतदन्तस्तत्पुरुषो नपुंसकं वा स्यात् । ब्राह्मणसेनम्-ब्राह्मणसेना, यव-
सुरं-यवसुरा, कुड्यच्छायं-कुड्यच्छाया, गोशालं-गोशाला, श्वनिशं-

अनिशा 'तत्पुरुषोऽनञ् कर्मधारयः' । इत्युक्तेर्मेह । दृढसेनो र
असेना, परमसेना ॥

॥ इति तत्पुरुषसमासप्रकरणम् ॥

॥ अथ बहुव्रीहिसमासप्रकरणम् ॥

शेषो बहुव्रीहिः २-२-२३ अधिकारोऽयं प्राग्द्वन्द्वात् ॥ अनेक-
मन्यपदार्थे २-२-२४ अनेकं प्रथमान्तमन्यस्य पदस्यार्थे वतमानं वा
समस्यते स बहुव्रीहिः ॥ सप्तमीविशेषणे बहुव्रीहौ २-२-३५
सप्तम्यन्तं विशेषणं च बहुव्रीहौ पूर्वं स्यात् । कण्ठेकालः । अत एव
ज्ञापकाच्चधिकरणपदो बहुव्रीहिः ॥ हलदन्तात्सप्तम्यास्संज्ञायाम्
६-३-९ हलन्ताददन्ताच्च सप्तम्या अलुक् । त्वचिसारः, प्राप्तमुदकं यं
प्राप्तोदको ग्रामः, ऊढरथोऽनड्वान्, उपहतपशू रुद्रः, उद्धृतौदना
स्थाली, पीताम्बरो हरिः, वीरपुरुषको ग्रामः ॥ *प्रादिभ्यो धातुजस्य
वाच्यो वा चोत्तरपदलोपः [वा १३६०] प्रपतितः पर्णः प्रपर्णः ॥
*नजोऽस्त्यर्थानां वाच्यो वा चोत्तरपदलोपः [वा १३६१]
अविद्यमानः पुत्रोऽपुत्रः ॥ स्त्रियाः पुंवद्भाषितपुंस्कादनूङ् समा-
नाधिकरणे स्त्रियामपूरणीप्रियादिषु ६-३-३४ उक्तपुंस्कादनूङ्
ऊङोऽभावो यत्र तथाभूतस्य स्त्रीवाचकशब्दस्य पुंवाचकस्येव रूपं
समानाधिकरणे स्त्रीलिङ्गे न तु पूरण्यां प्रियादिषु । ‘गोस्त्रियो’ रिति
ह्रस्वः । चित्रगुः, रूपवद्भार्यः । अनूङ् किं ? । वामोरुभार्यः ॥
अप् पूरणीप्रमाण्योः ५-४-११६ पूरणार्थप्रत्ययान्तं यत् स्त्रीलिङ्गं
तदन्तात् प्रमाण्यन्ताच्च बहुव्रीहेरप् स्यात् । कल्याणी पञ्चमी यासां
रात्रीणां ताः कल्याणीपञ्चमा रात्रयः, स्त्री प्रमाणी यस्य स स्त्री-
प्रमाणः अप्रियादिषु किम् ? कल्याणीप्रियः इत्यादि ॥ बहुव्रीहौ

सक्थ्यक्ष्णोस्स्वाङ्गात् षच् ५-४-११३ स्वाङ्गवाचिसक्थ्यक्ष्यन्ता-
 ब्रह्मब्रीहेः षच् । दीर्घसक्थः, जलजाक्षी । स्वाङ्गात्किम् ? दीर्घसक्थि
 शकटम्, स्थूलाक्षा वेणुयष्टिः । 'अक्ष्णोऽदर्शना'दिति वक्ष्यमाणोऽच् ॥
 द्वित्रिभ्यां ष मूर्धः ५-४-११५ द्विमूर्धः, त्रिमूर्धः ॥ अन्तर्वहिभ्यां
 च लोभः ५-४-११७ अप् स्यात् । अन्तर्लोमः, वहिर्लोमः ॥
 पादस्य लोपोऽहस्त्यादिभ्यः ५-४-१३८ हस्त्यादिवर्जितादुपमाना-
 त्परस्य पादस्य लोपः । व्याघ्रस्येव पादावस्य व्याघ्रपात् । अहस्त्या
 दिभ्यः किम् ? । हस्तिपादः, कुमूलपादः ॥ सङ्ख्यासुपूर्वस्य
 ५-४-१४० लोपस्यात् । द्विपात्, सुपात् ॥ उद्विभ्यां काकुदस्य
 ५-४-१४८ लोपस्यात् । उत्काकुत्, विकाकुत् ॥ पूर्णाद्विभाषा
 ५-४-१४९ पूर्णकाकुत्, पूर्णकाकुदः ॥ सुहृदुर्हृदौ भित्रामित्रयोः
 ५-४-१५० सुहृन्मित्रम्, दुर्हृदमित्रः ॥ उरः प्रभृतिभ्यः कप्
 ५-४-१५१ कस्कादिषु च ८-३-४८ एष्विण उत्तरस्य विसर्गस्य
 षोऽन्यस्य तु सः । इति सः । व्यूढोरस्कः, प्रियसर्पिष्कः ॥ निष्ठा
 २-२-३६ निष्ठान्तं बहुव्रीहौ पूर्वं स्यात् । युक्तयोगः ॥ शेषा-
 द्विभाषा ५-४-१५४ अनुक्तसमासान्ताद्बहुव्रीहेः कञ्वा । महा-
 यशस्कः, महायशः ॥

॥ इति बहुव्रीहिसमासप्रकरणम् ॥

॥ अथ द्वन्द्वसमासप्रकरणम् ॥

चार्थे द्वन्द्वः २-२-२९ अनेकं सुबन्तं चार्थे वर्तमानं वा समस्यते
स द्वन्द्वः । समुच्चयान्वाचयेतरेतरयोगसमाहाराश्चार्थाः । परस्परानि-
पेक्षस्यानेकस्यैकस्मिन्नन्वयस्समुच्चयः ; अन्यतरस्यानुषङ्गिकत्वेनान्व-
योऽन्वाचयः ; मिलितानामन्वये इतरेतरयोगः ; समूहस्समाहारः
तत्र 'ईश्वरं गुरुं च भज'स्वेति समुच्चये 'भिक्षामट गां चानये'
त्यन्वाचये च न समासः ; असामर्थ्यात् । धवखदिरौ, संज्ञापरि-
भाषम् ॥ राजदन्तादिषु परम् २-२-३१ एषु पूर्वप्रयोगार्हं परं
स्यात्, दन्तानां राजा राजदन्तः ॥ 'धर्मादिष्वनियमः [वा
१-४-१८] अर्थधर्मौ, धर्मार्थौ, इत्यादि ॥ द्वन्द्वे वि २-२-३२ पूर्व
स्यात् । हरिहरौ ॥ अजायदन्तम् २-२-३३ ईश कृष्णौ ॥ अल्पा-
क्षरम् २-२-३४ शिवकेशवौ ॥ पिता मात्रा १-२-७० मात्रा
सहोक्तौ पिता वा शिष्यते । पितरौ, मातापितरौ वा ॥ द्वन्द्वश्च
प्राणितूर्यसेनाङ्गानाम् २-४-२ एषां द्वन्द्व एकवत् । पाणिपादम्,
मार्दङ्गिकपाणविकम् । रथिकाश्वारोहम् ॥ द्वन्द्वाच्चुदपहान्तात्स-
माहारे ५-४-१०६ चवर्गान्तादपहान्ताच्च द्वन्द्वाट्टच् स्यात्समाहारे ।
वाक् त्वचम्, त्वक् स्रजम्, शमीदृषदम्, वाक्त्विषम्, छत्रोपानहम् ।
समाहारे किम् ? प्रावृद् शरदौ ॥

॥ इति द्वन्द्वसमासप्रकरणम् ॥

॥ अथ समासान्तप्रकरणम् ॥

ऋक् पूरब्धूःपथा मानक्षे ५-४-७४ अ अनक्ष इति च्छे
ऋगाद्यन्तस्य समासस्य अप्रत्ययोऽन्तावयवः । अक्षेया धू, स्तदः
न । अर्धर्चः, विष्णुपुरम्, विमलापं सरः, राजधुरा । अक्षेत्
अक्षधूः, दृढधू रक्षः, सखिपथः, रम्यपथो देशः ॥ अक्ष्णोऽदर्श
५-४-७६ अचक्षुःपर्याया दक्ष्णोऽच् स्यात् । गवामक्षीव गवाक्ष
उपसर्गाद्ध्वनः ५-४-८५ प्रगतोऽध्वानं प्राध्वो रथः ॥ न पूज
५-४-६९ पूजनार्थात्परेभ्यस्समासान्ता न स्युः ॥ स्वतिभ्य
[वा ३३४६] सुराजा, अतिराजा ॥

॥ इति समासान्तप्रकरणम् ॥

॥ अथ तद्धिताधिकारप्रकरणम् ॥

॥ साधारणप्रत्ययप्रकरणम् ॥

समर्थानां प्रथमाद्वा ४-१-८२ इदमधिक्रियते । प्राग्दिश
इति यावत् ॥ प्राग्दीव्यतोऽण् ४-१-८३ 'तेन दीव्यती'त्यतः
प्रागणधिक्रियते ॥ अश्वपत्यादिभ्यश्च ४-१-८४ एभ्योऽण् स्यात्
प्राग्दीव्यतीयेष्वर्थेषु ॥ *तद्धितेष्वचामादेः [वा] अश्वपतेरपत्यादि
आश्वपतम्, गाणपतम् ॥ दित्यादित्यादित्यपत्युत्तरपदाण्यः
४-१-८५ प्राग्दीव्यतीयेष्वर्थेषु । दितेरपत्यं दैत्यः, अदितेरादित्यस्य
वा आदित्यः, प्राजापत्यः ॥ *देवाद्यजौ [वा २५५५]
दैव्यम्-दैवम् ॥ बहिषष्टिलोपो यञ् च [वा २५५६] बाह्यः ॥
ईकक् च [वा २५५७] किति च ७-२-११८ अचामादेरचो
वृद्धिस्स्यात् । बाहीकः ॥ *सर्वत्र गोरजादिप्रसङ्गे यत् [वा]
गोरपत्यादि गव्यम् ॥ उत्सादिभ्योऽञ् ४-१-८६ औत्सः ।
इत्यपत्यादिविकारान्तार्थसाधारणा प्रत्ययाः ॥

॥ इति साधारणप्रत्ययप्रकरणम् ॥

॥ अथ अपत्याधिकारप्रकरणम् ॥

स्त्रीपुंसाभ्यां नञ् स्त्रजौ भवनात् ४-१-८७ धान्यानां भवन
इत्यतः प्रागर्थेष्वाम्भ्यामेतौ स्तः । स्त्रैणः, पौंसः ॥ तस्यापत्यम्
३-१-९२ षष्ठ्यन्तात् कृतसन्धेस्समर्थादपत्येऽर्थे उक्ता वक्ष्यमाणाश्च
प्रत्यया वा स्युः ॥ ओ गुणः ६-४-१४६ उवर्णान्तस्य भस्य गुणस्त-
द्विते । उपगोरपत्यमौपगवः, आश्वपतः, दैत्यः, औत्सः, स्त्रैणः,
पौंसः ॥ अपत्यं पौत्रप्रभृति गोत्रम् ४-१-१६२ अपत्यत्वेन विवक्षितं
पौत्रादि गोत्रसंज्ञं स्यात् ॥ एको गोत्रे ४-१-९३ एक एवापत्यप्रत्यय-
स्यात् । उपगोर्गोत्रापत्यमौपगवः ॥ गर्गादिभ्यो यञ् ४-१-१०५
गोत्रापत्ये । गर्गस्य गोत्रापत्यं गार्ग्यः, वात्स्यः ॥ यजजोश्च २-४-६४
गोत्रे यद्यञन्तमञन्तं च तदवयवयोरेतयोर्लुक् तत्कृते बहुत्वे न तु
स्त्रियाम् । गर्गाः, वत्साः ॥ जीवति तु वंश्ये युवा ४-१-१६३ वंश्ये
पित्रादौ जीवति पौत्रादेर्यदपत्यं चतुर्थादि तद्युवसंज्ञमेव स्यात् ॥ गोत्रा
द्यून्यस्त्रियाम् ४-१-९४ यून्यपत्ये गोत्रप्रत्ययान्तादेव प्रत्ययस्यात् ।
स्त्रियां तु न युवसंज्ञा ॥ यजि जोश्च ४-१-१०१ गोत्रे यौ यजिजौ
तदन्तात् फक् ॥ आयनेयीनीयियः फढखच्छवां प्रत्ययादीनाम्
७-१-२ प्रत्ययादेः फस्य आयन् ढस्यैय् खस्य ईन् छस्य ईय् घस्य
इय् एते स्युः । गर्गस्य युवापत्यं गार्ग्यायणः, दाक्षायणः ॥ अत इञ्
४-१-९५ अपत्येऽर्थे । दाक्षिः ॥ बाह्वादिभ्यश्च ४-१-९६ बाहविः,
औडलोमिः । आकृतिगणोऽयम् ॥ अनृष्यानन्तर्ये विदादिभ्योऽञ्

४-१-१०४ ये त्वत्रानृषयस्तेभ्योऽनन्तरापत्येऽन्यत्र तु गोत्रे । विदस्य
 गोत्रं वैदः, वैदौ, विदाः । पुत्रस्यापत्यं पौत्रः, पौत्रौ, पौत्राः । एवं
 दौहित्रादयः ॥ शिवादिभ्योऽण् ४-१-११२ अपत्ये । शैवः, गाङ्गः
 ऋष्यन्धकवृष्णिकुरुभ्यश्च ४-१-११४ ऋषिभ्यः—वासिष्ठः, वैश्वा-
 मित्रः । अन्धकेभ्यः—श्वाफल्कः । वृष्णिभ्यः—वासुदेवः ।
 कुरुभ्यः—ताकुलः, साहदेवः ॥ मातुस्तसङ्ख्यासम्भद्रपूर्वायाः
 ४-१-११५ सङ्ख्यादिपूर्वस्य मातृशब्दस्य उदादेशस्यादण्प्रत्य-
 यश्च । द्वैमातुरः, षाण्मातुरः, साम्मातुरः, भाद्रमातुरः ॥ स्त्रीभ्यो ढक्
 ४-१-१२० स्त्रीप्रत्ययान्तेभ्यो ढक् । वैनतेयः ॥ कन्यायाः कनीन
 च ४-१-११६ चादण् । कानीनो व्यासः-कर्णश्च ॥ राजश्चशुराद्यत्
 ४-१-१३७ * राज्ञो जातावेवेति वाच्यम् [वा २६२७] ये
 चाभावकर्मणोः ६-४-१६८ यादौ तद्धिते अन्प्रकृत्या स्यान्न तु
 भावकर्मणोः । राजन्यः । जातावेवेति किम् ? ॥ अन् ६-४-१६७
 अन् प्रकृत्या स्यादणि परे । ^१राजनः, श्वशुर्यः ॥ ^२क्षत्राद्धः ४-१-१३८
 क्षत्रियः । जातावित्येव । क्षात्रिरन्यः ॥ कुलात्त्वः ४-१-१३९
 कुलीनः । तदन्तादपि; आढ्यकुलीनः ॥ रेवत्यादिभ्यष्ठक्
 ४-१-१४६ ठस्येकः ७-३-५० अङ्गात्परस्य ठस्येकादेशः ।
 रैवतिकः ॥ जनपदशब्दात् क्षत्रियादञ् ४-१-१६८ जनपदक्षत्रिय-

१ 'प्रकृत्यैकाच्' इत्यतः एकाजिति, 'अन्' इति सूत्रं चानुवर्तते ॥
 २ शूद्रादिजातीयस्त्रियामुत्पन्न इत्यर्थः ॥ अत्र स्वरूप ग्रहणमात्रम् ॥ नतु पर्याय-
 वाचकानाम् ॥

वाचकाच्छब्दाद्वपत्ये । पाञ्चालः ॥ *क्षत्रियसमानः
 तस्य राजन्यपत्यवत् [वा २६६९] पञ्चालानां रा
 *पुरोरण् [वा २६७०] पौरवः ॥ *पाण्डोर्दर्थण्
 पाण्ड्यः ॥ कुरुनादिभ्यो ण्यः ४-१-१७२ कौरव्य
 ते तद्राजाः ४-१-१७४ अवाद्यस्तद्राजसंज्ञास्युः
 बहुषु तेनैवास्त्रियाम् २-४-६२ बहुष्वर्थेषु तद्राजस
 बहुत्वे न तु स्त्रियाम् । पञ्चालाः, इत्यादि ॥
 ४-१-१७५ अस्मात्तद्राजस्य लुक् । कम्बोजः,
 *कम्बोजादिभ्य इति वक्तव्यम् [वा २६७४]
 केरळः, यवनः ॥

॥ इति अपत्याधिकारप्रकरणम् ॥

॥ अथ चातुरर्थिकप्रकरणम् ॥

तेन रक्तं रागात् ४-२-१ अण् स्यात् । कषायेण रक्तं वस्त्रं काषायम् ॥ नक्षत्रेण युक्तः कालः ४-२-३ अण् स्यात् ॥ तिष्यपुष्ययोर्नक्षत्राणि यलोप इति वाच्यम् [वा ४२००] पुष्येण युक्तं पौष-महः, पौषी रात्रिः ॥ लुवविशेषे ४-२-४ पूर्वेण विहितस्य लुप् षष्टिदण्डात्मकस्य कालस्यावान्तरविशेषश्चेन्न गम्यते ॥ अद्य पुष्यः ॥ दृष्टं साम ४-२-७ तेनेत्येव । वसिष्ठेन दृष्टं वासिष्ठं साम ॥ वाम-देवाडूड्यडूड्यौ ४-२-९ वामदेवेन दृष्टं साम वामदेव्यम् ॥ परि-वृतो रथः ४-२-१० अस्मिन्नर्थेऽण् प्रत्ययस्स्यात् । वस्त्रेण परिवृतो वास्त्रो रथः ॥ तत्रोद्धृत ममत्रेभ्यः ४-२-१४ शरावे उद्धृतः शाराव ओदनः ॥ संस्कृतं भक्षाः ४-२-१६ सप्तम्यन्तादण् स्यात्संस्कृ-तेऽर्थे यत्संस्कृतं भक्षाश्चेत् ते स्युः । आष्ट्रेषु संस्कृता आष्ट्रा भक्षाः ॥ साऽस्य देवता ४-२-२४ इन्द्रो देवताऽस्येति ऐन्द्रं हविः । पाशु-पतम्, वार्हस्पत्यम् ॥ शुक्राद्धन् ४-२-२६ शुक्रियम् ॥ सोमा-दृचण् ४-२-३० सौम्यम् ॥ वायवृत्तुपित्रुषसो यत् ४-२-३१ वायव्यम् । ऋतव्यम् ॥ रीडृतः ७-४-२७ ^१अकृचकारेऽसार्वधातुके यकारे च्वौ च परे ऋतो रीडादेशः । 'यस्येति च' । पित्र्यम्, उषस्यम् ॥ पितृव्यमातुलमातामहपितामहाः ४-२-३६ एते निपा-त्यन्ते । पितुर्भाता पितृव्यः, मातुर्भाता मातुलः, मातुः पित

मातामहः, पितुः पिता पितामहः ॥ तस्य समूहः ४-२-३७
 काकानां समूहः काकम् ॥ मिक्ष्मादिभ्योऽण् ४-२-३८ भैक्षम् ।
 गर्भिणीनां समूहो गर्भिणम् । इह 'भस्यादे तद्धित' इति पुंवद्भावे
 कृते—इनण्यनपत्ये ६-४-१६४ अनपत्यार्थेऽणि इन् प्रकृत्या ।
 तेन 'नस्तद्धित' इति टिलोपो न । युवतीनां समूहो यौवनम् ।
 शत्रन्तादनुदात्ता 'देरणि' त्यञि यौवतम् ॥ ग्रामजनवन्धुभ्यस्तल्
 ४-२-४३ तलन्तं स्त्रियाम् । ग्रामता, जनता, वन्धुता ॥
 गजसहायाभ्यां चेति वक्तव्यम् [वा २७२१] गजता, सहायता ॥
 अह्नः खः क्रतौ २७२२-२७२३] अहीनः ॥ अचित्त-
 हस्तिधेनोष्टक् ४-२-४७ इसुस्तुक्तान्तात्कः ७-३-५१ इस् उस्
 उक् त् एतदन्तात् परस्य ठस्य कः । साक्तुकम्, हास्तिकम्,
 धैनुकम् ॥ तदधीते तद्वेद ४-२-५९ नय्वाभ्यां पदान्ताभ्यां
 पूर्वौ तु ताभ्यामैच् ७-३-३ पदान्ताभ्यां यकारवकाराभ्यां परस्य न
 वृद्धिः । किं तु ताभ्यां पूर्वौ क्रमादैजावागमौ स्तः ॥ व्याकरण-
 मधीते वेद वा वैयाकरणः ॥ क्रमादिभ्यो वुन् ४-२-६१ क्रमकः,
 पदकः, शिक्षकः, मीमांसकः ॥ तदस्मिन्नस्तीति देशे तन्नाम्नि
 ४-२-६७ उदुम्बरास्सन्त्यस्मिन् देशे औदुम्बरः ॥ तेन निर्वृत्तम्
 ४-२-६८ कुशाम्बेन निर्वृत्ता नगरी कौशाम्बी ॥ तस्य निवासः
 ४-२-६९ शिवीनां निवासो देशः शैवः ॥ अदूरभवश्च ४-२-७०
 विदिशया अदूरभवं वैदिशम् ॥ जनपदे लुप् ४-२-८१ जनपदे
 वाच्ये चातुरर्थिकस्य लुप् ॥ लुपिशुक्तवद्व्यक्तिवचने १-२-५१

लुपि सति प्रकृतिवल्लिङ्गवचने स्तः । पञ्चालानां निवासो जनपदः
 पञ्चालाः, कुरवः, अङ्गाः, वङ्गाः, कलिङ्गाः ॥ वरणादिभ्यश्च
 ४-२-८२ अजनपदार्थ आरम्भः । वरणानामदूरभवं नगरं वरणाः ॥
 कुमुद नडवेतसेभ्यो ड्मत्तुप् ४-२-८७ झयः ८-२-१० झयन्तान्म-
 तोर्मस्य वः । कुमुद्वान्, नड्वान् ॥ मादुपधायाश्च मतोर्वोऽयवा-
 दिभ्यः ८-२-९ सवर्णावर्णान्तान्मज्जर्णावर्णोपधाच्च यवादिवर्जितात्प-
 रस्य मतोर्मस्य वः । वेतस्वान् ॥ नडशादाड्डलच् ४-२-८८
 नड्वलः । शाद्वलः ॥ शिखाया वलच् ४-२-८९ शिखावलः ॥

॥ इति चातुरर्थिकप्रकरणम् ॥

॥ अथ शैषिकप्रकरणम् ॥

शेषे ४-२-९२ अपत्यादिचातुरर्थ्यन्तादन्योऽर्थश्शेषः । तत्रा-
णादयस्युः । चक्षुषा गृह्यते चाक्षुषं रूपम् । श्रावणश्शब्दः । औप-
निषदः पुरुषः । दृषदि पिष्टा दार्षदास्सक्तवः । चतुर्भिरूह्यते चातुरं
शकटं । चतुर्दश्यां दृश्यते चातुर्दशं रक्षः । 'तस्य विकार' इत्यतः
प्राक् शेषाधिकारः । लक्षणं च ॥ राष्ट्राऽवारपाराद्वखौ ४-२-९३
आभ्यां क्रमाद्वखौ स्तः । राष्ट्रे जातादिः राष्ट्रियः । अवारपारीणः ॥
अवारपाराद्विगृहीतादपि विपरीताच्चेति वक्तव्यम् [वा १७७१-
१७७२] अवारीणः पारीणः, पारावारीणः । इह प्रकृतिविशेषाद्वा-
दयष्ट्युट्युलन्ताः प्रत्यया उच्यन्ते । तेषां जातादयोऽर्थविशेषास्सम-
र्थविभक्तयश्च वक्ष्यन्ते ॥ ग्रामाद्यस्त्वजौ ४-२-९४ ग्राम्यः—ग्रामीणः ॥
नद्यादिभ्यो ढक् ४-२-९७ नादेयम्, माहेयम्, वाराणसेयम् ॥
दक्षिणा पश्चात्पुरसस्त्यक् ४-२-९८ दाक्षिणात्यः, पाश्चात्यः,
पौरस्त्यः ॥ द्युप्रागपागुदक्प्रतीचो यत् ४-२-१०१ दिव्यम्,
प्राच्यम्, अवाच्यम्, उदीच्यम्, प्रतीच्यम् ॥ अव्ययात्त्यप्
४-२-१०४—*अमेहकतसित्रेभ्य एव [वा २७७९] अमात्यः,
इहत्यः, कत्यः, ततस्त्यः, तत्रत्यः ॥ *त्यन्नेर्घ्रव इति वक्तव्यम्

1 नदी, मही, वाराणसी, श्रावस्ती, कौशाम्बी, वनकौशाम्बी, काशपरी-
कासफरी, खादिरी, पूर्वनगरी, पाठा, माया, शाहवा, दावा, सेतकी (बडबाया-
चुषे) इति नद्यादिः ॥

[वा २७८०] नित्यः ॥ वृद्धिर्यस्याचामादिस्तद्वृद्धम् १-१-७३
यस्य समुदायस्याचां मध्ये आदिर्वृद्धिस्तद्वृद्धसंज्ञं स्यात् ॥ त्यदादीनि
च १-१-७४ वृद्धसंज्ञानि स्युः ॥ वृद्धाच्छः ४-२-११४ शालीयः,
मालीयः, तदीयः ॥ *वा नामधेयस्य वृद्धसंज्ञा वक्तव्या
[वा ५७६] देवदत्तीयः, देवदत्तः ॥ गहादिभ्यश्च ४-२-१३८
गहीयः ॥ युष्मदस्मदोरन्यतरस्यां खञ् च ४-३-१ चाच्छः ।
पक्षेऽण् । युवयोर्युष्माकं वा अयं युष्मदीयः; अस्मदीयः ॥
तस्मिन्नणि च युष्माकास्माकौ ४-३-२ युष्मदस्मदोरेतावादेशौ
स्तः खञि अणि च । यौष्माकीणः । आस्माकीनः । यौष्माकः ।
आस्माकः ॥ तवकममकावेकवचने ४-३-३ एकार्थवाचिनोर्युष्मद-
स्मदोस्तवकममकौ स्तः खञ्यणि च । तावकीनः—तावकः । मामकी-
नः—मामकः । छे तु—प्रत्ययोत्तरपदयोश्च ७-२-९८ मपर्यन्तयो-
रनयोरेकार्थवाचिनोस्त्वमौ स्तः प्रत्यये उत्तरपदे च परतः । त्वदीयः,
मदीयः । त्वत्पुत्रः, मत्पुत्रः ॥ मध्यान्मः ४-३-८ मध्यमः ॥
कालाट्ठञ् ४-३-११ कालवाचिभ्यष्टञ् स्यात् । कालिकम्,
मासिकम्, सांवत्सरिकम् ॥ *अव्ययानां भमात्रे टिलोपः [वा
४१८७] सायं प्रातिकः, पौनः पुनिकः ॥ प्रावृष एण्यः ४-३-१७
प्रावृषेण्यः ॥ सायं चिरं प्राह्णे प्रगेऽव्ययेभ्यष्ट्युलौ तुट् च
४-३-२३ सायमित्यादिभ्यश्चतुर्भ्योऽव्ययेभ्यश्च कालवाचिभ्यष्ट्यु-
लौ स्तस्तयोस्तुट् च । तुटः प्रागनादेशः । तेन ‘अनद्यतन’ इति
निर्देशस्सङ्गच्छते । सायन्तनं, चिरन्तनं । प्राह्णे प्रगे अनयोरेदन्तत्वं

निपात्यते । प्राहेतनं, प्रगेतनं, दोषातनम् ॥ तत्र जातः ४-३-२५
 सप्तमीसमर्थाज्जात इत्यर्थेऽणादयो घादयश्च स्युः । सुप्ते जातः
 सौत्रः । उत्से जातः औत्सः । राष्ट्रे जातः राष्ट्रियः । अवारपारे
 जातः अवारपारीणः इत्यादि ॥ प्रावृषष्टप् ४-३-२६ एण्यापवादः ।
 प्रावृषिकः ॥ प्रायभवः ४-३-३९ तत्रेत्येव । सुप्ते प्रायेण बाहुल्येन
 भवति सौत्रः ॥ सम्भूते ४-३-४१ सुप्ते सम्भवति सौत्रः ॥
 कोशाड्ढञ् ४-३-४२ कौशेयं वल्लम् ॥ तत्र भवः ४-३-५३
 सौत्रः, औत्सः, राष्ट्रियः ॥ दिगादिभ्यो यत् ४-३-५४ दिश्यं
 वर्ग्यम् ॥ शरीरावयवाच्च ४-३-५५ दन्त्यं, कण्ठ्यम् ॥ *अध्यात्मा-
 देष्टुजिष्यते [वा २८६९] अध्यात्मं भवमाध्यात्मिकम् ॥ अनुशति
 कादीनां च ७-३-२० एषामुभयपदवृद्धिर्विति णिति किति च ।
 आविदैविकं, आधिभौतिकं, ऐहलौकिकम् । आकृतिगणोऽयम् ॥
 जिह्वामूलाङ्गुलेश्छः ४-३-६२ जिह्वामूलीयम् । अङ्गुलीयम् ॥
 वर्गान्ताच्च ४-३-६३ कवर्गीयम् ॥ तत आगतः ४-३-७४
 सुन्नादागतस्यौत्रः ॥ ठगायस्थानेभ्यः ४-३-७५ शुल्कशालाय
 आगतश्शुल्कशालिकः ॥ विद्यायोनिस्सम्बन्धेभ्यो वुञ् ४-३-७७
 औपाध्यायकः, पैतामहकः ॥ हेतुमनुष्येभ्योऽन्यतरस्यां रूप्यः
 ४-३-८१ समादागतं समरूप्यं । पक्षे गहादित्वाच्छः । समीयम्
 विषमीयम् । देवदत्तरूप्यं—दैवदत्तम्—देवदत्तीयम् ॥ मयट् च
 ४-३-८२ सममयम्, देवदत्तमयम् ॥ प्रभवति ४-३-८३ हिम
 वतः प्रभवति हैमवती गङ्गा ॥ तद्गच्छति पथिदूतयोः ४-३-८५

सुत्रं गच्छति स्रौत्रः पन्था दूतो वा ॥ अभिनिष्क्रामति द्वारम्
 ४-३-८६ सुत्रमभिनिष्क्रामति स्रौत्रं कान्यकुब्जद्वारम् ॥ अधिकृत्य
 कृते ग्रन्थे ४-३-८७ शारीरकमधिकृत्य कृतो ग्रन्थः शारीरकीयः ;
 'शारीरकं भाष्य'मिति त्वभेदोपचारात् ॥ सोऽस्य निवासः
 ४-३-८९ सुत्रो निवासोऽस्य स्रौत्रः ॥ तेन प्रोक्तम् ४-३-१०१
 पाणिनिना प्रोक्तं पाणिनीयम् ॥ तस्येदम् ४-३-१२० उपगोरिद-
 मौपगवम् ॥

॥ इति शैषिकप्रकरणम् ॥

॥ अथ प्राग्दीव्यतीयप्रकरणम् ॥

तस्य विकारः ४-३-१३४ * अश्मनो विकारे टिलोपो
वक्तव्यः [वा ४१८५] अश्मनो विकारः आश्मः । भास्मनः ।
मार्तिकः ॥ अवयवे च प्राण्यौषधिवृक्षेभ्यः ४-३-१३५
चाद्विकारे । मयूरस्यावयवो विकारो वा मायूरः । मौर्वम् काण्डं
भस्म वा । पैप्पलम् ॥ मयैतयोर्भाषायामभक्ष्याच्छादनयोः
४-३-१४३ प्रकृतिमात्रान्मयद्वा स्याद्विकारावयवयोः । अश्ममयम्-
आश्मनम् । अभक्ष्येत्यादि किम् ? मौद्गस्सूपः ; कार्पासमाच्छादनम् ॥
नित्यं वृद्धशरादिभ्यः ४-३-१४४ आन्नमयम् ॥ गोश्च पुरीषे
४-३-१४५ गोमयम् ॥ गोपयसोर्यत् ४-३-१६० गव्यम्,
पयस्यम् ॥

॥ इति प्राग्दीव्यतीयप्रकरणम् ॥

॥ अथ ठगधिकारप्रकरणम् ॥

प्राग्वहतेष्टक् ४-४-१ 'तद्वहती'त्यतः प्राक् ठगधिक्रियते ॥
तेन दीव्यति खनति जयति जितम् ४-४-२ अक्षैर्दीव्यति खनति
जयति जितं वा आक्षिकम् ॥ संस्कृतम् ४-४-३ दध्ना संस्कृतं दाधि-
कम् । मारिचिकम् ॥ तरति ४-४-५ उडुपेन तरति औडुपिकः ॥
चरति ४-४-८ हस्तिना चरति हास्तिकः, दध्नाचरति भक्षयति
दाधिकः ॥ संसृष्टे ४-४-२२ दध्ना संसृष्टं दाधिकम् ॥ उञ्छति
४-४-३२ वदराण्युञ्छति बादरिकः ॥ रक्षति ४-४-३३ समाजं
रक्षति सामाजिकः ॥ शब्ददर्दुरं करोति ४-४-३४ शब्दङ्करोति
शाब्दिकः, दर्दुरं करोति दार्दुरिकः ॥ धर्मं चरति ४-४-४१
धार्मिकः ॥ *अधर्माच्चेति वक्तव्यम् [वा २९६६] अधार्मिकः ॥
शिल्पम् ४-४-५५ मृदङ्गवादनं शिल्पमस्य मार्दङ्गिकः । ग्रहरणम्
४-४-५७ आसिः ग्रहरणमस्य आसिकः; धानुष्कः ॥ शीलम्
४-४-६१ अपूपभक्षणं शीलमस्य आपूपिकः ॥ निकटे वसति
४-४-७३ नैकटिको भिक्षुकः ॥

॥ इति ठगधिकारप्रकरणम् ॥

॥ अथ प्राग्वितीयप्रकरणम् ॥

प्राग्विताद्यत् ४-४-७५ 'तस्मै हित' मित्यतः प्राग्यदधिक्रियते ॥
तद्वहति रथयुगप्रासङ्गम् ४-४-७६ रथं वहति रथ्यः । युग्यः ।
प्रासङ्ग्यः ॥ धुरो यदृकौ ४-४-७७ धुर्यः, धौरेयः ॥ नौ वयो-
धर्मविषमूलमूलसीतातुलाभ्यस्तार्यतुल्यप्राप्यवध्यानाभ्यसमसभि-
तसम्मितेषु ४-४-९१ नावा तार्यं नाव्यं जलं । वयसा तुल्यो
वयस्यः । धर्मेण प्राप्यं धर्म्यम् । विषेण वध्यो विष्यः । मूलेन
-आनाम्यं मूल्यं । मूलेन समो मूल्यः । सीतया सम्मितं सीत्यं
क्षेत्रं । तुलया सम्मितं तुल्यम् ॥ तत्र साधुः ४-४-९८ अग्रे साधुः
अग्र्यः । सामसु साधुः सामन्यः । कर्मण्यः, शरण्यः ॥ सभाया
यः ४-४-१०५ सभ्यः । इति यतोऽवधिः ॥

॥ इति प्राग्वितीयप्रकरणम् ॥

॥ अथ छयद्विधिप्रकरणम् ॥

प्राक्क्रीता च्छः ५-१-१ तेन क्रीतमित्यर्थः । प्राक् छोऽधिक्रियते ॥ उगवादिभ्यो यत् ५-१-२ उवर्णान्ताद्वादिभ्यश्च यत् । छस्यापवादः । शङ्कव्यं दारु । गव्यम् ॥ "नाभिनभं च [गण ९५] नभ्योऽक्षः; नभ्यमञ्जनम् ॥ तस्मै हितम् ५-१-५ वत्सेभ्यो हितो वत्सीयो गोधुक् ॥ शरीरावयवाद्यत् ५-१-६ दन्त्यम्, कण्ठ्यम्, नस्यम् ॥ आत्मन्विश्वजनभोगोत्तरपदात् खः ५-१-९ आत्माध्वानौ खे ६-४-१६९ एतौ खे प्रकृत्या स्तः । आत्मने हितमात्मनीनम् । विश्वजनीनम् । मातृभोगीणः ॥ इति तद्विते छयतोऽपूर्णोऽऽवधिः ॥

॥ इति छयद्विधिप्रकरणम् ॥

॥ अथ आर्हीयप्रकरणम् ॥

प्राग्वतेष्टञ् ५-१-१८ 'तेन तुल्य' मित्यतः प्राक् ठञधिक्रियते ॥
तेन क्रीतम् ५-१-३७ सप्तत्या क्रीतं साप्ततिकम्; प्रास्थिकम् ॥
तस्येश्वरः ५-१-४२ तत्र विदित इति च ५-१-४३ सर्वभूमिपृथि-
वीभ्यामणवौ स्तः ॥ अनुशतिकादीनां च ७-३-२० सर्वभूमेरी-
श्वरः विदितो वा सार्वभौमः; पार्थिवः ॥ पङ्क्तिर्विंशतित्रिंशच्चत्वारिं-
शत्पञ्चाशत्षष्टिसप्तत्यशीतिनवतिशतम् ५-१-५९ एते रूढशब्दा
निपात्यन्ते ॥ तदर्हति ५-१-६३ श्वेतछत्रमर्हति श्वेतच्छत्रिकः ॥
दण्डादिभ्यो यत् ५-१-६६ एभ्यो यत् । दण्डमर्हति दण्ड्यः ;
अर्घ्यः, वध्यः ॥ तेन निर्वृत्तम् ॥ ५-१-७९ अह्ना निर्वृत्तमाहि-
कम् ॥ इति ठञोऽवधिः ॥

॥ इति आर्हीयप्रकरणम् ॥

॥ अथ नञ्संज्ञाधिकारप्रकरणम् ॥

तेन तुल्यं क्रिया चेद्व्रतिः ५-१-११५ ब्राह्मणेन तुल्यं ब्राह्मण-
वदधीते । 'क्रियाचेत्' किम्? गुणतुल्ये माभूत् । पुत्रेण तुल्यः
स्थूलः ॥ तत्र तस्येव ५-१-११६ मधुरायामिव मधुरावत् सुत्रे
प्राकारः; चैत्रस्येव चैत्रवन्मैत्रस्य भावः ॥ तस्य भावस्त्वतलौ
५-१-११९ प्रकृतिजन्यबोधे प्रकारो भावः । गोर्भावो गोत्वम्;
'त्वान्तं ह्रीवम्' [लि १२०] 'तलन्तं स्त्रियाम्' [लि १७] आच
त्वात् ५-१-१२० 'ब्रह्मणस्त्व' इत्यतः प्राक् त्वतलावधिक्रियेते ।
अपवादैस्सह समावेशार्थमिदम् । चकारो नञ्संज्ञाभ्यामपि समावे-
शार्थः । स्त्रिया भावः स्त्रीणम्-स्त्रीत्वम्-स्त्रीता । पौंस्त्रि-पुंस्त्वम्-पुंस्ता ॥
पृथ्वादिभ्य इमनिज्वा ५-१-१२२ वावचनमणादिसमावेशार्थम् ॥
र ऋतो हलादेर्लघोः ६-४-१६१ हलादेर्लघोः ऋकारस्य रस्यात्
१ इष्टेमेयस्सु ॥ टेः ६-४-१५५ भस्य टेर्लोप इष्टेमेयस्सु । पृथुमृदु
भृशकृशदृढपरिवृढानामेव रत्वं । पृथोर्भावः प्रथिमा । पार्थिवम् ।
मृदिमा, मार्दवम् ॥ वर्णदृढादिभ्य ण्यञ् च ५-१-१२३ चादि-
मनिच् । शौक्ल्यं, शुक्लिमा । दार्ढ्यं, द्रढिमा ॥ गुणवचनब्राह्मणा-
दिभ्यः कर्मणि च ५-१-१२४ चाद्भावे । जडस्य भावः कर्म वा
जाड्यं । मूढस्य भावः कर्म वा । मौढ्यं, ब्राह्मण्यं । आकृतिगणो-

1 'तुरिष्टे मेयस्सु' इत्यतः इष्टे मेयस्सु इत्यनुवर्तते । इष्टनि इमनि ईयसि
च परे इत्यर्थः ॥

ऽयम् ॥ सख्युर्यः ५-१-१२६ सख्यम् ॥ कपिज्ञात्योर्द
 ५-१-१२७ कापेयं, ज्ञातेयम् ॥ पत्यन्तपुरोहितादिभ्यो य
 ५-१-१२८ कैनापत्यं, पौरोहित्यम् ॥

॥ इति नञ् स्त्रञ्चधिकारप्रकरणम् ॥

॥ अथ पाञ्चमिकप्रकरणम् ॥

धान्यानां भवने क्षेत्रे खञ् ५-२-१ मुद्गानां भवनं क्षेत्रं
दीनम् ॥ व्रीहिशाल्योर्दक् ५-२-२ व्रैहेयम्, शालेयम् ॥
यङ्गवीनं संज्ञायाम् ५-२-२३ नवनीते निपातितोऽयम् ॥ तदस्य
ज्ञातं तारकादिभ्य इतच् ५-२-३६ तारकास्सञ्ज्ञाता अस्य
रकितं नभः । पण्डितः । आकृतिगणोऽयम् ॥ प्रमाणे द्वयस
द्वयमात्रचः ५-२-३७ ऊरु प्रमाणमस्य ऊरुद्वयसम्; ऊरुद्वयम्,
रुमात्रम् ॥ यत्तदेतेभ्यः परिमाणे वतुप् ५-२-३९ यत्परिमाण-
स्य यावान् । तावान् । एतावान् ॥ सङ्ख्याया अवयवे तयप्
१-२-४२ पञ्चावयवा अस्य पञ्चतयम् ॥ द्वित्रिभ्यां तयस्यायज्वा
१-२-४३ द्वयम्-द्वितयम्, त्रयम्-त्रितयम् ॥ उभादुदात्तो नित्यम्
१-२-४४ उभयम् ॥

॥ इति पाञ्चमिकप्रकरणम् ॥

॥ अथ मत्वर्थीयप्रकरणम् ॥

तस्य पूरणे ङट् ५-२-४८ एकादशानां पूरण एकादशः ॥
नान्तादसङ्ख्यादेर्मट् ५-२-४९ मडागमः । पञ्चानां पूरणः पञ्चमः ।
नान्तात् किम्? विंशः ॥ ति विंशतेर्ङिति ६-४-१४२ विंशतेर्भस्य
तिशब्दस्य लोपो ङिति परे । विंशः । असङ्ख्यादेः किम्?
एकादशः ॥ षट् कति कतिपय चतुरां थुक् ५-२-५१ ङटि ।
षण्णां पूरणः षष्ठः । कतिथः । कतिपयशब्दस्यात एव ङट् । कतिप-
यथः । चतुर्थः ॥ द्वे स्तीयः ५-२-५४ ङटोऽपवादः । द्वयोः पूरणो
द्वितीयः ॥ त्रेस्सम्प्रसारणं च ५-२-५५ तृतीयः ॥ श्रोत्रियञ्छ-
न्दोऽधीते ५-२-८४ श्रोत्रियः । वेद्यनुवृत्तेरञ्छान्दसः ॥ पूर्वादिनिः
५-२-८६ पूर्वं ज्ञातमनेन पूर्वी ॥ सपूर्वाच्च ५-२-८७ कृतपूर्वी ॥
इष्टादिभ्यश्च ५-२-८८ इष्टमनेन इष्टी । अधीती ॥ तदस्यास्त्य-
स्मिन्निति मनुप् ५-२-९४ गावोऽस्यास्मिन्वा सन्ति गोमान् ॥
तसौ मत्वर्थे १-४-१९ तान्तसान्तौ भसंज्ञौ स्तो मत्वर्थे प्रत्यये ।
सम्प्रसारणम् । विदुष्मान् ॥ गुणवचनेभ्यो मनुपो लुगिष्टः [वा
३१८५] शुद्धो गुणोऽस्यास्तीति शुद्धः पटः । कृष्णः ॥ प्राणिस्था
दातो लजन्यतरस्याम् ५-२-९६ चूडालः चूडावान् । प्राणिस्थात्
किम्? शिखावान् दीपः ॥ प्राण्यङ्गादेव [वा ३१८९] सेह-मेधा-
वान् ॥ लोमादि पामादि पिच्छादिभ्यश्शने लचः ५-२-१००
लोमादिभ्यश्शः । लोमशः-लोमवान् । 'पामादिभ्यो नः' पामनः ॥

अङ्गात्कल्याणे [गण ११८] अङ्गना ॥ *लक्ष्म्या अच्च [गण
१२१] लक्ष्मणः । 'पिच्छादिभ्य इलच्' पिच्छिलः-पिच्छवान् ॥
दन्त उन्नत उरच् ५-२-१०६ उन्नता दन्ताः अस्य दन्तुरः ॥
केशाद्वोऽन्यतरस्याम् ५-२-१०९ केशवः-केशवान् ॥ अन्ये-
भ्योऽपि दृश्यते [वा ३२१०] मणिवः ॥ *अर्णसो लोपश्च [वा
५०५३] अर्णवः ॥ अत इनि ठनौ ५-२-११५ दण्डी-दण्डिकः ॥
ब्रीह्यादिभ्यश्च ५-२-११६ ब्रीही-ब्रीहिकः ॥ अस्माया मेधा स्रजो
विनिः ५-२-१२१ यशस्वी-यशस्वान्; मायावी, मेधावी, स्रग्वी ॥
वाचो ग्मिनिः ५-२-१२४ वाग्मी ॥ अर्श आदिभ्योऽच्
५-२-१२७ अर्शसः । आकृतिगणोऽयम् ॥

॥ इति मत्वर्थीयप्रकरणम् ॥

॥ अथ प्राग्दिशीयप्रकरणम् ॥

प्राग्दिशो विभक्तिः ५-३-१ दिक् शब्देभ्य इत्यतः प्राग्वद्वर
माणाः प्रत्यया विभक्तिसंज्ञास्युः ॥ किं सर्वनाम बहुभ्योऽद्वय
दिभ्यः ५-३-२ किमस्सर्वनाम्नो बहुशब्दाच्चेति प्राग्दिशोऽधिक्रियते
पञ्चभ्यास्तसिल् ५-३-७ पञ्चम्यन्तेभ्यः किमादिभ्यस्तसिल् व
स्यात् ॥ कु तिहोः ७-२-१०४ किमः कुस्तादौ हादौ च विभक्तौ ।
कुतः, कस्मात् ॥ इदम् इश् ५-३-३ प्राग्दिशीये । इतः ।
एतदोऽन् ५-३-५ प्राग्दिशीये । अनेकाल्त्वात्सर्वादेशः । अतः
अमुतः, यतः, ततः, बहुतः । व्यादेस्तु—द्वाभ्याम् ॥ पर्य
विभ्यां च ५-३-९ तसिल् । परितः, सर्वत इत्यर्थः । अभितः
उभयत इत्यर्थः ॥ सप्तभ्यास्त्रल् ५-३-१० कुत्र, यत्र, बहुत्र ।
इदमो हः ५-३-११ त्रलोऽपवादः । इह ॥ किमोऽन् ५-३-१२
वा स्यात् ॥ क्वाति ७-२-१०५ किमः । क, कुत्र ॥ इतराभ्योर्डा
दृश्यन्ते ५-३-१४ पञ्चमीसप्तमीतरविभक्त्यन्तादपि तसिलादय
दृश्यन्ते ॥ दृशिग्रहणाद्भवदादियोग एव [वा ३२४४] स भवान्
ततोभवान्, तत्रभवान्, ततोभवन्तं, तत्रभवन्तं एवं दीर्घायुः
देवानांप्रियः, आयुष्मान् ॥ सर्वै कान्य किं यत्तदः काले द
५-३-१५ सप्तम्यन्तेभ्यः कालार्थे दा स्यात् ॥ सर्वस्य सोऽन्यतरस्य
दि ५-३-६ दादौ प्राग्दिशीये सर्वस्य सो वा । सर्वस्मिन् काले सदा
सर्वदा, अन्यदा, कदा, यदा, तदा । काले किम्? सर्वत्र देशे ।

दमोर्हिंल् ५-३-१६ सप्तम्यन्तात् ॥ एतेतौ रथोः ५-३-४ इदमः
 एत' 'इत्' एतौ स्तो रेफादौ थकारादौ च प्राग्दिशीये परे ।
 तस्मिन् काले एतर्हि ; काले किम् ? इह देशे ॥ अनद्यतने हिंलन्य-
 रस्याम् ५-३-२१ कर्हि-कदा, यर्हि-यदा, तर्हि-तदा ॥ एतदः
 ५-३-५ 'एत' 'इत्' एतौ स्तो रेफादौ धादौ च प्राग्दिशीये ।
 तस्मिन् काले एतर्हि ॥ प्रकारवचने थाल् ५-३-२३ प्रकार-
 त्तिभ्यः किमादिभ्यश्चाल् । तेन प्रकारेण तथा ॥ इदमस्थमुः
 ५-३-२४ थालोऽपवादः *एतदो वाच्यः [वा ३२३५] अनेन
 एतेन वा प्रकारेण इत्थं ॥ किमश्च ५-३-२५ केन प्रकारेण कथम् ॥

॥ इति प्राग्दिशीयप्रकरणम् ॥

॥ अथ प्राग्वीयप्रकरणम् ॥

अतिशयने तमविष्टनौ ५-३-५५ अतिशयविशिष्टार्थवृत्तेः स्वार्थ
 एतौ स्तः । अयमेषामतिशयेनाह्व्यः आह्व्यतमः; लघुतमः लघिष्ठः ॥
 तेडश्च ५-३-५६ तिङन्तादतिशये द्योत्ये तमप् स्यात् ॥ तरप्तमपौ
 ५-१-२२ किमेत्तिङव्ययघादाम्बद्रव्यप्रकर्षे ५-४-११ किम
 इदन्तात्तिङोऽव्ययाच्च यो घस्तदन्तादामुस्स्यान्न तु द्रव्यप्रकर्षे । किं-
 तमाम् । प्राह्वेतमाम् । पचतितमां । उच्चैस्तमाम् । द्रव्यप्रकर्षे तु उच्चै-
 त्तमस्तारुः ॥ द्विवचनविभज्योपपदे तरवीयसुनौ ५-३-५७ द्वयो-
 र्केस्यातिशये विभक्तव्ये चोपपदे सुप्तिङन्तादेतौ स्तः । पूर्वयोरप-

वादः । अयमनयोरतिशयेन लघुर्लघुतरः-लघीयान् उदीच्याः प्राच्येभ्य
 षटुतराः-पटीयांसः ॥ प्रशस्यस्य श्रः ५-३-६० इष्टेयसोः परतः ।
 प्रकृत्यैकाच् ६-४-१६३ इष्टादावेकाचप्रकृत्या स्यात् । श्रेष्ठः-श्रेयान् ।
 ज्य च ५-३-६१ प्रशस्यस्य ज्यादेशः इष्टेयसोः । ज्येष्ठः ॥ ज्याद
 दीयसः ६-४-१६० ज्यायान् । 'आदेः परस्य ।' बहोर्लोपो भू =
 बहोः ६-४-१५८ बहोः परयोरिमेयसोर्लोपः स्याद्बहोश्च भूरादेशः
 भूमा-भूयान् ॥ इष्टस्य यिट् च ६-४-१५९; बहोः परस्य इष्टस्य
 लोपस्याधिडागमश्च । भूयिष्ठः ॥ विन्मतोर्लुक् ५-३-६५ इष्टेय
 सोः । अतिशयेन स्रग्वी । स्रजिष्ठः-स्रजीयान् ; अतिशयेन त्वग्वान्
 त्वचिष्ठः-त्वचीयान् ॥ ईषदसमाप्तौ कल्पवद्देश्य देशीयरः ५-३-६६
 ईषदूनो विद्वान् विद्वत्कल्पः-विद्वद्देश्यः-विद्वद्देशीयः ; पचा
 कल्पम् ॥ विभाषा सुपो बहुचपुरस्तात् ५-३-६८ ईषदूनः पच
 बहुपटुः ; पटुकल्पः । सुपः किम् ? पचति कल्पम् ॥ प्राग्विवात्क्
 ५-३-७० 'इवे प्रतिकृता' वित्यतः प्राक्काधिकारः ॥ अव्ययसं
 नाश्नामकच्प्राक् टेः ५-३-७१ कापवादः ॥ अज्ञाते ५-३-७
 कस्यायमश्चोऽश्वकः ; उच्चकैः, नीचकैः, सर्वकैः ॥ कुत्सिते ५-३-७
 कुत्सितोऽश्वोऽश्वकः ॥ किं यत्तदोनिर्धारणे द्वयोरेकस्य उत्तर
 ५-३-९२ अनयोः कतरो वैष्णवः ; यतरः ; ततरः ॥ वा बहू
 जातिपरिप्रश्ने उत्तमच् ५-३-९३ जातिपरिप्रश्ने इति प्रत्याख्यातमाकं
 कतमो भवतां कठः ; यतमः, ततमः । वाग्रहणमकजर्थम् । यकः, सकः

॥ इति प्राग्वीयप्रकरणम् ॥

॥ अथ स्वार्थिकप्रकरणम् ॥

इवे प्रतिकृतौ ५-३-९६ कन् स्यात् । अथ इव प्रतिकृतिः
 अश्वकः ॥ सर्वप्रातिपदिकेभ्यस्स्यार्थे कन् । अश्वकः ॥ तत्प्रकृतव-
 चने मयट् ५-४-२१ प्राचुर्येण प्रस्तुतं प्रकृतं, तस्य वचनं प्रतिपा-
 दनम् । भावेऽधिकरणे वा ल्युट् । आद्ये प्रकृतमन्नमन्नमयं ; अपूप-
 मयं । द्वितीये तु अन्नमयो यज्ञः ; अपूपमयं पर्व ॥ प्रज्ञादिभ्यश्च
 ५-४-३८ अण् स्यात् । प्रज्ञ एव प्राज्ञः । दैवतम् ॥ बहुल्यार्था-
 च्छस्कारकादन्यतरस्याम् ५-४-४२ बहूनि ददाति बहुशः ;
 अल्पशः । *आद्यादिभ्यस्तसेरुपसङ्ख्यानम् [वा ३३३९] आदौ
 आदितः । मध्यतः । अन्ततः । पृष्ठतः । पार्श्वतः । आकृतिगणो-
 ऽयम् । स्वरेण-स्वरतः ; वर्णतः ॥ कृभ्वस्तियोगे सम्पद्यकर्तरि
 च्विः ५-४-५० *अभूततद्भाव इति वक्तव्यम् [वा ३३४०]
 विकारात्मतां प्राप्नुवत्यां प्रकृतौ वर्तमानाद्विकारशब्दात् स्वार्थे च्विर्वा-
 स्यात् करोत्यादिभिर्योगे ॥ अस्य च्वौ ७-४-३२ अवर्णस्य ईत्
 स्याच्चौ । अकृष्णः कृष्णस्सम्पद्यते, तं करोति कृष्णीकरोति । ब्रह्मी
 भवति । गङ्गी स्यात् ॥ *अव्ययस्य च्वावीत्वं नेति वाच्यम् [वा
 ५०५२] दोषाभूतमहः । दिवाभूता रात्रिः ॥ विभाषा सातिकात्स्न्ये
 ५-४-५२ च्विविषये सातिर्वा स्यात्साकल्ये ॥ सप्तपदाद्योः
 ८-३-१११ सस्य षत्वं न । दधि सिञ्चति । कृत्स्नं शस्त्रमग्निस्सम्प-
 द्यतेऽग्निसाद्भवति ॥ च्वौ च ५-४-२६ दीर्घस्यात् । अग्नी भवति ॥

अव्यक्तानुकरणाद्युजवरार्धादनितौ डाच् ५-४-५७ अच् अवरं
 न्यूनम्, न तु ततो न्यूनम्; अनेकाजिति यावत् । तादृशमर्थं यस्य
 तस्माद्डाच् स्यात् कृभ्वस्तिभिर्योगे *डाचि बहुलं द्वे भवतः [वा
 ४६९७] इति डाचि विवक्षिते द्वित्वम् ॥ *नित्यमाश्रेडिते डार्चाति
 वक्तव्यम् [वा ३६३८] डाचपरं यदाश्रेडितं तस्मिन् परे पूर्वपरयो-
 र्वर्णयोः पररूपं स्यात् । इति तकारपकारयोः पकारः । पटपटाकरोति ।
 अव्यक्तानुकरणात्किम् ? दृष्टकरोति । अजवरार्धात्किम् ? अत्करोति ।
 अवरेति किम् ? खरटखरटाकरोति । अनितौ किम् ? पटिति
 करोति ॥

॥ इति स्वार्थिकप्रकरणम् ॥

तद्धिताधिकारस्समाप्तः ॥

॥ अथ स्त्रीप्रत्ययप्रकरणम् ॥

स्त्रियाम् ४-१-३ इत्यधिकृत्य ॥ अजाद्यतष्टाप् ४-१-४ अजा-
दीनामकारान्तस्य च यद्वाच्यं स्त्रीत्वं तत्र द्योत्ये टाप् स्यात् । अजा,
एडका, अश्वा, चटका, मूषिका, वाला, वत्सा, होडा, मन्दा,
विलाता, मेधा इत्यादि । गङ्गा, सर्वा । अदन्तात्पृथगजाद्युक्ति-
र्डीप्डीषोर्बाधनाय ॥ उगितश्च ४-१-६ उगिदन्तात्प्रातिपदिका-
^१न्डीप् स्त्रियां । भवन्ती । पचन्ती ॥ अनुपसर्जनात् ४-१-१४
अधिकारोऽयम् । 'यूनस्ति' रित्यभिव्याप्य ॥ टिड्ढाणञ्द्वयसज्दन्त
ञ्मात्रचतुष्टयपठक् ठञ्कञ्करपः ४-१-१५ अनुपसर्जनं यद्विदादि
तदन्तं यददन्तं ततस्त्रियां डीप् । कुरुचरी । नदद् नदी । देवद् देवी ।
सौपर्णेयी । ऐन्द्री । औत्सी । ऊरुद्वयसी । ऊरुदन्त्री । ऊरुमात्री ।
पञ्चतयी । आक्षिकी । लावणिकी । प्रास्थिकी । यादृशी । इत्वरी ॥
नञ् स्त्रीकक् ख्युन् तरुणतलुनानामुपसंख्यानम् [वा २४२५]
स्त्रैणी । पौंस्त्री । शाक्तीकी । आढ्यंकरणी । ^१तरुणी । तलुनी ॥ यजश्च
४-१-१६ यवन्तान्डीप् स्त्रियां । अकारलोपे कृते—हलस्तद्धितस्य
६-४-१५० हलः परस्य तद्धितयकारस्य लोप इति परे । गार्गी ।
प्राचां ष्फ तद्धितः ४-१-१७ यवन्तात् ष्फो वा स्यात् स च
तद्धितः ॥ षिट्ठौरादिभ्यश्च ४-१-४१ डीप् स्यात् । गार्ग्यायणी ।

१ यद्यप्यनयोः 'त्रयसि प्रथमे' इत्येव डीप् सिद्धः । तथापि, गौरादिषु
पाठात् डीषि प्राप्ते इदं वचनम् । गौरादिपाठात् डीषि तु स्वरे विशेषः ॥

नर्तकी । गौरी । अनड्ढी । अनड्ढाही । आकृतिगणोऽयम् ॥ वयसि
 प्रथमे ४-१-२० प्रथमवयोवाचिनोऽदन्तान्डीप् । कुमारी ॥ द्विगोः
 ४-१-२१ अदन्ताद्विगोर्डीप् । त्रिलोकी । अजादित्वात्त्रिफला,
 त्र्यनीका ॥ वर्णादनुदात्तात्तोपधात्तो नः ४-१-३९ वर्णवाची
 योऽनुदात्तान्तस्तोपथस्तदन्तादनुपसर्जनाद्वा डीप् । तकारस्य च नः ।
 एता-एनी, रोहिता-रोहिणी ॥ वोतो गुणवचनात् ४-१-४४
 उदन्ताद्गुणवाचिनो वा डीप् । मृद्वी-मृदुः ॥ बह्वादिभ्यश्च ४-१-४५
 वा डीप् । बह्वी-बहुः ॥ *कृदिकारादक्तिनः [गणः ५०] रात्रिः-
 रात्री ॥ *सर्वतोऽक्तिन्नर्थादित्येके [गणः ५१] शकटिः-शकटी ॥
 पुंयोगादाख्यायाम् ४-१-४८ या पुमाख्या पुंयोगात् स्त्रियां वर्तते
 ततो डीप् । ^१गोपस्य स्त्री गोपी ॥ *पालकान्तान्न [वा २४६१]
 गोपालिका । अश्वपालिका ॥ प्रत्ययस्थात्कात्पूर्वस्यात् इदाप्यसुपः
 ७-३-४४ प्रत्ययस्थात्कात्पूर्वस्याकारस्येकारस्स्यादापि स आप् सुपः
 परो न चेत् । सर्विका, कारिका । अतः किम् ? । नौका । प्रत्ययस्था-
 त्किम् ? । शक्नोतीति शका ; असुपः किम् ? । बहुपरिव्राजका नगरी ॥
 *सूर्यादेवतायां चाप् [वा २४७१] सूर्यस्य स्त्री देवता सूर्या ;
 देवतायां किं ? *सूर्यागस्त्ययोश्छेचङ्धाश्च [वा ४१९९] यलोपः ।

१ हरेः स्त्री, शम्भोः स्त्री, इत्यादौ तु स्त्रीप्रत्ययप्रकरणे अत इत्यनुवृत्तेः डीप् न
 भवति । यद् तु स्वयमेव गाः पाति सा न तु गोपस्य स्त्री ; सा तु गोपा । तत्र
 गोपशब्दस्य स्वत एव वृत्त्या पुंयोगादनुवृत्तेः । गोपस्य माता श्वश्रुः मातुलानी च
 गोपीति न स्यात् ; अत्र जायापत्यात्मकस्यैव पुंयोगस्य विवक्षितत्वात् । द्रुहित-
 केकयी देवकी इत्यादयस्तु गौरादौ पाठ्याः ॥

म् ॥ इन्द्र वरुण भव शर्व रुद्र मृड हिमा-
चार्याणामानुक् ४-१-४९ डीप् च । इन्द्रस्व
नी । भवानी । शर्वाणी । रुद्राणी । मृडानी ।
॥ २४७२] महद्विमं हिमानी, महदरण्य-
पे [वा २४७३] दुष्टो यवो यवानी ॥

२४७४] यवनानां लिपिर्यवनानी ॥

मुग्धा [वा २४७५] मातुलानी-मातुली,
ति । *आचार्यादणत्वं च [वा २४७७]
आचार्या । स्वयं व्याख्यात्री ॥ *अर्थक्षत्रि-
२४७८] अर्याणी-अर्या, क्षत्रियाणी-क्षत्रिया ।

॥ क्रीतात्करणपूर्वात् ४-१-५० डीप् वल्ल-
नक्रीता ॥ स्वाङ्गाचोपसर्जनादसंयोगोपधात्
यमुपसर्जनं यत्स्वाङ्गं तदन्तान्डीप् । केशानति
केशा, चन्द्रमुखी-चन्द्रमुखा । असंयोगोपधा-
सर्जनात्किप् ? सुशिखा ॥ न क्रोडादिबहुचः
यश्च स्वाङ्गान्न डीप् । कल्याणक्रोडा । आकृति-
॥ नखमुखात् संज्ञायाम् ४-१-५८ न डीप् ॥

८-४-३ पूर्वपदस्थान्निमित्तात् परस्य नस्य
आकारव्यवधाने । शूर्पणखा, गौरमुखा । संज्ञायां
या ॥ जातेरस्त्रीविषयादयोपधात् ४-१-६३
यां नियतमयोपथं ततो डीप् । तटी । वृषली ।

कटी । बह्वची । जातेः किम् ? मुण्डा । अञ्जीविषयात्किम् ? बला ।
 अयोपधात्किम् ? क्षत्रिया ॥ *हय गवयमुकयमनुष्यमत्स्यानाम-
 प्रतिषेधः [वा २४९५] योपधप्रतिषेधे—हयी । गवयी । मुकयी ।
 'हलस्तद्धितस्य' इति यलोपः । मनुषी ॥ *मत्स्यस्य ड्याम् [वा
 ४१९८] यलोपः । मत्सी ॥ इतो मनुष्यजातेः ४-१-६५ डीप् ।
 दाक्षी ॥ ऊङुतः ४-१-६६ उदन्तादयोपधान्मनुष्यवाचिनः स्त्रिया-
 मूङ् । कुरुः । अयोपधात्किम् ? अध्वर्युर्ब्राह्मणी ॥ पङ्गोश्च ४-१-६८
 पङ्गुः ॥ *श्वशुरस्योकाराकारलोपश्च [वा ५०३९] श्वश्रूः ॥
 ऊरुत्तरपदादौपम्ये ४-१-६९ उपमानवाचि पूर्वपदमूरुत्तरपदं यत्
 प्रातिपदिकं तस्मादूङ् । करभोरुः ॥ संहितशफलक्षणवामादेश्च
 ४-१-७० अनौपम्यार्थं सूत्रं । संहितोरुः । शफोरुः । लक्षणोरुः ।
 वामोरुः ॥ शार्ङ्गरवाद्यञो डीन् ४-१-७३ शार्ङ्गरवादेर्द्यञो योऽ-
 कारस्तदन्ताच्च जातिवाचिनो डीन् । शार्ङ्गरवी । बैदी । ब्राह्मणी ॥
 नूनरयोर्वृद्धिश्च [गण ५४] नारी ॥ यूनस्तिः ५-१-७७ युवन्

S.V. 8. 1. 1. तिस्स्यात् । युवतिः ॥

Librariq.

TIRUPATI.

शास्त्रान्तरि प्रविष्टानां बालानां चोपकारिका ।

कुंवा नरदराजेन लघुसिद्धान्तकौमुदी ॥

न इति श्रीवरदराजकृता लघुसिद्धान्तकौमुदी समाप्ता ॥

32205

Printed by

V. Rāmaswamy Sastrulu & Sons, at the 'Vavilla' Press, Madras.—1937.